

Mustafa ALLAHYÂRİ

DİRENİŞ'İN DİLİ

Bilinmeyen Yönleriyle

Seyyid Hasan Nasrallah

DİRENİŞ'İN DİLİ

feta

DİRENİŞ'İN DİLİ

Bilinmeyen Yönleriyle
Seyyid Hasan Nasrallah

Mustafa ALLAHYÂRİ

Çevirenler:
Ozan Kemal Saralioğlu-İbrahim Erkin

Direniş'in Dili
Bilinmeyen Yönleriyle Seyyid Hasan Nasrallah

Önsöz Yayıncılık
kuruluşudur.

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Sertifika No: 24887

Isbn: 978-605-87046-2-6

1. Baskı: İstanbul, Nisan 2012

2. Baskı: İstanbul, Ağustos 2012

Feta Yayıncılık: 1

Tarihe Yön Verenler: 1

Kitabın özgün adı: Zebur-i Mukavemet

Yazar: Mustafa Allahyâri

Çevirenler: Ozan Kemal Sanalioğlu-İbrahim Erkin

Yayın Yönetmeni: Önder Türkeli

Yayına Hazırlayan: Ersan Güngör

Editör: Ozan Kemal Sanalioğlu

Sayfa Düzeni: İrfan Güngörür

Kapak Tasarımı: Sercan Arslan

Baskı / Cilt:

Step Ajans Matbaacılık (Sertifika No: 12266)

Göztepe Mah. Bosna Cad. No: 11

Bağcılar/İstanbul - Tel: 0212-4468846

© Feta Yayıncılık, 2012

Bu kitabın tüm yayın hakları, Feta Yayıncılık'a aittir.

Kitabın tamamı ya da

bir bölümü izinsiz olarak hiçbir biçimde çoğaltılamaz, dağıtılamaz.

Akşemsettin Mah. Akdeniz Cad. No: 74/3 Fatih/İstanbul

Tel.-Faks: +90 212 534 30 16

www.fetayayincilik.com • bilgi@fetayayincilik.com

*“Direnişten söz etmek“
”fedakârlıktan söz etmektir
Seyyid Hasan Nasrallah*

Giriş

Bizler, bölgede olan bitenden haberdar olmak, ne gibi olayların patlak vereceğini kestirmek “ istediğimizde Al-Menar TV’yi izler, Seyyid Hasan Nasrallah’ın konuşmalarına kulak veririz. ”.Sözlerine güvenilebilecek tek kişi O’dur. Kendi hükümetimizin hiçbir liderine güven duymuyoruz Bu ve buna benzer sözleri, işgal topraklarına yerleşen Siyonistler defalarca tekrarlamış; gazetelerinde, dergilerinde ve çeşitli internet sitelerinde yayımlamışlardır. Bu, inkâr edilemez bir gerçektir: Dost, düşman; Müslüman, gayrimüslim; Şii, Sünni; milliyetçi, İslâmcı herkes Seyyid .Hasan’ı kendine özgü özellikleri dolayısıyla takdir etmektedir

Kişisel Özellikleri

Seyyid Hasan’ın sadakati ve doğru sözlülüğü, dost, düşman herkesin malumudur. Aslında o, sadakati, Hizbullah’a zafer kazandıran ana faktör veya en önemli sebep olarak görür ve böyle inanır. Nasrallah, 9 Temmuz 2000’de yaptığı konuşmasında, Hizbullah’ı 2000’de zafere götüren etkenleri :sayarken şöyle der

Şimdi zaferin ana faktöründen söz etmek istiyorum. Bu ilahî, tarihî ve büyük zaferi ortaya çıkaran ana faktör, Ali b. Ebî Tâlib’in şu buyruğunda gizlidir: ‘Savaş, bir çatışmadır. Bir gün biz düşmanı yeneriz, öteki gün düşman galip olur. Sonra Allah sadakatimizi görür de zaferi bize, yenilgiyi düşmana nasip eder.’ Zaferi getiren mücadele değildi; mücadele, Allah katında bizim sadakatimizin ...ve doğruluğumuzun kanıtıydı. İşte bu sadakat, zafere anlam kazandırdı. Bizim sadakat ve ihlâsımız zaferi beraberinde getirdi

Lübnan ve bölge halkı, “Falanca olay mutlaka meydana gelecektir; çünkü Seyyid Hasan böyle olacağına dair söz verdi,” inancındadır. Seyyid Hasan, esirlerin özgürlüklerine kavuşturulacağı vaadini defalarca tekrarlamış ve bunu gerçekleştirmişti. O, düşman zindanlarında tutulan Lübnanlı esirlerin –mesela Samir Kantar’ın– özgürlüklerine kavuşturulacağı sözünü de vermişti ve bu amaçla, 2006 yazında, *el-Vaadu’s-Sâdik*, yani sadıkane vaat –ki üzerinde durduğumuz konuya işaret etmektedir– operasyonu düzenlendi. Seyyid Hasan, son yıllarda yaptığı konuşmalarında esirler ve esirlerin özgürlüklerine kavuşturulmaları konusunu sıkça gündeme getirmiş, söz gelimi bir konuşmasında, “*Esirlerimizi serbest bırakmazsanız eğer, biz de sizden esir alır, sizi esir değişimine mecbur bırakırız,*” demişti ve böyle de yaptı. O, 33 Gün Savaşı’nda, Beyrut’un bombalanması durumunda Tel Aviv’in füze saldırılarının hedefi olacağı tehdidinde bulunmuştu. Düşman, kesinlikle böyle olacağını bildiğinden, bir kez bile Beyrut’u bombalamaya cesaret edemedi. Burada dikkat edilmesi gereken bir nokta var: Lübnan’da Beyrut denilince, şehrin güney kasabaları ya da Dâhiyye bölgesi kastedilmez. Nitekim Beyrut’un güneyindeki Dâhiyye, Beyrut’un bir bölgesi .sayılmamakla kalmaz, Beyrut eyaletine de dâhil edilmez

Şöhret peşinde koşmamak ve iki yüzlülükten uzak durmak, Seyyid Hasan’ın diğer ahlakî özelliklerindedir. Bu özelliklerinden dolayı dünyanın dört bir yanındaki halkçılar, O’na ilgi

:duymuşlardır. Dr. Rafet Seyyid Ahmet bu konuda şöyle der

O, mücadelesinin tek bir anında dahi kişisel şöhret, üstünlük ve benzeri şeyler peşinde olmadı. O'nda görülemeyecek tek şey iki .yüzlülük ve yalancı kahramanlıklardır; pençelerine düştüğümüz günümüz liderlerinin aksine

Seyyid Hasan Nasrallah'ın özveri ve fedakârlığı, Arap dünyasının ileri gelenlerinden ve liderlerinden biri olarak, benzersizdir. Nitekim oğlu Seyyid Hadi'nin 1997'deki şehadeti, Hizbullah'ın günden güne ilerleyen hareketi üzerinde ciddi etkiler bıraktı; çünkü fedakârlıkta bulunan yalnızca Hizbullah'ın sıradan üyeleri değildi; Hizbullah'ın birinci adamı, lideri ve kumandanı da en değerli varlığını, yani oğlunu, hedefe ulaşmak uğruna feda etmeye hazırdı. Bu noktada İsraililer bile Seyyid Hasan'ı birçok kez övmüş; yayın organlarında uzun zaman, Seyyid Hasan'ın Seyyid Hadi'nin şehadeti karşısındaki tutumundan duydukları hayreti dile getirmişlerdi. Elinizdeki kitapta Seyyid .Hadi'nin şehadeti ayrı bir bölümde ele alınmıştır

Yedioth Ahronoth –İsrail hükümetinin görüşlerini yansıtan gazete– Seyyid Hasan'ı “Arap Che Guevara” sözüyle nitelemiş ve ileri görüşlülük, hikmet, şecaat, tedbir, tevazu, zekâ, bilgi, vakar ve metanetin Seyyid Hasan'ın kişisel özellikleri olduğunu yazmıştır. Nasrallah'ı, Cemal Abdünnasır ve Hafız Esad'dan daha büyük sayan gazete, “*bu ikisi yaşasalardı eğer, O'nu kıskanırlardı; çünkü O .bu ikisinin kendilerini görmek istedikleri konumda*” yorumunda bulunmuştur

Bir süre önce adı geçen gazete, internet sitesinde ilginç bir habere yer verdi. Bu habere göre Siyonist rejimin başbakanı, Hizbullah Genel Sekreteri Seyyid Hasan Nasrallah'ı “*dünyanın en cesur insanı*” sözleriyle niteledi. Haberin yayımlanmasından beş dakika sonra, internet sitesi editörü haberi :çabucak siteden kaldırdı. Haberin “devamını okuyunuz” linkinde detaylar şöyleydi

Bir Romanya gazetesine röportaj veren Olmert, ‘O, terörist bir kuruluşun lideridir, ancak itiraf etmek gerekir ki, dünyanın en cesur .insandır da. Hiçbir şeyden korkmadan, cesurca ve zekice, gelecek için planlar yapıp hayata geçiriyor,’ dedi

Bu sözler üzerine muhabir şöyle sorar: “Acaba, tam olarak Hasan Nasrallah'ı, Lübnan Hizbullahı'nın liderini mi kastediyorsunuz?” *Yedioth Ahronoth* gazetesinin aktardığına göre Olmert .bir anda hatasının farkına varıyor ve şöyle diyor: “Şakaydı

Aynı internet sitesinin bildirdiğine göre röportajın kaydedildiği kasete el konulduktan sonra .Romanya gazetesinin Olmert'in hatasına gazetede yer vermemesi şartıyla röportaj tekrarlanır

Liderlik Özellikleri

Nasrallah, Velayet-i Fakih düşüncesine tam bir inançla bağlıdır. O, İmam Humeyni ve İnkılâb'ın Yüce Rehberi'nin (Ayetullah Hamanei) yöntemini, bu iki büyük insanın düşüncelerini tam anlamıyla .idrak etmiş ve bu yöntemi kendisine örnek alarak Hizbullah'ı bugüne dek yönetmiştir

Hizbullah düşüncesinde Velayet-i Fakih, Allah'ın halifesi, yani yeryüzündeki halifetullah'tır. Veliyy-i Fakih'in emri, Hizbullah açısından, “ilahî hüküm” mesabesindedir. Elbette bu durum Seyyid Hasan'ın genel sekreterlik ve liderlik dönemiyle sınırlanamaz. Örnek olarak Hizbullah'ın önceki

genel sekreteri Şehid Seyyid Abbas Musevi'nin 27 Temmuz 1986 tarihinde Baalbek'teki Cuma
:hutbesine bir göz atalım

Kimileri birtakım bahanelere başvurarak hakkımızda, onlar meseleleri açık seçik bir bakış açısıyla değerlendirmekten yoksundurlar; çünkü onlara yol gösterecek âlimleri ve mercileri yok, dolayısıyla açık ve güçlü bir tavır ortaya koyamazlar, diyebilir. Bu sözler, bir zamanlar özür kabul edilebilirdi; ama İmam Humeyni'nin ortaya çıkmasından sonra değil. O, irili ufaklı bütün meseleler karşısında İslâm'ın tavrını insanlara gösterdi. Lübnan halkının mazlumluğunu, halkın İsrail karşısındaki zilletini ve düşman karşısında peş peşe yenilgiye uğradığını gördüğünde, halktan dimdik ayakta durmalarını, vaziyet almalarını istedi. 'Sapasağlam ayakta durun ve İsrail ile her yerde savaşın,' diye emretti. O Müslümanlara açıkça emir verdi: 'Tırnaklarınız Siyonist düşman karşısında kesici sivri aletlere dönüşsün. Düşmanla karşı karşıya gelmekten çekinmeyin ve geri çekilmeyin, düşmanla kuvvetlice savaşın.' Lakin halk bir vadideydi, İmam'ın görüş ve isteği başka bir vadide. Daha sonra orada burada çatışma çıktı. İmam, ey Müslümanlar; şerî vazifeniz şunlardır diyerek durmadan üsteliyordu.¹

.Şeyh Muhammed Hatun, *Emiru'l-Kafile*, Beyrut, 2002, s. 164

Velayet-i Fakih yalnızca Hizbullah'ın yönetici kadrosunun gündeminde değildi. Direniş şehidlerinin vasiyetnamelerini tek tek incelediğimizde istisnasız hepsinin Allah'a hamd ü senadan sonra Velayet-i Fakih meselesine işaret ettiklerini görürüz. Örnek olarak Şehid Seyyid Hadi Hasan Nasrallah'ın
:vasiyetnamesine bir göz atalım

Değerli kardeşlerim ve bacılarım... Yüce Allah'tan, babamızın sizlerden her daim razı olmasını niyaz ederim. Onu hoşnut etmek için çaba gösterin ve onu asla kızdırmayın. Çünkü babam, İmam'ın ve Rehberimiz Seyyid Ali Hamanei'nin katında yüksek bir makama, .yüce bir şana ve oldukça ulvi bir dereceye sahiptir

Buna göre babaya Veliyy-i Fakih ve Rehber katındaki şanı ve makamı dolayısıyla saygı gösterilmelidir. Baba, Allah'ın ve İmam Zaman'ın (a.f.) nezdinde muhteremdir. Bu tür örnekler
.direniş şehidlerinin vasiyetnamelerinde sıklıkla rastlanır

Velayet-i Fakih meselesi Seyyid Hasan'ın konuşmalarında da defalarca gündeme gelmiş ve vurgulanmıştır. Seyyid Hasan, ahlakî sülûkunda dahi İmam'ın mektebine tabidir. Elinizdeki kitabın son bölümünde, Seyyid Hasan'ın, tamamen İmam'ın ahlak mektebinin izlerini taşıyan ahlak
.derslerindeki konuşmalarından bazılarına yer verilecektir

Fakat daha ziyade öneme sahip olan husus, Seyyid Hasan'ın yalnızca sözde değil, eylemde de Rehber'e bağlı olması; onun hoşnutluğunu ve memnuniyetini kazanmaya çalışmasıdır. Bunun yanı sıra Seyyid Hasan, Rehber'in düşüncesini, bakış tarzını ve liderlik metodunu kendisine örnek almış; İmam'ın hareketini dikkatle mütalaa ederek, hareketin şekillenme sürecini, karşılaştığı sorunları, yüzleştiği tehditleri ve İmam'ın farklı aşamalarda uyguladıklarını titizlikle incelemiş; Yüksek Rehberlik Makamı'nın yol gösterici öğütlerini can kulağıyla dinlemiş, başkalarına ulaştırmış ve
.Hizbullah'a liderlik ederken bütün bunlardan faydalanmıştır

Seyyid Hasan Nasrallah'ın Kişisel Özelliklerinden Bazıları

:Seyyid Hasan'ın liderlik şahsiyetinin belli başlı özellikleri şu şekilde sıralanabilir

1. Güncel Siyasî Bilinç:

Seyyid Hasan, dünya gündemini yakından takip eden, İslâm âleminin sorunlarının farkında olan bilinçli bir âlimdir. O, direnişin içinde yer alır. Uluslararası platformda etkili olan olayları, olguları ve düşünceleri titizlikle gözden geçiren, İmam'ın deyişiyle, zamana ve mekâna aşina bir din .bilginidir

:Aydınlatıcılık .2

Seyyid Hasan, sahip olduğu tanıma, zekâ ve bilinç özellikleriyle, olayların meydana geliş nedenlerini iyi kavrayıp belledikten sonra, çeşitli vesilelerle konuşmalar yaparak, toplumu oluşturan bireyleri ve Arap dünyasını aydınlatmak ve onların siyasî ve kültürel bilinç düzeylerini yükseltmek için gayret eder. Olayları tarihsel bakış açısıyla analiz edip gerçek nedenlerini açıklar ve sorunları .ve engelleri ortaya koyarak toplumu bilinçlendirmeye çalışır

:Çözüm Yollarının Açıklanması .3

Aydınlatma çalışmalarının ardından sorunların çözüme kavuşturulması yolunda yapılması gereken .eylem planını, zamana ve mekâna uygun olarak, topluma sunar

:Eylem .4

Siyasî ve sosyal durum ile mevcut krizleri titizlikle inceleyerek en iyi eylem planını ortaya koyar ve toplumsal duruma uygun yöntemlerle planlarını hayata geçirerek sorunların çözümü için çalışır. .Muzaffer olana dek yorulmak bilmeden bu çalışmalarını sürdürür

5. Zaferin Kazanımlarının Korunması:

Zaferin kazanılmasından sonra asla düşmanın bu başarıyı amacından saptırmasına, meyvesini yok etmesine ve onu etkisizleştirmesine izin vermez. Kişisel ve kurumsal amaçlarını gerçekleştirmek uğruna asla bu zaferi sömürmeye çalışmaz; her zaman kendisini ve kuvvetlerini sıratı müstakim üzerinde tutmaya gayret eder ve Allah'ın hoşnutluğunu her şeyden üstün tutarak toplumu oluşturan bütün azınlıkların ve dinî grupların çıkarlarını göz önünde tutar. Lübnan'ın sosyo-politik atmosferine .uygun biçimde ülkesinin çıkarlarını düşünür

Elinizdeki kitap, Arap ve İslâm dünyasının en büyük şahsiyetlerinden biri olan Seyyid Hasan Nasrallah'ı ve düşüncelerini okuyucuya belgeleriyle tanıtmayı amaçlamaktadır. Bu nedenle kitapta, kişisel görüşlerden ziyade, Seyyid Hasan'ın konuşmalarıyla lehinde ve aleyhinde ileri sürülmüş .görüşlere, yazılmış makalelere ve röportajlara yer verilmiştir

Kendi Dilinden Seyyid Hasan Nasrallah'ın Yaşamöyküsü²

Magazine dergisi Hizbullah Genel Sekreteri Sayın Seyyid Hasan Nasrallah ile bir röportaj yapmış ve bu röportajı 28.11.1997 tarihli .nüshasında yayınlamıştı. Bu metin Fransızcadan çevrilmiştir

Karizma”... Bu adam çelikten bir ruha sahip. Sıradan bir yurttaşın sinirlerini rahatlıkla gerip onu“ alt üst edebilecek ardı arkası kesilmeyen tehditlere; kendisinin de çok iyi bildiği gibi her an her yerde peşinde olan tehlikelere tahammül gösterebiliyor. İsrail, onu ve yakınlarını ya da eşiyle çocuklarını ortadan kaldırmak için her türlü yola başvuruyor. Hatta gerek gördüğü takdirde evini bombalayabilir veya metruk bir arazide üzerine füze yağdırabilir; tıpkı önceki genel sekreter Seyyid Abbas ...Musevi'ye yaptığı gibi

Seyyid Hasan Nasrallah, İsraililerle girdiği çatışmada şehid düşen oğlu Seyyid Hadi'nin şehadetini metanetle karşıladı. Oğlunun şehadet nimetine kavuşmasından oldukça memnun gibiydi âdeta. Mümine ...cennet kapılarını ardına dek açan nimete

Televizyon ekranında gayet net gördük: O, başsağlığı dilemeye gelenlerden kendisini kutlamalarını .istiyordu. Alışıl gelmiş yas törenlerinde karşılaştığımız hiçbir sahneyle karşılaşmadık orada Yakınlarının deyişiyile bu haletiruhiye hiçbir biçimde yapmacık değildi. Öylesine güçlü bir imana sahipti ki, kendisine Hadi'nin bedeninin paramparça olduğu haberi verildiğinde, yüzünde hiçbir yakınma, hiçbir memnuniyetsizlik ifadesi belirmedi; her gün duyduğu sıradan haberlerden birini .duymuştu sanki

Bir süredir İslâmî Direniş erleriyle omuz omuza çarpışan Hadi, böyle bir tehlikeyle karşı karşıyaydı. Babasına göre oğlunun er meydanında, düşman karşısında direnenlerin safında öldürülmesi, insanî açıdan büyük bir iftihadı. Bununla birlikte o, daha ziyade, oğluna şehadet nasip olduğu için hoşnuttu. Ama öyle çok dolambaçlı yollara da sapmayalım. O oğlunu kaybettiği için ”.üzülüyordu elbette: “*Aksi takdirde baba sayılmam*

Oğlunu görme arzusu ve pederane hüznün yüreğini kaplamıştı; ama o, Yüce Allah'ın lütfuyla, bir gün .O'nun huzurunda birbirlerine kavuşacaklarına yürekten inanmaktadır İsrail'in tehditleri sürekli onu hedef alıyordu; tıpkı ülkenin, Hizbullah'ın kendileriyle çarpıştığı işgalcilerin tehditlerine maruz kalması gibi. İşte bu yüzden Genel Sekreter'in şahsına ilişkin her şey, .Hizbullah'ın içerisinde istisnai bir renk ve koku kazanmaktadır

İmam Musa Sadr'ın Resminin Büyüsü

Babası Abdülkerim, kardeşleriyle birlikte, manavlık yapıyordu. Durumu biraz düzeline yaşadığı mahallede küçük bir bakkal dükkânı açtı. Hasan, ara sıra, babasına yardım etmek için oraya gidiyordu. Dükkânda İmam Musa Sadr'ın bir resmi asılıydı. Küçük oğlan çocuğu, resmin karşısındaki bir sandalyeye oturur, meraklı gözlerle resmi inceler ve hatırladığı şekliyle, sonu gelmeyen arzular içerisinde resmi seyrederdi. Resme dikkatli baktıkça hayranlığı artar, resimdeki kişiye bağlanır, bir gün O'nun gibi olmayı arzulardı

Hasan, mahalle çocuklarına pek benzemezdi. Onlar futbol oynarlarken, yüzmek için denize, ırmağa giderlerken de Krintina'da³ mescit bulunmadığından, Sinnu'l-Feyl, Burcu Hamud ve en-Neba mahallerine giderdi

Krintina mahallesi, Hıristiyanların yaşadığı Doğu Beyrut'ta yer alır. Hasan'ın ana babası iç savaşın ardından çok sayıda Şii aileyle birlikte bu bölgeye sığınmışlardı

Görünürde hiçbir belirtisi olmayan derunî bir dinî eğilime sahipti; Hasan'ın ne âlimlerle oturup kalkmışlığı vardı, ne de ailesi ünlü dindar ailelerdendi. Ama henüz ilk gençlik çağındaki Hasan, dine aşırı ilgi gösteriyordu; yalnızca namaz ve oruç gibi farzları yerine getirmekle yetinmiyor, daha fazlasını istiyordu

Yaşadığı çevreyle etrafını kuşatan insanlar, Krintina'nın etkisi altında kalmış, orada etkin olamamışlardı. Hasan münzevi değildi; ama şahsî ve manevî hayatına oldukça bağlıydı; İmam Musa Sadr'ın resminin içinde uyandırdığı hayata

Sonunda bir gün, henüz dokuz yaşındayken, kaldırım kenarlarında sergi açan veya kitapları el arabalarında dolaştıran sahaflardan birkaç kitap almak için şehir merkezine, eski Şehidler Meydanı'nın olduğu Burc bölgesine gitti

İslâm hakkında eline geçen bütün kitapları okuyordu. Anlamakta güçlük çektiğinde büyüdüğünde okumak için kitabı bir kenara bırakıyordu. İlköğrenimini el-Cenah'ta tamamladı. Sertifika⁴ alan son öğrencilerden birisiydi. Sonra Sinnu'l-Feyl devlet okuluna girdi

.ten önce ilköğrenimini tamamlayan öğrencilere verilen belge'1970

Savaş, 1975 yılında ailesini Krintina'yı terk edip köye dönmeye mecbur etti. Hasan Nasrallah eğitimine Sur devlet okulunda devam etti

Krintina'da yaşadığı süre içerisinde bölgede faaliyet gösteren çeşitli kuruluşlara - birkaç Filistinli örgüt orada faaliyet gösteriyordu - ne kendisi ne de ailesinden birisi yakınlık duydu. Ancak Bazuriye'ye⁵ döndükten sonra Emel Partisi'ne⁶ üye oldu. Bu onun açısından çok doğaldı; çünkü o, duygusal olarak İmam Musa Sadr'a derinden bağlıydı. Hasan o zaman on beş yaşındaydı. Emel, Mahrumlar Partisi olarak tanınmıştı. Onun bu seçimi dikkat çekicidir; çünkü köy, solcuların, Marksistlerin, özellikle de Lübnan Komünist Partisi'nin hâkimiyetindeydi

.Seyyid Hasan'ın doğum yeri olan Güney Lübnan'da bir köy

Efvacu'l-Mukavemeti'l-Lübnaniyye'nin kısaltması olan Emel partisi, 1975 yılında İmam Musa Sadr tarafından İsrail işgaline karşı direnmek ve Lübnan'ın iç durumunu iyileştirmek amacıyla kurulmuştur. Emel partisi, yine İmam Musa Sadr tarafından 1972 yılında kurulan Mahrumlar Hareketi'nin silahlı kolu sayılmıştır

Her halükârda o ve kardeşi Hüseyin, Emel'e üye oldular. Hasan çok kısa bir zamanda, yaşı küçük olmasına rağmen, köyünden sorumlu oldu

Bu sırada, birkaç ay sonra, eğitimine İslâmî ilimler alanında devam etmek üzere Şiiler için

mukaddes olan Necef'e gitmeye karar verdi. Henüz on altısına girmemişti ve imkânları çok kısıtlıydı. Sur Mescidi'nde İmam Musa Sadr tarafından orada tedris görevine atanan Seyyid Muhammed Garevî .adında bir âlimle görüştü ve Necef'e gitme kararından söz etti

Necef, Şiiilerin yaşadığı bir şehirdir. Oradaki medreselerde talebeler üstatlarını kendileri seçer, birlikte yaşarlar. Irak'taki Seyyid Muhammed Bakır Sadr ile dostane ilişkileri olan Garevî, Hasan'ı, .bir referans mektubuyla birlikte, ona gönderdi

Hasan, dostlarının ve babasının yardımıyla biraz öteberi, bir miktar da para ayarladı. Önce uçakla Bağdat'a, oradan da otobüsle Necef'e gitti. Oraya vardığında tek kuruşu bile kalmamıştı. Ama orada, kendi deyişiyle, insana yardım eden gaybî bir el vardı. En önemlisi de bu şehirde her talebe fakirlik içerisinde asgari bir hayat sürdürebilirdi. Ekmeği suya banarak yedi, bir sünger parçasının üzerinde .uyudu

Necef'te Lübnanlı talebelerin yanına gitti ve onlara mektubu, ilim havzasının ileri gelenlerinden olan İmam Muhammed Bakır Sadr'a nasıl ulaştırabileceğini sordu. Seyyid Abbas Musevî'nin bunu yapabileceği cevabını aldı. Hasan Nasrallah önce Abbas Musevî'nin Iraklı olduğunu düşünerek onunla fasih Arapça konuştu. Abbas Musevî, ona, kendisini zora sokmamasını söyleyerek, "Ben de .Lübnanlıyım; Beka'daki Nebi Şit köyündenim," dedi. Ve bu tanışma sıkı dostluğun başlangıcı oldu Musevî, Hasan Nasrallah'ın "*dostu, kardeşi, üstadı ve yoldaşı*" idi. On iki yıl boyunca, Hizbullah Eski Genel Sekreteri'nin hayatına son veren İsrail saldırısına dek, hiç ayrıldılar. Musevî, Seyyid Muhammed Bakır Sadr'ın isteği üzerine "yeni gelen" in terbiyesi ve eğitimi görevini üstlendi. Iraklı büyük âlim, Seyyid Muhammed Garevî'nin mektubunu okuduktan sonra Hasan'a, "Paran var mı?" diye sordu. "Tek kuruşum bile yok," cevabını alınca Musevî'ye dönerek, "Ona bir oda ayarla, üstadı ol ve ona sahip çık," dedi. Elbise ve kitap alması, masraflarını karşılaması için de Nasrallah'a bir .miktar para verdi

Musevî, görevini hakkıyla yerine getirdi... Nasrallah'a kendi evinin yakınlarındaki bir medresede bir oda ayarladı. Seyyid Abbas evliydi. Evli talebelere ev veriliyordu. Bekâr talebeler ise, kimi zaman bir iki kişiyle paylaşmaları gereken bir odayla yetinmek zorundaydılar. Ayetullah Hoyî ve Ayetullah Muhammed Bakır Sadr gibi büyük ve tanınmış âlimler, talebelere ayda beş dinarı geçmeyen burs veriyorlardı. Yeni gelen talebinin sorumluluğunu başka bir genç talebeye vermek, .kendine has bir sistemi olan medresede şaşılacak bir durum değildi

Medrese eğitimi üç aşamadan oluşur: Birinci aşama hazırlık devresi olup, dinî ilimlerin tahsiline yönelik başlangıç bilgilerini içerir. İkincisine, orta aşama veya "sütuh merhalesi" adı verilir. Son aşama, ağır derslerin okunduğu ileri düzeydir. Haricî ders adı da verilen bu aşamada müfredata tabi .ders kitapları okunmaz; fakihlerin ve üstatların görüşleri üzerinde tartışılır

İlim havzasında da bazı Batı akademilerinde ve üniversitelerinde olduğu gibi, öğrendiklerini başkalarına öğretebilecek seviyeye gelen öğrenciler, öğretim görevlisi olarak görev alırlar. Bu sistem uyarınca, hazırlık aşamasını geride bırakıp tahsiline sütuh merhalesinde devam eden Seyyid Abbas Musevî, hazırlık aşamasında ders alan talebelere ders veriyordu ve Nasrallah da onun talebelerinden .birisiydi

Musevî ciddi ve disiplinli bir insandı; onun disiplini sayesinde talebeleri, medrese programında genelde beş yıl süren hazırlık aşamasını iki yılda tamamladılar. Musevî'nin talebeleri hızla ilerliyorlardı. Medresenin kapandığı Ramazan ayı ve hac mevsimi tatilinden, hatta Perşembe ve .Cuma dinlencelerinden bile feragat ediyorlar, durmaksızın ders çalışıyorlardı

de, Hasan Nasrallah hazırlık aşamasını başarıyla tamamladı. O, her şeyden önce şimdi artık'1978 dostu da olan hocasını kaybetmek istemiyordu. Aynı yıl Irak hükümeti dinî ilim talebelerine yönelik baskılarını artırmış, farklı ülkelerden gelen talebeleri sınır dışı etmişti. En kötüsü de Bağdat, Lübnanlı talebelerin varlığından rahatsızlık duymaya başlamıştı; çünkü onlar, dindar çocukların Kur'ân kurslarına gittikleri geleneksel, bilindik dinî ortamdan gelmiyorlardı. 70'li yılların ortalarında dindar olmayan ailelere mensup gençlerin medreseye ilgisi gözle görülür oranda artmıştı. Lübnan'da savaş ateşi alevlenmiş ve Lübnanlı gençler kurbanlıklara dönüşmüştü. Lübnanlı gençler kimi zaman Emel Partisi'ne eğilim duymakla, kimi zaman da Dava Partisi'ne veya Suriye Baas Partisi'ne yönelmekle itham ediliyorlardı. İş öyle bir noktaya varmıştı ki, Lübnanlı gençlerden bazıları Suriye .istihbaratından olmakla bile suçlanmışlardı

Bunun üzerine 1978'de kimileri aylarca Irak hapisanelerinde alıkonulan Lübnanlı talebeler, diğer .yabancı talebeler gibi, Irak hükümeti tarafından sınır dışı edildiler

Irak İstihbaratının Takibinde Lübnan'a Dönüş

Bir gün, Irak istihbarat güçleri zorla medreseye girdiler. Bu sırada Seyyid Abbas Musevî Lübnan'da idi. Askerler onun evinde ailesinden başka kimseyi bulamadılar. Talebeleri ona Irak'a dönmemesinin daha iyi olacağını, takipte olduğunu haber verdiler. Kısa sürede talebeleri de sürgün edildi. Bu olayda şans, Hasan Nasrallah'tan yanaydı; baskın sırasında o dışarıdaydı ve döndüğünde olaydan haberdar olup arkadaşlarının gözaltına alındıklarını öğrendi. Bunun üzerine çabucak Necef'ten ayrıldı. Tutuklama kararı henüz diğer bölgelere ulaşmadığından ve adı sınır karakollarına bildirilmediğinden kolayca Lübnan'a dönebilmişti. Ama o, her şeyden önce tahsiline devam etmek .istiyordu

Bu isteği ancak Abbas Musevî, birkaç üstatla birlikte Baalbek'te bir medrese kurunca gerçekleşti (Bu medrese hâlâ ayaktadır). Nasrallah, bu medresede hem ders görüyor, hem de ders veriyordu. Ardından 1982'de Emel direnişçileriyle omuz omuza, Beka bölgesi siyasî sorumlusu sıfatıyla direniş hareketine katıldı. Bu sorumluluğunun yanı sıra Merkezî Siyaset Bürosu üyeliğine seçildi ve aynı yıl .tahsilinin ikinci aşamasını, yani sütuh merhalesini tamamladı

İsrail'in Lübnan'a yönelik geniş çaplı saldırısı 1982'de meydana geldi. 1982, Hasan Nasrallah ve çağdaşları için yeni bir başlangıç oldu. Beyrut'un İsrail tarafından işgalinin ardından "Millî Kurtuluş Cephesi" kuruldu ve Emel'in lideri Nebih Berri bu harekete katılma kararı aldı. Ancak hareketin içerisinde yer alan dindarlardan bazıları ona karşı çıktılar. Tartışma büyüdü ve dindarlar topluluğu .hareketten ayrıldı

Kuşkusuz bu durum çok doğal ve kabul edilebilirdi; özellikle geçmişte karşılaşılan problemler ve çeşitli nedenlerle Nebih Berri'ye muhalefet edenlerle aralarındaki görüş ayrılığından kaynaklanan tutumları göz önüne alındığında. Görüş ayrılığının asıl nedeni, İmam Musa Sadr'dan geriye kalan .mesajın yorum farkıydı

Tabii o dönemde bu olayların dindarlar topluluğunun hareketten ayrılmasıyla sonuçlanacak denli tehlikeli bir aşamaya varacağı tahmin edilmiyordu. Fakat mümin gençler, hareket liderinin, İlyas Serkis liderliğindeki Milli Kurtuluş Cephesi'ne katılmaya niyetli olduğunu gördüklerinde ki bu durumda sadece Velid Canbolat ve Reşid Kerramî ile değil, Beşir el-Cemil ile de aynı safta yer almış olacaktı, bunu tehlikeli bir sapma olarak değerlendirdiler. Onlara göre bu hareketin tek amacı, Beşir el-Cemil'i cumhurbaşkanlığı koltuğuna oturtmaktı ve bu, gençlerin tamamen karşı oldukları bir amaçtı. Onlara göre, Lübnan Kuvvetleri lideri, uzlaşmanın sembolü ve düşman İsrail ile ilişkilerin normalleştirilmesinin simgesiydi. Bu nedenle, onunla barış imzalamak ve dostluk eli uzatmak büyük bir hata telakki olundu. Sonuçta bu gençler Emel'den ayrıldılar ve hareket dışındaki başka güçlerle Hizbullah'ı kurarak, çoğunluğu mahalle ve cami topluluklarının denetiminde olan hayır kurumlarının ve kültür merkezlerinin yetkilileriyle irtibat kurdular. İslâmî Davet Partisi'nden bir grup da Hizbullah'a katıldı. İslâmî Davet Partisi, Hizbullah'tan daha önce kurulmuştu. İsrail işgaline karşı .direnış sloganıyla hareket eden bu partiye bağımsız dinî makamlardan birkaçı da katılmıştı

Burada dikkat çeken bir nokta Hasan Nasrallah'ın Emel'den ayrılmasından sonra kardeşi Hüseyin'in kendisini izlemeyip parti üyeliğini devam ettirmiş olmasıdır. Hüseyin, hastalığı yüzünden .partiden ayrılana dek, Emel Partisi'nin eş-Şeyah bölgesi sorumlusu idi

Hasan Nasrallah, dört erkek ve beş kızdan oluşan bir ailenin en büyük çocuğudur. Hasan'dan sonra .sırasıyla Hadi, Hüseyin, Zeyneb, Fatıma, Muhammed, Cafer, Zekiye, Âmine ve Saad gelmektedir

İşaret ettiğimiz gibi önceleri aile üyeleri çok da dindar değillerdi. Seyyid bu durumu şöyle dile .getirir: "Zaman geçtikçe durum daha da iyileşti

Bugün bütün kız kardeşleri Hizbullah içerisinde faaliyet göstermektedirler. Ancak erkek kardeşleri önceleri Emel Partisi'nde yer almışlardı. Hâlihazırda ise Hüseyin dışında hiçbiri Emel'e sempati duymamaktadır. Muhammed'in siyasetle bir ilgisi bulunmamakla birlikte, üye olmaksızın, Hizbullah'a fevkalade saygı duyar. Cafer'e gelince; Hasan Nasrallah, onun siyasî eğilimi hakkında bilgi sahibi .olmadığını, son zamanlarda onunla bu konuda konuşmadığını belirtiyor

İmam Musa Sadr, kendisine inanan gençler açısından yalnızca Emel Partisi'nin kurucusu değildi; aynı zamanda Hizbullah'ın da kurucusuydu. O, herkesin rehberi idi. Herkes kendisini onun oğlu bilirdi; fakat onun ortadan kayboluşunun ardından öğretilerinin uygulanışında görüş ayrılıkları baş .gösterdi

Bugün Hizbullah ilerleme yolundadır; zamana ayak uydurmakta, zamanın gerisinde kalmamaktadır. .Özellikle de Şiî dünya düzeyinde

Nasrallah'a göre ne denli saygın olursa olsun bir şahıs, dinî düşünce ve marifetle siyasî bilgiye tam .manasıyla hâkim olamaz

Hizbullah üyeleri, yüzyılımızın en büyük ve en azametli şahsiyetinin, hiç kuşkusuz, İmam Humeyni olduğuna inanırlar. Onun vefatının ardından yaşayan bir taklit mercii arayışına girdiler ve doğal olarak, İmam Humeyni tarafından seçilen İmam Hameney'e yöneldiler. Hizbullah üyeleri açısından .geçmiş âlimlerin düşünce ve görüşleri hâlâ muhteremdir ve değerlidir

Hizbullah'ın kuruluş aşamasında henüz 22 yaşında olan Hasan Nasrallah, Şura Meclisi adı verilen liderlik biriminin üyesi değildi. O, Hizbullah'ın içerisinde ilerliyor, yeni birimler, sorumluluklar ve görevler ortaya çıkarıyordu. Önce Gönüllü Direnişçiler Topluluğu'na üye oldu, ardından önce .Hizbullah'ın Baalbek, daha sonra ise Beka bölgesi sorumluluğunu uhdesine aldı

Bir süre sonra Beyrut'a giden Nasrallah, önce burada başvekil, ardından da bölge sorumlusu oldu.

Yetkisi, Şura Meclisi'nin aldığı kararları uygulamak olan "Genel Sekreterlik" adıyla yeni bir mevkiin .oluşturulmasından sonra ise Hasan Nasrallah bu sorumluluğu üstlendi

Talebeliğe Dönüş: Nasrallah'ın En Büyük Arzusu

Hizbullah'taki neredeyse bütün zamanını alan ağır sorumluluklarına rağmen Hasan Nasrallah, tahsiline içtihat derecesine ulaşana dek devam etmekte kararlıydı. İchtihat; âlimin kendi bilgisine, kabiliyetine ve düşünce gücüne dayanarak, başka kaynaklara ihtiyaç duymadan, dinî metinleri analiz edip hüküm çıkarabildiği en yüksek ilmî aşamadır. Bu grupta yer alan âlimler, dini ilimler havzasının .seçkin şahıslarıdır ve Havza içerisinde manevî birer merkez sayılırlar

İsrail'in günden güne şiddetlenen saldırılarının ardından Nasrallah, tahsilini bir kenara bırakmak, ruhsal ve fiziksel açıdan kendisini tüm benliğiyle Hizbullah'a ve direnişe adanmak zorunda kalmıştı. Ancak yedi yıl sonra, 1989'da, tahsiline geri dönebileceğine kanaat getirdi. Hizbullah'ın da yeşil ışık yakmasıyla Necef'te başladığı tahsilini tamamlamak üzere Kum'a hareket etti. Bu yolculuğun ardından, Nasrallah ile Hizbullah'ın yönetici kadrosu arasında anlaşmazlık ve görüş ayrılığı çıktığı .yönünde bir sürü dedikodu yayıldı

Emel hareketiyle anlaşmazlıkların artması, gerginliğin Emel ile "İklimu'l-Tifah'ta askerî çatışmaya dönüşmesi üzerine Nasrallah, kendisini ülkesine dönmek zorunda hissetti; nitekim .Hizbullah da kendisinden bunu istiyordu

Böylece bir kez daha tahsilini tamamlama fırsatını kaçırmış oldu. O, bugün hâlâ, tek arzusunun Hizbullah'taki arkadaşlarının omuzlarından genel sekreterlik yükünü almaları, böylece talebelik .vazifesine geri dönebilmesi olduğunu söyler

Abbas Musevî'nin İsrail tarafından suikaste uğratılmasının ardından Hizbullah'ın liderlik ve genel .sekreterlik görevi Nasrallah'a tevdi edilmişti

Lübnan'a geri dönmeden önce, Kum'daki ikameti sırasında, yardımcısı Şeyh Naim Kasım, Yüksek Meclis'in Nasrallah'a tevdi ettiği genel sekreterlik görevini üstlendi. Nasrallah, Lübnan'a döndükten sonra, belli bir sorumluluğu olmamakla birlikte, henüz Liderlik Şurası'nın üyesiydi. Üstadı Seyyid Abbas Musevî Necef'te genel sekreter seçildiğinde Kasım'ı halife tayin etmiş ve Nasrallah önceki .konumuna dönmüştü

de İsrail, Musevî'yi şehid etmekle Hizbullah'a telafisi zor bir darbe indirmiş, öğrencisi ve '1992 eski dostu Nasrallah ile Musevî'nin yerini alacak birini seçmek üzere toplanan Şura Meclisi üyelerini derin bir üzüntüye gark etmişti. Nasrallah, genel sekreter yardımcısı olmamasına ve Liderlik Meclisi üyelerine nispetle genç olmasına karşın, bu göreve seçildi. Zira bir şekilde Musevî'ye duyulan şükran duygusunun ifade edilmesi gerekiyordu ve dönemin duygusal atmosferi göz önüne alınarak Musevî'ye en yakın kişi olan Nasrallah seçildi. Hizbullah içerisinde, "Abbas ve Hasan bir madalyonun iki yüzü gibidirler, onlar birdirler" düşüncesi hâkimdi. Bir başka neden geçmişte icra sorumluluğunu üstlenen Hasan Nasrallah'ın Hizbullah üyeleriyle yakın ilişkilere sahip olması idi. Bu özelliği sayesinde o,

daha yenilerde sarsıcı bir darbe almış olan Hizbullah'ın birlik ve beraberliğini koruyabilirdi. Ayrıca Nasrallah, dostunun şehadetinden toplum düzeyinde Hizbullah ve direniş yararına duygusal yönde faydalanabilecek en iyi adaydı

Hasan Nasrallah, Şura Meclisi'nde seçildiği gün elinin ayağının titrediğini söyler; çünkü hem yaşı küçüktür, hem de o zamana kadar aldığı görevler örgütün içişleriyle ilgili olmuş, dış ilişkilerde hatırı sayılır bir görev almamıştır. "Ama onlar ısrar ettiler" der Nasrallah. İlk oylamada Nasrallah çekimser kalır; ancak ikinci oylamada seçim sonucu kesinleşir

Seyyid", genellikle Kuzey Afrika'da ana veya baba tarafından İslâm Peygamberi'nin (s.a.a.) veya "Haşimoğulları soyundan gelenlere verilen bir lakaptır. Bu lakap seyyidlerle, kendilerine "şeyh" denilen Peygamber soyundan gelmeyen din adamlarını birbirinden ayırır. Kuzey Afrika'da seyyidler bir nişan olarak başlarına siyah sarık takarlar. Ancak bu geleneğin onların dinî konumlarıyla bir ilgisi bulunmamaktadır

Seyyid Hasan Nasrallah, 1978'de bir aile kurdu. Eşi Fatıma Yasin, Sur şehrine bağlı el-Abbasiye köyündendir. İlk çocukları Hadi'nin 1997'de İsrail'le girdiği çatışmada şehid düşmesinin ardından geriye üç çocukları kaldı: Muhammed Cevad, Zeyneb ve Muhammed Ali. 22 Kasım'da yedinci yaş gününü kutlayan Muhammed Ali, kendisi için bir "doğum günü pastası" yapılmasını istemiş ve bu isteği yerine getirilmiştir. Nasrallah, "Okul onu şımarttı" diyor gülümseyerek ve ekliyor, "Sorun değil, bir çocuğun doğum gününü kutlaması güzel bir şey

Şaron'un Hatıraları"ndan sonra Netanyahu'nun kitabını okuyor. Seyyid Hasan Nasrallah evine geldiğinde sorumluluklarını ve sorunlarını kapıda bırakıp evinde bir koca ve bir baba oluyor. Tüm sorumluluklarına rağmen, özel hayata ve kendine has bir imana sahip bir insan. Kitap okumayı seviyor, özellikle de siyasî hatıraları okumayı. Bir süredir Şaron'un Hatıralarını okuyor. Daha sonra Netanyahu'nun "Güneşin Işığı Altında Bir Yer"ini okumayı planlıyor. Bu, onun düşmanı tanımaya ne kadar önem verdiğini gösteriyor

Ona göre Hizbullah yalnızca bir direniş hareketi değil, İslâm tefekkürü üzerine temellendirilmiş çok yönlü siyasî bir düşünce

Kısaca şöyle söyleyeyim, bize göre İslâm, bir dizi ritüelden, kuraldan ve zikirlerden oluşan basit bir din değildir. İslâm gerçekte insanlara özgü ilahî bir görevdir. İnsanın özel ve sosyal yaşamında karşılaşılabileceği her türlü soruya cevap verebilir. İslâm, inkılâp yapma ve hükümet kurabilme kabiliyetine sahip bir toplum için gönderilmiş bir dindir

Seyyid Hasan Nasrallah, mantıklı olmak ve kendine karşı dürüst olmak adına, Hizbullah'ın ideolojik olarak teoride bir İslâm cumhuriyeti kurma düşüncesinde olduğunu gizlemiyor. Hizbullahîlerin, yalnızca İslâmî hükümetin toplumun sorunlarını -bu toplum Lübnan gibi azınlıklardan oluşan çok sesli bir cemiyet olsa da- çözebileceğine inandıklarını ekledikten sonra, İslâm cumhuriyetinin zorla benimsetilmesinin Hizbullah'ın düşüncesinde yer olmadığını, yöneticiyi seçecek olanın halk olduğunu, bunun da yüzde elli bir çoğunluk ile değil de "ezici çoğunlukla", mesela yüzde doksan oyla belirlenmesi gerektiğini, dolayısıyla İslâm cumhuriyeti kurulması düşüncesinin şu anda gündemlerinde olmadığını vurguluyor

Nasrallah -İslâm öğretilerine uygun olarak- dünya ve ahiretin varlığından, ölümün bu iki dünyayı birbirinden ayıran bir kapı oluşundan, kimilerinin bu kapıdan güç bela, kimilerinin ise kolaylıkla geçtiğinden söz ediyor. Ona göre şehadet, öte dünyaya geçişin en güzel yolu; çünkü bu farklı bir hediye ve nimet

Şehid "ölürken" beraberinde değerli hediyeler olduğu halde sanki gökyüzünde uçar. İşte bu yüzden

o, diğçerlerinden farklı bir biçimde karşılanır. Seyyid Hasan Nasrallah, Allah'a inanmayan halkların .bile canlarını insanlara veya ideallerine adayan insanlara çokça saygı duyduklarına inanıyor O, her baba gibi büyük oğlu Hadi'yi özlediğini itiraf ediyor. Oğlunun Yüce Allah'ın seçkin .kullarına mahsus kıldığı cennette olduğuna dair kesin inancı yüreğine su serpiyor Nasrallah, şehadetinden önce Hadi'nin resminin yalnızca kendi evlerinde bulunduğuna, ama şimdi her evde oğlunun "çok sayıda" resminin bulunduğuna dikkat çekiyor. Hasan Nasrallah oğlunun akıbetinden dolayı memnun ve mutlu görünüyor. Çok değerli bir varlığını yitirdiğini, ancak bir gün .mutlaka görüşeceklerinden emin olduğunu ekliyor

:Kendisine yakıştırılan karizmayla ilgili olarak ise şöyle diyor

Tabii ki bu konuda görüş bildiremem, başkalarının yargıda bulunmaları gerek. Fakat karizma veya birisinin bir başkası üzerinde bıraktığı etki bilinç ve tecrübeyle artırılabilir Allah vergisi bir şeydir; ama sadece bilinç ve yetenek, tek başına bu ilahî bağıştan nasiplenmek için yeterli değildir

Hasan Nasrallah'ın bu cazibeden nasipsiz olmadığı görülebiliyor kuşkusuz; aynı zamanda yüksek .zihin kabiliyetlerine sahip olduğu da

Belki bir gün tekrar Kur'ân okulu sıralarından birine oturup hüküm çıkarabilen bir fakih olur; ama şu an Hasan Nasrallah dinî mübahaselerden çok siyasî tartışmalara gark olmuş durumda. İşgal edilmiş toprakların özgürleştirilmesine yönelik direniş bir yana, Hizbullah'a dinamizm kazandırmak için gayret gösteriyor. Kimileri bu çabayı "Hizbullah içerisinde demokrasi oluşturulması" veya "Hizbullah'ın güncelleştirilmesi" sözleriyle niteliyor. Kuşkusuz bu kavramlar, bu özel kullanımlarında, her zamanki veya Batılı anlamlarına delalet etmiyor. Çünkü Hizbullah, İslâmî olmaya devam edecek; çünkü bu onun doğasında var. Ve direnişçi olmayı sürdürecektir; zira bu üzerine farz.

Direnişçi ve Muzaffer Bir Arap Hareketinin Serüveni⁷

.Talal Salman'ın kaleminde

?Şia'nın en büyük partisi, hükümeti ve rejimi nereye sürüklüyor

Pazartesi saat on bir sularında, 17 Temmuz 2000, General Emil Lahud, ilk kez resmi konutuna adım atan önemli konuğunu karşılamak üzere ofisini hızla terk etti ve köşkün bembeyaz mermerlerle kaplı giriş salonuna doğru yöneldi. Bu önemli konuk, Hizbullah Genel Sekreteri, direniş lideri Seyyid .Hasan Nasrallah idi

Bu görüşme her açıdan ayrıcalıklıydı; çünkü ne konuk bir cumhurbaşkanıyla resmi konutunda görüşme yapmaya alışkındı, ne de köşk, İsrail'in bir numaralı düşman ilan ettiği bunca önemli bir insanı ağırlamaya. Bu yüzden "yönetici" ile zafer tacını başında taşıyan "devrimci adam" arasındaki görüşme uluslararası bir habere dönüştü; gazeteciler görüşmede alınan fotoğrafları dünyanın dört bir

.yanına gönderdiler

Güney Beyrut'taki Dâhiyye ile Babeda'daki Cumhurbaşkanlığı Köşkü arasındaki mesafe yaklaşık olarak dört kilometredir. Ancak bu kısacık mesafe, manevî açıdan oldukça uzun bir mesafe: Geçmişte, iç savaş süresince, sürekli olarak, sonunda partileşmeyi, kamuoyunun taleplerine kayıtsız kalmayı ve de Batıcılık ile diktatörlük tasarılarını beraberinde getirmiş ve mesafe uzamıştır. Bu nedenle, cumhurbaşkanlığı köşkü ile Dâhiyye arasında hâkim olan mantık, savaş mantığı olmuştur hep. Çünkü bir yandan rejim; düzenbazlıkları, zalimlikleri, mahrumiyeti gündeme taşıyarak ve Filistin Direniş Hareketi'ni destekleyerek Lübnan'ın Araplığını vurgulayan sloganlarla varlıklarını gösteren muhalif grupları sindirme çabası içerisinde olmuş, öte yandan bütün bu muhalif gruplar, rejimin değişmesi düşüncesinde ağız birliği yaparak Arap halklarının desteğini istemişti. Bu istek, yalnızca desteği istenenler tarafından cevapsız bırakılmakla kalmadı, aynı zamanda gerçekçi bakış açısından .da yoksundu

Ama şimdi durum tamamen değişmişti; mahrum devrimci adam, 1989 Taif Antlaşması'ndan sonra bugün direnişçi bir şahsiyete ve meşhur bir konuğa dönüşmüş, ıslah edilmiş rejimin simgesi haline .gelmişti

İşte bu yüzden Seyyid Hasan Nasrallah ile aynı günün öğleden sonrası gerçekleştirdiğim görüşmede sondan başlamaya karar verdim. Zafer, özgürleştirme hareketi, direniş ve gasıp İsrail güçlerinin

.Beyrut'a sürülmesi konularını erteleyerek köşke ilk girişi sırasındaki duygularını sordum

Bugün, her zaman düşman hedef olarak algılanan bu köşke; geçmiş siyasî kültür açısından gasıpların elinden kurtarılıp yasal sahiplerine, yani halka teslim edilmesi gerektiğine inandığın bu köşke girerken, içinde birbiriyle çelişen duygular yaşamış olmalısın. Savaş meydanından muzafferane bir şekilde döndün, ancak köşke girişin onu fethettiğin anlamına gelmiyor. Özgürlük yanlısı biri olarak gücü geri alma amacında değilsin; tam tersine yasal hükümetle yaptığın bu görüşme, hükümeti onayladığın, hükümetle birlikte hareket ettiğin anlamına geliyor. Hükümet dışında faaliyet gösteren bir devrimci sıfatıyla köşke girmen, fiilî hükümeti resmen tanıdığına vurgu yapıyor; her ne kadar hükümeti bir anlaşmanın sonucunda kabul etmiş olsan da durum bu. Acaba köşkteki bu görüşme, içinde birbiriyle çelişen duygular oluşmasına neden olmadı mı? Bu farklılık senin de dikkatini çekmedi mi? Sen ki Güney'deki yoksulluktan ötürü Beyrut'un doğu kasabasına, yoksulluk ve çaresizliğin hüküm sürdüğü, Ermenilerin yoğun olduğu kasabaya (Şerşebuk Kampına) göç etmek ...zorunda kalmıştın

Genelkurmaylığa benzer bir gücün evine girdiğini hissettin mi? Acaba silahlı mücadelenin ve

?şehadet eylemlerinin simgesi olan sen, inkılâptan vazgeçip saltanat mensubu mu oluyorsun

Kısa bir süreliğine de olsa, orada olmaya köşk sakinlerinden daha layık olduğun duygusuna kapıldın ?mı

Soru Seyyid'i gafil avlamadı. Zorlu tecrübeleri geride bırakmış, ölümle burun buruna yaşamış ve sonunda siyasî bir lidere dönüşmüş bir âlim için bu soruyu cevaplamak zor değildi. O, her zamanki :gibi, zor, güç, kışkırtıcı ve hassas soruları cevaplamaya hazırды. Sanki cevabı önceden hazırlamıştı

Asla! Bence özgürlüğün, kudret ve saltanatla bir ilgisi yok. Belki de bizler, şehadetin gölgesinde idame ettirdiğimiz hayatımızdan dolayı, hükümet ve kudreti, faaliyetlerimizin doğrudan sonucu olarak görmedik. Başka bir deyişle, bu ikisi arasında bir irtibat olduğuna inanmadık. Biz üzerimize düşen görevi mücadele ederek yerine getirdik ve Allah, bizlere zaferi hediye etti. Hükümet, –özellikle de hükümet başkanı– bir yardımcı ve destekçi konumundaydı. Bu, Sayın General Emil Lahud'un

cumhurbaşkanlığı öncesinde, ordu komutanı iken de takındığı tavidir. Bizler kudret taliplileri olmadık; ülkeleri özgürleştirmek amacıyla başlatılan direniş vazifesinin hükümeti elde etmekle bir ilgisi yok. Bizim hükümetten tek beklentimiz, bize düşman olmamasıdır.

Lakin bu durum biraz tuhaf karşılanabilir, insan bu durumu kabullenmekte güçlük çekebilir. Her insan zafer ile hükümetin tamamını ya da bir kısmını elde etme hakkının doğrudan ilişkili olduğu düşüncesindedir. Siz neredeyse imkânsız bir zafer imza attınız. Nitekim İsrail'i geri çekilmek zorunda bırakmak sıradan bir başarı değildir. Yıllardır direnen, yüzlerce şehitten oluşan kervanları bu halka takdim eden, sıkıntılara, fedakârlıklara, bazen de ihanetlere, oyunlara, iç ve dış odaklı komplolara katlanan bir partinin, zafer sonrasında, varlığını ve kazanımlarını korumak amacıyla bile olsa, hükümet düşüncesinde olması, hükümeti hak ettiğine inanması ya da en azından hükümette yer alma düşüncesini taşıması gayet doğaldır.

Hasan Nasrallah bu soruya çok sıradan bir konuymuş gibi yaklaştı. Tavrından, Hizbullah'ın çok önceden direniş hareketi ile hükümette yer alma hakkını birbirinden kesin çizgilerle ayırdığı açıkça belli oluyordu. Hizbullah'ın devrimci bir projeye sahip olduğu; Güney'deki işgal edilmiş toprakları özgürleştirdikten sonra Beyrut'a dönüp elde ettiği zaferden ötürü tartışmasız bir meşruiyet elde edeceği ve silah yoluyla da olsa hükümeti ele geçireceği düşüncesini insanların zihinlerinde yok etmişti.

Hizbullah, (direniş sayesinde elde edilen) askerî zafer ile hükümete sızarak siyasî kazanç elde etmeyi birbirinden ayırmayı nasıl öğrenmişti?

Bu cevaplandırılması zor bir sorudur. Soru ancak Kur'ânî nurlu bir isme sahip olan, karmaşık bir yapısı bulunan ve diğer güçlerle –önce Lübnan, ardından Suriye ve sonrasında İran İslâm Cumhuriyeti'ne dek uzanan devletlerle, kurumlarla, partilerle ve akımlarla– sıkı ilişkiler içerisinde olan bu akidevî, siyasî ve askerî kurumun içine nüfuz edilirse cevaplanabilir. Elbette Hizbullah'ın düşmanlarının karargâhlarında da aşağı yukarı aynı durum hâkimdir.

Birkaç gün önce, 27 Mayıs Cumartesi günü, Seyyid Hasan Nasrallah, Güney'deki özgürleştirilen bölgelere, tam olarak Cebel-i Âmil'in merkezlerinden Binti Cubeyl'e gitmişti. Orada kalabalık bir topluluğa seslenmiş ve Hizbullah'ın bu zaferi tek başına kazanmadığını, zaferde mücadeleye katılan herkesin –gerek Hizbullah'tan önce mücadeleye başlayan, gerek Hizbullah ile işbirliği yapan ve hatta Hizbullah'a destek veren, söz gelimi Baas Partisi, Komünist Partisi ve Emel Hareketi gibi milliyetçi .ve reformcu partiler- payı olduğunu söylemişti.

Nasrallah kişilerin, grupların ve kurumların katkılarına takdir etti ve böylece onları resmen tanımış oldu. Seyyid Hasan'ın bir diğer mesajı, tüm bu kişi ve kurumların, onun direnişin ve özgürlük hareketinin lideri olduğu yönündeki itiraflarıydı. Sonra gür bir sesle şöyle seslendi:

Biz devletin yerini alacak, kendi isteğimiz doğrultusunda bir hükümet kuracak değiliz; güvenliğin sağlanması her zaman olduğu gibi devletin sorumluluğundadır. Bu asla bizim sorumluluğumuzda değildir; çünkü biz direnişçi bir hareketiz, hükümet değiliz. Devletten, topraklarımızın büyük bir bölümünün özgürleştirilip işgalcilerin sürülmelerinin ardından, vazifesini yerine getirmesini istiyoruz. Biz direnişimize Şaba Çiftlikleri ve yağmalanmış su kaynakları geri alınıp İsrail'in elindeki esirler serbest bırakılana dek devam edeceğiz.

Nasrallah, konuşmasında, sesini doğrudan sınır ötesinden⁸ ya da radyo ve televizyondan duyan Filistinlilere de hitap etti; bu önemli bir husustu. Dokunaklı, ısrarcı ve gamlı bir sesle konuşuyordu; çünkü Seyyid, geçmiş tecrübelerinden dolayı cevap duymakta zorlanacağı hissine kapılıyordu, Filistinlilerin direniş ve İntifada'ya inanmadıklarını düşündüğü için değil elbet, onların mevcut .yetersiz durumlarını bildiği için.

Binti Cubeyl şehri, Filistin sınırına yakındır; ancak bu kadar uzak bir mesafeden Nasrallah'ın sesinin duyulması mümkün görünmemektedir. Ayrıca işgal altındaki Filistin'in kuzey bölgelerinde Filistinlilerin yaşamadıkları da bilinmektedir.

Hizbullah kavmiyetçi ve mahdut bir bölgede (Lübnan Şiilerinin bölgesinde) muhasaraya alındı. Bu -
.durum Lübnan ve çevresindeki etkisinin azalmasına sebep olmaktadır

Nasrallah sohbetimizde, onca ısrarın ardından, Hizbullah'ın gelecekteki konumuna dair bir tasvir ortaya koydu: İtiraf etmek gerekir ki Hizbullah, üyelerinin mensup oldukları taifeden çok daha büyüktür. Bütün taifelerden, hatta Lübnan'daki bütün siyasî oluşumlardan daha büyüktür. Biz millî bir projeyiz; hedeflerimiz Lübnan'la sınırlı değil. Hedefimizle, düşünce yapımızla, kapasitemizle, yiğitliğimizle ve etrafımızda toplanan büyük halk kitlelerinin istekleriyle bağdaşmayan tek şey, gelecekte bakanlık düzeyinde bir makama ulaşmak veya Lübnan Meclisi'ndeki vekil sayımızı artırmak .amacıyla silah bırakmak ve iç siyasî oyunlar çerçevesinde küçülmektir

Geçmişte kısa süreli de olsa bu gibi isteklerle karşılaştık. Hatta Hizbullah'ın siyasî söyleminde açık değişimlere şahit olduk; İslâmî düşünceden vazgeçmeksizin Hizbullah'ın millî Arap söylemine .yaklaşmasında olduğu gibi

Milliyetçi siyasetlerin geri çekilme ve sapsmaları karşısında –dinî bir yapı da olsa– Hizbullah'ın .mesajı, halkın sesi oluyordu

?O halde siz Babeda'daki Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nün ötesinde bir şeyi mi arzuluyorsunuz

.İtiraz ediyor: Arzu değil; bizim akidemiz ve görev anlayışımız onun ötesindedir -

Geçen şubat ayında, *El-Ahram* gazetesi yayın kurulu başkanı, değerli meslektaşım Sayın İbrahim Nafi benden Seyyid Hasan Nasrallah ile dergisi için röportaj ayarlamamı istemişti. İlk defa bir (ulusal) Mısır gazetesi Hizbullah lideri ile görüşme talep ediyordu. Görüşme gecikmeli de olsa gerçekleşti. Bir ilk olduğundan görüşmenin ilk dakikalarında yabancılık çekildi. *El-Ahram* muhabirinin Seyyid'e yönelttiği ilginç birtakım sorular da ortamı biraz gerdi. Sorulardan bazıları şöyleydi: Örgüte niçin Hizbullah adı verilmişti ve bu ad, Hizbullah'ın Allah'ı kendisine tahsis ettiği anlamına mı geliyordu? Şii gelenekteki "takiyye"nin Hizbullah'ın yöntemindeki konumu neydi? Acaba Hizbullah takiyye aracılığıyla gerçek hedeflerini gizliyor muydu? Bunların ardından İran'la ilgili sorular geldi. Neredeyse Hizbullah, her ne kadar dili Arapça olsa da İran kökenli bir örgütmüş gibi .yansıtıldı

Doğrudan, dolaylı yollara sapsmadan sorulan sorular ise şunlardı: Nasıl oluyor da bir genç, göz göre göre ölüme gidebiliyor? Nasıl bir güce sahipsiniz ki gençleri asker yapabiliyor ve onların içinde şehadet aşkı uyandırarak ilk gençlikte, gençliğe özgü bütün o lezzetleri terk edip ölüme ?koşturabiliyorsunuz

Seyyid Hasan Nasrallah, Hizbullah'ın adı konulurken Allah isminin bir gruba tahsis edildiği görüşünü "*Kim Allah'ı, Resulü'nü ve inananları dost edinirse, bilsin ki Allah taraftarları (Hizbullah) galiplerin ta kendileridir.*" (Maide/56) ayetini delil göstererek reddetti. Takiyyenin ise siyasî baskılar sonucunda tarihin bazı dönemlerinde uygulanması gereken bir yöntem olduğunu ve baskılar altında kalan Şiilerin de fitneden, ayrılıktan ve zalim hükümetle çatışmaktan kaçınmak için bu .yönteme başvurduklarını belirtti

:Şehadet aşığı gençlerle ilgili olarak ise şöyle konuştu

Elhamdülillah gençlerimiz arasında Allah'a, cennete ve kıyamet gününe imanda sabitkadem olanlar var. Bunun dışında bir saik olsaydı eğer, bir kişiyi bile bölgenin en güçlü ordusuyla karşılaşmaya hazırlama imkânı olmazdı. Allah'ı, cenneti ve kıyamet gününü tasdik edenler, uzaktan ve yakından bize geliyor, koşuyor, hatta birbirleriyle yarışıyorlar. Böyle olmasaydı eğer, mevcut direniş devam etmez .ve zafere yaklaşmazdı

İlk defa Arap ülkelerinin Lübnan'ın alt yapısına –özellikle de elektrik tesisatına- ilişkin görüşleri açıkça beyan edildi: Mısır Cumhurbaşkanı Hüsnü Mübarek, 20 Şubat 2000 pazartesi günü birlik mesajı vermek için kısa süreliğine Beyrut'a geldi. Bu yolculuk, ilk ziyaret olmasının yanında kendi türünde önemli bir hadise olarak değerlendirildi. Zira ziyaret, Lübnan etrafına örülen duvarın yıkılması şeklinde algılandı. Bu duvarın Lübnan için, Siyonistlerle mücadelesinden dolayı bir ceza olduğu düşünülüyor. Belki de bu duvar, Hizbullah'ın, İran'ın siyasetine uyarak, İsrail'i kıskırttığı düşüncesinden dolayı örülmüştü. Ehud Barak'ın seçim vaatlerine bağlı kalıp İsrail'in Lübnan'dan 7 Haziran 2000'den önce geri çekileceğini defalarca açıklamasının ardından direnişin artık bir anlamı .kalmıyor

Hüsnü Mübarek'in ardından Arap liderleri birbiri ardına yaptıkları resmi ziyaretlerde birlik mesajı vermek üzere Beyrut'a geldiler. Bu ziyaretlerin en dikkat çekenini Suudi Arabistan Prensi Emir Abdullah b. Abdülaziz'in, Kahire ve Şam'a düzenlediği gezinin ardından, Arap ülkelerini birleştirmek ve Lübnan'a destek vermek amacıyla Beyrut'a uğramasıydı. Belki de gelmeden önce, Lübnan'daki “direnişimizle” çok yönlü işbirliği içerisinde olduğunu açıklama ve Beyrut'taki resmî konutunda Direniş Vefa Birliği temsilcileriyle, yani Lübnan Meclisi'ndeki Hizbullah milletvekilleriyle bir araya gelme niyetindeydi. Bu, Arapların Hizbullah siyasetleri açısından bir .dönüm noktasıydı

Daha sonra Arap Birliği, Dışişleri Bakanları Toplantısı'nı Beyrut'ta düzenledi. Toplantıya - önceden benzeri görülmedik bir şekilde- bütün Arap ülkeleri dışişleri bakanları katıldı. Toplantıda, Arap devletlerinin ve halklarının, direnişçi Lübnan halkı ile siyasî ve sosyal birliktelik içerisinde olduğu vurgulandı. Gerçi tebrik mesajlarının muhatabı Hizbullah ve Genel Sekreter idi; ama hiçbir bakan Hizbullah Genel Sekreteri ile ikili görüşme talebinde bulunmadı. Genel Sekreter de ikili .görüşme talebinde bulunarak bakanları yormak istemedi

Özgürleştirmeden üç hafta sonra, tam olarak 20 Temmuz 2000'de Hizbullah, tarihinde bir altın sayfa daha açtı. Şu şekilde de ifade edebiliriz: Hizbullah, bir dizi görüşmenin ardından, dünya halklarının dikkatini üzerine çekti. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan, Lübnan-Filistin sınırındaki Fatıma Geçidi'nde adı bir marş gibi İsrail askerlerinin kulağında çınlayan kişiyle, Hasan Nasrallah .ile görüşmek üzere Güney Beyrut'taki Genel Sekreterlik binasına hareket etti

Görüşme kendi türünde benzersizdi; çünkü Birleşmiş Milletler'in üst düzey bir yetkilisi, bir özgürlük hareketinin kumandanı veya işgalcilere karşı direnen bir topluluğun lideriyle daha önce hiç görüşmemişti. Aynı şekilde görüşme Seyyid Hasan Nasrallah için de bir ilkti; ilk kez uluslararası düzeyde yetkili biriyle görüşecekti. 23 Mayıs 2000 pazartesi günü gerçekleşen benzersiz görüşme, sınır bölgelerinde yankısını buldu. İsrail askerleri sınırda, Hizbullah mücahitleri ile karşılaştıklarında .mantıklı bir adım attılar

İşgalci kuvvetler, geçmişte görülmedik bir hızla, belirlenen tarihten altı hafta, öngörülen tarihten bir hafta önce geri çekilmeye başladılar. Öyle ki eğittikleri ve malî yardımda bulunup silahlandırdıkları .milis ordusuna geri çekileceklerini haber dahi veremediler

Çeşitli etnik kökenlere mensup milislerden oluşan bu ordu dağıldı. Milisler, hamilerinin, yani İsrail'in, temin ettiği silahları ve teçhizatı geride bırakarak, işgal altındaki Filistin'e kaçtılar. Elleriindeki silah ve teçhizat, üç bin kişilik bir orduya yeterdi. İşgal altındaki Lübnan topraklarındaki İsrail birliklerinin ardından, geri çekilmekte olan Lahud Ordusu güçleri de dağıldı. Neredeyse ordu komutanları, askerler ve hamiler, İsraililerden önce kaçmaya başladılar; silahlarını, birikimlerini ve

.evraklarını karargâhlarında bırakarak

Bu durum Hizbullah dâhil herkesi şaşırtmıştı. Geri çekilmenin kararlaştırılan tarihten önce gerçekleşeceği tahmin edilse de başka bir tarihte gerçekleşeceği düşünülüyordu. Hizbullah'ın öncü kuvvetleri, kısa sürede, henüz boşaltılmakta olan karargâhlara doğru hareket ettiler. Birçok yerde henüz boşaltılmamış karargâhlarla karşılaştılar. İki tarafta mevcut duruma uygun hareket etti. Elbette Hizbullah'ın bu konudaki düsturu tamamen açıktı: İsraililerin çıkışı, direniş güçlerinin ateşi altında olmalıydı; sükûnetle değil. Geri çekilme esnasında “çatışma olmayacağı” maddesi bunu .gerektiriyordu

Hizbullah erleri ile İsrail askerleri arasındaki mesafe, bütün karşılaşma anlarında, birkaç metreden daha azdı ve aralarında dikenli tellerden başka bir engel de yoktu; savaş mantığında ortadan .kaldırılmaları hiç de zor olmayan engeller

Manzara olağanüstüydü: Birçok sıkıntılara katlanıp geceleri uyumadan mayın tarlalarını geçen ve helikopterlerin ve gözcülerin görüş mesafesinden gizlenerek bir İsrail askerini öldürebilmek için uygun bir yer arayan mücahid, şimdi, İsrail askerini kolaylıkla silahsız görebileceği, öldürmek için nişan almaya bile gerek duymayacağı bir noktada duruyordu. Ama ne o, ne de İsrail askeri silahına .davranıyordu

Hizbullah eri, sol elinde sancak, sağ elinde silah olduğu halde, üzerinde iki mavi şerit ve altı köşeli yıldız bulunan beyaz bayrağın altında ayakta duran İsrail askeriyle karşı karşıya geldi; askerin sol .elinde silah vardı

Ama kimse silahına davranmadı. Özgürlük sevinciyle kendinden geçen halk, sınıra dek direniş erlerini takip etmişti. Sınıra ulaştıklarında, işgalci askerleri topraklarının dışında gördüler; taşlamanın, lanet okumanın dışında hiçbir şey onların öfke dolu gözlerini yatıştırılmaz ve zafer .sevincini gemleyemezdi

Hiçbir gelirin olmadığı, iş imkânının bulunmadığı, tarıma elverişsiz topraklara sahip köylerden, en azından açlığı bertaraf etmek amacıyla, 1960'larda kendini göstermeye başlayan Beyrut'a göç, Güney'in binlerce mahrum insanı için yaşam düzeylerini iyileştirebilecekleri en iyi yol olarak görülüyordu. Beyrut, bir işin bulunabileceği, çocukların okula yollanabileceği, belki de tedavi için imkânların sağlanabileceği ya da birçok fedakârlığa katlanarak üniversite eğitiminin .tamamlanabileceği bir yerdi

Hasan Nasrallah'ın ailesinin kaderi, Güneyli ve Baalbekli binlerce ailenin kaderi gibi, Doğu Beyrut'un Ermeni mahallelerine yerleşmek oldu. 1975 baharındaki Lübnan iç savaşının ilk sonuçlarından biri etnik ayrışmaydı. Doğu Beyrut'un çoğunluğunu Şiiilerin oluşturduğu Müslüman sakinlerinin kaderi, Filistinlilerin kaderine benziyordu; orada birkaç kampları vardı. Bu kamplardan .en bilineni Tellu'z-Zater kampıdır

Çatışmaların başlamasından yaklaşık olarak bir buçuk yıl sonra silahlanan Filistinli direnişçi sığınmacılar, hayatlarını idame ettirmelerini güçleştiren kuşatmadan dolayı Tellu'z-Zater'i ve çevresindeki kampları terk ettiler; acımasız katliamlar eşliğinde gerçekleşen haince çıkarılış. Bu esnada, orada arsa satın alan, derme çatma da olsa bir ev yapan ya da kiralayan, hayatlarını idame ettirmek ve çocuklarına daha iyi bir gelecek hazırlamak için çaba gösteren yüz binlerce yoksul Şii de .Filistinlilerle birlikte göçe zorlandı

Babası Şerşebuk Kampı'nda bir dükkân açan Hasan Nasrallah'ın ailesi de göç edenler arasındaydı. Ekonomik, toplumsal ve siyasî nedenlerle Lübnan iç savaşının başladığı 1975 Nisan'ına kadar

milliyetçi, etnik ve reformist bütün partilerin insan kaynaklarını Şiiler oluştuyordu. Şiiler, Filistin direnişine destek veren halkın büyük çoğunluğuydu. Ürdün'deki Kara Eylül'den sonra direnişin en büyük kavmiyetçi hamisi olan Cemal Abdünnasır'ın ölümünden sonra Filistin direniş hareketinin en büyük birliği Lübnan'a intikal etmişti. Bütün bunların dışında Filistin direnişiyile işbirliği yapan partilerin üyelerinin çoğunluğunu da Şiiler oluştuyordu. Fedaiyyun'un (Fedailer) Filistin sınırı .yakınlarına yerleştiği bölge nüfusunun büyük çoğunluğu da Şiî idiler

Lübnan'daki nispî çoğunluklarının farkına geç varan Şiiler, etnik ve reformist çatışmalarda şehidlikten başka bir şey elde etmedikten sonra, kendilerine düzen içerisinde bir yer aramaya koyuldular. Şaşırtıcı bir kişiliğe sahip farklı bir âlim olan Musa Sadr bir cazibe merkezi haline geldi. Marunî-Şii antlaşmasına girmekten kaçındı ve farklı kişiliğiyle Şii karakterini kendinde bir araya topladı. Hz. Peygamber'in (s.a.a.) soyuna mensup olmaktan ibaret olan Araplığıyla İran lehçesiyle .konuşurdu; çünkü ana babası çocukluğunu geçirdiği Sur'dan İran'a göç etmişti

Seyyid Musa Sadr, iç savaşa karşıydı. Elinden geldiğince savaşı önlemek, başladıktan sonra ise savaşı durdurmak için çalıştı; ama mevcut şartlar buna izin vermedi. O, hareketi ilerletmek ve Filistin Direnişi'nin Lübnan Devleti'nin siyasî kararlarında etkili olmasını sağlamak için gayret gösterdi. Filistin meselesinin en azından Lübnan'ın iç işlerini ilgilendiren ulusal kararlarında etkin olmasını .istiyordu

Sadr'ın bir dönüşüm yaratma gayreti, Lübnan Direniş Hareketleri ya da Emel adlı yarı askerî siyasî örgütü kurmayı kabul ettiğinde doruk noktasına ulaştı. Direnişçileri eğitmek için Fetih'ten yardım aldı. Silahlar ise Suriye'den temin ediliyordu. İlginç olan bütün bu çalışmaları, dönemin Lübnan .Devleti'ne karşı savaş ilan etmeden yapmış olmasıdır

Sadr, "silah erkeğin süsüdür" sloganını yükseltti ve mahrum bırakılmışları bir siyasî hareket etrafında toplamaya çalıştı. Sadr, yoksulları, zenginlerin saraylarını ve hükümet binaları ele geçirmeleri için harekete geçirttiyse de iç savaş tehlikesini hissettiğinde mitingler düzenleyerek, hatta çatışmaya girerek bunu önlemeye çalıştı. Buna karşın savaş davullarının sesi, mitinglerde atılan sloganların sesini bastırıyordu; sonunda iç savaş patlak verdi. Belki de bu yüzden o, 1978 yılının Ağustos ayı sonlarından Libya'ya düzenlediği gezi sırasında ortadan kayboldu ya da kaybedildi. Sadr, sırlarıyla birlikte kayboldu. O, Mahrumlar Hareketi'ni, Emel'i, Filistin Direnişi'nin yerini alacak bir örgüt olması amacıyla mı kurdu, yoksa başka bir amacı mı vardı, bilinmiyor. Kesin olan şudur ki başta Seyyid Nasrallah olmak üzere Hizbullah'ın lider kadrosu Emel'e üyeydi. Lübnan siyasî rejimi, Lübnan Şiilerini yoldan çıkarıp, onlara hükmetmek amacıyla Şii Yüksek İslâm Meclisi'ni kurmuş ve Sadr'ı, bu yolda ilerlemek için, kendine has koşullarda, mezkûr Meclis'in ilk başkanı olarak seçmişti. Güney Şiileri ile Beka bölgesi Şiileri arasında irtibat kuran ilk insan olan Seyyid Sadr konusunu kapatmadan önce hatırlatmak gerekir ki, Güney Şiileri, kültürlü, ilim ve edep sahibi, mülayim insanlardı ve çatışmalara da karşıydılar. Ama Beka'da Necef'in ve Necef'te okuyanların hatırı sayılır bir etkisi yoktu; orada aşiret mantığı hâkimdi; halk ilimden ve kültürden çok az nasiplenmişti. Ayrıca genel itibarıyla Beka bölgesi halkı kabaydı. Ama öyle bir şey oldu ki, Hizbullah'ın kurulması aşamasında, Suriye sınırlarındaki susuz çöllerde yaşayan Şiiler ile Filistin sınırlarındaki Şeyh .Dağı'nın zirvelerinde yaşayan Şiiler gönül birliği ettiler

Burada biraz tarihe dönmemiz ve unutulmaya yüz tutan Arap-İsrail Savaşı'nın satır başlarını hatırlamamız gerekiyor: Bugünkü mücahid nesil, babalarını mücadele etmek zorunda bırakan, annelerinin kalplerinin yerinden sökülüp yakıldığı sahnelere şahid olmadılar. Çok sayıda Filistinli

çocuklarıyla birlikte, aç ve sefil, ürkek ve korkak, lidersiz, silahsız ve direnişin olmazsa olmaz şartı olan düzenden yoksun bir halde vatanlarından göç etmişlerdi. Belki korkudan bir evladını unutan ananın ya da ailesini kaybettikten sonra aklını yitiren babanın veya ağlamaktan kör olan kadınların kıssasını duymuşlardı. Onlar göç ederlerken asla geri dönmeyecekleri; ama kendilerinden sonra Tevrat'ın hurafelerini Arz-ı Mevut'ta hâkim kılmak için dünyanın dört bir yanından gelen Yahudilerin .yerleşecekleri evlerinin anahtarlarını boyunlarına asmışlardı

Ama bu nesil, topraklarını gasp eden İsrail tanklarını, otobanlarda ilerleyip yüksek tepelerdeki köyleri ve yaylaları hiçbir direnişle karşılaşmadan işgal eden, evleri yerle bir edip ağaçları ve tarlaları ateşe veren, acımasızca her şeyi yok eden asker kervanlarını kendi gözleriyle gördü. 4 Haziran 1982'de İsrail ordusu, hava bombardımanı altında, önce Güney'den Lübnan'a saldırdı ve Beyrut sınırlarına kadar ilerledi. Amerikalı ara bulucuların, Filistinli liderleri Lübnan'dan çıkmaya ikna etme girişimleri sonuçlanana dek Beyrut kuşatma altında kaldı. Hayatları garanti edilip Lübnan'dan deniz yoluyla Yunanistan'a, oradan da Tunus'a –Filistinli liderleri kabul etmesi için .Tunus'u Amerika ikna etmişti- ayrılımlarının ardından kuşatma sona erdi

Belki bu yüzden, belki de İsrail'in kesin üstünlüğü gibi başka nedenlerden dolayı, karadan Beyrut'a neredeyse yüz kilometre yaklaşan İsrail ordusu yol boyunca kayda değer bir direnişle karşılaşmadı. Sonuçta İsraili saldırganlar, Filistinli direnişçileri, Suriye güçlerine yaptıkları gibi, (Güney Lübnan ve Baalbek dışında) Lübnan'ın birçok bölgesinden çıkarttılar. Bütün bunlardan sonra, kimse İsrail'i Lübnan'da yaptığı katliamlardan dolayı (bu katliamların en bilinenleri Beyrut'taki Sabra ve Şatilla .katliamlarıdır) kınamadı

Aslında, daha sonra Hizbullah adıyla tanınan örgütü vücuda getiren de işte bu şartlardı. Dolayısıyla Hizbullah'ın başlangıç noktası, gerçekler göz önüne alındığında, tamamen açıktır: İsrail işgaline ve .bu işgalin bütün siyasetî etkilerine karşı direniş

Bu şekilde Hizbullah'ın çekirdek kadrosu direnişçiler ve mücahidlerden oluştu. Öncülerinin çoğu daha önce Emel'e üyeydiler. Daha sonra Filistin Direnişi'nin sırt çevirdiği ya da işgalin kendilerini direniş için bir çerçeve oluşturmaya, silah kaynağı bulmaya, direnişçilerin eğitilip himaye edilmesi için bir yol bulmaya zorladığı bazı kimseler de örgüte katıldılar. Hizbullah, 1982–1985 yılları arasında, gizlice güçlerini donatmak ve eğitmekle meşgul oldu. O dönemde güçleri oldukça az, aynı .zamanda da gizliydi

Hizbullah ilk kez resmî olarak Mustazaflar Hizbi adıyla ortaya çıktı. Hizbe ilk katılanlar, Allah'tan başka kimsesi olmayan mazlum çaresiz yoksullar ve unutulmuşlar oldular. Hizbe onları Allah'ın yoluna kılavuzluk etmek için ortaya çıktı. Ama şimdiki Hizbullah, en büyük halk karargâhına sahip, en .iyi şekilde donatılmış en sağlam partidir

Halkın, 1992'de, Hizbullah'ın katıldığı ilk genel seçimde, Hizbullah mensubu milletvekili adaylarına oy vermedeki şevki, bugünkünden farklıydı: Hizbullah, 1992'nin yoğun kar yağışıyla geçen soğuk kışında üşüyüp hastalanmamaları için yoksullara ve kimsesiz kadınlara gaz yağı ve yakacak dağıttı, kar altında kalıp kapanan köy yollarını kamu araçlarından faydalanarak açtı ve mahsur kalan insanları kurtardı. Oysa devlet kurumları o yılın dondurucu soğukunda halkı umursamamış, günlük işlerine dalmışlardı. Ayrıca Hizbullah, muhtaçlara yardım için, ırkına ve mezhebine bakmadan, .yoksul çocukların eğitim giderlerini üstlendi

Hizbullah birçok sosyal yardım faaliyetinde bulunuyor. Birçok eğitim ve yardım kurumuna sahip .olmasının yanında Hizbullah'ın yayın organları da geniş kitlelere ulaşıyor

:Hizbullah Genel Sekreterliği'ne bağılı olarak çalışan bu kurumlar arasında şunlara işaret edebiliriz
Yeniden Yapılandırma Kurumu: Bu kurum, İsrail'in 1993'deki ve 1996'daki iki büyük saldırısından
.zarar gören Güney Lübnan'ı yeniden yapılandırıyor

Şehid Kurumu: Bu kurum, şehid çocuklarının doğru ve İslâm'a uygun eğitimini üstlenmiştir. Bu
.şekilde Hizbullah'a bitmek bilmeyen, sürekli yenilenen bir destek sağlanmaktadır

Bu kurumların dışında Güney'de ve Baalbek-Hurmul'de faaliyet gösteren birçok eğitim kurumu
mevcuttur. Bu eğitim kurumları resmi müfredatı uygulamakta olup, programlarında yabancı dil
öğrenimine de yer vermektedir. Eğitim kurumları giderlerini, taksitlendirerek öğrencilerden aldığı
harçlarla karşılıyor. Öğrenciler bu hizmetlerin karşılığında, İslâmî adaba, giyim tarzına ve ahlakî
kurallara uymakla yükümlüler. 1993'te İsrail, Lübnan'a, özellikle de Güney Lübnan'a saldırarak
havadan bombaladı. Amacı, hayaî önem taşıyan alt yapıyı çökertmek ve korku havası yaratarak halkı
göçe zorlamaktı. Öyle ki neredeyse direniş kırılacaktı; çünkü halk, kendisini koruyabileceğı sığınaklar
.başta olmak üzere saldırıya karşı koymak için gereken donanımına sahip değildi

Aslında bu saldırıdan sonra onlarca, hatta yüzlerce insan, ölüm korkusu yüzünden, yakınlarının
yanında güvende olmak için Güney'den Beyrut'a ve çevresine göç etti. Ama Hizbullah direnişçileri,
atışmaya devam ederek Güney'i tek etmediler ve silah bırakmadılar; bilakis Siyonist işgalcilere
karşı düzenlenen operasyonlar günden güne genişleyerek arttı. Sonunda Birleşmiş Milletler'in
.müdahalesi ve Arapların sınırlı ama gerekli gayretleriyle savaş sona erdi

Savaşın sona ermesiyle, "inşacı mücahidler", evleri, kamu binalarını ve tesisleri onarmaya
koyuldular. İran gecikmeksizin önemli yardımlarda bulundu. alışmalar için gereken çimentonun
büyük kısmını Suriye göndermişti. Diğer Arap ülkelerinin yardımları ise ilk yardım düzeyinde kaldı;
battaniye, çadır ve konserve. Hizbullah direnişçileri, halka yıkılan evlerini onarmalarında yardım
etmek için köylere dağıldılar. Halkın kaçmadan topraklarını savunan bu direnişçilere sevgisi
.böylelikle arttı

Nisan'ın sonlarında İsrail bir kez daha Lübnan'a saldırdı. Bu saldırı bir öncekinden daha 1996
geniş çaplıydı ve yıkım gücü çok daha fazlaydı. İsrail ilk önce, Lübnanlıların birbirleriyle iletişimini
engellemek, Güney'i diğer bölgelerde ayırmak amacıyla elektrik santrallerini ve köprüleri yıktı.
İsrail, Lübnan hükümetinden "tahripkârların", yani Hizbullah direnişçilerinin kökünü kazınmasını
.istiyordu

Lübnan, dünya ülkelerine yardım çağrısında bulduysa da sonuç alamadı. Dönemin ABD Dışışleri
Bakanı Warren Christopher, konuyla bir şekilde ilgisi olanlara, Asya gezisine çıkacağını duyurarak,
İsrail'in şartları kabul edilip ateşkes ilan edildiğinde kendisine haber vermeleri için telefon
.numarasını verdi

İsrail her yerde ölüm saçıyordu. Kadınların, çocukların ve yaşlıların Birleşmiş Milletler'in
denetiminde bir kasaba olması nedeniyle İsrail'in alçakça saldırılarından güvende kalabilmek için
sığındıkları Sur yakınlarındaki Kana'da büyük bir katliam gerçekleştirdi. İsrail, toplarının hedefi
.yaptığı Kana'da 150'den fazla sivili öldürdü

Bu sırada Fransa barış görüşmeleri için aracı oldu. Fransa Dışışleri Bakanı Harvé de Charrette
savaşı durdurmak için girişimlerde bulundu. Dünya televizyonları olayın hemen ardından Kana
katliamının görüntülerini yayınlamışlardı. Dünya halkları, Birleşmiş Milletler'e bağılı güçlerin,
.çocukların parçalanmış bedenlerini plastik torbalara koyarlarkenki görüntülerini izlediler
Savaş devam etti. Hizbullah da yılmadan, yorulmadan direnişini sürdürdü. Çatışma her geçen gün

.şiddetleniyor, Lübnan sınırlarına yakın kasabaların üzerine Katyuşa füzeleri yağyordu

Birçok ülke temsilcisi katliamı durdurmak için Şam'da bir araya geldi. Çatışmanın, Suriye'nin direniş hareketini, Lübnan'ın yer altı örgütlerini desteklemek için değil de kendini savunmak amacıyla girmek zorunda kalabileceği bir savaşa dönüşmesine engel olmak istiyorlardı. Amerika, Rusya, İran, Mısır ve Suudi Arabistan dışişleri bakanlarıyla savaş sona ermeden ülkesine dönmeyi reddeden Fransa dışişleri bakanı, herkes bu toplantıdaydı. Müzakereler uzadı ve karışık bir hal aldı. Sonunda "Milislere Yönelik Askerî Operasyonun Durdurulması" antlaşması savaşın iki taraf tarafından kabul edildi. Bu şu anlama geliyordu: İsrail, milislere karşı yürüttüğü hava, kara ve deniz saldırılarına son verecek, buna karşılık direnişçiler de yerleşkeleri Katyuşa füzelerinin hedefi yapmayacaklardı. Nisan Antlaşması olarak bilinen bu antlaşma, Hizbullah için manevî bir zafer telakki edildi; çünkü Washington'dan Tel Aviv ve Moskova'ya kadar bütün dünya Hizbullah'ı resmen tanımış oldu. Daha sonra antlaşmayı uygulamak için Amerika, Fransa, Suriye, İsrail ve "Lübnan"dan oluşan bir komite .kuruldu

Antlaşmada direniş, resmî adıyla anılmıyordu; zaten asıl muhatap olmasından dolayı adının doğrudan anılmasına gerek de yoktu. Antlaşma yürürlüğe girdikten sonra bir kez daha Hizbullah mücahitleri halkın yardımına koştu. Böylelikle Hizbullah erleri, direniş gücü olarak kendi kendilerine yeterliliklerinin yanı sıra, halkın desteğine ve direnişi devam ettirerek büyük bir manevî zafer elde etme gücüne sahip olduklarının bilincine vardılar ve son füzeyi atma hakkını kendilerine sakladılar. Öte yandan dünya ülkeleri de yurttaşlarını koruma ve savunma amacıyla direniş hakkını resmen tanıyarak katliamın sona ermesi için girişimlerde bulundular. Böylelikle Hizbullah, Arap dünyasında ve uluslararası platformda resmen tanınmış oldu. Hizbullah uluslararası sözleşmelerde taraf konumuna geldi: Beş üyeli komitenin altıncısı üyesi oldu. Bundan böyle Hizbullah artık yalnızca bir direniş örgütü değildi; direniş hareketine liderlik etme hakkını almış ve Lübnan iç işlerinde söz sahibi .bir taraf olarak kabul edilmişti

Hizbullah tek kelimeyle Lübnan'ın İslâmî renge sahip siyasî bir kurumudur. Başka bir deyişle Hizbullah, 1950–1960 yılları arasında bölgede faaliyet gösteren, 1970'lerde zayıflayarak yok olan .bütün millî, etnik, ilerici ve devrimci hareket ve hiziplerin vârisidir

Hizbullah'ın İsrail işgal kuvvetlerine karşı direniş hareketini başlattığı bölgenin, otuz yıldan fazla bir süre barışçı yollarla, hatta silah yoluyla mevcut durumu düzeltmeye çalışan tüm örgüt, hizip ve kurumlara insan kaynağı sağladığını hatırlatmamız yeterli olacaktır. Bu bölge ayrıca çatışma .seslerinin asla dinmediği ateş hattıydı

Hizbullah, kendi direniş tarihinin sonunda Sosyalist Arap Baas Partisi, Arap Milliyetçi Hareket Partisi, Nasırî Hareketi ve Komünist Parti'den tutun da Guevara Hareketi'ne kadar bütün sosyalist .akımların ve heyecan ve coşkusunu Seyyid Musa Sadr'dan alan Emel'in vârisi olmuştur

Ayrıca Hizbullah, Filistin Direnişi'nin faal halefidir. Nitekim Filistinli direnişçiler Lübnan'da varlık göstermeye başlar başlamaz ilk fedailerini bu bölgede yetiştirmiş, ilk karargâh bu bölgedeki halkın yardımlarıyla kurulmuş ve bu mıntıkanın çocukları, Filistinli direnişçilere işgal topraklarına sızmada kılavuzluk etmişlerdir. Geçtiğimiz yılın 4 Temmuz günü Edward Said, Lübnan-Filistin sınırındaki Fatma Geçidi'ndeydi. Dışlerine kadar silahlı bir İsrail askeri, gözetleme kulesinde tam onun karşısında durmuş, dürbünüyle toplanan kalabalığı izliyordu. İzdiham çıkmıştı. Kalabalıktan bir grup yayınlanan müzik eşliğinde milli marşlar söylüyordu. Marşların bir kısmının sözleri mevcut duruma göre değiştirilmişti: "Ey İslâmci mücahid Seyyid Hasan! Selam sana!" Ya da Hizbullah

Genel Sekreteri'ni iki yıl önce şehid düşen oğlunun adıyla “Hadi'nin Babası!” diye anan şiirler .okunuyordu

Edward Said eğildi, yerden bir taş aldı ve bütün gücüyle havaya fırlattı. Yaşlı bedenini biraz doğrulttu; henüz eli, taşı İsrail askerine fırlatacak kadar güçlüydü. Taş, Edward olmadan, onun işgal .edilmiş Filistin topraklarına gitti
?Bu hareketi sembolik miydi peki

Acaba bu, Edward'ın kendi topraklarından bir taş alıp onunla anayurdunun işgalcilerine nişan alacağı ve topraklarını özgürleştireceği yeni bir intifada başlatmanın imkânsızlığına mı işaret ediyordu? Bundan önce de 23 Haziran'da Ürdün'den, mühendisler, doktorlar, avukatlar, eczacılar birliği temsilcileri ile ilişkilerin normalleştirilmesi karştı bir komitenin üyeleri ve İslâmcı ve milliyetçi partilerin mensuplarından oluşan 140 kişilik bir heyet Esnaflar Birliği Başkanı Dr. Tahir Şahşir'in başkanlığında aynı yere gelmişti. Zafer Bayramı kutlamaları için gelen bu insanlar ellerine birer taş almışlar ve sınırın ötesindeki İsrail askerlerine doğru fırlatmışlardı. İsrail askerleri de buna .karşılık olarak içlerinden birkaç kişiyi silahla yaralamıştı

Haziran akşamı, Seyyid Hasan Nasrallah ile birlikte ofisindeydim. İkimiz de düşman İsrail'le 27 gerçekleşecek olan esir değişimi antlaşmasının yürürlüğe girmesinin ardından vatan topraklarına .gelecek şehid naaşlarını bekliyorduk

Kırk yaşlarındaki liderin sakin yüzüne dikkatle bakıyordum. Çatışmada şehid düşen genç evladının, Şehid Hadi Hasan Nasrallah'ın naaşını bekliyordu. Dostları oğlunun naaşının bir an önce gelmesini istemişlerdi. İsraililer ise oğlunun cenazesinden faydalanarak şartlarını ayrılık acısıyla gönlü .dağlanan babaya kabul ettirebilecekleri zannıyla naaşı ellerinde tutuyorlardı

Onun gönlünden gamı uzaklaştıracak sözleri bulmakta zorlanmadım. Onunla Hadi'den söz etmek istedim. Hadi'nin tahsil yıllarını, çocukluğunu, dostlarını, akranlarını, direnişe gönüllü katılımını, en .son görüşmelerini ve yaralı annesinin tepkisini sormak rahatlıkla mümkündü
:Seyyid Hasan sözlerinin arasında şöyle dedi

Hadi'nin ve üç arkadaşının şehadet haberi Cuma günü bize ulaştı. Ertesi gün, büyük bir direnişi destekleme mitingi düzenlenecekti. Mitingte önce her zaman olduğu gibi mersiye okunacak, Âşûrâ günü olanlar, yani İmam Hüseyin'in (a.s.), dostlarının ve evlatlarının .Kerbela'daki şehadetleri hatırlanacaktı

Bu tür meclislere acı ve hüznün hâkimdir doğal olarak, insanların feryatları göğe yükselir ve .gözyaşları sel olur
:Seyyid şöyle dedi

Mersiye meclisini programdan çıkarmak için uğraştım; birilerinin Hadi'nin ve üç arkadaşının şehadetinden dolayı mersiye'nin programa dâhil edildiği zannına kapılmasını istemiyordum. Şehidin ağlanarak karşılanmasını uygun bulmuyorum; çünkü şehid için ağlanmaz. Şehid, izzetin kaynağıdır, örnektir. Kürsünün arkasına geçince karşımda onlarca kamera ve ışıldak gördüm. Hava çok sıcaktı; projektör ışıklarının harareti ortamı daha da ısıtıyordu. Ayrıca bu ışıklar insanın göztünü de alıyor, özellikle de benim gibi gözlüklü olunca. Konuşmama her zamanki gibi başladım ve bir anda göremediğim hissine kapıldım. Alnımdan ter damlıyor, gözlük camlarını .buğulandırıyordu

Elimi uzatıp terimi silmek, en azından gözlüklerimi temizlemek için masanın üzerindeki mendili almak istedim. Ama sonra görüntü alanlar arasında İsrail'e yaranmak isteyen yabancı gazetecilerin olabileceğini düşündüm. Mendili alır, yüzüme götürürsem, gözyaşlarımı sildiğim düşünülebilir, diye geçirdim içimden. Durdum. Düşmanın, başkalarını şehadet şerbetini içmeye çağıran beni, acı çeken bir baba gibi .görmesindense ter içinde kalmayı yeğledim

”.Ben de şehid ailelerinden bir tanesiyim“

Akşam havaalanının salonlarından birinde kırk şehidin naaşı yan yana dizilmişti.
.Cumhurbaşkanlığı'ndan bir heyet de taziyelerini ve saygılarını bildirmek üzere oradaydı
Seyyid Hasan naaşların başına geldi, saygıyla teker teker hepsinin yanında geçti ve Hadi'nin
naaşının başında durdu. Dua edip salâvat getirdikten sonra sakin bir biçimde onunla vedalaştı ve
.sonra, diğer şehid aileleri gibi işinin başına döndü, özgürlük kervanının lideri olarak
?Hizbullah öyküsü Güney'in özgürleştirilmesinden sonra bitebilir mi
.Kesinlikle hayır, her ne kadar üst üste, bundan sonra ne yapacaksınız, diye sorulsa da
Hiç kuşkusuz Lübnan'da hükümet kurmak değil amaç; ne Seyyid Hasan bunu istiyor ne de hükümet
.onu kaldıracak kapasitede
Hiç kuşkusuz Seyyid, Filistin'i düşünüyor; ama o, Filistinliler olmadan bir şey yapamaz. Ne yazık ki
.Filistin'in başkanlık sorunu ve halkın vaziyeti yeterince müsait görünmüyor
.İsrail de daima mücadeleye hazır, güçlü bir hareketin ayakta kalmasını istemez şüphesiz
Başta Amerika olmak üzere büyük devletlerin Lübnan'a (ve Suriye'ye) orduyu Güney'e kaydırması
için baskı yaptığı biliniyor. Böylece direniş hareketine ihtiyaç kalmayacak ve Hizbullah iç güvenliği
sağlayan bir kuvvete dönüşecek. Oysa asıl amaçları, Hizbullah'ı işgal altındaki Filistin
.topraklarından, dolayısıyla da oradaki İsraili yerleşimcilerden uzaklaştırmak
Bundan sonra ne yapacaksınız? Hizbullah sonraki adımını açıklamıyor. Henüz açık olan ve ne
zaman kapanacağı bilinmeyen savaş meydanında bütün olasılıklara yer var. En güzeli cevap için acele
.etmememiz
.Hizbullah henüz görevinin sona erdiğine inanmıyor
.Arap toprakları bütün olasılıklara açıktır. O halde gelişmelerin belirleyeceği cevabı bekleyelim

El-Mecelle Dergisiyle Röportaj

İzin verirseniz bu günlerde çokça konuşulan bir konudan, Hizbullah ile Ürdün arasında yaşanan gerginlikten başlamak istiyorum. Bildiğiniz gibi Hizbullah üyesi bir grup, Ürdün sınırlarından işgal topraklarına Katyuşa füzeleri geçirmeye çalışırken Ürdün makamları tarafından tutuklandılar

Aslında bizim Filistin halkına karşı en küçük vazifemiz onlara silah temin etmek ve malî yardımda bulunmaktır. Bugün Filistin, işgal güçlerinin saldırılarına karşılık verebilecek askerî güce ve silah donanımına sahip olsaydı eğer, onlar işgal altındaki Filistin'de katliam yapma, karargâhlara saldırma

.ve evleri talan etme cüretinde bulunamazlardı

Filistin'deki kardeşlerimiz her açıdan kuşatma altındadır. Onlar kimseden asker yardımı istemediler. Hâlbuki bazı ülkelerin toplantılar düzenlediklerini, kendilerine “Peki, ne yapmalıyız?” sorusunu sorduklarını görüyoruz. Filistinliler bizden oraya savaşçı göndermemizi istemiyorlar. Onların istediği tek şey destek ve yardım. En önemli, birinci derecede önemli destek, silah yardımdır. Bu nedenle biz, Filistin'e silah ulaştırmanın herkesin vazifesi olduğuna inanıyoruz. Kim

.bunu yapmazsa kusur işlemiştir, kusurludur ve kınanmalıdır. Bunu yapmayanın kınanması gerekir

Filistin'e silah göndermek yasanın cezalandırdığı bir suçsa eğer, biz cezalandırılmaya hazırız. Bu yüzden bize yakıştırılacak her türlü sıfatı ve yapılacak her türlü suçlamayı kabul etmeye hazırız. Ürdün meselesine gelince; biz kardeşlerimizin tutuklandığı ilk gün Ürdün makamlarına, onların Ürdün'ün iç güvenliğini tehlikeye sokmak gibi bir niyetlerinin olmadığını bildirdik. Nitekim sorgularında bu konu aydınlığa kavuştu. Kardeşlerimizin üzerinde ne buldular? Makineli tüfek de bulamadılar, patlayıcı madde de. Kardeşlerimizin üzerinde yalnızca Ürdün sınırından Filistin'e .ulaştırmaları gereken Katyüşa füzelerini buldular

Bu, Hizbullah'ın dışarıda da kolları olduğu anlamına gelmez mi? Oysa Cumhurbaşkanı .Hizbullah'ın ülke dışında hiçbir faaliyeti olmadığını söylemişti

Ben tam tersi olduğunu söylüyorum; bence bu, Hizbullah'ın ülke dışında kolu olmadığı anlamına gelir. Evet, Arap-İsrail savaşı bağlamında birtakım faaliyetlerde bulunuyoruz ve bunu inkâr da etmiyoruz. Ben, çeşitli vesilelerle, Hizbullah'ın Arap-İsrail savaşında yeri olan bir direniş gücü olduğunu, Filistinlilere silah ulaştırmanın Arap-İsrail savaşı bağlamında bir cihad eylemi olduğunu söyledim. Ama Hizbullah'ın dışarıda teşkilatlandığı, Ürdün'de, Mısır'da, Avrupa'da ve başka yerlerde kolları olduğu, çok sayıda kuruma sahip olduğu ayrı bir konudur. Bizim ülke dışında bir kolumuz olsaydı eğer, Beyrut'ta yaşayan üç kardeşimizi Ürdün üzerinden silah taşımaları için göndermez, dışarıdaki teşkilatlarımızdan yardım isterdik. Ben, bu durumun, bizim dışarıda kollarımızın bulunmadığının bir kanıtı olduğunu söylüyorum. Ama biz Arap-İsrail savaşı bağlamında .faaliyetlerde bulunduğumuzu hiçbir zaman inkâr etmedik

Amerika'nın Beyrut Büyükelçisi Vincent Baten Hizbullah'ı bu mesele yüzünden sert bir dil .eleştirdi

Hizbullah'ın bazı yetkilileri de ona cevap verdi: Filistinlileri destekleyenler değildir terörizme yardım edenler. Terörizme yardım eden, Filistinlileri katletmesi için Şaron'a uçak, tank ve füze

İntifada'ya silah yardımının, Filistinlilere yardım için Güney Cephesi'ni açmak anlamı ?gelebileceği iddia ediliyor

Hayır, silah yardımı, yardım çeşitlerinden yalnızca bir tanesidir. İntifada'ya yardım etmek istiyorsak, onların yararına olacak şekilde davranmalıyız. Yapılan bazı işler kimilerince yardım ve destek olarak değerlendirilebilir, ama aslında hiçbir getirisi yoktur, hatta kimi zaman zarar dahi verebilir.

Güney Lübnan'daki bazı eylemlerin dikkatle değerlendirilmesi gerekir; acaba bu eylemler, İntifada açısından faydalı mıdır, değil midir, düşünmek gerekir -gerek etkisi bakımından, gerekse İsrail'in vereceği tepki bakımından-. Lakin belli olan bir şey vardır ki o da şudur: Lübnan savaş cephesi ile İsrail konusu kapanmamış bir dosyadır. Bu konuda konuşulabilir ve bu bağlamda birtakım ilerlemeler de kaydedilebilir. Bu noktada hiç kimse İsrail'e garanti vermemiştir.

Bizim açımızdan da bu dosya kapanmamıştır. Ancak bu konu, bölgesel dönüşümlerle yakından ilgilidir. Biz bu dosyayı dikkatle, sükûnetle, akıllıca ve aynı zamanda cesurca ele alıyoruz. Bu şu anlama gelir: İçimizde hiçbir şekilde düşman korkusu bulunmasa da, adımlarımızı hesap ederek atıyor, İntifada'nın faydasını ve geleceğini göz önünde bulunduruyoruz.

Çoğunluk Filistin Direnişi'nin operasyonlarının Lübnan Direnişi'nin operasyonlarına çok benzediğini ve buradan hareketle, çeşitli Filistinli silahlı grupların Lübnan'da eğitim gördükleri ?görüşünde. Bu doğru mu

Tecrübe aktarımı çok basittir. Filistinliler (Lübnan) Direniş'in operasyonlarını incelemiş ya da televizyonda görmüş olabilirler. Hatta tecrübeler, gazete söyleşileri yoluyla, ayrıca internet aracılığıyla aktarılabilir. Pratikte Filistin'den çıkmak, Lübnan'a gelmek ve Filistin'e dönmek çok zor bir iştir. Tabii biz, bilgimizi ve tecrübemizi Filistinlilere aktarma yolunda hiçbir çabadan geri durmayız.

?Uzlaşma Projesi" Arap liderlerinin toplantısında görüşülürse sizin tavrınız ne olur

Hizbullah bir halk hareketidir. Halkın idealleri ve arzularıyla uyum içindedir; bölge halklarının .büyük çoğunluğunun idealleri ve arzularıyla yani Arap halklarının ve İslâm âleminin İsrail'e bakışı birbirinden farklıdır. Sonuç itibariyle İsrail, onların gözünde sahte, kanunsuz ve gayri şerîdir. Katliamı ve terörü ilke edinmiş gasıp bir devlettir ve bu bölgede bir geleceği de yoktur. Filistin toprakları, denizden ırmağa dek, Filistinlilerin hakkıdır; Rus, Ukraynalı ve Lehistanlı Yahudilerin veya Falaşa Yahudilerinin hakkı değil. Dünyanın dört bir yanından gelip bu toprakları gasp eden ve halkını sürenlerin değil. Halkın tavrı budur ve bizim tavrımız, bu tavırla tamamen örtüşür. O halde liderler toplanıp İsrail ile ilişkilerini normalleştirme kararında görüş birliğine varsalar da -ki İsrail'e "ilişkileri normalleştirme" sözü vermeleri mümkündür- bu kararlarını uygulayamazlar. Örneğin İsrail-Mısır ilişkilerini göz önüne alalım; Mısır devleti Camp David antlaşmasını yıllar önce imzaladı. İsraililer bu antlaşmaya "Soğuk Barış" adını verdiler. Niçin? Çünkü ilişkilerin normalleştirilmesi yönünde hiçbir adım atılmadı. Mısır halkı ilişkilerin normalleştirilmesine karşıdır. Mısırlı bir vatandaşı, İsrail ürünlerini satın almaya veya İsrail'e yolculuk yapmaya kim zorlayabilir? Arap liderlerinin düzenleyeceği oturumda İsrail ile ilişkilerin normalleştirilmesi kararı alınabilir, ama liderler halklarını buna zorlayamazlar. Biz, düşman İsrail ile ilişkilerin normalleştirilmesini asla kabul etmeyen, İsrail rejimini kanunsuz .addeden, halkın içinden çıkmış kitlesel bir hareketiyiz

Acaba ilişkilerin normalleştirilmesi sözü ve uzlaşma sözcüğünde birleşmek, silahlı eylemler ?durdurulması anlamına mı geliyor

Bu başka bir konudur. Sonuç itibariyle bu toprakların sahipleri kendi topraklarını geri almada kararlı mıdırlar, değil midirler? Topraklarını almada kararlı iseler yanlarında yer alıp onlara yardım etmek gerekir mi? Bu soru, ileriki aşamalarda cevaplanması gereken bir sorudur. Ama şu aşamada kısaca şunları söyleyebilirim: Her an ölümle burun buruna yaşayan Filistinliler, uzlaşmacı çaba ve .düşüncelerden çok desteğe, yardıma ve silaha ihtiyaç duymaktadırlar

?Filistin hükümetinin kurulmasının etkisi konusunda ne düşünüyorsunuz

Atasözünde belirtildiği gibi bu "göze toz kaçırmaya" benzer. Onlar siyasî bir oyun oynamakla ?meşguller. Rol kesiyor, muğlâk ve anlaşılmasız vaatlerde bulunuyorlar. Filistin hükümeti ne demek İsraililer, Amerikalılardan önce Filistin devleti kurulması konusunu gündeme taşıdılar. Ama bu devletin muhtevası nedir? Barak'ın Camp David'te Arafat'a önerdiği devlet mi? Birbirinden ayrı bölgelerde hüküm süren, coğrafi bütünlüğe sahip olmayan bir devlet! Sınırları belli olmayan, kuzey, güney, doğu ve batı komşusu İsrail olan, gökyüzünden, denizden, ekonomiden ve ordudan yoksun bir devlet! Bu karmaşık bir konudur ve Amerika'nın şu an uygulamakta olduğu hileye çok benzemektedir. Filistin'de her gün yaptığı katliamlardan dolayı İsrail'i kınamak için toplanma kararı almakla oyalanan Güvenlik Konseyi'nin öte yandan Filistin'de yaşananlara göz yumup dünya gündemini

.değiştirmeye çalışmasına benzemektedir

Amerika, terör eylemlerinde bulunduğu ve el-Kaide terör örgütü ile ilişki kurduğu gerekçesiyle Hizbullah'ı suçlamaya devam ediyor. Bu konuda ne düşünüyorsunuz

Öncelikle, Hizbullah içerisinde el-Kaide ile ilişkili hiçbir kuvvet bulamazsınız. Hizbullah ile el-Kaide arasında ne geçmişte ve ne de hâlihazırda bir ilişki olmamıştır, ilişkileri yoktur. Amerika'nın elinde Hizbullah-el-Kaide ilişkisine dair bir kanıt olmuş olsaydı, bunu kamuoyuyla paylaşır ve Hizbullah ile savaşırdı. Bu içi boş bir iddiadır. Hizbullah ile Usame bin Ladin ve yâranları arasında köklü bir fark vardır. Onlar, Afganistan, Yugoslavya ve Çeçenistan gibi bölgelerde faaliyet gösteriyorlar. Onlar geçmişte Sovyetlerle ve Yugoslavya'yla, sosyalizm ve komünizmle savaştılar. Oysa Hizbullah'ın temel meselesi Siyonizm'dir. Hizbullah bu bölgede faaliyet gösterir ve işgalcilere karşı savaş verir. Kurulduğundan beri durum bundan ibarettir. Buna göre iki taraf arasında, birbirlerine yardım etmelerini ve birbirlerine ihtiyaç duymalarını gerektirecek hiçbir ortak nokta bulunmamaktadır. Teröristlik iddiasına gelince; Hizbullah, İsrail ile savaş içerisinde olmakla ve İntifada'nın tarafında yer almakla suçlanıyor. Samimiyetle söylüyorum, Hizbullah bu savaşta yer almayacağını, Arap-İsrail savaşından elini eteğini çektiğini ilan etse, adı terör listesinden silinir. Çünkü bu suçlamaların amacı, Hizbullah'ı bu savaşın dışına çekmek için baskı uygulamaktır.

?Sizce bu baskılar söz ve tehdidin ötesine geçecek mi

Amerika Büyükelçisi, hâlen, Lübnan Devleti ile bu konuda müzakereden söz ediyor. Bunu zaman zaman gösterecek. Tabii her türlü ihtimalden söz edilebilir.

?Bu müzakerenin sonuçsuz kalacağı anlamına mı gelir

.Kimse bizimle diyalog kurmuyor

?Peki Lübnan devletiyi

Müzakereden maksat nedir? Onlar şimdilik acele etmiyorlar. Başka öncelikleri var. Onların Afganistan'daki savaşı henüz sona ermedi. Dolayısıyla şu an Hizbullah, Hamas ve İslâmî Cihad gibi terörist addettikleri Lübnan ve Filistin örgütleriyle doğrudan doğruya karşı karşıya kalmak istemiyorlar. Özellikle de Şaron'un bu gruplardan bazılarına ağır darbe indirmeyi planladığı şu dönemde. Onlar şimdi Irak meselesinde yoğunlaşmak amacıyla diğer örgütleri yatıştırma peşindeler. Biraz dikkat ederseniz onların İran ve benzeri ülkeler hakkındaki açıklamalarının yumuşadığını görürsünüz. Onların şu andaki önceliği, Irak meselesi ve bölgede her istediğini yapabilmesi için .Şaron'un önünü açmaktır. Dolayısıyla şu an için müzakere diye bir şey yok

Amerika ile diyalog İngiltere ile diyaloga benzeyecektir. İngiltere Büyükelçisi bizimle görüştü. Bu bizim İngiltere ile ilk görüşmemizdi. Müzakerede doğal olan, bizimle görüşmeleri, tartışmamız ve görüş alışverişinde bulunmamızdı. Uzlaşırız veya uzlaşmazız, toplantıyı bitirir, raporlarımızı verirdik. Ama onun görüşmeden sonra, önceden hazırlanmış bir bildiriye, görüşmenin sonuç bildirisi .olarak okuduğunu görünce hayretler içerisinde kaldım

Söylediğiniz gibi Amerika'nın İran hakkındaki açıklamaları bir ölçüde yumuşadı. Amerika'nın ?tehditlerine karşı koymada İslâm Cumhuriyeti ile nasıl uyum sağlanacak

Bu konuda uyum sağlamaya gerek yok, Hizbullah'ın tavrı apaçık ortada: Lübnan ve Suriye'nin terörizm ile direniş arasında gözettiği fark tam olarak İran'ın tavrıdır. İran konusu, kendi yerinde oldukça önemlidir. İran'ın Hamas, Hizbullah, İslâmî Cihad vb. hesabı çok önemlidir. İran bölgedeki önemli ve büyük bir güçtür, imkânları da çoktur. George Bush, İran'a baskı uygulamak istiyor; ama .İran'la karşı karşıya gelmenin kendisine çok pahalıya patlayacağını da çok iyi biliyor İranlılar tehlikeler karşısında birbirlerine kenetlenirler. Her ne kadar İran'da farklı ekonomik, kültürel, toplumsal veya siyasî görüşlere sahip gruplar olsa da ülkeleri ve rejimleri söz konusu .olduğunda, bütün bu gruplar tek yürek olurlar Milyonların katıldığı 11 Şubat (22 Behmen) -İran İslâm İnkılâbı'nın yıldönümü- mitingi halkın .Bush'un açıklamalarına verdiği bir cevaptı

?İsrail esirleri konusuna gelmek istiyorum, esir değişimi görüşmeleri durdu n

Durmadı; ama çok yavaş ilerliyor. Bence, bu mesele önce Şaron'un düşünce tarzı ve zihniyetiyle, .sonra işgal altındaki Filistin'deki iç gelişmelere bağlı. Bunlar görüşmelerin seyrini olumsuz etkiliyor

?Acaba Almanya hâlâ tek kanal ı

.Almanya bizim açımızdan hâlâ güvenilir kanal

?Bu çerçevede bir ilerleme kaydedildi mi

Hayır. Hizbullah'ın mayın tarlalarının haritasına karşılık düşmana (esir) askerlerin sağlık durumları hakkında bilgi verdiğine dair son günlerde gazetelerde yer alan haberler de asılsızdır. Biz şu ana dek İsrail askerlerinin durumu hakkında onlara hiçbir bilgi vermedik. Askerler hakkında onlara vereceğimiz bilgiye karşılık, onların canlı esirleri serbest bırakmaları gerekir. Onlar bize şehid cenazelerini teslim edeceklerini söylediler; ancak biz kabul etmedik. Çünkü şehidler bir şekilde, .inşallah, vatana dönecekler. Tabii başka birtakım ayrıcalıklardan da söz ettiler. Biz, İsrail askerlerinin esir alınması amacıyla düzenlenen operasyonların ilk gününden itibaren ancak Lübnanlı canlı esirlere karşılık Hizbullah'ın elindeki esirler hakkında bilgi vereceğini açıkça .ilan ettik

?Lübnanlı esirlerin isimlerini belirleyebildiniz mi

Aslında bu konuya girmek istemiyorum. Şunu söyleyebilirim; düşmanla diyaloga geçtik, lakin .sonuca ulaşamadık

Gazetelerde İsrail'in gerek Filistinli gerek Lübnanlı elindeki bütün esirleri değişmeyi kab .ettiği yazıldı

Prensipte kabul ettiler, yani değişim, Lübnanlı, Filistinli ve Arap esirleri kapsayacak. Bu konuda iki taraf anlaştı; ama müzakerelerden birkaç ay sonra sayı konusunda görüş ayrılığı başladı. Eğer .tamamının serbest bırakılmasını kabul etselerdi sorun hallolurdu

?Ron Arad meselesi de mi bu konuyla ilg

İsrailliler dosyaları birleştirmeye gayret ediyor. Ama biz, müzakerelerin ilk gününden itibaren, Ron Arad konusunun ayrı bir mesele olduğunu, kendisinden haberimiz olmadığını, Ron Arad dosyasını

esirleriyle birleştirmenin sorunu içinden çıkmaz bir duruma sokacağını belirttik. Müzakereler bu .konunun dışında devam ediyor

Yenilerde oraya çıkarılan casusluk şebekesiyle Hizbullah'ın içeriden darbe aldığı söylendi. B ?söylenti doğru mu

Hayır. Bazı gazetelerde casusların gya Hizbullah'ta görevli veya yetkili kişilerle ilişkide oldukları yazıldı. Biz bu konuda bir bildiri yayımladık. Bu kişilerin Hizbullah ile yakından veya uzaktan ilgileri .yoktur ve Hizbullah'ta asla görev almamışlardır

?Hizbullah'a, diğer parti ve örgütlerden sızma oluyor n

Asla. Çünkü Hizbullah'ın teşkilat yapısında, Hizbullah'ın İsraililerden etkilenmesini önlemekle görevli bir birim bulunmaktadır. Tecrübeyle sabittir ki, İsrail, Hizbullah'ın eylemlerini, eylem gerçekleşmeden önce haber alamamıştır. Bu durum, Hizbullah'ın sızmalara izin vermeyen bir yapıya .sahip olduğunu gösterir

?Bu noktada hiçbir endişeniz yok n

Gaflete düşülmesi muhtemeldir; ama genel olarak Hizbullah'ın yapısı sağlamdır. Bölgenin genişliğini de göz önüne almak gerekir. Biz, Lübnan'da yaşıyoruz. Hare Harik'te, Bir el-Abd'da veya Baalbek'te casusluk şebekeleri olabilir. Bu çok doğal bir durum. Biz ülkenin tamamında bir dokunulmazlık oluşturamayız, bu devletin ve lkeledeki kuvvetlerin görevidir. Ama bence, Hizbullah teşkilatı ve Hizbullah'a bağlı direniş hareketi, neredeyse tamamen, sızma kabul etmeyecek bir yapıya .sahiptir

Bazı yabancı medya kuruluşları Hizbullah'ın Habika⁹ cinayetiyle ilgisi olduğundan s

.Lübnan Kuvvetleri lideri ve Lübnan Eski Bakanı Eyli Habika 21 Temmuz 2002'de şüpheli bir biçimde öldü

Gazetecilik ilkelerinden uzak bazı medya kuruluşları bu tür konuları gündeme getiriyorlar. Bazı dergiler, olmamış olayları olmuş gibi göstermekle, senaryoculukla ve hikâyecilikle tanınıyorlar. Biz Lübnan içinde bu tür asılsız suçlamalarla karşılaşmadık. Hizbullah'ın bu tür eylemlerle bir ilgisi yoktur. Hizbullah bu tür eylemleri kınar ve asla kabul etmez. Bütün dünya Hizbullah'ın silahının .nereyi nişan aldığını bilmektedir

İç ihtilaflar mevcut olmakla birlikte bunlar siyasîdir. Eski defterler tamamen kapanmıştır ve kimse onları yeniden açma eğiliminde değildir. Eski defterlerin psikolojik, duygusal veya siyasî izleri .olabilir; ama bu durum, Lübnan'ı yeniden bir iç çatışmanın eşiğine sürüklememelidir

Son olarak şunu söylemek istiyorum: Lübnan'da çok acı olaylar meydana geldi. Bunlar eski defterlerin tekrar açılmasına neden olursa bu, Lübnan'da iç savaşın yeniden başlaması ve kan .dökülmesi anlamına gelir. Bu, Hizbullah'ın asla istemediği şeydir

?Son iç çekişmeler hakkındaki görüşünüz nedir

Biz bu çekişmelerden uzak durduk ve bu iç çekişmelere dâhil olmayı hiç istemiyoruz. Bizce bu tür çekişmelerin bir faydası yoktur. Sorunlar çözülemese bile kışkırtıcı ve tehlikeli bir dil eşliğinde etnik .bir şekil almamalıdır

?Bkerke¹⁰ ile müzakere hangi aşamada

.Lübnan Marunîlerinin başpiskoposunun yaşadığı bölgeye verilen isim

Hizbullah'tan bazı yetkililer Bkerke ile temas halindedir. Sürekli irtibatlar, ülkenin diğer makamları ile irtibat halinde oldukları gibi. Tabii ki biz düşünsel konuları tartışmıyor, görüş alışverişinde bulunmuyoruz. Temaslarımızda üzerinde durduğumuz, meşveret ettiğimiz konular, Lübnan'ın siyasî durumuna ilişkin noktalardır; kimi zaman anlaşılıyor, kimi zaman ayrışıyoruz. Ama .asıl olan, ilişkilerimizi kesmememiz, çalışmalarımızda şeffaf olmamız ve birbirimizi anlamamızdır

?Devlet ve devlet başkanı Refik Hariri ile ilişkileri nasıl değerlendiriyorsun

İlişkilerimiz her zaman şu esas üzere oldu ve olacak: Devlet müspet, iyi bir iş yaptığında onu onaylıyor ve yapabilirsek, işin yürütülmesi aşamasında, yardım etmekten geri durmuyoruz. Devlet herhangi bir alanda yanlış bir politika izlerse, bu durumda, muhalefet ediyor, izlediği bu yanlış politikayı eleştiriyoruz. Bu bizim devlet karşısındaki tutumumuzdur. Elbette ülkenin menfi bir ortama sürüklenmemesi noktasında ısrarcıyız; çünkü menfi ortam ne devletin yararına olur, ne milletin, ne de bizim ulaşma gayretinde olduğumuz hedeflerin. Genel hatlarıyla Hizbullah'ın Refik Hariri başkanlığındaki Lübnan Devleti ile ilişkilerinde izlediği yöntem budur

?Cumhurbaşkanı Emil Lahud ile ilişkiler nas

.İlişkiler geçmişteki gibi canlı ve üst düzeydedir

Dostlarının Gözünden

Seyyid Hasan Nasrallah'ı Niçin Seviyoruz?¹¹

.Tanınmış Müslüman yazar Muhammed Abdulkuddus'un kaleminden

Dikkat ederseniz “sevmek” fiilini çoğul olarak kullandım; çünkü dünyanın neresinde olursa olsun milyonlarca Mısırlı ve Arap onu sevmeye benimle aynı görüştelere. Ben, Arap dünyasının liderleri arasında Seyyid Hasan Nasrallah'ın, halkın sevgisini kazanma açısından tartışmasız birinci sırada yer aldığına inanıyorum. Oysa o, öteki liderler gibi, yönetici değildir ve devlet başkanlığı koltuğunda oturmamaktadır; durmadan onu övüp göklere çıkararak basın organları da yoktur. Dikkat ederseniz onun televizyon kanalının (Al-Menar), liderlerini övmekten ve dehasını methetmeden uzak durduğunu, .yalnızca gerçekleri beyan ettiğini anlarsınız

Onu sevmemdeki ilk sebep kendisini doğru sözlü ve sadık bir insan olarak tanımamdır. Mesela o, gençleri cihada ve şehadete çağırırken kendisini unutmaz, onlara örnek olur. Nitekim o, ciğerparesi oğlunu İslâm'a takdim etmiştir. Oğlu, sınır bölgelerinde, Siyonistlerle karşı karşıya gelmiş ve vatani savunma uğruna şehid düşmüştür. Babası başsağlığı dileklerini kabul etmemiştir; tam tersine oğlu, *“Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Rableri yanında .rıziıklara mazhar olmaktadır.”*¹² ayet- i kerimesinin mısradaki olduğu için mutludur

.Âl-i İmrân/169

İşte bu noktada Seyyid Hasan Nasrallah'ın dünyanın mustazaf halklarının gönlünde edindiği yeri .gördük

Yazımı şöyle bitirmem gerektiğini düşünüyorum: Bir makalede Seyyid Hasan Nasrallah sevgisi ?nasıl anlatılabilir

Seyyid Hasan Nasrallah'ı Niçin Seviyoruz?¹³

Geçen cumartesi günü, Mayıs'ın 25'i, Lübnan'ın Siyonist düşmana karşı kazandığı zaferinin üçüncü yıldönümü idi. Güney Lübnan'ın yirmi iki yıl boyunca topraklarını ve tarihini kirleten işgalcilerin .pisliğinden arındırıldığı günün yıldönümü

Bu olayın yıldönümünde ve Amerika'nın Irak'ı işgalinin ardından, İslâm ümmetinin karşı karşıya kaldığı yeni sorunlarla birlikte şu soru bir kez daha gündeme geldi: Halk niçin, bütün zorluklara ve sıkıntılara rağmen, ümmeti mücadeleye, direnişe ve ümitsizlikten kaçınmaya davet eden bu adamı dinlerken hafiflik ve rahatlık hissine kapılıyor? Seyyid Hasan Nasrallah'ın, Güney'i özgürlüğüne kavuşturan ve silahlı İslâmî direniş vesilesiyle özgürleşme hareketine rehberlik eden ilahî hizbin, Hizbullah'ın Genel Sekreteri'nin yüzüne bakarken, insanlar niçin huzur buluyor ve güven duygusuna kapılıyorlar? Tek kelimeyle, Müslüman Arap halkları niçin bu adamı seviyor ve onun eminliğine, cesurluğuna ve ahde vefasına inanıyor? Özellikle de Siyonist düşmanla ilgili meselelerde niçin onu, ümmetin İsrail ile savaşında bir rehber olarak görüyorlar? Cevap çok basittir; çünkü Seyyid Hasan Nasrallah sıradan bir insan değildir. Mücadelesi boyunca bir an olsun dünyevî şan, şöhret ve büyüklük peşinde olmamıştır. Onda görülmeyen tek şey, zamane liderlerinin pençesine düştükleri, iki .yüzlülük ve sahte kahramanlık oyunlarıdır

Nasrallah'ın cihadı müjdeli bir zaferle sonuçlandı ve düşmanı perişan ve zelil etti. Müminlerin dertlerine deva oldu. O, 1979'da başlayan ve hâlâ devam eden mücadelesi boyunca alçakgönüllülüğün ve fedakârlığın sembolü oldu. Üstelik en değerli varlığını, büyük oğlunu, Hadi'yi feda etti. Hiç kimse onun direnişin ön saflarında, şehadet operasyonunun yönetici kadrosunda yer .aldığını bilmiyordu. Oysa babası oğlunu Dâhiyye'de masa başında bir göreve atayabilirdi

İşte budur Hasan Nasrallah: İmam Hüseyin'in (a.s) şehadet yıldönümünde bir gün, "*Biz asla düşmana teslim olmayacağız, zafer bizimdir*" diyen ve Kerbelâ'da İmam Hüseyin'in (a.s) şehadet günü söylediği "*Zillet bizden uzaktır*" sözünü haykırıp, Hüseyin gibi defalarca tekrarlayan biridir. İsrail, 1997'de gerçekleştirdiği şehadet operasyonundan bir buçuk yıl sonrasına kadar Hadi'nin naaşını, 1997'de kahramanca düzenlenen Ensariye operasyonunda helak olan İsraili bir askerin .kalıntıları ile değiş tokuş yapmak için esir tuttu

:Nasrallah, kendisine bu değişim önerildiğinde şöyle cevap vermiş bir kumandan ve babadır

Oğlumun cenazesinin en temiz ve en kutsal topraklarda esir tutulması benim için bir onurdur. Oğlumun cenazesini, şehadet şerbetini içen şehid esirlerin naaşları ile birlikte canlı esirleri de geri almadan kabul etmeyeceğim. Görmek istediğim son cenaze oğlumun .cenazesidir; çünkü canlı esirler benim için oğlumun cenazesinden çok daha değerlidirler

Ve istediği gibi de oldu: 1998'de Almanya'nın aracılığıyla gerçekleşen esir değişiminde, 145 canlı esir ve 140 şehid esirin mübarek bedenleri, Hadi'nin naaşı ile birlikte, İsraili askerin kalıntılarıyla .değiştirildi

Hizbullah'ın ve Lübnan'ın zaferinin üçüncü yılını kutladığımız bugün Seyyid Hasan Nasrallah'ın şehid ailelerine hitaben yaptığı konuşmada söylediği bir sözü hatırlayalım. O, bu konuşma sırasında :oğlunun şehadet haberini almış, başını kaldırmış ve gülümseyerek şöyle demişti

Şu anda Allah bana şehid babası olma şerefini nasip etti. Dün sizin karşınızda başımı dik tutmaktan utanıyordum; ama şimdi izin verin ben de sizlerden biri olayım. Bizler Hizbullah'ın liderliğini yaparken oğullarımızı gelecek için saklamıyoruz. Aksine bizler, onların yüce .şehitlik mertebesine nail olmalarından onur duyuyoruz

Bu ve daha binlerce sebepten ötürü biz Hasan Nasrallah'ı seviyoruz ve sonsuza dek seveceğiz. Çünkü o her zaman alçakgönüllü ve doğru sözlü bir rehber ve kumandan oldu. Amerikalılar ne

yaparlarsa yapsınlar, hangi tehdidi savurlarsa savursunlar biz, onu seveceğiz. Onun gibi mücahid insanlar yenilginin manasını asla anlamazlar; çünkü Allah'ı çok iyi tanımışlardır. Bizler bu yüzden gönüllerimizde ona daimî bir yer ayırdık. Ümmete ne kadar zulüm yapılırsa yapılsın onun yeri .değişmeyecek, onun yerini başka birisi alamayacaktır

Düşmanların Gözünden

Nasrallah Bilmecesi¹⁴

.Yedioth Ahronoth gazetesinden Ofer Shelh'in kaleminden

Geçen hafta, Cuma günü, İsrail, Lübnan'dan geri çekilme kararının askerî bir kazanç mı, yoksa acil kaçış mı olduğunu tartışırken, Arap dünyasının yeni kahramanı, toplanan coşkulu kalabalığın karşısında, sınır şeridinin rahatlıkla görüldüğü Binti Cübeyl'de zafer konuşması yapıyordu. 1992'den beri Hizbullah'ın Genel Sekreterliğini yapan Şeyh Hasan Nasrallah'ın¹⁵ son yıllardaki röportaj ve .konuşmalarını takip eden biri, ölçülü ve tartılı konuşan bu insanı tanımada güçlük çekebilir

Şii din adamlarına verilen lakapları bilmeyen gayrimüslimler ve Şii olmayan Müslümanlar, çoğu zaman seyyid olsun olmasın bütün Şii .din adamlarına şeyh demektedirler

İsrail'in geri çekilmesinden sonra şeyhlik dinî rütbesinden Hücetülişlâmlık rütbesine yükselen Nasrallah, binlerce kişilik kalabalığa, sık sık sloganların ve tekbirlerin yükseldiği, coşkulu, hamasî ve ateşli bir konuşma yaptı. Konuşmasının bir yerinde İsrail'i alaya alarak, "İsrail, örümcek yuvasından daha zayıftır" dedi ve Binti Cübeyl halkının özgürlüğü ile sınırın öte yanında korku içerisinde yaşayan halkı, İsrailileri karşılaştırdı. Televizyon ekranından görülen, bu bölgenin son elli yıldır "muzaffer bir Arap siması" görmediği gerçeği idi. Kuşkusuz önemli olan aynı duyguyu Ortadoğu'daki milyonlarca Arap'ın ve Filistin yönetimindeki bölgelerde yaşayanların da paylaştığını .bilmemizdir

Bizim, her birimizin, geri çekilmeyi nasıl değerlendirdiğinin bir önemi yok. Lübnan savaşının bizim açımızdan nasıl sonuçlandığının da bir önemi yok. Tehlikeli olan, Lübnan'da, Suriye'de ve diğer bölgelerde, Nasrallah'ın, tek taraflı, ön şartsız ve hiçbir siyasî kazanım olmadan, İsrail'i geri çekilmeye mecbur ettiği; bu adamın herkese düşmanın nasıl dize getirileceğini öğrettiği düşünce ve .duygusunun hâkim olmasıdır

Nasrallah'ın Kişiliği

Nasrallah, kırkıncı yaşına üç ay kala, Arap dünyasının Giap'ı (Vietnam direnişin başındaki general) ve Che Guevara'sı sayılmaktadır. O, herkese göre, İsrail'in siyaset ve propagandasının gizli ve açık bütün yönlerini bilen bilinçli bir uzmandır. Elbette bu dikkat ve takibin iki yönlü olmadığı iddia edilebilir; çünkü Esad'ın rüyasında ne gördüğünü dahi bilmekle iftihar eden İsrail istihbaratı, şimdiye dek, Hizbullah Genel Sekreteri'nin kişiliğine ilişkin tam bir dosya ortaya koyabilmiş değildir. Bu noktada, bir sorunlar zinciri, bilgi toplanmasını, hem de küçük ama tamamen ideolojik bir örgüt hakkında taktiğe dayalı bir bakış açısıyla bilgi toplanmasını, güçlüklerle karşı karşıya bırakıyor. Bu güçlüğü, bu örgütün ipuçlarını Tahran ve Şam'da aramamız gerektiği esasına dayanan teori daha da artıyor. Bu teoriye karşı çıkanlar da var elbet. Lübnan'da faaliyet gösteren bir istihbarat subayı bu :hafta yaptığı bir açıklamada şöyle dedi

Halkın bir kısmı, Nasrallah'ın ardında İran'daki Hameney'i, bir diğer kısmı Suriye'deki Esad'ı görüyor. Bugüne değin Nasrallah'a bakıp da sadece onu görenlerin sayısı oldukça azdır. O, etkin bir liderdir. Yanlış söyledim: O, etkisi gelecek kuşakları da etkileyecek bir .liderdir

Hasan Nasrallah, eş-Şeyah okulundan sonra eğitimine devam etmek için Sinnu'l-Feyl lisesine gitti. On beş yaşındayken iç savaşın patlak verişine şahit oldu ve bu esnada Krintina Mahallesi, Hıristiyan askerler tarafından kontrol altına alındı. Aile, köyüne, yani Güney'deki Sur şehrinin yakınlarındaki el-Bazuriyye'ye göç etmek zorunda kaldı. Hasan Nasrallah, köyünde Emel hareketine katıldı ve böylece gençliğinin en önemli adımı atmış oldu. Sonra ailesinden ayrılarak Bağdat'a gitti ve Şia'nın meşhur .ilim merkezlerinden olan Necef'te medrese eğitimine başladı

Üç yıl boyunca orada dinî ilimleri tahsil etti ve hayatında oldukça etkili olan iki kişiyle tanıştı: İlki, üstadı ve mürşidi, İslâmî Davet'in kurucusu Ayetullah Bakır es-Sadr idi. Sadr, Nasrallah'ın dinî hayatında oldukça etkili oldu. Diğer de bir süre Hizbullah'ın liderliğini yapan Abbas Musevî'ydi. Musevî, Nasrallah'ın en iyi arkadaşıydı. On altı yıl sonra, Musevî, Güney Lübnan'da İsrail helikopterinden atılan füzeyle şehid edildikten sonra Nasrallah, onun yerine Hizbullah'ın lideri .seçildi

da Irak güvenlik güçleri Necef medreselerini kuşatıp Sadr'ı şehid ettiler. Bunun üzerine'1979 Nasrallah, Lübnan'a kaçtı ve tekrar Emel hareketine katıldı. Bir yandan da arkadaşı Musevî'nin kurduğu medresede dinî ilim tahsil etmeye devam etti. Nasrallah, yaşının küçük olmasına rağmen, henüz yirmi yaşındaydı, zamanla karizmasını, muhtelif sosyal sınıflarla ilişki kurma yetisini, hepsinden öte gelecekte Hizbullah'ta en yetkin biçimiyle kullanacağı Allah vergisi siyasî yeteneğini .herkese gösterdi. Bütün bunlar sayesinde hareketin Beka'daki merkez komutanlığına atandı

de, İsrail'in Lübnan'da ilerlemesinin ardından, Nasrallah, Emel'e nispetle savaşçı ve'1982 direnişçi yönü daha ağır basan başka bir hareket arayışına girdi. Bu sırada Şeyh Fadlallah, Emel'i kendileri için uygun görmeyen Beka'daki aşiretlerden bir kısmını yanına alarak, İran'ın yardımıyla, .Hizbullah adı verilen yeni bir teşkilat kurmuştu

yaşındaki Nasrallah, Emel'den ayrıлып Hizbullah'a katılarak etrafındaki birçok insanı da yanına 22 çekti. İslam İnkılâbı Muhafızları da yeni direnişçileri eğitti ve Nasrallah, Beka'da direnişçilerin .komutanı seçildi

Kasım'ında, Hizbullah üyesi Ahmed Kassir bir istişhad eylemi düzenleyerek, İsrail'in Sur 1982 şehrindeki karargâhını havaya uçurdu ve 75 Siyonist askeri öldürdü. Hizbullah bu eylemi, büyük teröriste karşı kazanılan ilk zafer olarak gösterdi. Kassir bu eylemiyle, önemi ilk zaferden daha az .olmayan yeni bir unvan aldı: İlk Şehid

Nasrallah da şehidlerin yaşamöykülerinden, canlarını amaçları uğruna feda edenlerin kutsiyetinden tam manasıyla faydalandı. O yükseliş derecelerini birbiri ardı sıra geride bıraktı ve 1983 Eylül'ünde Hizbullah ve Devrim Muhafızları güçlerine komutanlık etti. Baalbek'teki Lübnan Ordusu karargâhına düzenlediği baskında Emel'deki eski arkadaşlarıyla çatışmaya girerek yaralandı. İran ve Suriye'nin iki tarafı barışa zorlamasına karşı çıktı ve bir kez daha Lübnan'ı terk ederek dinî ilim tahsil etmek üzere İran'ın Kum şehrine gitti

Bir yıl sonra Lübnan'a döndü ve çok geçmeden de Hizbullah'ın liderlerinden biri oldu. Makamı, Musevî ya da Subhî Tufeylî gibi âlimlerinki kadar sağlam değildi; ama iki bariz özelliği vardı: Biri siyasî yeterlilik ve istidat, diğeri bu ikisinin aksine Bekalı olmayıp İsrail'e karşı savaşın merkezi ve örgütün yuvası olan Güneyli oluşu

Musevî liderliğinde, Devrim Muhafızları'nın yönlendirmeleriyle hareket eden Hizbullah, her şeyden önce, kökeni Tahran'da aranması gereken İslâm İnkılâbı'nın gücü olarak bilinen bir askerî örgüttü. Hizbullah bütün gücünü Güney Lübnan'da İsrail işgaline karşı koyma üzerinde yoğunlaştırmıştı ve öteki hareketlerle, özellikle de Şiî olmayan örgütlerle arasındaki sınırlara riayet ediyordu. Bütün bunlar 1992'de İsrail helikopterinin Musevî'yi taşıyan araca saldırmasının ardından .değişti

yaşındaki Nasrallah, Ortadoğu'nun en güçlü devletine karşı muzafferane gerilla savaşı veren 32 .Hizbullah'a liderlik etmekle kalmamış, aynı zamanda, örgütün çehresini de tamamen değiştirmiştir Nasrallah'ın bütün hareketlerini tıpkı İsrail istihbarat subayları gibi izleyen yabancı gazeteciler, onunla yaptıkları görüşmelerin ardından İsrail'le ilgili haberlere yönelik ilgisinin sınırsız olduğunu söylüyorlar. Öyle ki Beyrut'taki Filistinli sığınmacılar, İsrail gazetelerinde yayımlanan her türlü .faydalı bilgi ve belgeyi onun için çeviriyorlarmış

O yalnızca Başbakan Barak'ın ve Genelkurmay Başkanı Mofaz'ın açıklamalarına ilgi duymakla kalmıyor; Ben Gurion'un sözlerinden de birçok çıkarımlarda bulunuyor. Bilginin gereği, anlayış ya da saptama değildir. O, defalarca İsraililerin hayatta kalma çabasına parmak basmıştır; bize ölümle sonuçlanan her operasyonun ardından büyük tartışmalar yaşatan çabaya. O bu haletiruhiyeyi nasıl :kullanacağını iyi biliyor. Bir keresinde onun şöyle dediğini duydum

Ha'aretz'i okuduğum her sabah, İsrail'in bizim hakkımızdaki sözlerinin ciddi mi, yoksa içi boş tehditlerden mi ibaret olduğunu .saptayabiliyorum

Nasrallah'ın Basireti, Tedbiri, Tevazusu ve Alçakgönüllülüğü

Hizbullah tavır belirlemede, yalnızca İsrail'e değil, Batı'ya karşı tavır belirlemede de çok zekidir. Hizbullah liderleriyle, bilhassa Nasrallah ile Beyrut'ta defalarca görüşen uluslararası ilişkiler :uzmanı ve Scotland Saint Andrews Üniversitesi profesörü Magnus Ranstorp şöyle diyor

Başka hiçbir örgüt Batı'yı bu kadar iyi tanıyamaz. Nasrallah Batı'da bulunmamıştır; ama onun etrafındakilerin birçoğu Batı'da yaşamış, gerilla savaşlarından iyi ders almış ve propagandanın önemini ve etkisini kavramış insanlardır. Bir keresinde görüşme yapmak üzere Hizbullah ofisinde beklerken, başına üzerinde New York ya da Nike logosu olan bir şapka geçirmiş bir direnişçiyle karşılaştım. Kendisine baktığımı anlayınca benimle konuşmaya başladı. İngilizce telaffuzunu duyunca şaşırıp kaldım. Bana şapkayı Amerika'daki bir .üniversiteden aldığını söyledi

Kuşkusuz Nasrallah çok zeki, yüksek kavrayış gücüne sahip, normalin dışında fasih ve vakarlı birisi. Onunla yaptığım görüşmelerdeki .konuşma tarzı ve ağır bakışları beni çok etkiledi

Nasrallah, etkin bir propaganda mekanizması oluşturdu: Hizbullah'ın televizyon kanalı Al-Menar uzun zamandır Lübnanlı benzerleri arasında en fazla izlenen üçüncü kanal. Onu diğer kanallardan ayıran özellik, Güney savaşlarının görüntülerini yayınlaması. Bu Nasrallah'ın düşüncesi. Şu an hiçbir grup yanlarında kamera olmadan operasyona gönderilmiyor. Hatta kimi zaman, daha iyi görüntü almak için, operasyon tekrarlanıyor. Al-Menar çocuk programları da yayınlıyor. Hizbullah'ın bir radyo istasyonu ve birkaç internet sitesi de var. Nasrallah, İbranice programlar hazırlanmasını istemiş. İbranice programların İsrail'in kuzeyinde, hatta uydu aracılığıyla bütün İsrail'de izlenmesi bekleniyor.

Hizbullah'ın yayın organları kişilerin övgülerine yer vermiyor. Elbette bu durumun bir ölçüde onun alçakgönüllülüğü ile ilgisi var. Nasrallah, Hizbullah'ın kontrolündeki Güney Beyrut sokaklarındaki resim ve posterlerinin toplatılmasını, onların yerine yirminci yüzyılda Lübnan'da gerilla savaşlarında şehid olan asker ve komutanların resimlerinin asılmasını istedi.

Güvenlik Önlemleri

Nasrallah ile görüşmek kolay bir iş değil; çünkü sürekli yer değiştiriyor ve korumaları devamlı ona eşlik ediyor. Onunla görüşme yapılacak mekân hep gizli tutuluyor. Ranstorp şöyle diyor:

Görüşme, Hizbullah'ın Güney Lübnan'daki beş ya da altı ofisinden birinde gerçekleşecekti. Bu mahallede her yabancı çabucak tanınır ve eğer şüpheli ise üst baş araması yapılır. Bu ofislerde hiçbir tablo ya da nişane bulunmaz. Hizbullah'ın yüksek rütbeli yetkilileri ofislere arka kapıdan girip çıkarlar.

Nasrallah, kişisel güvenliğine çok fazla önem vermez. Bazen tek başına bir aileyi ziyaret ettiği de olur. Korumalarının karşı çıkmasına rağmen o sık sık el-Bazuriyye'deki ailesini ziyarete gider. Bu yıl Şubat ayında, selefi Musevî'nin şehadetinin yıldönümünde, Beni Şiş köyüne gitmek için ısrar etti. İsrail askerlerinden bir grubun füze saldırısı sonucu ölmelerinin ardından bir savaş helikopteri, ¹⁶ Beni Şiş köyü yakınlarındaki bir köyde sabık Hizbullah Genel Sekreteri'ni taşıyan aracı pusuda beklemişti. Nasrallah, her türlü doğal ya da suni engebeden yoksun dümdüz bir meydanda kurulan tören alanında görüldü ve kendinden emin sözlerle İsrail'e saldırdı.

Şehid Seyyid Abbas Musevî metinde anlatıldığı gibi İsrail askerlerinden bir grubun öldürülmesinin ardından düzenlenen saldırıda şehid edilmemiştir. Bu anlatım, İsrail'in, kendi cinayetlerini örtbas etmesine ve Hizbullah karşıtı propagandasına bir örnektir.

Dayan Araştırma Merkezi Lübnan ve Suriye Araştırmaları Birimi Başkanı Dr. Eyal Zisser, Nasrallah'ı, yüksek özgüvene sahip biri olarak tanımlar ve şöyle der:

Nasrallah, örgütün pratik ihtiyaçlarını karşılamada bir âlimin vazifesini ustaca yerine getiriyor. Çünkü dinî bir elbiseye sahip bir örgütün idare etmek kolay bir iş değildir.

Nasrallah, İsrail'i yakından ve derinlemesine tanıyor. Dolayısıyla onun nasıl bir yöntem izlemesi gerektiğini tam olarak bildiği söylenebilir: Mutaassıp bir azınlığın içinden çıkarak, okullar, hayır kurumları ve sağlık ocakları gibi paralel kurumlarla gücünü ikiye katlayan ve bu yolla dinî hükümet kurma yönündeki ilk mesajını herkese duyuran küçük bir örgüt kurdu. Nasrallah bütün bu çalışmaları, Tahran ve Beyrut'taki dostlarının birbirleriyle çelişen menfaatlerinin arasını ustalıkla bularak yaptı. Yüksek rütbeli bir istihbarat subayı şöyle der:

Söylemesi hoş değil; ama o, insana, nevi şahsına münhasır yeteneğiyle dinî ideoloji ile pragmatizmin arasını bulan Aryeh Deri'yi hatırlatıyor.

Hizbullah'ın Paralel Kurumları

:Hizbullah'ın paralel kurumlarını ayrıntılı incelediğimizde konu aydınlığa kavuşuyor

İsrail, Güney Lübnan'da iki büyük operasyon gerçekleştirdi. Bu operasyonlar bir başlangıç noktası olarak örgüte hizmet etti. 1993'deki Tasfiye Operasyonu'ndan sonra Hizbullah bombardımanlarda yıkılan yaklaşık bin sekiz yüz evi onardı. Gazap Üzümleri Operasyonu'ndan sonra ise Hizbullah, yalnızca beş bin evi yeniden inşa etmekle kalmadı, kendisine yeni bir yol açtı ve örgütün önünde yeni ufuklar çizdi. Ayrıca örgüt, söz konusu operasyonda zarar gören üç bin üç yüz tarlayı da kullanılabilir hale getirdi

Hizbullah'ın çok sayıda okulu, parkı, hastanesi ve eczanesi var. Hatta bir süpermarket zincirine bile sahip. Ayrıca şehid ailelerine yardım eden kurumları ve düşük fiyatla hizmet veren sağlık ocakları da var. Hizbullah okullarında okumak, devlet okullarında okumaktan çok daha ucuz. İhtiyaç sahiplerine burs imkânı da sağlanan bu okullarda İslâm'ın dili olan Arapçaya oldukça önem veriliyor; tabii İngilizce eğitime ve tecrübî bilimlerin öğretilmesinde de özenli davranılıyor. Birçok örnekte görüldüğü gibi Şii olmayan aileler çocuklarını düşük ücretle kaliteli eğitim veren Hizbullah okullarına göndermeyi tercih ediyorlar

Bunun da ötesinde son birkaç yıldır Hizbullah'ın yargı kurumları oluşturduğu, insanlar arasındaki anlaşmazlıkları burada ele aldığı, hatta katilleri bile bu kurumlarda yargıladığı biliniyor. Hizbullah'ın, derin çatlakların olduğu zayıf Lübnan Devleti'nin içine sızdığı, kendisini sadece Şiilerin değil, bütün Lübnan halkının menfaatlerini korumak amacıyla devletin yerine koyduğu anlaşılıyor

Hizbullah liderleri, İslâm dininin mesajlarını halka, onları duygusal olarak etkileyerek ulaştırıyorlar; halka karşı asla -zorla kadınları yüzlerini örtmeye ya da içki içilmesini yasaklamaya varan- güç kullanımına başvurmuyorlar

:Nasrallah bir yerde şöyle der

Teoride biz şöyle inanıyoruz: İslâmi hükümet toplumsal sorunların çözüme kavuşturulması için en ideal yoldur. Ancak böyle bir hükümetin zorla kabullendirilmesini, özellikle de birçok etnik unsurdan oluşan Lübnan gibi bir ülkede, kabul etmiyoruz

Nasrallah örgütünün askerî çehresini de, en azından dışarıdan görüldüğü şekliyle, Lübnanlı bir çehreye dönüştürdü. O, başka bir direniş örgütü kurmuş ve muhtelif akımlardan bu örgüte üye olmalarını istemiştir

Nasrallah'ın Kazanımları

yılıının son aylarında, Nasrallah'ın Hizbullah üzerinde tam bir egemenlik kurmasını ve 1997 fevkalade bir şana ve makama sahip Lübnanlı bir lidere dönüşmesini sağlayan kader belirleyici birtakım olaylar meydana geldi. Nasrallah, 1997 Kasım'ında tek hedefi İsrail'le mücadele olan ve Lübnan Direniş Hareketi'ne benzeyen merkezîyetçi bir örgüt kurdu. 21 Eylül 1997'de Nasrallah'ın büyük oğlu Hadi, Lying askerleriyle girdiği çatışmada şehid düştü. Bu olay, Ensariye Operasyonu'ndan¹⁷ bir hafta sonra meydana geldi. Çatışma sonrasında ölenlerin kimliklerini tespit edemeyen İsrail askerleri cenazeleri Itamar Elia'nın cenazesine değiştirme ümidiyle yanlarında

.götürmüşlerdi

de bir grup İsrail komandosu Güney Lübnan'daki Ensariye köyüne saldırmış ve bu operasyonda 12 İsrail komandosu ölmüş, 5.9.1997 .4'ü yaralanmıştı

Bölgedeki gelişmeleri yakından takip edenler, Nasrallah'ın bu olaya yaklaşımının onun askerleri nezdindeki değerini arttırdığında görüş birliği yapmışlardır. Nasrallah hiçbir şekilde oğlunun cenazesini almak için müzakere masasına oturmadı ve oğlunu, savaş meydanında şehid düşen diğer şehidlerden ayırmadı

:Nasrallah bir röportajında şöyle der

Direnışten söz etmek fedakârlıktan söz etmektir. Lider savaş meydanında bulunmakla yükümlüdür; bu lidere özgüven sağlar. Hizbullah, komutanın oğlunun sıradan bir asker sayıldığı ve şehid düştüğü ilk Arap örgütüdür. Benim Hadi'ye beslediğim sevgi, başka bir askere beslediğim sevgiyle aynıdır

Temmuz'unda değişim müzakereleri sonuçlanıp Hadi'nin cenazesi Lübnan'a döndüğünde onun 1998 için ayrı bir tören düzenlenmedi. Ranstorp şöyle der

.Oğlunun ölümü ona, önceye göre daha üstün bir karizma kazandırdı

de Nasrallah üçüncü kez, bir kişinin ancak iki kez lider olabileceğine ilişkin yasanın 1998 iptalinden sonra, Hizbullah Genel Sekreterliği'ne seçildi

Geri Çekilmenin Ardından Yaşanan Kargaşa

Son yıllarda “Bugün ne yapacaksınız?” sorusunu Nasrallah'a defalarca sordular. Bu soru, onunla görüşen birçok Batılı gibi bizim için de önemli. Bu sorunun cevabı, Hizbullah'ın askerî liderinin görüşünü içermesi açısından oldukça kaygılandırıcı: Acaba Hizbullah, geri çekilmeden sonra da İsrail'e karşı düzenlediği operasyonlarına devam edecek mi? Acaba “Bizim asıl hedefimiz Kudüs'tür” sözü yalnızca kalbî bir arzu mu, yoksa izlenecek bir siyaset mi

Nasrallah, bu soruların cevabını baskılara ve vaatlere rağmen müphem bıraktı. Bu vaatlerden birisi, Japonya'nın Beyrut Büyükelçisi'nin önerisiydi. Elçi, ona, planını ve izleyeceği siyaseti açıklaması durumunda ülkesinin, Hizbullah kurumlarına karşılıksız yüklü bir yardımda bulunacağını söylemişti

Nasrallah geri çekilmenin ardından Binti Cübeyl'de yaptığı konuşmada da ipham perdesini aralamadı. Bilakis Arap dünyasının bu olaydan çıkarması gereken ders üzerinde durdu: İsrail'in zaafı ve direnişin gücü

.Bu Yahudi hükümeti, bizim nazarımızda elli yıl, yüz yıl, hatta iki yüz yıl sonra da kanun dışı olmaya devam edecektir

O, bu sözünü konuşmalarında ve röportajlarında defalarca tekrarladı. Tabii ki bu söz ona göre öylesine söylenmiş bir lakırdı değil, bir teoridir

Yüksek rütbeli bir subay, kendisine Nasrallah'ın bu sözlerinde ne kadar ciddi olduğunu soran birine şöyle cevap verdi: “Onu dinle! Söylediklerinden dolayı onu yargılamazlar ve o, kendisine inandığı şeyi söyleme izni verir

:de İran'da düzenlenen Direniş Örgütleri Oturumu'nda Nasrallah şöyle konuştu' 1998

Filistinlilerin İsrail'i ortadan kaldırma davaları, Filistinli bir kadının elinde Siyonist askere ya da yerleşimciye saplamak için tuttuğu bıçak var oldukça kalıcı olacaktır. Kudüs'te veya Tel Aviv'de şehadet operasyonları düzenlemek için bekleyen şehadet âşıkları var oldukça .ve elinde askere fırlatmak için taş tutan çocuklar bulduğukça Filistin, bizim nazarımızda, denizden ırmağa kadar¹⁸ baki kalacaktır

Nasrallah'ın Parlayışı

:Yüksek rütbeli başka bir istihbarat subayı şöyle diyor

İster mücadelesine devam etsin ya da yalnızca siyasetle yetinsin, ister bir gün Lübnan cumhurbaşkanı olsun, ister haddinden fazla güç .toplamaktan vazgeçsin Nasrallah, İsrail'in uzun yıllar daha savaşmak durumda olduğu efsanevî bir kişiliğe dönüşmüştür

Binti Cübeyl'de Ortadoğu'nun en güçlü devletini alaya alarak onu “*dikenli tellerin ardından topraklarına taş atan çocuktan korkan bir devlet*” sözleriyle niteleyen bu adam, bugün, amacı .İsrail'i ortadan kaldırmak olan direniş hareketinin makam sahibi sözcüsü olmuştur

Fransa Başbakanı'nın Hizbullah'ın terörist bir örgüt olduğu açıklamasının ardından taş yağmuruna tutulması durumu, altını çizmeye gerek duyulmayacak kadar açık seçik ortaya koymaktadır. İsrail'in hakkında ayrı bir dosya açma zahmetine dahi katlanmadığı Nasrallah'ın portreleri, Esad'ın ve Nasır'ın kendilerini görmeyi arzuladıkları yerde parlamaktadır: İsrail'e karşı direnen Arap .dünyasının kahramanlarının sinelerinde

Şehadet Geleneği¹⁹

.Haaretz gazetesi; 15 Eylül 1997

İsrail askerleri ile girdiği çatışmada şehid düşen Hadi'nin şehadeti dolayısıyla Hizbullah Genel Sekreteri Nasrallah'a gönderilen tebrik ve başsağlığı mesajları ve Nasrallah'ın bu yüzden duyduğu sevinç ve iftihar İsrail'deki herkesi şaşırttı. Bu olay tam da İsrail halkının bir askerin öldüğü her operasyonun ardından gözyaşları içinde matem tuttıkları ve darboğaza girdikleri bir sırada meydana .geldi. Oysa Lübnan Şii toplumunda ölümün tamamen farklı bir anlamı var

Hadi Nasrallah'ın ölümü İsrail'de beklenenin tam tersi bir tepki yarattı. Onun şehadeti, İslâmî Direniş Hareketi'nin (Hizbullah'ın) meşruiyetini ve yasallığını Lübnan'da ikiye katladı. Dün Suriye ve Lübnan başkanları Nasrallah'a kutlama mesajı gönderdiler. Bu ölüm, bir kez daha, Hizbullah'ın .Şii toplumu ve ayrıca daha genel olarak Lübnan için sahip olduğu anlamı vurguladı

.Biz elleri tertemiz olan ve en sıradan askerinin, liderin oğlu olduğu veya böyle sayıldığı tek siyasî hareketiz

Diğer Arap toplumlarında liderin oğlu ile sıradan vatandaşlar arasında böylesi bir eşitlik asla .tasavvur edilemez

Hizbullah, Hadi'nin cenazesi ile elinde tuttuğu İsrail askerinin cenazesini değiştirmeyi kabul edecek mi? İsrail, Arap dünyasından edindiği izlenime dayanarak, Hizbullah'ın hiç tereddüt etmeden bunu .kabul edeceğini düşünebilir

Ancak Şia'yı ve Hizbullah'ın yol haritasını biraz olsun bilmek, bizi başka bir sonuca götürecektir:

.Hadi'nin cenazesi Hizbullah'ın müzakerelerde söz konusu edeceği son cenaze olacaktır

İsrail (İşgal Altındaki Filistin'in) Televizyonunun İkinci Kanalı (14 Eylül 1997)

:İsrail Televizyonu Ordu Muhabiri Rony Daniel

:Seyyid Nasrallah'ın açıklamalarının bir bölümü

Bu, büyük bir güvenlik başarısı veya komando saldırısı değildi. O, orada volta atmakta değildi. Bu mücahid savaşçı, kardeşleriyle birlikte, çatışmada ön sırada, düşmanın tam karşısında yer almıştı. Onlara doğru giden o idi; onlar ona doğru gelmiyorlardı

:Sunucu, İsrail televizyonunun askerî muhabiri Rony Daniel'e şöyle sorar

?Siz, bu sözlerin bizim bakış açımızdan çok şaşırtıcı olduğu konusunda bana katılıyor musunuz

Evet, gerçekten çok şaşırtıcı! Ama bu sözlerden anlamamız gereken, Hizbullah adlı bu düşmanın“ kim olduğu ve ne ölçüde kesinliğe sahip olduğudur. Hizbullah mensuplarının, daha önce birçok kez şahit olunduğu gibi, askerlerinin cenazelerini savaş meydanının dışına çıkarıp defnetmek için büyük çaba harcadıkları doğrudur. Ama bu arada dikkat etmemiz gerekir ki, düşmanın dünyası, mana ve mefhum açısından, bizim dünyamızla tamamen farklıdır... Bence, onun oğlunun cenazesinin İsrail'de

”bulunmasına, müzakere sürecini etkilemesi açısından iyimser bakabiliriz

Anladığım kadarıyla hâlihazırda müzakerelerde muhatabımız Lübnan Devleti, Hizbullah değil.

?Doğru mu

Evet, müzakere süreci farklı kanallardan takip ediliyor, burada ayrıntılarına girmemiz mümkün“ değil. Ama müzakerelerde muhatap Lübnan Devleti; çünkü İsrail, askerinin cenazesinin iade etmekle devleti sorumlu görüyor, Hizbullah'ı değil. Ama düşman orada da mevcut, yani Lübnan kabinesinin”...içinde. O zorlu bir düşman ve bu noktada ilerlemeden ya da iyimserlikten söz edilemez

Şehid Seyyid Abbas Musevî'nin Cenaze Töreni'nde Yaptığı Konuşma

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Duygularımı ve sözlerimi kontrol etmek, sözü kısa tutmak için not almak zorunda kaldım. Senin, aşığı olduğun yolda, iradenle ve şevkle seçtiğin yolda, Rabbinin katına yükseldiğin bu günde, bizlere Kerbala'yı özetledin: Evet sen, sanki başsız Hüseyin, kolsuz Abbas, bedeni paramparça olmuş Ali Ekber ve Kerbela'nın süt çocuğu küçük Ali Asgar'sın. Ama bu kez onun boğazı baştanbaşa kesilmedi; bedeninin parçaları, senin paramparça olmuş bedenine karıştı. Ve yoldaş eşin Ümmü Yasir; Zeyneb olup inkılâbının feryadı oldu sanki. Sözcüklerin hiçbir anlam ifade etmediği bir zamanda, gözyaşları içinde konuşamadı ama kanlar içinde inledi. Senin bombardıman altında ezilen konvoyun, Ebu Abdullah'ın (a.s.) ateşe verilmiş çadırları sanki. Sense savaş meydanındaki komutan Hüseyin'sin! Zulme ve tağuta karşı mücadele veren inkılâpçı Hüseyin! Zillete hiçbir şekilde boyun eğmeyen Hüseyin! Ama sen Abbas'sın aynı zamanda! Özverili Abbas, fedakâr Abbas, önderine ve inkılâbına bağlı Abbas! Sen ey dostum, Kerbela'yı bütün boyutlarıyla kendinde özetledin: Direnişinden .yiğitliğine; yöntemine, faciasına ve musibetine kadar

Sesin daima cesaretle yükseldi. Düşman İsrail'den, büyük şeytandan söz eden konuşmaların halkı muhatap aldı ve onlara, İsrail'in saldırılarını, tehditlerini, vahşiliğini ve ırkçılığını anlattı. Bugün senin sesin, kanla ve yaralarla kaplı olsa da kulaklarda ve kalplerde çınlamaktadır. Bugün sana söz veriyoruz: Devrimci sesini dünyanın bütün ezilen halklarına ulaştıracak ve dünyanın dört bir yanını, .direnişçi mücahidlerin yeşermesi için kanınla sulayacağız

Rabbine mülakat etmeyi arzuldun. Eminim ki o da seni görmeyi arzulamaktadır. Yola koyuldun ve arzun gerçekleşmek üzere. Ne mutlu sana ki ilahî komşulukta kendine yer açtın. Resul'e (s.a.a.) ve .Allah'a kavuşman sana kutlu olsun

Melekût âlemi yüce bir hale, başka bir havaya sahiptir; herkes onun bekleme merasiminde. Seyyid Abbas, bir peygamberin kucağından başka bir peygamberin kucağına koşuyor (sanki). Ali'nin, Zehra'nın, Hasan'ın, Hüseyin'in ve diğer Masum İmamların kucağından, İmam Humeyni'nin, Şehid Sadr'ın ve Şeyh Rağıb'ın kucağına... İslâmî Direniş'in ve Hizbullah'ın şehitler kervanı, onu karşılamaya hazırlanmaktadır. Ne mutlu sizlere ey Ebu Hasan Becicî, ey Rıza Şair, Ahmed Şuayb, Hacı Cevad, Ahmed Kassir ve Esad Berru ve bütün şehidler! Koşun sevdiğiniz yoldadır ve ahitlerini şimdiye dek değiştirmeden, bundan sonra da değiştirmeyecek olan bekleyiş içindeki dostlarınızın

mesajlarını beraberinde getirmektedir. [20](#)

Kardeşlerim! Bu vahşice cinayet, Siyonist düşmanın ırkçılığının ve caniliğinin bir başka kanıtıdır. Bunu, ailelere, köylere, şehirlere ve mukaddesatımıza yönelik vahşi saldırılar listesine ekliyoruz. Bu, zorba güçlerin komplolarının bir kanıtıdır ve onların bu cinayetlerin asıl sorumlusu olduklarının .delilidir

Seyyid Abbas, bütün şehid erlere bir örnektir. Ümmü Yasir, bütün şehid kadınlara bir örnektir. Küçük Hüseyin, bütün şehid çocukların sembolüdür. Ve bu aile, İslâm topraklarımızda zulüm gören ailelerin simgesidir. Biz, İsrail'i ve ABD'yi bu kanlı cinayetin sorumlusu biliyoruz. Amerika, İsrail'in anası ve onun en büyük hamisidir. Dolayısıyla İsrail'in işlediği bütün cinayetlerin ve yıkımların sorumlusudur. Herkes bilmektedir ki, Batı ve Amerika olmasaydı, İsrail'in tek başına .bölgede ayakta kalma gücü de olmazdı

Genel Sekreterimiz Sayın Hüccetülislâm Seyyid Abbas Musevî'ye suikast düzenlemekteki amaçları, direnme gücümüzü yok etmek, içimizdeki cihad isteğini kırmaktı. Oysa O'nun kanı ilelebet damarlarımızda akacak ve yolun sonuna ulaşma azmimizi, coşkumuzu ve heyecanımızı ikiye .katlayacaktır

Hizbullah Genel Sekreteri'nin şehadeti, Hizbullah'ın Lübnan'da elde ettiği büyüklüğün göstergesi, ilahî hedeflere ulaşmada gösterdiği ihlâsın kanıtı, örgüt lideri ile üyeler arasındaki birlikteliğin delili, liderin yorulmak bilmez gayretlerinin belgesi, Hizbullah'ın hedeflerine ve millete gösterdiği vefanın nişanesi ve hiç kimsenin, hatta o yüce şehide suikast düzenleyenlerin beklemediği büyük bir manevî dönüşümün başlangıcıdır. Bizler, büyük şehidimizle ve ailesiyle, onun pak ruhuyla, İslâm ümmetine ve mazlum halkımıza yolunu devam ettireceğimiz sözünü vererek vedalaşıyoruz. Bizleri lime lime etseler, en vahşi yöntemlere başvurarak bizi öldürmeye kalkışsalar dahi onun, aynı zamanda Humeyni'nin ve Hamaney'in de yolu olan çizgisini takip edecek ve ilkelerini hiçbir değişikliğe :uğratmadan olduğu gibi koruyacağız

.Amerika halkın asıl düşmanı ve büyük şeytan olarak kalacaktır
İsrail, bütün güçler onu resmen tanısa da bizim için, yok edilmesi gereken bir kanser tümörü ve .kökünden kazınması şart olan sahte bir rejim olarak kalmaya devam edecektir

Veliyy-i Fakîh, Ayetullah Hamanei, bizim cihadda, sabırda ve iradede rehberimiz, imamımız ve .örnek şahsiyetimiz olarak kalmaya devam edecektir

İftihar ettiğimiz, herkesi davet ettiğimiz ve uğruna cihad ettiğimiz Muhammedî saf İslâm .düşüncemiz, dinimiz ve yol göstericimiz olarak kalmayı sürdürecektir

İslâmî Direniş, bizim tek çözüm yolumuz ve daimî cevabımız olarak kalmaya devam edecektir.

.Direniş, asla görmezden gelmeyeceğimiz yol, kesinlikle maksada ulaştıracağımız savaşımız olacaktır
Büyük şehidimizin aşkla bağlı olduğu Lübnan'daki mazlum halkımız, özgürlüğünün, izzetinin, yüceliğinin ve iradesinin gerçekleşmesi için, uğradıkları zulümden kurtarmak ve gerçek güvenliğini .ve barışı sağlamak için çaba gösterip fedakârlık yaptığımız milletimiz olarak kalacaktır

Kudüs, zihinlerimizde daima birinci hedef olarak kalacaktır. Orası Hz. Resul-i Ekrem'in (s.a.a.) bir .gecede miraca yükseldiği ilk kiblemizdir

Filistin'in tamamı, Filistin olarak kalacak, İslâm ümmetinin bir parçası olacaktır. Onun bir taşını .bile gözden çıkarmayacağız

Direnşimiz, düşmanın tehlikesinin farkında olan ve ümmeti savunan bütün Lübnan, Arap ve İslâm .güçlerine yardım elini uzatmıştır

Son olarak senin parça parça olmuş bedeninin ve pak ruhunun karşısında daimî feryadını bir kez daha tekrarlıyoruz: *“Ey Yahudi kavmi! Topraklarımızdan çıkın, sizin bizim yanımızda yeriniz yok, geldiğiniz yoldan geri dönün, sizinle bizim aramızda hiçbir uzlaşma ve barış olmayacaktır, olacak olan sadece savaştır, direniştir. Biz baki kalacağız, siz yok olacaksınız. Tan sökmek, güneş doğmak üzeredir ve ümmet, yekvücut Allah yolunda kıyam edecektir*

Bu dönem, mustazafların müstekbirlere karşı zafer kazanacağı dönem olarak kalacaktır. Bu dönem, .kâfirler hoşlanmasa da aziz İslâm asrı ve Büyük Humeyni dönemidir .Selam üzerinize olsun

Zafer Kutlaması'nda Yaptığı Konuşma

Yer: Binti Cübeyl
Tarih: 26 Mayıs 2000

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Direnış ve özgürlük gününde, büyük tarihî zafer gününde, öyle bir yerde bir araya geldik ki, vatanımız bağımsızlığını bu bölgeye ve buranın çocuklarının kanlarına borçludur. Şehidlerin Efendisi İmam Hüseyin b. Ali'nin (a.s.) kırkına yaklaştığımız bugünde, bir kez daha onun yolunu ve sözlerini hatırlamak, bir kez daha kanın kılıca galip geldiğini, bu topraklarda kanın kılıcı kıldığını ispat etmek ve her türlü barikatı yıkıp yok ettiğini, bütün zalimleri ve müstekbirleri yerle bir ettiğini göstermek için bir araya geldik

Burada şehadetin ve kanın zaferini kutlamak için bir araya geldik. Bu zaferden, topraklarımızın özgürleştirilmesinden, insanın özgürlüğünden, vatanın yüceliğinden ve milletin izzetinden söz ederken, bu zaferin kazanılmasında pay sahibi olan herkesi anmamız gerekir. Her şeyden önce bizler Allah'ın kullarıyız ve bütün insanlara bu zaferin Yüce Allah tarafından geldiğini bildiriyoruz. Bizleri direniş yoluna sevk eden O'dur. Bizleri en iyi yola sevk eden ve yıllar boyunca kalplerimizi sağlam tutan O'dur. Kalplerimizi huzurla, ruhlarımızı şehadet aşkıyla dolduran O'dur. Atılan kurşunlar O'nun tarafındandı. Direniş oklarını düşmanın kalbine saplayan ve düşman karargâhlarını yerle bir eden O'dur. Kalelerini viran eden O'dur. Zalimleri alaşağı eden O'dur. Ve bu zaferin gerçekleşmesini sağlayan O'dur. O'na şükürler ediyor, O'na hamdediyor, O'nu tesbih ediyoruz. Ondan, bizleri bağışlamasını, kalplerimizi huşu ile kendisine yöneltmesini ve zulüm ve baskı altındaki bütün topraklarımızın, tüm kardeşlerimizin ve bütün halkımızın özgürleştirilmesiyle zaferimizi kemale

.ulaştırmasını niyaz ediyoruz

Allah'ın zikrinden sonra kulları anmak istersek, her şeyden önce şehitleri yâd etmemiz gerekir. Direnişin bütün şehitlerini; Hizbullah'ın, Emel'in, vatansever akımların, Lübnan ve Suriye ordusunun ve Filistin Direnişi'nin verdiği bütün şehitleri anmalıyız. İtiraf etmeliyiz ki, Yüce Allah'tan sonra, bu zaferin kazanılmasındaki en önemli ve en büyük rolü şehidler ifa etmiştir. Direniş şehidlerinin seyyidi Seyyid Abbas Musevî'yi, direniş şehidlerinin şeyhi Şeyh Rağıb Harb'i ve birkaç gün önce Hakk'ın rahmetine kavuşan şehadet ve direniş aşığı muttaki mücahid, aziz kardeşimiz Şeyh Ahmed Yahya'yı yâd etmeliyiz. Şeyh Ahmed Yahya, düşman İsrail'e karşı şehadet operasyonu düzenleyen ilk âlim olmak isterdi hep... Zaferin kazanılmasında önemli bir paya sahip olan şehadet taliplilerinin isimlerini de anmalıyız; Ahmed Kassir'den Bilal Fahs ve Ammar Hamud'a dek hepsini. İşte bu temiz kanlar zaferi getirdi. Evlerini, ailelerini, okullarını ve işlerini bırakıp gençliğin altın çağını cihadla geçiren fedakâr savaşçıları da anlamalıyız. Şehid ailelerini, hâlâ tutsak olan esirleri, gazilerimizi ve .ailelerini ve onları yetiştirip Lübnan'da direniş yolunu açan herkesi zikretmeliyiz

Savaşçıların ve şehidlerin imamı, Büyük Humeyni'yi de hatırlayalım. Lübnan'da direniş hareketini başlatan İmam Musa Sadr'ı (Allah onu sağ salim ortaya çıkarsın) hatırlayalım. Fedakâr âlimlerimizi, Lübnan'da mümin, mücahid, direnişçi ve fedakârlığa hazır bir millet yetiştiren âlimlerimizi unutmayalım. Sıkıntılara ve zorluklara göğüs geren sınır şeridi sakinlerini ve Siyonist rejimin bombardımanlarına her gün şahit olan köylerin haklarını da hatırimızda tutalım. Direnişle, siyasî güçlerle, değişik kurumlar ve partilerle gönül birliği içerisinde hareket edip onlara yoldaşlık eden halkımızı hatırlayalım. Ülkemizin resmî tutumu da takdire şayandır; bilhassa Sayın Cumhurbaşkanı Emil Lahud ve Sayın Başbakan Selim el-Has'ın dönemlerindeki tutumu. Lübnan'ın yanında yer alan iki kişiden de kesinlikle söz etmemiz gerekir. Büyüklük ve etkilerinden söz etmemiz gereken, zaferde payları olan iki devleti de anmalıyız. İran İslâm Cumhuriyeti ve Suriye'yi, önderimiz İmam Hamanei .ve büyük Arap lideri Hafız Esad'ı kastediyorum

Hakların teşhisinde insafli ve adaletli davranmak istersek, şu gerçeği itiraf etmemiz gerekir ki, aziz önderimiz Ayetullah Hamanei her an savaşçılarımızı destekledi, onların yar ve yardımcısı oldu, gece gündüz onların muzaffer olmaları için Allah'a dua etti. İslâm Cumhuriyeti son ana dek Lübnan'ın, Suriye'nin ve Filistin'in yanında yer aldı ve onlara yardım ulaştırdı. Bir yandan bütün baskı ve tehditlere tahammül ederken, öte yandan Lübnan'dan desteğini çekmesi karşılığı kendisine sunulan tekliflerin hiçbirini kabul etmedi. Çünkü konu tamamen itikadî, ahlakî ve insanî idi. Hizbullah hareketinin başlangıcında ve sonraki zorlu durumlarda, her zaman direnişçileri kucaklayan, destekleyen ve gözeten Suriye idi. 1982'de Lübnan topraklarında düşmanla savaşın Suriye olduğunu kim unutabilir? Hafız Esad'ın Temmuz 1993 savaşındaki rolünü kim unutabilir? Ya da 1996 Nisan'ındaki rolünü? Onun kesin bir tavırla Şam'da kalma kararı aldığı bir esnada tüm dünyanın Şermu's-Şeyh'de direniş kınamak ve direniş hareketini terörist addedip İsrail'i savunmak için bir araya geldiğini kim unutabilir? Bu mekânda ve zafer gününde, direniş ve özgürlük gününde, sizler adına, her bir Lübnanlı, Arap, Müslüman ve özgür insan adına direnişe yardım ettiği ve desteklediği için kendisine teşekkür ediyorum; sözle veya tavırla, kalemlle, malla, duayla, onayla ya da .gülümsemeyle direnişin hamisi olduğu için

İlk zafer; Lübnan topraklarının büyük bölümünün ve işgalci rejimin zindanlarındaki çok sayıda .esirin özgürleştirilmesi ve düşmanın cihad, direniş, sabır ve fedakârlıkla yenilgiye uğratılmasıdır Biz bugün özgürüz ve emniyetteyiz. Düşman uçakları üzerinizde uçmaya cesaret edemiyor. Bir

korkuluktan, bir oyuncaktan, Keferkelâ'daki Katyuşa fırlatma mevzisi maketinden korkanlar, tüm benliği bu korkuyla dolup taşanlar, böyle bir günde sizin emniyetinize el uzatmaktan haydi haydi .korkarlar

Biz bugün bu mekânda, şehidlerimizin kanlarının bereketiyle, bu milletin bereketi sayesinde, ayaklarımızı kendi topraklarımıza basıyoruz; hiç kimsenin üzerimizde bir minneti yok. Ne 425 sayılı sözleşmesini uygulamaktan âciz kalan Birleşmiş Milletler'e, ne Güvenlik Konseyi'ne, ne de tek taraflı hakemliğe (Amerika'ya) minnet borçluyuz. Topraklarımızın özgür olması ne müzakerelerin bir sonucudur, ne de Barak hükümetinin büyüklüğündendir. Siyonist rejim bu topraklardan çıktı; çünkü bu topraklardan çıkmaktan başka seçeneği kalmamıştı. İşte bütün bu fedakârlıklar sayesinde, Arap-Kudüs işgalcileri savaşı tarihinde ilk kez bir Arap ülkesinin toprakları, direniş gücünün yardımıyla, Arap .dünyasına eksiksiz bir şekilde geri dönmüştür

İkinci zafer; düşmanın geri çekilmek zorunda bırakılmasıdır. Sizler geri çekilmenin zamanını, yöntemini ve keyfiyetini belirleyip, düşmanı bunu uygulamaya mecbur ettiniz. Sizler düşmanın geri .çekilmek zorunda bırakmakla zafere layık bir millet olduğunuzu ispat ettiniz

İsrail'in planı birkaç hafta sonra geri çekilmeyi başlatmak ve karargâhlarını tedricen Lahud milislerine teslim etmektir. Şakif Kalesi ve Debşe gibi hassas bazı mevziler ile sınır karargâhlarının bir kısmını kendi elinde tutarak, Güvenlik Konseyi'nde istediğini yapmak, istediği kararları onaylatmak, özel güçlerin bu mevzilere yerleşmesini sağlamak istiyordu. Böylece bu güçler, düşmana sakın ve onurlu bir geri çekilmeyi garanti edeceklerdi ve düşman bizi minnet altında bırakmak için Hayyam kampındaki esirleri salıverecekti. Ama sizler bunu kabul etmediniz. İlk geri çekilme Kantara, Deyr Süryan, Kassir ve Tayyibe köylerinde başladı ve köyler birbiri ardı sıra özgürlüklerine kavuştular. Karargâhlar düştü, Lahud milisleri dağıldı ve bir gecede sınır şeridi ikiye bölünerek düşman bozguna uğratıldı. Düşmanın savaş kabinesi toplantıya çağırıldı ve iki seçenek gündeme geldi: Ya işgale devam edip daha fazla direnişle, dolayısıyla da zayıfla karşılaşacak ya da geri çekilmeye acele edecekti. Düşman ikinci seçeneği seçti. Ve hızla Güney'den çekildi ve bu tankları, cipleri, karargâhları ve topları size bırakarak, "Güney Lübnan'da yaşanan İsrail için tam bir .yenilgiydi" gerçeğini teyit etti

Düşmanın geri çekilme zamanını ve keyfiyetini sizler belirlediniz ve düşmanın Lahud milisleri arasına yerleştirdiği bombayı etkisiz hale getirdiniz. Düşman, milis güçlerinin karargâhlarda direniş güçleriyle çatışmasını planlamıştı. Bu plana göre Birleşmiş Milletler elçisi, hükümetle müzakerede bulunmak için Lübnan'a gelecek ve Lahud'un cani ve hain kiralık adamları, karargâhları teslim etmeleri karşılığında bağışlanacaklardı. Ama bu hile de etkisiz kılındı. Bu satılmışların rezil hallerini görmüşsünüzdür; işgal altındaki Filistin'in sınır kapılarındaki hor ve hakir hallerini. Düşmanın onları nasıl yüzüstü bıraktığını gördünüz. Sonra bütün dünya, hatta bizzat Siyonist düşman, bu bölgenin zaferin sevincini tatmayacağını, zafer bayramı düzenleyemeyeceğini ve mutlak karanlığa ve sonu gelmez fitnelere sahne olacağını; aynı köydeki aşiretlerin veya komşu köy halklarının intikam almak amacıyla birbirlerine saldıracaklarını iddia etti. Düşman bölge köylerinin, Hanin köyünün yerle bir olması gibi, tamamen yok olacağını; kan döküleceğini, katliam çıkacağını zannediyordu. Ama siz ve direniş, Lübnan Devleti ile uyum içerisinde olduğunuzu gösterdiniz. Halk, devlet, direniş ve Lübnan'daki tüm gruplar zafere layıksınız ve hep birlikte zafer bayramı kutluyorsunuz. Bu bölge İsrail'in çıkışının ardından aydınlığa kavuştu. 22 yıllık zulüm döneminden sonra, aileleri hâlâ bu topraklarda yaşayan Lahud milislileri tarafından alıkonmasının ardından bölge, kara günleri geride bıraktı. Bütün bubaskılara, katliamlara ve evlerin Lahud milisleri tarafından yerle bir edilmesine

rağmen, tek bir kişi öldürüldü mü? Birkaç gün önce dedim ki, Fransa'da, Nazi Ordusu'nun dağılmasından sonra, Fransa'nın medeni direnişi, yargılamaksızın on bin Fransız haini idam etti. Lübnan ve Lübnan'daki İslâmî Direniş, Fransa'dan ve bütün dünyadan daha medenidir. Kimse .öldürüldü mü? Bu gerçekleşen ikinci zaferdir

:Bu iki büyük zaferi anladıktan sonra çok önemli birkaç hususu herkesin aklında tutması gerekir

Bu büyük kazanımı ve görkemli zaferi korumak ve onu takviye etmek, bütün grupların daha fazla .1 .fedakârlığına ve tevazusuna ihtiyaç duymaktadır. Bu herkese farzdır

Bu bölgenin halkı olan bizler, zafere layık olduğumuzu ispat etmeliyiz; geçmiş günlerde ispat .2 ettiğimiz gibi. Önümüzdeki günlerde ve haftalarda da tek bir şüpheli kişinin dahi içeri sızmasına izin vermemeliyiz. Kaygılardan ve sorunlardan söz etmiyorum; ama sizi mahzun ve korkulu görmeye alışmış, yüzlerinizde sevinç ve mutluluk izleri görmek istemeyen, sizi yaşlı gözlerle görmeyi alışkanlık haline getirmiş düşmanla yan yana yaşıyoruz. Bu yüzden hiç kimse kaygılanmamalıdır; ne Müslümanlar, ne de Hıristiyanlar. Köylerin ve kasabaların, tek tek isim zikretmeyeceğim, herkesin görevidir bu. Herkesin bu yükü omuzlaması gerekir. Karanlık bir tarihi geride bırakan bu bölgenin huzura ve sebata ihtiyacı var. Bölgedeki Müslüman ve Hıristiyan âlimlerin, siyasî güçlerin, bölgede faaliyet gösterenlerin ve ileri gelenlerin, kültür adamlarının ve bütün bölge halkının görevi, bütün .aileler ve bütün köyler arasındaki kırgınlıkları ortadan kaldırmaktır

Kiralık uşaklar ve kuklalar, bütün Lübnan halkı için ibrettir. Bu yeni bir tecrübedir. Sizler bu .3 insanların nasıl rezil olduklarını gördünüz. Liderlerini, kendilerine sırt çevirmekle suçladıklarına şahit oldunuz. Hain Lahud şöyle diyor: "25 yıl İsrail'in kölesi olduk; ama o bir gecede bize ihanet edip bizi yapayalnız bıraktı." Bu, bütün Lübnanlılara ders olmalıdır. Lübnan'daki hiç kimsenin İsrail için bir önemi yoktur. İsrail'in Hıristiyanlar için veya Müslümanlar için içinin sızladığı iddiası bir yalandan ibarettir. İsrail'in Lübnan'da ve bölgede önemsedığı tek şey menfaatleri ve arzularıdır. Siyonistlere göre biz Müslümanlar ve Hıristiyanlar, yalnızca birer hizmetçiyiz, Allah'ın seçtiği kavmin köleleriyiz. Lübnan'daki bütün etnik grupların maslahatı, millî duygularını ve Araplıklarını korumalarıdır. Millî güvenliği güçlendirmek ve bölgede huzur ve sebatı sağlamak için bu ücretli .kuklalar, yasaya göre mahkemelerde yargılanmalı ve en ağır cezalara çarptırılmalıdırlar

Zafer gününde ilan ediyorum: Hizbullah hiçbir şekilde hükümetin halefi olma düşüncesinde .4 değildir. Biz, bir güvenlik gücü ve merkezi değiliz, olmayacağız. Güvenliği sağlamak hükümetin görevidir. Bu bölge tekrar Lübnan Devleti'nin egemenliğine girmiştir ve bu bölgeye kimin atanacağı .devletin yetkisindedir. Biz, hiçbir şekilde bölgenin güvenliğini sağlama sorumluluğunu almıyoruz

Kalkındırma ve yapılandırma sorumluluğu: Bölgedeki yıkıntıların onarımı, bir devlete ihtiyaç .5 duymaktadır. Hizbullah birçok fedakârlıkta bulunmuş, bu uğurda çok kan dökmüştür. Hatta direnişçiler ekmek parasına bu bölgede yapılacak çalışmalara katılacaklarını bildirmektedirler. Ancak projelerin yürütülmesi devletin görevidir. Devlet, bu bölgeyi, kalkınma programının kapmasına almalıdır. Altını çizerek söylüyorum: Bölgede yapılacak kalkındırma ve yapılandırma çalışmaları, bir müessesenin, bir bakanlığın üstesinden gelemeyeceği kadar geniş kapsamlıdır. Bütün bakanlıkların seferber olması, burada, yani sürekli olarak düşmanın saldırılarına maruz kalan, bombalanan ve direniş yükünü en fazla omuzlayan Güney'de, Batı Beka'da ve sınır köylerinde hazır bulunması, görev dağılımı yapması gerekir. Ancak bu bölgelerin kalkındırılması ve yeniden yapılandırılması çalışmaları, kalkınma programının kapsamına alınırsa şayet, bu durumda da direniş hareketinde büyük bir role sahip olan, İslâmî direnişin içerisinde vücut bulduğu, Güney'den ve

Beyrut'tan gelen direnişçilere kucak açan Baalbek-Hurmul bölgesi unutmamalıdır. Sürekli hava bombardımanlarının hedefi olan Baalbek ekonomik açıdan çok zarar gördü ve direnişe yüzlerce şehid takdim etti. Baalbek-Hurmul'da, Güney'in ve Batı Beka'nın özgürleştirilmesi hareketine şehid vermemiş bir köy bulabilmek oldukça zordur. Bu bölge uzun yıllar boyunca sabır göstermiş, önceliği özgürleştirme hareketine vermiştir. Önceliğin işgal edilmiş bölgelerin özgürleştirilmesi olduğunda ve bu amaçla sabır göstermek ve her türlü zorluğa tahammül etmek gerektiğinde bizimle hemfikirdi. Çocuklarımızın kanlarını Güney'in özgürleştirilmesi yolunda feda eden Baalbek-Hurmul halkı, açlığa, mahrumiyete ve yoksulluğa göğüs gerdi. Şimdi eğer cihad ederek zafer kazandıran mustazaflara ve mazlumlara vefa göstereceksek, her iki bölgenin kalkındırılması ve yeniden yapılandırılması projesini eşzamanlı olarak başlatmak, her iki bölge için de bir olağanüstü hal komitesi teşkil etmek .zorundayız

Bütün Lübnanlılara sesleniyorum: “Bu zafer bütün Lübnanlılara aittir” ilkesiyle hareket edin. Bu .6 zafer, bir hizbin, bir hareketin veya teşkilatın zaferi değildir. Aynı şekilde bir etnik grubun zaferi, bir başkasının yenilgisi de değildir. Farklı düşünen veya böyle bir düşünceyi dile getiren kimse, hatalıdır, cahildir. Bu zafer, Lübnan'ın zaferidir. Direniş, vatanın gücü olmuştur ve olacaktır. Direniş, zafer kazandığında alçakgönüllülük gösterdi, direnişçilerin şehadetiyle yüceldiğinde tevazu etti. Size şunu söylüyorum: Hizbullah'ı ve İslâmî Direniş'i her zamankinden daha alçakgönüllü göreceksiniz; çünkü biz, bu zaferde, tüm benliğimizle Allah'ın azamet ve kudretini, kendi zaafımızı ve küçüklüğümüzü gördük. Kendimize dayanırsak yenilir, dermansız kalırız. Ama Allah'a tevekkül edersek eğer, “Şüphesiz Allah üstündür ve istediğini zorla yaptırandır.”²¹ Size söz veriyorum; hiç .kimse, bu zaferi bu vatanın veya bu aziz vatanın halkının bir kısmının zararına kullanamayacaktır

.Haşır/23

Bugün Barak Lübnanlılardan, geri çekilmeyi “Barış Mesajı” olarak değerlendirmelerini istiyor. .7 Bu bir hiledir. O, çaresizce Lübnan'dan çıktı. Şimdi bizden, binlerce sivil öldürdükten, en az bin iki yüz yetmiş altı Hizbullah erini şehid ettikten -Lübnan'ın millî ve İslâmî hareketlerinin binlerce şehidini de hesaba kattığımızda şehidlerin sayısı bu rakamı geçer- Lübnan'da binlerce insanı topluca katlettikten ve ülkemizi ve ekonomimizi tahrip ettikten sonra geri çekilmeyi barış olarak telakki etmemizi istiyor. Barak, henüz esirlerimizi zindanlarında tutarken ve hala bu aziz toprakların bir kısmını, yani Şaba Çiftlikleri'ni işgal altında bulundururken, bir milyon Rus Yahudisini karşılamaya hazırlanıyor ve önümüzdeki birkaç yılda bir milyon Yahudi göçmeni daha kabul edebileceğini açıklamışken, üstüne üstlük bir de Lübnan'daki ve dünyanın dört bir yanındaki Filistinli göçmenlerin evlerine dönmesine karşı çıkıp Lübnanlıları tehdit ederken hangi barıştan söz ediyor? Ben onun tehditlerine ve vaatlerine karşı size şunu söylüyorum: Şeyh Abdülkerim Ubeyd, Ebu Ali Diranî, Semir Kantar ve İsrail zindanlarındaki bütün esirler yakın bir gelecekte size dönecekler, inşallah. Barak'ın ve devletinin önünde başka bir çözüm yolu yok. Ben, ona, Şaba Çiftlikleri'nden çıkmasını ve bu sorunu bu şekilde çözmesini tavsiye ediyorum. Gelecek günler onun başka bir çözüm yolunun olmadığını gösterecektir. Uluslararası sözleşmenin bizim açımızdan bir önemi yok. Bizim tek bildiğimiz, Lübnan topraklarının bir kısmının işgal altında olduğudur. Bu topraklar Lübnan'a iade edilmeli, esirler salıverilmeli ve topraklarımızın geri kalanı özgürleşmelidir. Lübnan'da yenilgiye uğrayan düşmanın başka seçeneği yoktur. İsrail'in tehditlerinden korkan biz değiliz; sınırların ve bu şeridin genişlemesinden korkanlar onlar. Çelik barikatların üzerinde duran çocuklardan ve kadınlardan korktular. Atılan taştan korktular. Siz şimdi bu mekânda, Binti Cübeyl'de sevinç içerisindeyiz, güvendesiniz. Oysa onlar Kuzey Filistin'in işgal edilmiş kasabalarında meçhul

geleceklerinden endişe ediyorlar. Bizim İsrail'in tehditlerinden korktuğumuz dönem sona erdi. Gökyüzümüzün uçaklarının tasarrufunda olduğu dönemin bittiğini kendisi de biliyor. Tanklarının topraklarımıza, savaş gemilerinin sularımıza hâkim olduğu zamanlar geride kaldı. Lübnan'a yönelik en küçük saldırının cevabının Güvenlik Konseyi'ne intikal ettirilmeyeceğini ve saldırı karşısında gözyaşı dökülmeyeceğini, bilakis direniş gösterileceğini çok iyi biliyor. İsrail, Lübnan'a saldırırsa .bunun bedelini çok ağır öder

Ey Lübnanlılar! Siz çok şey hak ediyorsunuz. Sizler Güney'in özgürleştirilmesi hareketini . 8 tamamlama hakkına sahipsiniz. Sizler esirlerinizi geri alma ve bütün kamu binalarını yeniden inşa etme gücüne sahipsiniz. Direniş ile Devlet arasındaki uyum sayesinde, vatanın mahrumiyetinden kaynaklanan millî birlik ve beraberlik mesuliyeti sayesinde, sahip olduğumuz bütün güçlerimizden faydalanabilir, kendimiz ve gelecek nesillerimiz için Lübnan'ı yeniden yapılandırabiliriz. Yeni Lübnan'ın iktidarı onun salâbetindedir; kanında, bekasında ve istikametindedir. Yeni Lübnan'ın kudreti, fırtınalar ve kasırgalar karşısındaki azminde ve kıyamındadır. Yeni Lübnan, gerçek hayatın müşterek vatani olacaktır. Dolayısıyla bugünden itibaren hiçbir Hıristiyan ve Müslüman, Siyonistlere gençlerimizi ve gelecek neslimizi oyuncak haline getirme izni vermeyecektir. Yeni Lübnan, saldırganlara karşı öfkenin, hangi etnik gruptan olursa olsun kendi yurttaşlarına karşı şefkatin hâkim .olduğu bir vatan olacaktır

Bu zaferi mazlum Filistin halkına ve İslâm ümmetine ithaf ediyoruz. Ve özgür kılınan Binti . 9 Cübeyl'den mazlum Filistin halkına sesleniyoruz: Ey Filistinli! Kaderin senin ellerinde, topraklarını iradenle geri alabilirsin. İzzeddin Kassam'ın yolunu izleyerek, Fethi Şikaki'nin ve Yahya Ayaş'ın kanıyla Siyonistlere minnet etmeden topraklarını elde edebilirsin. Kimseye iltimas etmeden, izzetle ve iftiharla aileni topraklarına geri götürebilirsin. Sizler, arkanızda kimse olmadan, topraklarınızı ve .yasal haklarınızı geri alabilirsiniz. Yeter ki bahaneleri ve yanlış çıkarımları bir kenara bırakın

Ey Filistin halkı! Filistin yolu, özgürlük yolunuz, direniş ve intifada yoludur; sürekli direniş ve gerçek intifada yolu, çerçevesi Oslo'da belirlenen intifada yolu değil. Hakkından başkasına razı olmayan intifada yolu! Lübnan'da şahit olduğunuz şekliyle. Lübnan'da herkes topraklarından küçücük bir parçanın dahi işgal altında olmasına karşı çıkmaktadır. Sizler topraklarınızı özgürleştirmek için tanka, füzeye, topa muhtaç değilsiniz; işgalci Siyonist rejimi şaşkına çeviren şehadet gönüllülerinin yolunu izleyerek Siyonistleri geldikleri yoldan geri dönmeye mecbur edebilirsiniz; Falaşaları Etiyopya'ya, Rus Yahudilerini de Rusya'ya döndürebilirsiniz. Seçim sizin. Gerçekleşmiş bir örnek de gözlerinizin önünde duruyor. Doğru ve yorulmak bilmez bir direniş, özgür bir sabahı size getirebilir. Filistinli aziz kardeşlerim, size söylüyorum: Nükleer silahlara ve bölgenin en güçlü hava gücüne .sahip olan İsrail, Allah'a yemin olsun ki, örümcek ağundan bile daha zayıftır

Ey Filistin halkı! *“Eğer siz Allah'a yardım ederseniz o da size yardım eder, ayaklarınızı sabit kılar.”*²²

.Muhammed/7

Ey Filistin halkı! *“Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur.”*²³

.Âl-i İmrân/160

Araplara ve İslâm ümmetine sesleniyorum: Ey Arap halkları, Arap dünyası ve İslâm âlemi! Yenilgi, utanç ve zillet dönemi sona erdi. Bu zafer tarihte yeni bir sayfa açtı ve geçmişin üzerini örttü. Karamsarlıktan kurtulun ve ümit silahıyla silahlanın. Zilleti bir kenara atıp himmet kemeri kuşanın ve azimli olun. Ben bugün, bütün Lübnan şehidleri ve mazlumları adına, bütün Arap hükümetlerinden en

azından İsrail ile ilişkilerin normalleştirilmesi sürecini durdurmalarını, bu ilişkilerini kesmelerini ve İsrail'e karşı yaptırım uygulamalarını istiyorum. Arap halklarından ise, Filistin'e ve Filistin halkına .sahip çıkmalarını ve düşmanla ilişkilerin normalleştirilmesi kararlarını kabul etmemelerini istiyorum

Yüce İsrail'i Direniş yerle bir etti, "Büyük İsrail'i"²⁴ de ortadan kaldıracak. Bunu“ .gerçekleştirebilmenin en iyi yolu, ilişkilerin normalleştirilmesi sürecine karşı çıkmaktır

İsraililer, Nil'den Fırat'a dek uzanan Yüce İsrail'i kuramayınca, Büyük İsrail'i kurmaya yöneldiler. Büyük İsrail, İsrail'in bölgede .tartışmasız güce dönüşmesi, bölgeye ilişkin bütün kararlarda söz sahibi olması anlamına gelir

Lübnan'a gelince; muzaffer Lübnan'ı, şeref, fedakârlığın, direnişin ve şehadetin merkezi Lübnan'ı ve bu toprakların direnişçilerini ve muhafızlarını selamlıyorum. İslâmî Direniş'e, işgalcilerle mücadele eden Lübnanlı gruplara, Emel'e, Millî Direniş Cephesi'ne ve halka sesleniyorum: Ey Lübnanlılar! Biz doğası gereği terörist olan komplocu bir düşmanla komşuyuz. İrkçı doğası onu sürekli komplo kurmaya zorluyor. Bu yüzden bizler daima hazır olmalı, direnişi, orduyu, devleti ve millî birlik ve beraberliğimizi korumalı ve bu zaferi kalıcılaştırmalıyız. Lübnan'ın fırtınalar karşısında dize gelmeyen, en yıkıcı depremlerin yerle bir edemediği bir kale olduğunu ispat .etmeliyiz

!Zafer, bütün Lübnanlılara, Araplara, Müslümanlara, Hıristiyanlara ve tüm mazlumlara kutlu olsun İmam Humeyni'nin ve Musa Sadr'ın ruhuna hediye olsun! Rehberimiz Ayetullah Hamaney'e kutlu !olsun! Sayın Hafız Esad'a kutlu olsun! Tek tek bütün Lübnanlılara ve şehitlere kutlu olsun Gelecek zaferlerin ve İsrail'in art arda yenilgisinin müjdecisi olan bu zafer, İslâm ümmetine kutlu !olsun

.Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun

İslâm Peygamberi'nin (s.a.a.) Kutlu Doğum Günü ve Direniş ve Özgürlük Bayramı'nda Yaptığı Konuşma

Yer: Es-Safir Stadyumu
Tarih: 23 Mayıs 2002

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Lübnan'da zafer kazanan direniş, varlığı aydınlatıp, onu bilgiyle, aşkla, rahmetle, keremle ve .insanlıkla donatan Muhammedî (s.a.a.) güneşin nurunun bir yansımasıdır aslında .Önce Nebi-i Ekrem'in veladeti hakkında konuşacak, daha sonra zafer yıldönümüne değineceğim

İzin verin o yüce insanın doğum gününde, o anı, kısa da olsa anlatayım. Resulullah (s.a.a.) “fil yılı” olarak bilinen senede dünyaya geldi. Ebrehe’nin, başını büyük bir filin çektiği, kalabalık ordusuyla Arabistan’a saldırdığı ve amacına ulaşmak, yani Kâbe’yi yerinden söküp taşlarını beraberinde götürmek için Mekke’ye doğru hızla ilerlediği yılda doğdu. O gün Araplar kaçmışlardı Cesaret iddiacıları, edebiyatçılar ve Yedi Askı Şairleri, Ebrehe’nin ordusu karşısında yenildiler ve evi, Kâbe’yi, sahibine bırakarak, “Bu evin bir sahibi var, O evine sahip çıkar” dediler. Allah’ın kendi evine sahip çıktığı yılda, insanların Allah’ın evini ilahî kadere teslim edip yüzüstü bıraktıkları yılda, ilahî apaçık yardımın tecelli ettiği yılda, -tarih kitapları, bilhassa Kur’ân, bu konuya işaret etmiştir- Allah’ın Peygamberi dünyaya adım attı. Bu husus, derslerle ve nüktelerle doludur. Belki de hikmetlerinden birisi, kurtarıcının, insanların zaafın, zilletin, çaresizliğin, ayrılığın ve dalaletin doruk noktasında oldukları bir zamanda dünyaya gelmesi gerektiğidir. Yani karamsarlık, zaaf, mahrumiyet ve dalalet döneminde ümit kaynağı aydınlatıcı nur dünyaya geldi. Muhammed b. Abdullah’ın (s.a.a.) doğum ve biset günü, kıyamete dek beşer tarihinin en önemli günlerinden birisi olacaktır. Biraz daha geriye dönelim ve o dönemde Arabistan halkının, yani Peygamber’in (s.a.a.) dünyaya geldiği ve mebus olduğu bölge insanların nasıl bir vaziyette olduğuna bakalım

O dönemde kültürden yoksun, okuma yazma bilmeyen cahil kabileler ve insanlar, cehalet içinde yaşıyorlardı; medeniyetten, bilgiden ve sanattan iz dahi yoktu. Evet, az sayıda okuryazar vardı, birkaç kaside de söylenmişti. Büyük tarihçilerden bir kısmı, Hz. Peygamber’in (s.a.a.) doğduğu dönemde Araplar arasında on yedi kişi dışında okuma yazma bilen olmadığını yazarlar

Akideye gelince; Arapların o dönemde İbrahim’in (a.s.) Hanif dininden saptıklarını, sonrasında ise ne Musa’yı (a.s.) ne de İsa’yı (a.s.) izlemediklerini söylememiz yeterli olacaktır. Putperesttiler; elleriyle yaptıkları taştan ve tahtadan putlara tapıyorlardı. Acıktıklarında yemek için hurmadan put yaptıkları bile oluyordu. Bu onların akidesiydi. Puta tapmakla Allah’a yakınlaştıklarını zannediyorlardı. “Kendilerine fayda ve zararları dokunmayan, öldürmeye, yaşatmaya ve ölüleri diriltip kabirden çıkarmaya güçleri yetmeyen”²⁵ putlara kulluk ediyorlardı

.Furkan/3

Toplumsal durumlarına gelince; bir grup zenginliğin doruklarında yaşarken başkaları yokluk içinde debeleniyordu. Kadınlar değersizdi; hiçbir hakları resmen tanınmıyordu. Öyle ki kız çocuğu, baba için utanç kaynağı sayılıyordu ve bu utançtan kurtulmak için de diri diri toprağa gömülüyordu. O dönemin insanların kalplerinin katı oluşuna en iyi delil, bir babanın başkasının değil, kendi kızını, daha doğumunun üzerinden birkaç gün geçmeden, kucağına alıp diri diri toprağa gömmesidir. Bu, o zamanın toplumsal durumu idi. İnsanî duygulardan bu denli yoksun ve vahşiydiler. Bu, ahlakî değerlerden yoksunluğun ve taş kalpliliğin göstergesidir. Hatta kimi zaman övgülere mazhar olan Arap kahramanlığı sadece kendi aralarında; kabileleri ve aşiretleri arasında. Başka bir kabilede bir kıza duyulan aşkın şiire dökülmesi ya da bir beyitte bir kabile reisinin alaya alınması yüzünden uzun savaşlar başlardı. Bir kova su ya da yeşil bir ağaç veya izin verin söyleyeyim, bir koyun ya da keçi yüzünden savaş ateşi alevlenir, sönmek bilmezdi. Ama kutsal varlıkları söz konusu olunca dağlara kaçır, “Ev’in bir sahibi var, ona sahip çıkar” derlerdi

Siyasete gelince; siyasî bir düzenleri yoktu. Durmadan birbirleriyle çatışan kabileler ve aşiretler bir konuda bile uzlaşmazdı. Arap yarımadası halkı tarihte hiçbir etkiye sahip olamadı. Bugünkü deyimle, bölgesel ve uluslararası bir role sahip değildiler. “Gözlerden ıraktular.” Başka milletlerin orduları onların topraklarında savaşırdı, o topraklarda yaşayan kimse yoktu sanki

Ekonomik açıdan, az gelirli mustazafların yaşamına, mutlak karamsarlık hâkimdi. Toplum içerisinde hiçbir hakları yoktu, gelecekleri karanlıktı ve durumları her geçen gün daha da kötüleşiyordu. Böyle bir toplumun durumunu ifade etmek için “ilk cahiliye toplumu” dememiz yeterli olacaktır. Muhammed b. Abdullah (s.a.a.) dünyaya geldi ve bisetten önce kırk yıl boyunca bu toplumda yaşadı. O’nu güzel ahlakıyla tanıyorlardı. “Emin” olarak tanınıyordu. Sonra Yüce Allah tarafından onlara ilahî ayetleri ve semavî haberleri getirdi. Hiçbiri kendinden olmayan bu ilahî bilgiyi onlara sundu; çünkü O, medeniyetten, kültürden, bilgiden ve marifetten nasibini almamış, okuma yazmaya bilmeyen cahil bir toplumda dünyaya gelmişti. Aslında böylesine yüce sıfatlara sahip bir insanın, böylesi bir toplumda .ortaya çıkması, başlı başına bir mucizedir

Allah Resulü (s.a.a.), uzun mücâhedelerden sonra onları karanlıklardan nura çıkardı. Kısa sürede akidede, ahlakta, değerlerde, âdetlerde, gelenek ve görenekte köklü bir değişim meydana getirdi. O, halk için sağlam bir siyasî düzen kurdu ve onlardan tarihte söz sahibi olan bir millet vücuda getirdi. Daha önemlisi bu milleti, dünyada söz sahibi etkin bir toplum konumuna yükselten Peygamber (s.a.a.), onlara dünyanın geleceğinde de söz sahibi olacakları müjdesini verdi: Torunlarından adı Muhammed .olan birisi, zulümle dolan dünyaya adaleti getirecekti

Bu büyük millet, bütün tarihi, gücü, medeniyeti, kültürü ve diniyle, böyle günlerde dünyaya gelen ve .adı Muhammed b. Abdullah olan biri sayesinde vücuda geldi

Bu büyük Peygamber’in sözleri ve davranışları hâlâ ruhumuza etki etmekte, gözlerimizin önünde canlanmaktadır. O yüce insanı izleyerek karşılaştığımız bütün sorunları çözebiliriz: “*And olsun ki Resul, sizin için güzel bir örnektir.*”²⁶ Önemli olan, O’nun yolunu tanımamız ve o yolda ilerlememizdir. Önemli olan O yüce insana tabi olmamız, O’nu izlememizdir. Önemli olan Muhammed’in (s.a.a.) getirdiği her şeyi kabul etmemizdir; yalnızca bir kısmını değil. Önemli olan bu .büyük milleti ortaya çıkararak seçerek takip etmemizdir

.Ahzap/21

Direniş ve Özgürlük Bayramı olan bugünde bilmemiz gerekir ki, bu zaferin gereklerinden birisi, bu .yüce ve mübarek Peygamber’i izlememiz ve buyruklarına tabi olmamızdır

İslâmî Direniş, Lübnan direniş gruplarına etki eden bu hareket -elbette herkes fedakârlık göstermiştir- düşünce ve kültürünü, irade ve imanını, yolunu ve yöntemini, ümidini ve ufkunu, geleceğe güvenini bugünlerde dünyaya gelen bu yüce insandan ve O’nun dininden öğrenmiş, ilham almıştır. Çünkü Muhammed’in (s.a.a.) bize öğrettiği İslâm, bize hayata dair apaçık bir dünya görüşü sunar. İslâm bizleri yücelik ve izzet esasınca, zilleti kabul etmeme temeli üstünde terbiye etmiştir. İslâm bizim yeryüzünde mazlum ve mustazaf olmamızı kabul etmez ve insanların bizi sömürmesini istemez.²⁷

.Enfal/26’ya gönderme yapmaktadır

Hız. Peygamber’den (s.a.a.) nakledilen bir hadis-i şerifte, mealen, şöyle denir: “*Allah, zelil olmak dışında bütün her şeyi mümin için ister.*” Çünkü İslâm insanın kanının, namusunun, şerefine ve malının saygın olduğunu öğretmiştir bize. Çünkü İslâm bizlere vatan sevgisini öğretmiştir. İslâm’a yönelmenin vatan millet sevgisiyle çeliştiğini düşünmek büyük bir hatadır. İslâm bize vatanımızı, milletimizi sevmemizi öğretmiştir. Vatana millete yönelik bir saldırı söz konusu olduğunda savunmaya geçmemiz ve zafer kazanmamız gerektiğini öğretmiştir. Çünkü İslâm bizi cihada teşvik etmiş, şehadet aşkını gönüllerimize yerleştirmiştir. Lübnan İslâmî Direnişi, bu kültür ve terbiyenin, bu .marifet ve imanın neticesidir

Lübnan konusuna geçmeden önce Filistin’le ilgili birkaç hususu dile getirmek istiyorum. Eğer bu zafer üzerinde dikkatle düşünecek olursak, bunun formülünün bizim silahımızla düşmanın silahının, iki tarafın asker sayısı ile mühimmatının eşitliği olmadığını kavrarız. Bugün Lübnan İslâmî Direnişi hakkında konuşanların bir kısmı, Direniş’in silahının İsrail ordusuna nispetle çok az olmasına rağmen, Hizbullah’ın sahip olduğu teçhizat hakkında öyle şeyler söylüyorlar ki, sanki nükleer güçten söz ediyorlar. Bu ikisi, gerek silah, gerek teçhizat, gerek sayı, gerek malî imkânlar ve gerek uluslararası, .bölgesel ve kitlesel destek açısından asla karşılaştırılmaz.

Zaferin formülünü sahip olduğumuz kültürde, yani maneviyatta aramak gerekir. Bu, bizim, onarmakta olduğumuz, zihinlere ve gönüllere yerleştirmeye çalıştığımız silahtır. Bugünlerde birçok Arap uydu kanalında iradeleri zayıflatmaya ve halk arasında ümitsizlik havası estirmeye çalışıyorlar. Bu sizin için yeni bir şey değil, yirmi yıl boyunca bununla yaşadınız. Zaferin formülü şudur: “Şehadet âşıkları ölümden korkanları yenilgiye uğrattı.” Ölümü ve şehadeti, ebedî hayata açılan bir kapı olarak .görenler, ölümün yok olmaktan başka bir şey olmadığına inananları yendi.

İslâm’ın büyüklüğü işte buradadır. Burada Muhammed’in bizlere tebliğ ettiği risaletin büyüklüğü aşikâr olmaktadır: Risalet, bizlere, bilgi ve marifetle uyum içinde yaşamayı, muhtaç olmadan güçlü bir biçimde hayatı nasıl anlamlandıracağımızı ve hayatı nasıl onurlu bir biçimde sürdüreceğimizi .öğretir. Hatta bizlere ölümden nasıl hayat çıkaracağımızı öğretir.

Lübnan ve Filistin direnişini ve bütün direnişçi hareketleri kınayanlara, onların ölüm kültüründen başka kültürleri yoktur, diyenlere şunu söylüyorum: Hayat kültürüne sahip olan asıl bizleriz; ölüm kültüründen başka kültürü olmayanlar ise sizlersiniz. Çünkü mukaddesatına dil uzatıldığı halde sessiz sakin yerinde oturan bir millet, yiyip içse bile, ölü bir millettir. Biz ölümden hayat çıkarıyor ve hayatı .anlamlandırıyoruz.

Mekke’de kırbaçlanan, işkencelere maruz kalan ya da Bedir’de, Uhud’da ve Huneyn’de Resûlullah’ın (s.a.a.) kucağında şehid düşen sahabeler, kanlarıyla, ölümlerini Araplara ve insanlığa, birbiri ardı sıra gelen kuşaklara hayat hediye ettiler. Onlar, kanını dökmeleri için Muhammed’i (s.a.a.), Ebu Cehil’e ve Ebu Süfyan’a teslim etselerdi, İslâm ümmetinin ve Müslümanların başına neler gelirdi? Tarih boyunca izzetli bir hayat süren milletler, bu hayatı kanları bahasına vücuda getirmişlerdir. Bunu bizlere Allah Resûlü (s.a.a.) öğretmiştir. Bu, direniş kültürüdür. Lübnan’da ve Filistin’de sahip olduğumuz tek silah budur. Kendi üretimimizdir ve bu vatandan, bu halktan, bu topraklardan, geçmişimizden ve tarihimizden alınmıştır. Bu silahın üzerinde “Made in USA” ya da Rusya yazmaz. Bu silah, düşüncenin ürünüdür, Medine-i Münevvere yapımıdır. Bu silahı Muhammed .b. Abdullah (s.a.a.) üretmiştir.

Bu silah, şehadet aşkı silahıdır, fedakârlık silahıdır, ölüme hazır oluş silahıdır. Hiç kimse onu bizden alamaz. Denizden ve havadan bizi kuşatabilir, silahların bize ve Filistinlilere ulaşmasına engel olabilir, devletleri baskı altında tutabilir, malî kaynakları bloke edebilir, medyayı, hükümet başkanlarını, güvenlik güçlerini taraflarına çekebilir, her şeyimizi elimizden alabilirler; ama .yüreğimizin derinliklerine işlemiş imanımızı ve kültürümüzü bizden alamazlar.

Şehadet kültürü, en güçlü silahtır. Bugün bir Filistinlinin sahip olduğu şey, bu silahtır ve hiç kimse bu silahı ondan alamaz. Bu silah ithal edilmiş değildir. Dolayısıyla bizim onu kullanabilmek için yabancı uzmanlara ihtiyacımız yok; biz bu silahın uzmanı, daha doğrusu arifleriyiz. Biz bu silahın .çocuklarıyız. Biz, bu silahı nesilden nesle tevarüs ettik. Gücümüzün sırrı da işte budur aslında.

Bu bağlamda işaret etmemiz gereken ilk husus şudur: Bugün bütün dünya bu silahı Filistinlilerden,

bizden ve ümmetimizden almak istiyor. Sizce Amerika'nın ve bizzat Bush'un bu ısrarının sebebi nedir? Washington'a giden Arap ülkeleri liderlerinin her birinden terörizmi ve şehadet operasyonlarını kınamaları isteniyor. Şehadet operasyonlarını terör eylemleri olarak isimlendirmedeki ısrarlarının nedeni nedir? Şehadet operasyonlarına karşı yürütülen bu uluslararası savaş da neyin nesi? Bu silah, küçük, değersiz bir silah olsaydı eğer, ona karşı uluslararası bir savaşa ihtiyaç duymazlardı. Bugün bu silaha karşı uluslararası, bölgesel ve yerel bir savaş verilmektedir; yani bir delikanlının ya da bir genç kızın şehadet şerbetini içerek milletini diriltmek istemesi, yetimlerinin yüzünü güldürmesi için kuşandığı silaha karşı. Onlar bu silahı almak istiyorlar. Parayla, propagandayla, siyasî baskılarla, korkutma ve utanç verici yakıştırmalarla bu silaha karşı evrensel .bir savaş yürütülmektedir

Bu noktada İslâm'ın hükmünü öğrenmek için Allah'ın gönderdiği emirleri duyuran, “Allah'tan korkan ve O'ndan başka kimseden korkmayan”²⁸ ve “hiçbir kınayanın kınamasından korkmayan”²⁹ âdil, muhlis ve takvalı fakihlere başvurmamız gerekir. Elhamdülillah böyle fakihlerin .sayısı İslâm âleminde, Şii, Sünnî ve diğer mezhep uleması arasında çoktur

.Ahzap/39

.Maide/54

Ama yöneticilerin parasını yiyen saray mollaları, herkesin nazarında rezildirler ve herkes tarafından tanınmaktadırlar. Ben eminim ki hiç kimse şehadet operasyonlarını fikhî ve dinî açıdan .sorgulayamaz, yargılayamaz

İkincisi: Kimileri Filistin'deki şehadet operasyonlarının siyasî açıdan “Filistin millî projesi”ne !?zarar verdiğini iddia ediyorlar. Şu espriye bakar mısınız

Bu, Filistinli bir kısım yetkililerin ve siyasî tarafların bugünlerde başvurdukları bir hiledir, aldatmacadır. Bakınız, tarih boyunca, silahlı direniş ve mücadele, “millî proje” oluşturulmasının tek yolu olmuştur. İster bu millet için olsun, isterse başka bir millet için olsun özgürleşmenin tek yolu, ?bağımsızlık ve özgüven olmuştur. Peki, Filistin'de direniş, millî projenin zararına mı işliyor

Bu akla sığar mı? Bu kabul edilebilir mi? Sizin bu millî proje dediğiniz şey nedir ki direniş ona ?zarar versin? Millî proje dediğiniz şey devlet kurmak mı? Devlet tesisine zarar veren direniş nerede

Ne yazık ki bu sözleri tam da Likud Partisi'nin Ürdün Irmağı kıyısındaki toplantıda Filistin devleti kurulmasını reddettiği bir zamanda sarf ediyorlar. Direniş, Filistin millî projesine zarar veriyor, diyorlar. Eğer sizin projeden kastınız devlet kurmaksa, bu direniş olmaksızın gerçekleşemez. On yıl süren müzakereler boyunca size Filistin Devleti mi armağan ettiler? Asla. Size armağan ettikleri tek şey, kilidi ve anahtarı Siyonistlerin elinde olan bir münzevi gruplar topluluğudur. Filistin millî projesi nedir? Toprakları özgürleştirme projesi midir? Toprakları işgalcilerin elinden kurtaracak tek .yol direniştir

.İsrail'i Filistin Devleti kurulmasına zorlayacak tek yol direniştir
Siyonistleri sizin şartlarınıza saygı göstermeye zorlayacak tek yol direniştir. Eğer Filistin millî projesi ile kastedilen nüfuz sahibi bir grup insanın, İsrail'le ilişkilerin normalleştirilmesinden rant sağlayacak kimselerin hakimiyeti değilse, durum böyledir. Böyle bir şey de millî proje olmaz. Kişisel .proje ve planlar bütünü olur

Direniş, Filistin millî projesine hizmet etmektedir. Bir zamanlar da Lübnan'da direnişin Lübnan'da ?vatan kurulmasına engel olduğu söylendi; ama sonuç ne oldu

Üçüncü husus da Direnişin işlevinde şüphe ve tereddüt yaratılması meselesidir. Bu iddia bir

öncekinden daha gülünçtür. Direniş, Filistin millî projesine problem çıkarmaz, ama bir faydası var mıdır, bilinmez, diyorlar; “Hiçbir faydası ve neticesi olmadığı halde niçin bunca fedakârlık yapılıyor, onca kan akıyor?” Ey Filistinliler! Biraz düşünün de gerçekleri görün! Sizler hayal âlemindeyiz.

.Bütün bunlar Lübnan’da da söylendi

Gidin gazetelere bakın. 1982’den 2000’e kadar Direnişin işlevi sorgulandı, hatta bir grup Direnişten ayrıldı. 1999’da ve 2000’de zafer belirtileri görüldü ve zamanla Direniş Lübnan’ın .medarıftiharını aldı ve zaferle sonuçlandı

Bize, Lübnan ile Filistin’in konumunun çok farklı olduğunu söylüyorlar. Evet, bazı açılardan doğru olabilir. Ama ikisinde de aynı olan gerçekler ve şartlar söz konusudur. Hatta Filistin Direnişi’nin, silah açısından Lübnan Direnişi’nden çok daha zayıf olsa da Siyonist rejimin içerisinde ve İsrail sınırları dâhilinde olmasından dolayı, zafere ulaşma gücü, hem de kısa vadede, Lübnan Direnişi’nden .çok daha fazladır

Aziz kardeşlerim! Hâlihazırda ciddiyetle yürütülen ve ömrü neredeyse İntifada’nın ömrüyle aynı olan direniş, etkin ve faaldir. Direnişi niçin bu kadar çabuk yargılıyorsunuz? On yıl boyunca .müzakerelerde bulundunuz, en azından direnişe on yıl zaman tanıyın

Niçin bir yıl sekiz ayda veya iki yılda direnişi yargılamakta ısrar ediyorlar? Filistin Direnişi’nin iki yılda, Lübnan Direnişi’nin yıllarca ulaşamadığı hedeflere ulaştığını söyledim. Şimdi bir kez daha İntifada’nın hükümet, toplum, ekonomi, güvenlik ve bu rejimin geleceği üzerindeki etkisini daha ayrıntılı ele almak istiyorum. Şunu söylüyorum: Filistin Direnişi, iki yıllık zaman zarfında, bu rejimin .temellerini, Arapların elli yıl boyunca yapamadıkları kadar sarsmıştır

Ona biraz zaman tanıyın. Bu acele de nesi? Niçin onu yenilmekle suçluyor, halkı karamsarlığa sürüklüyorsunuz? Siz ne yaptınız? On yıl boyunca müzakere ettiniz, zillate boyun eğdiniz, tenezzül ?ettiniz ve şartlar ileri sürdünüz; peki nereye vardınız

O halde bir kimsenin bu sözlere kulak vermesi, onlara inanması caiz değildir. Sizden bana bir yılda ya da iki yılda topraklarını işgalcilerden arındırabilmiş bir halk göstermenizi istiyorum. Kitlesele .direniş, doğası gereği zamana gereksinim duyar. Bu zamanı ona verin

Dördüncü husus: Şehadet operasyonlarını durdurmak için tehlikeli bir lâfazanlık geliştirerek gayret göstermek. Sanırım Hizbullah içerisinde bu tehlikeli demagojiyi herkese ifşa edebilecek kişiyim. Bu demagoji, Nisan Antlaşması kıssasıdır. “Ey Filistinliler! Gelin Nisan Antlaşması’nı, Lübnan’da .uyguladığımız gibi, Filistin’de de uygulayalım” diyorlar

Filistin Nisan Antlaşması’ndan söz ediyorlar. Konunun aydınlığa kavuşması için önce Lübnan Nisan Antlaşması neydi hatırlayalım: Bu antlaşmaya göre İsrail’in Lübnanlı sivillere yönelik saldırılarını .durdurması karşılığında İslâmî Direniş, Kuzey Filistin’deki kasabalara Katyuşa füzesi atmayacaktı

Gelin bir de Filistin için Nisan Antlaşması yürürlüğe koyalım, diyorlar. Bu şu anlama geliyor: Bu .kez Katyuşa füzesi yerine, şehadet operasyonları antlaşma metnine sokulacak

İsrail, Filistinli sivillere yönelik saldırılarını durdurursa, biz de şehadet operasyonlarımızı .durdurmalıyız, özellikle de sivillere karşı düzenlenenleri

Bu laf oyunudur, safsatadır. Dikkat edilmesi gereken öncelikli ve en önemli husus şudur: Lübnan’da Katyuşa direnişin tamamı değildi, hatta yarısı veya çeyreği bile değildi. Lübnan Direnişi’nin farklı seçenekleri ve silahları vardı: Muhtelif operasyonlar, tuzaklar, çeşitli karargâhlar, şehadet operasyonları, düşman karargâhlara saldırı, düşman komutanlarına suikast düzenlemek vb. Katyuşa, .direnişin basit ve küçük bir parçasıydı

Aslında Katyuşa seçeneği kumandanımız, genel sekreterimiz, üstadımız Şehid Şeyyid Abbas Musevî'nin (r.a.) şehadetinden sonra ortaya çıktı. Lübnan'da Katyuşa kullanımına ara verildiğinde direnişe ara verilmedi, bilakis direniş güçlenerek faaliyetlerini sürdürdü. Nisan Antlaşması, Lübnanlı sivilleri ve silahlı direnişi muhafaza etti. İslâmi Direniş bu yüzden Nisan Antlaşması'ndan sonra eylem serbestliğiyle Lübnan'ın işgal edilmiş topraklarında hareket edebildi ve düşmana ağır darbeler indirdi. Sizler, hepiniz düşmanın o dönemdeki genelkurmay başkanı Amnon Shahak'ın sözlerini hatırlarsınız; şöyle demişti: “Nisan Antlaşması, askerlerimizi, Hizbullah savaşçılarının yumrukladığı .birer kum torbasına dönüştürdü

Lübnan Nisan Antlaşması böyleydi. Ama antlaşmanın Filistin şekline dikkat edecek olursak, görürüz ki, orada şehadet operasyonları direnişin tamamıdır ve laf cambazlığı da bu noktada gizlenmiştir. Katyuşa, Lübnan'da direnişin yüzde beşiydi, ama şehadet operasyonları Filistin'de direnişin tamamı ya da en azından yüzde doksandır. Şehadet operasyonları Filistin Direnişi'nin tek faal silahıdır. Eğer bu silahı Filistinli sivilleri korumak maksadıyla kullanılmaz hale getirirsek sonuç ne olacaktır? İsraililer güven içerisinde yaşayacak, Filistin işgal altında kalacak ve düşman isteklerini, şartlarını artırarak Filistin'i zorlayacak ve direniş sona erecektir. Nisan Antlaşması'nın önemli maddelerinden birisi, direnişin yolunu açması ve onu meşrulaştırmasıydı. Ama Filistin Nisan Antlaşması'nın neticesi direnişin sonu, yenilgisi ve tek faal silahının etkisiz hale getirilmesi, yani şehadet operasyonlarının bitirilmesidir. İşte biz bu yüzden herkesin dikkatli olmasını istiyor, onlardan bu laf oyunlarına .gelmemelerini istiyoruz

.Beşincisi: Yalancılık, karamsarlık havası estirmek ve Filistin halkını buhrana sürüklemek Halk, Utanç Duvarı Operasyonu'ndan daha yeni kurtuldu, şehidler verdi ve ağır darbeler aldı. Şimdi Filistinlilerin Utanç Duvarı Operasyonu'nda darbe alan direnişin altyapısını onarmaları gerekmektedir. Önceliği milli birlik ve beraberliği güçlendirmeye vermeli, yeni bir ümitle bağımsızlığa kavuşana dek, özgürlük hareketini devam ettirmelilerdir. Bunu yetkililerden bir kısmı da .dile getirmiştir

Ama bunun yerine yaralı ve yorgun Filistin'i aldılar ve bir anda bütün sorunların ortasına bıraktılar; siyasî, sosyal, mâlî, idarî sorunların ve emniyet meselesinin. Bunu, seçim ve sosyo-politik reformlar sürecinde Filistinlilerin zihnini sorunlarla meşgul etmek için yaptılar. Acaba bu durum gerçeği değiştirecek mi? Hayır. Sanki birileri Filistinlilere, “Yenildik, yenildiğimizi kabullenip her şeyi yeni baştan gözden geçirmemiz gerek” demek istiyor. Şu an durum budur. Filistinli mücahidlerin kınanmasını istedikleri durum da budur. Niçin ısrarla karamsarlık havası estiriliyor? Cihad operasyonlarını kınamak ve bu operasyonları çirkin şeylermiş gibi göstermek -öyle ki ne yazık ki ?Bush bile bu kadar ileri gitmemiştir- için çabalamak niye

Her halükarda, zikrolunun beş hususa rağmen, Filistin halkı ve Filistinli mücahidlerin bu işi yapıp yapmadıkları cevabını vermeleri gerekir... Utanç Duvarı Operasyonu'nun sona ermesinin ardından bu benzersiz şehadet operasyonlarını düzenleyenlerin bir gruba veya bir Filistin hareketine bağlı olup olmadıklarını bilmemiz önem arz eder. Onlar Filistinli muhtelif grup ve hareketlerin üyeleridirler. Hatta Aksa Şehitleri Tugayı'nın üstlendiği dünkü operasyon -hükümet ister bu operasyonu kınasın, ister kınamasın- Fetih Örgütü'ndeki şerefli insanların isteğinin, bütün Filistin gruplarındaki şerefli insanların isteğiyle aynı olduğunu göstermektedir. İsrail gazetelerini okursanız “yenildik, Batı Şeria'da ne yaptık?” diyen sesler gelir kulaklarınıza. Biz bunu Duvar Operasyonu devam ederken söylemiştik. Utanç Duvarı Operasyonu'nda şöyle dediğimi hatırlıyorum: Filistin'deki ilk şehadet

.operasyonu Şaron'un bu katliam ve vahşi saldırı ile hedeflediği amacı boşa çıkaracak

İlk şehadet operasyonu düzenlendi ve Shaul Mofaz kürsüye gelerek –bakın bizim sözlerimizi ne kadar önemsiyorlar; bu büyük bir nimettir- şöyle dedi: “İlk şehadet operasyonu düzenlendi ve Nasrallah'ın vadinin aksine, Şaron'un hedefleri yenilgiye uğramadı.” Önemli olan ilk operasyonun bunu İsraililere ispat etmesi değildir; önemli olan Filistinlilere, Amerikalılara, Arap hükümetlerine ve siyasetçilere bu operasyonu düzenleyen ilk kişi olmadığını ve sonuncusu da olmayacağını idrak ettirmesidir.

Filistinliler, uygun cevabı verdiler ve vermeye devam edecekler. Biz bundan eminiz. Onlar bu yolu seçtiler, bu yolda çok fedakârlık yaptılar ve bu yolda yürümeye devam edecekler.

Bizim burada, Lübnan'da bilmemiz, kesinlikle inanmamız gereken şey, kazandığımız zaferin son olmadığıdır. Bilakis biz henüz yolun başındayız. Bu zafer, gerçek zafer yolunda atılan ilk adımdır. Tek bir çakıl taşı işgal altında olduğu müddetçe, tek bir esir düşmanın elinde durdukça ve canımızı, malımızı, onurumuzu ve özgürlüğümüzü tehdit eden düşman var oldukça, gerçek zaferi elde etmiş sayılmayız.

Herkesi nişan alan düşman, ne şimdi ne de gelecekte, hiç kimsenin, gerek siyasi bir rejim, gerekse bir başka gücün bu bölgede güç sahibi olmasına razı olmaz. Düşman, karşısında duran hükümetleri de tehdit edecek, hareketleri, hizipleri ve hatta şahsiyetleri de. O bölgedeki bütün güç noktalarının peşindedir. Gücü yettiğinde Filistin'de komutan ya da sivil öldürmekten geri durmaz. Ne Oslo Antlaşması, ne ortak güvenlik komiteleri, ne de CIA Filistinli liderleri koruyabilir. Filistin'deki her şerefli insan tehlike altındadır ve hiçbir dokunulmazlığı yoktur.

Filistin'de dokunulmazlık ile milli şeref arasında bir zıtlık söz konusudur. İsraililer, komutanları her an her yerde izlemektedir. Dün burada, topraklarımızda, Beyrut'ta bir Filistinli komutan, kardeşimiz Cihad Cibril şehid düştü. O yüce bir insan, mücahid bir gençti. Herkes onun cihad geçmişini, muhtelif alanlardaki faaliyetlerini, ihtimamını, Filistinlilere olan sevgisini ve şehadet aşkını bilir. O, kendisine tehlikeden korunabileceği güvenilir bir yer bulacağını zanneden herkes için bir mesajdır. Bu bölgede şerefli, saygın ve onurlu bir yaşam sürdürmeyi arzulayan bir kimse, Siyonistlerin tehlikesi altındadır. Kendilerine yaşam hakkı tanınanlar, ne sözleri ve eylemleri değişen, ne de bir şeyi değiştirebilen zayıf ve zelil insanlardır. Bu aziz kardeşin şehadeti, direniş tarihinde ve uzun vadeli Filistin cihadında parlayan bir nişanedir. Bu kardeşin Filistinli gruplardan birinin genel sekreterinin oğlu olması ayrıca anlamlıdır. Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Genel Sekreteri Ahmed Cibril'i kastediyorum. Bunun birçok anlamı vardır. Ben, önemli ve mücadeleciler bir hareketin genel sekreterinin oğlunun şehadetinin ne denli anlamlı olduğu konusuna girmek istemiyorum; çünkü ben de bu maceranın bir parçasıyım. Bu konuda başka birisi konuşsun. Onlar bu siyaseti izliyorlar. Biz de sebatla, kudretle ve daha fazla katılımla onların karşısında yer almalıyız; bilhassa sorumlulukların İntifada'nın ilk yıllarındaki gibi ağırlaştığı, kader belirleyici bir hal aldığı bu aşamadayken bunu yapmalıyız.

Bugün, tek tehlike, bir şehirden bir başkasına hareket eden İsrail tankları değildir. Asıl tehlike, kimi yetkililerin ve ileri gelenlerin dile doladıkları, bütün ümmet içerisinde, bilhassa Filistin halkı arasında yaydıkları yenilgi kültürü ve karamsarlıktır. İşte bu noktada ihlâslı yöneticilerin, yetkililerin, namdar siyasetçilerin ve kültür adamlarının onurlu ümmet içerisindeki sorumlulukları belirginleşmektedir.

Kardeşlerim ve bacılarım! Hizbullah olarak Direniş ve Özgürlük Bayramı'nı kutladığımız şu günde

bizler, Amerika'nın sözlü saldırıları karşısında ideallerimize ve yöntemimize bağlılığımızı, sebatımızı ve daima hazır olda durduğumuzu bir kez daha ispat etmeliyiz. Dün bir kez daha Amerikalılar El-Kaide, Hamas ve Hizbullah toplantısından söz ettiler. Bu tür toplantılar asla düzenlenmemiştir. Ama onların bu isimleri birlikte zikretmelerinin bir amacı vardır. Onlar bu şekilde Amerikan halkına ve dünya kamuoyuna, Amerika'nın Hizbullah veya Hamas'la ya da Amerika'nın sonradan adını bu oturuma ilave edeceği herhangi bir Filistinli grupla tek sorununun, bu grupların ABD için bir tehdit unsuru haline gelmesi olarak göstermek istemektedir. Bu tür suçlamaların üzerinden çok geçmeden Amerikan Kongresi yetkililerinden biri, sanırım İstihbarat Komitesi Başkanı idi, şöyle bir açıklamada bulundu: "Bugün Hizbullah ABD'nin güvenliğini el-Kaide'nden daha fazla tehdit etmektedir." Onlar ileride bize bugüne dek dile getirmedikleri birtakım suçlamalarda bulunacaklar. Mesela bizim kitle imha silahı elde etme peşinde olduğumuzu söyleyecekler. Uyuşturucu kaçakçılığı ve para aklama gibi suçlamaların ve aslı esası olmayan daha nice ithamların amacı, Hizbullah'ın onurunu ve ününü lekelemektir. Taş kalpli ve zelil insanlar dahi bizim bu tür suçlamalardan beri olduğumuzu bilirler. O halde gerçek şudur: Bu bölgede direnişçi hareketler hedef alınmıştır. Ben, size açıkça söylüyorum: Amerika, Hizbullah ABD için bir tehdittir, derken yalan söylüyor. Gerçeği gizliyor. Amerika'nın değil, İsrail'in güvenliğinin tehlikede olduğu gerçeğini gizliyor. Hizbullah bugün İsrail'e karşı direnişle ilgisinin olmadığını ilan etse, artık ne Amerika için bir tehdit, ne de uluslararası uyuşturucu kaçakçısı ve para aklayıcısı olur; bir günde tertemiz hale

!gelir

Lübnanlı yetkililerden bazıları Amerika'ya gidiyor ve bu tehditleri bizzat Bush'un, Rumsfeld'in ve Rice'in ağzından dinleyip mesajlarını Lübnan'a ve bize getiriyorlar. Bu durum bizim açımızdan hiçbir şeyi değiştirmez. İlk günden itibaren kiminle muhatap olduğumuzu ve kiminle savaştığımızı biliyorduk. Nasıl bir yolda ilerlediğimizi, nereye gittiğimizi, yazgımızı ve geleceğimizi biliyorduk. Direniş ve Özgürlük Bayramını kutladığımız bu günde, Hizbullah'taki kardeşlerimin, İslâmî direniş erlerinin, şehid ailelerinin, gazilerin ve esirlerin temsilcisi sıfatıyla, bu yola baş koymuş her bir kardeşimi ve bacımı temsilen ilan ediyorum: Lübnan'daki düşmanı yenilgiye uğratmak cinayetse eğer, Filistinlileri desteklemek Yeni Dünya Düzeni'nde cezayı gerektiren bir suç ise eğer, biz bu suça bulaşmış olmakla iftihar ediyoruz, cezamıza da razıyız. Buyurun bizi cezalandırın. Burada yenilgiye, teslimiyete ve zaafa dair bir iz bulamayacaksınız. Bizim baştan itibaren arzumuz Kerbela idi ve zafere ulaştık. Bugün hangi şey bizi tehdit edebilir? Amerikalıların bize yapabileceği en ağır şey nedir? Filistinli bütün gruplara ve Lübnanlı partilere sesleniyorum: Bize yapabilecekleri en ağır şey nedir? Beni veya seni öldürmesi mi? Eğer biz bu dünyada kalıp zelil bir yaşam süreceksak, eğer yaşamamız Condoleezza Rice, Rumsfeld, Dick Cheney ve o zirdelinin, George Bush'un karşısında alınımızı yere koymamıza bağlıysa, biz binlerce kez ölmeyi böylesi bir yaşama tercih ederiz. Bu onların bize yapabileceği en son şeydir. Fakat ölümün peşimizde olduğunu size kim söylüyor? Bizi bekleyen zaferdir; ölüm onların peşindedir, hem de burada. Biz kendi topraklarımızda, kendi köylerimizde, çölllerimizde, dağlarımızda ve tepelerimizde, zeytin ağaçlarının arasında hazır bekliyoruz ve kiminle nasıl savaşağımızı biliyoruz. Ben size düşmanla savaşta şehadet vaat etmiyorum. Ben, tam bir güvenle, emin olarak size, her türlü düşmana karşı her türlü savaşta zafer vaat ediyorum. Biz zafere hazırız. Bizim gaflet uykusunda olduğumuzu sanmayın. Ya da Lübnan'daki bazıları gibi, detaylara takılıp kaldığımızı düşünmeyin. Biz, Lübnan'ın, Filistin'in, Suriye'nin, İslâmî İran'ın ve bölgedeki diğer şerefli devletlerin karşı karşıya oldukları tehlikeyi çok iyi idrak etmiş durumdayız. ABD'nin bu ülkelere çok yönlü savaş hazırlığında olduğunu biliyoruz; ya bir anda bu

ülkelerin hepsine birden girecek ya da sırayla. Gelecek birkaç ay ya da birkaç yıl için hazırlıklı olmalıyız. Birkaç ay ve birkaç yıl, zaferi, ülkeyi, toprakları, ümmeti ve mukaddesatı savunmaya hazırlık görmek için uzun bir zaman dilimi sayılmaz. Zaferle sonuçlanacak savunmaya, ölümle değil. Düşmanın hor ve hakir bir biçimde yenilgisiyle sonuçlanacak savunmaya, bu arzuya ve ümitle .öldürülmeye değil

Bu dünyada bizi tehdit eden herkese sesleniyorum: Biz buradayız, burada olacağız, burada sebatla duracağız ve sonsuza dek şehadet aşkıyla yanacağız. Yüce Allah bize zaferi vaat etmiştir ve O ne yaptığımızı bilir. Kalplerimizde ne güç sevgisine yer var, ne de makam ve mevki sevgisine. O, bu fani dünyanın viranelerine gönül vermediğimizi biliyor. O'nu hoşnut etmek, O'na yakınlaşmak için buradayız. O'na kulluk etmek, rızasını kazanmak ve yolunda cihad etmek için. Allah kalplerimizden geçeni biliyor. Zaferi bize verecek, sayıca az olsak bile; düşmanın gücü bu kadar çok da olsa, sadakat, sabır, direnç, ihlâs ve ümidimizin bereketiyle zafer hâsıl olacak. *“Nihayet peygamberler ümitlerini yitirip de kendilerinin yalana çıkarıldıklarını sandıkları sırada onlara yardımımız gelir ve dilediğimiz kimse kurtuluşa erdirilir. Suçlular topluluğundan ise azabımız asla geri çevrilmez.”*³⁰

.Yusuf/110

Filistin'de musibetten ve faciadan gayrı bir şey görmek istemeyenler zayıf insanlardır. Madalyonun öbür yüzünü niçin görmezler? Niçin savaşçı kahramanların yarattığı itibarı ve onuru görmezler? Niçin Filistinli şehadet aşığı gençten yayılan ve uzuvlarıyla, damla damla kanıyla karışıp havaya dağılan ?hoş kokuyu hissetmezler

O halde Direniş ve Özgürlük Bayramı'nda tek seçeneğimizi ve yegâne yolumuzu iyice tanıyalım. Seçeneğimiz asla uluslararası bir konferans ya da bölgesel barış değildir. Düşünün! Sabra ve Şatilla, Cenin ve Nablus canisinin önerdiği bir konferans nasıl bir sonuç getirebilir? Konferansı öneren bizzat katılımcı taraflar ile kesinlikle katılmaması gereken tarafları belirleyecek, üstüne üstlük konferansa katılma izni alanlara şartlar ileri sürecek (Suriye'nin katılması için sekiz şart ileri sürülmüştü) ve Filistinliler katılmak isterlerse eğer, Şaron'un muvafakatı alınacak ve Filistin temsilcilerini Şaron seçecek. Şaron'un gayretleriyle ve şartlarıyla düzenlenen bölgesel veya uluslararası bir konferansta ?alınan kararlar ne olabilir

Yolumuz, seçeneğimiz ve seçimimiz şudur: Direniş. Lübnan'da direniş şehidlerin kanı, gazilerin yaraları, esirlerin acısı ve ailelerinin üzüntüsü olmasaydı zafere ulaşamazdı. Güney, Batı Beka ve Lübnan halkının sebatı olmasaydı zafer kazanılmazdı. Filistinli muhtelif grupların halk desteği ve genel katılımı olmasaydı; daima Filistin halkının yanında durup onları himaye eden, hiçbir zaman unutmamamız gereken iki aziz devletin, yani İran İslâm Cumhuriyeti ve Suriye Arap Cumhuriyeti'nin desteği olmasaydı zafere ulaşılamazdı. Ayrıca belirtmek isterim ki, yeni dünya düzeninde şehadet .operasyonlarını teyit edici bir söz, cezası kitle imha silahından daha fazla olan bir suçtur

Her hâlükârda bu bizim yolumuz, yöntemimiz ve seçeneğimizdir ve Lübnan'da zafer kazanmıştır. Filistin'de de, Yüce Peygamberimizin, Resullerin Efendisi, Nebilerin Hatemi Muhammed b. Abdullah'ın (s.a.a.) bereketi sayesinde, O'nun yolunu izlemenin, O'nu örnek almanın, cihadın sürdürülmesinde birlik ve beraberlik sağlamanın, sabitkadem olmanın bereketiyle Direniş kesinlikle .zafere ulaşacaktır, inşallah

Bu ümmeti zaferden başka bir şey beklemiyor. 25 Mayıs bu ümmetin tarihinde şaşılacak bir gün olmayacaktır; benzeri günler yoldadır. Gelecek bu ümmetindir, İsrail'in değil. Bunun dışında

.söylenenler seraptan ibarettir

Diğer bütün seçenekler seraptır: “Susayan onu su zanneder; nihayet ona vardığında orada herhangi bir şey bulamamış, üstelik yanı başında da Allah’ı bulmuştur; Allah ise onun hesabını tastamam görmüştür. Allah hesabı çok çabuk görür.”³¹

.Nûr/39

.Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun

Zafer Bayramı Konuşması

Yer: Beni Şiş

Tarih: 9 Haziran 2000

Rahman ve Rahim Olan Allah’ın Adıyla

Binti Cübeyl’de birkaç konuyu kısaca arz etmiştim, tekrarlamayacağım. İslâmî Direniş Şehidlerinin Seyyidi’nin kabri yakınlarında, bu kutlu bayram münasebetiyle, bu mübarek mekânda daha çok zafer .konusunu ele almak, Seyyid Abbas’ı yâd etmek ve bölge hakkında konuşmak istiyorum

Zaferin birçok faktörü olduğunu söyledik. Ancak Binti Cübeyl’de de söylediğim gibi bu zafer, Allah tarafından gelen bir yardım ve bir fetihtir; O’nun fazlı ve nimetidir. Burada zaferin ana faktöründen ve onun Seyyid Abbas’la olan derin irtibatından bahsetmek ve sizden söz etmek istiyorum. Bu ilahî ve tarihî büyük zaferi ortaya çıkaran ana faktör, Ali b. Ebi Tâlib’in (a.s.) şu buyruğunda gizlidir: “Savaş, bir çatışmadır. Bir gün biz düşmanı yeneriz, öteki gün düşman bize galip olur. Sonra Allah ”.sadakatimizi görür de zaferi bize, yenilgiyi düşmana nasip eder

Bu, Seyyid Abbas’ın bizi sevk ettiği savaştır. Zorlu bir savaşa girdiğimizi biliyorduk; öldüreceğimizi, öldürüleceğimizi, galip ve mağlup olacağımızı, yenilgiye uğrayıp zafer kazanacağımızı; evlerimizin bombalanacağını, düşman evlerini bombalayacağımızı, korkacağımızı, korkutacağımızı biliyorduk, savaşın böyle bir şey olduğunun bilincindeydik. Ama aynı zamanda savaşın sonucunu da biliyorduk; sonucu kendi gözlerimizle şehitlerimizin çehresinde, şehitlerimizin yetimlerinin bakışlarında, anaların gözyaşlarında, babaların gülümsemelerinde ve mücahitlerin azminde müşahede ediyorduk. Bugün bütün halkın gördüğü zaferi biz önceden görüyorduk. Zaferi getiren mücadele değildir; mücadele Allah’a karşı sadakatimizin şahididir. Zafere anlam kazandıran da işte bu sadakattir. Sadakatimiz ve ihlâsımız zaferi getirdi, onu hızlandırdı ve ona güç, heyecan ve .coşku kazandırdı

Sizler, Lübnan milleti ve mücahitler, sadık, muhlis ve vefalı olduğunuzu ispat ettiniz. Bu sadakatli ve ihlâslı zaferin özelliği, baştan itibaren, Seyyid Abbas ve bir grup kardeşinin -1982 İsrail saldırısının ardından- Baalbek'teki İmam-ı Muntazar Medresesi'nde toplanıp direniş üzerinde fikir yürüttükleri başlangıç gününden itibaren hiç kimsenin dünyaya ve onun harabelerine göz dikmeyip yalnızca Allah'ı düşünmüş olmasıdır. Bu direniş ilk günden itibaren Allah içindi. Bu uğurda verilen .mücadele, dökülen gözyaşı, akan kan, sevinç, üzüntü ve fedakârlık hepsi Allah içindi Çocuklarını, canını malını, ailesini, kardeşlerini feda edenler, sabredip tahammül gösterdiler ve .yalnızca Allah'a tevekkül edip O'nun rızasına ve yardımına göz diktiler Bu yüzdendir ki Lübnan Direnişi, tarih boyunca ve çağımızda şu ayeti kerimenin en belirgin mısradaki olmuştur: *“Eğer siz Allah'a yardım ederseniz O da size yardım eder, ayaklarınızı sabit kılar.”*³²
.Muhammed/7

Biz, zaferin bu kadar çabuk gelmesini beklemiyorduk; ama Allah ahbine vefa gösterdi: *“Eğer siz Allah'a yardım ederseniz o da size yardım eder, ayaklarınızı sabit kılar.”* İleriki aşamalar içinse şu ayeti kerimeyi okuyoruz: *“Allah size yardım ederse, artık size üstün gelecek hiç kimse yoktur.”*³³
.Âl-i İmrân/160

Seyyid Abbas ve kardeşleri, Allah için ve O'nun yolunda, ciddi bir hedefi olan bir direniş hareketi .başlattılar ve direnişe öncelik verip asla uzlaşmaya yanaşmadılar Her şey direnişin hizmetindedir: Seyyid Abbas, ulema, yiğitlikler, şecaatler, siyaset, kurum, mal ve propaganda; tamamı Direnişin hizmetindedir. Direniş siyasetin, kurumların, kişilerin ve dünya malının hizmetinde değildir. Direniş, Allah'ın kuludur ve zafer peşindedir. Bu yüzdendir ki .Lübnan'da Direniş zafere ulaşmıştır

Sadakat Örneği Seyyid Abbas

Halkın bir kısmı para için savaşırken biz savaşmak için para biriktiriyorduk. Bir kısım insanlar riyaset için savaşırken içimizden bazıları, büyük şehidimiz gibi, riyaset makamındayken zafer ve .amaç uğruna şehid oluyorlardı

Seyyid Abbas, sadakatimizin en iyi örneğidir. Seyyid Abbas, savaş meydanındaki sadakat şehididir. Hiçbiri şehitlikten yoksun olmayan köyleriniz ve şehirleriniz, bu sadakatin şahididir. Allah bu sadakati görmüş ve zaferini göndermiştir. Bu direniş tesadüfen ortaya çıkmadı, gelip geçici bir şey de değildi. Direniş, mücahid, sadık ve ihlâslı erlerin iradesiyle ortaya çıktı. Direniş, Seyyid Abbas'ın gerçek çehresidir; çünkü Seyyid Abbas, sadakat, ihlâs ve tevazuunu direnişin ruhuna üflemiştir. .Direniş, sadakati, ihlâsı ve tevazuyu Seyyid Abbas'tan öğrendi

İslâmi Direniş Şehidlerinin Seyyidi Seyyid Abbas Musevî'nin medresesinin öğrencileri mütevazıdır, alçakgönüllüdür. Seyyid Abbas Direnişe zahitçe hayat tarzından bir şeyler öğretti de Direniş ahiret aşığı oldu. Halka, yoksullara ve mazlumlara olan şefkat ve sevgisinden bağışladı da Direniş böyle oldu. Çelik iradesinden ve azminden verdi, Direniş de onun yolunu izledi ve bütün bu

zaferleri armağan etti. O, Direnişin gerçek lideridir ve Direniş onun çehresi, hakikati, ruhu ve .ahlakıdır. Direniş, o yüce insanın ürünüdür

Sanırım şu an Seyyid Abbas'tan söz etmek için en uygun an. Seyyid Abbas'ın Direnişe olan ilgisi ve sevgisi bizim tasavvur ettiğimizden çok daha fazlaydı. Seyyid Abbas, Hizbullah'ın sıradan bir .mücahidi olmak ister, kendisini öyle görürdü. Amel ve cihad ehliydi

Seyyid Abbas, Hizbullah'ın kurulduğu günden şehid olduğu güne dek, hiçbir kişisel istekte bulunmadı, nefsanî isteklerin gönlünde, ruhunda ve aklında yer edinmesine izin vermedi. Ne bu mukaddes yolda bir makama göz dikti, ne de makam mevki peşinde oldu. O daima mücahitlerin hizmetinde olmayı arzuları. Mücahitlere kendi eliyle yemek dağıtmak, operasyona giderlerken onlarla vedalaşmak ve döndüklerinde yaralarına merhem sürüp güler yüz göstermek için onları ilk karşılayan olmak onu mutlu ediyordu. Hiçbir zaman Hizbullah'ın reisi, lideri veya genel sekreteri .olma düşüncesinde olmadı

Bu sözleri söylememdeki maksat, zafere ulaşmak için kumandanın da mutlaka sadık olması gerektiğini hatırlatmaktır. Yalnızca halkın sadık, ihlâslı ve vefalı olması yetmez, yöneticilerin ve .kumandanların da ihlâslı, sadık, mütevazı ve muhabbet ehli olması gerekir

Genel sekreterliğe seçilmeden birkaç hafta önce -bildiğiniz gibi Hizbullah'ın yönetici kadrosu bir araya gelir ve aralarından birini genel sekter olarak seçerler- ben ve o zaman Hizbullah'ın yönetici kadrosunda görev yapan kardeşlerden bir kısmı Seyyid Abbas'ın genel sekreter olması için ısrar ettik. O ise kırgınlıkla bu teklifi geri çevirdi ve benim genel sekreter olmamı istedi; ama ben kabul etmedim. Seyyid Abbas benim komutanım, üstadım ve öğretmenimdi. Bu görevi o hayattayken kabul edemezdim. Ama o ısrarcıydı. Ben ve kardeşler toplandık, evine gittik, ondan bu görevi üstlenmesini istedik ve ona, “bu görevi sizin kabul etmenizden başka bir yol yok” dedik. Bir iki saat asabileşti, rengi attı; ama kabul etmedi. Sonunda istihare açmaya razı oldu. İstiharenin sonucu “iyi” çıktı; çünkü Allah bu yola lütufta bulunmuş ve projelerin önünü açmıştı. Kardeşler gittikten sonra yalnız kaldık. Seyyid Abbas, samimiyetimize ve muhabbetimize güvenerek, öfkesini benden çıkardı ve bana: “Hepsi .senin suçun, bu senin hatan; genel sekreter olmayı kabul etseydin kardeşler de kabul ederlerdi” dedi

Ancak ilahî irade Seyyid Abbas'ın bu görevi kabul etmesinden yanaydı. Ona: “Seyyid, sizin genel sekreter olmanız maslahata daha uygun” dedim. O ise bana: “Kabul edersen yanında olurum, ne dersen kabul ederim, itaat ederim, öncü kuvvetlere katılırım, meydanı boş bırakmam, savaşırım, canımı ve kanımı feda ederim. Sen kabul et” diyordu. Direnişin liderinin sadakati böyleydi. Zühdü ve tevazusu böyleydi. Üstad öğrencilerinin yanına geliyor, baba evlatlarının, mürşid elini tutanın, yolu öğrettiği kimsenin yanına geliyor ve ona: “Sen kabul et, ben itaat ederim, her ne dersen yaparım” .diyor

Seyyid Abbas'ın kardeşlerinin çoğu böyleydi. Burada bir konuyu düzeltmem gerek: Geçen yıllar boyunca, Seyyid Abbas'ın şehadetinden sonra, biz bir grup idik; Hizbullah'ın ve İslâmi Direniş'in bir lideri yoktu. İhlâslı ve vefalı bir grup kardeş, siyaset ve cihad alanlarında çalışarak bu zaferi ortaya çıkardılar. Bu makamın doğası gereği ben onların sözcüsü oluyorum, ama grubun liderliği söz ettiğim gibiydi. Bu grubun içinde Seyyid Abbas'ın haletiruhiyesine sahip erler vardı. Bu grubun içinde bendenizin medrese hocaları vardı. Bu grubun içinde tecrübeli insanlar vardı. Ama bu grupta yer alan erler ne dünyevî makam peşinde oldular, ne de makam için birbirleriyle yarıştılar. Biz hepimiz yoldaştık ve direnişin askerleriydik. Seyyid Abbas unutulmaya bile razıydı. Direnişin gücü ve vahdetinin muhafazası için ölmeye hazırdı. Çünkü o, vahdet, kudret ve ilerleme sayesinde direnişin

.zafere ulaşacağına inanıyordu. Böyle bir kimseye sadık lider ve kumandan denir

Bu Bölge Halkının Vefası

Sizler, bu bölgenin insanları da birer örneksiniz. Lübnan İslâmî Direnişi'nin çekirdek kadrosu Baalbek'te, Baalbek-Hurmul bölgesinde oluşturuldu. Nitekim Batı Beka'dan İç Beka'ya kadar, Güney ve Cebel-i Lübnan'ın büyük kısmı işgal altındaydı. Direnişi kucaklayan Baalbek-Hurmul oldu. Eğitim kamplarını, destek merkezlerini, kumandanların ve liderlerin evlerini, mücahid kamplarını ve operasyon merkezlerini, hepsini bu bölgenin halkı sahiplendi, kucakladı, gizledi. Mücahitlere ev ve mal verdiniz, onları himaye ettiniz, binlerce evladınızı, ciğerparelerinizi şehid verdiniz, direnişe .hediye ettiniz

Ben bugün Hizbullah'ı ve İslâmî Direniş'i temsilen şahitlik ederim ki, bölge halkı, İslâmî Direniş'e vefa göstermiş, kendilerini feda etmiş ve savunmaya ihtiyaç duyduğu zamanlarda direnişi savunmuş, ön saflarda mücadele etmiş ve Hurmul'ün en uzak yerlerinden gelerek şehadet şerbetini içmiştir. Ben Hizbullah'ı ve İslâmî Direniş'i temsilen şahitlik ederim ki, bölge halkı, asla meydanı boş bırakmamış, sorumluluktan kaçmamış, gevşeklik göstermemiş ve asla zaaf göstermemiştir. Şahitlik ederim ki, bölge halkı, zulme, yokluğa ve ilgisizliğe tahammül etmiş, Lübnan ve ümmet için askerliği hiçbir şeye değişmemiş, sabır göstermiş, sebat etmiştir. Hizbullah'ı ve İslâmî Direniş'i temsilen şahitlik ederim ki, bölge halkı, birileri tarafından direnişi belki de sekteye uğratacak sloganlar gündeme getirildiğinde direnişi sahiplenmiş, vahdeti korumuş ve komploları boşa çıkarmıştır. Açlık ve susuzluk onları yollarından saptırmamıştır. Çünkü onlar, nasıl bir yolda yürüdüklerini ve vazifelerinin ne olduğunu çok iyi biliyorlardı. Allah'ın gördüğü bu sadakat daha fazla tahammüle, sabra ve vefaya hazırlık olmuştur. Birçok bölgede direniş halkının vaziyeti böyleydi. Zaferi armağan .eden de işte bu sadakat oldu

Şehid Ailelerine Özel Teşekkür

Birkaç önemli noktanın tahliline geçmeden önce, başta şehid aileleri olmak üzere hepinize teşekkür etmek istiyorum. Liderimiz Şehid Seyyid Abbas Musevi'nin, Ümmü Yasir'in ve Hüseyin Abbas Musevinin ailesinin ve bütün şehid ailelerinin, sabırda ve tahammülde örnek gösterilmeyi hak eden ana babaların önünde saygıyla eğiliyorum. Yiğitçe çarpışan mücahidlere, gazilere, zindanlardan çıkan ve henüz zindanda olan esirlere, bilhassa Hacı Mustafa Diranî kardeşime ve mücahid kardeşim .Muhammed Berzavî'ye ve herkese içten teşekkürlerimi sunuyorum

İtiraf ederim ki Hizbullah, Lübnan Devleti, bütün ümmet, beşeriyet ve bütün mahlûkat, şehidlerin ve onların fedakâr ve mücahid ailelerinin hakkını asla ödeyemez. Sizin için ecrinizin Allah'a ait olması kâfidir. O'nun katında iyilerin ve mücahitlerin ecri zayi olmaz. Fedakârlık gösterip bu tarihî zaferi Lübnan'a ve ümmete hediye edenlere vefa gösterme sorumluluğunu üstlenmesi gerekenlerse diğer .insanlardır

HAMAS'ın Kuruluş Yıldönümü Konuşması

Yer: Beyrut³⁴

Tarih: 29 Aralık 2000

Hizbullah Genel Sekreteri Seyyid Hasan Nasrallah, bu konuşmayı, Hamas'ın kuruluş yıldönümünde Nablus'ta toplanan İntifada .erlerine hitaben telefonda yapmıştır

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Şehidlerin kanı, esirlerin sabrı ve erkek ve kadınlarının fedakârlıklarıyla hak yolda sabitkadem ve cihad yolunda payidar olduğunu ispat eden mücahid, direnişçi, fedakâr ve bereketli kuruluş Hamas'ın .kuruluş yıldönümünde hepinizi selamlıyor, hepinizi kutluyorum

Bugün ve geçmiş yıllarda adım attığınız savaş meydanı ki biz de bu yolda size yoldaşlık ediyor, yanınızda ve arkanızda duruyoruz, insanın bu dönemde dâhil olabileceği en mukaddes ve en şerefli .savaştır

İşgalci Siyonistlere, peygamber katillerine, canilere, yeryüzünün fasitlerine, Beytu'l-Mukaddes'in ve pak Filistin topraklarının gasıplarına karşı başlattığınız İntifada, verdiğiniz direniş ve yaptığınız savaş, dinî ve şer'î açıdan, vazifesini yerine getirmek isteyen, Allah'a mülakat etmeyi arzulayan, Allah Resûlü'ne (s.a.a.), Ehlibeyt'e (a.s.) ve seçkin ashaba cennette komşu olmayı talep eden bir müminin dâhil olabileceği en temiz savaştır. Allah yolunda, cihad meydanında dökülen kan, Allah katında dökülmüştür. Bu uğurda ölen, Allah yolunda şehid olmuştur. Direnişte, İntifada'da silah omuzlayan veya eline taş alıp mücadele eden, hakikatte, Allah Resulü'nün komutasında Bedir'de ve .Uhud'da savaşmış gibidir

Biliniz ki bu aşamada omuzlarınıza yüklenen sorumluluk çok büyüktür, önemlidir, tarihidir ve müstesnadır. Sizler, Filistin'i ve Beytu'l-Mukaddesi geri almada; ümmetten, İslâm'dan ve mukaddesattan bu büyük tehlikeyi uzaklaştırmada öncüsünüz. Aslında bu savaş bütün Arapların ve Müslümanların savaşındır. Sizler bütün Müslümanları ve onların geçmiş, şimdiki ve gelecek nesillerini

.temsilen savaşmaktasınız

Bu meyanda var olan en önemli şey, zafere olan ümidimiz, ilahî vaade sınırsız ve güçlü inancımızdır. O'na, kudretine, ihatasına, ceberutuna ve kibriyasına inandığımız müddetçe, Allah'ın vaadine, O'nun müminlere yardım ettiğine ve onları himaye ettiğine iman ettiğimiz sürece hiçbir tehlike bizi tehdit edemez. Biz bu mukaddes toprakların özgürleşeceğine, Beytu'l-Mukaddes'e gireceğimize ve 1968'de işgal edilen toprakların özgürleştirilmesiyle, hatta Allah'ın yardımıyla işgalci rejimin, kanser tümörünün varlık dünyasından silinmesiyle sonuçlanacak belirleyici nihaî .savaşa katılacağımıza kesinkes inanıyor, iman ediyoruz

Asıl zillet ve yenilgi hissine kapılan Siyonistlerdir ve onlar, inşallah, yok olmak üzere olduklarına .yakın etmişlerdir

Bu uzun savaşta her ne kadar birçok fedakârlıklara katlanılmış, on binlerce şehid verilmiş, esirler, aileler, analar, eşler ve çocuklar sıkıntılara göğüs germiş; gaziler, mazlumlardan ve muhacirler çok çileler çekmiş olsa da şimdiye dek büyük ve önemli kazanımlar elde edilmiştir. Bu kazanımların en barizi, ümmetin İsrail'e, ordusuna, gücüne ve konumuna bakışının manevî, ruhsal ve kültürel açılardan değişmiş olmasıdır. Bizlerin, hepimizin, bize muzaffer olacağımızı, düşmanımızın yenilebileceği ki yenilmiştir de öğretecek bir kültüre ihtiyacımız var. Bu kültür yayılmalı, kalplere ve akıllara nüfuz etmelidir. İsrail'e, Filistin'in köşe bucağında dahi olsa varlık tanımak, böyle bir kültüre sahip olmak, .yenilgidir, teslimiyettir ve mutlak kudret sahibi Allah'a suizan beslemektir

Bizler ve sizler önemli bir göreve sahibiz ve bu görevi yerine getirebilmek için bütün gayretimizi sarf etmeliyiz: Bu savaşı ümmetin savaşına dönüştürmeliyiz. Yani bu savaş, her Arap'ın ve her Müslüman'ın savaşı olmalıdır. İslâm ümmeti sizinle birlikte üzerine düşen sorumluluğu almalıdır. Burada şu hususu mutlaka hatırlatmak isterim: Bulduğunuz konumda, Arap ve İslâm dünyasındaki muhtelif hareketler içerisinde faaliyet gösteren kardeşlerimizin önceliği Siyonistlerle mücadeleye vermeleri yönünde gayret göstermek ve yol haritalarını bu önceliğe göre yeniden gözden .geçirmelerini ve tanzim etmelerini sağlamak üzerinize farzdır

Ey İslâmcılar! Ey İslâmî hareketlere mensup olanlar! Ey İslâm'ı dert edinenler! Kim fesatla mübareze etmek istiyorsa bilsin ki İsrail fesadın anasıdır. Kim küfre karşı mücadele etmek istiyorsa bilsin ki İsrail dünyada küfrün en açık mısradır. Yeryüzünden fitneyi yok etmek isteyen bilsin ki İsrail yeryüzündeki her fitnenin başlangıç noktasıdır. Münkerden, kötülüklerden sakındırmak gerektiğine inanan bilsin ki, İsrail münkerin, kötülüğün ve fesadın tecessüm ettiği en bariz numunedir. Her cenahın, hareketin, hizbin veya grubun İslâmî oluşu, her bir topluluğun saf İslâm'a bağlılık ölçütü, ümmeti, mukaddesatı, İslâm'ı, dini, Arapları ve Müslümanları hedef alan Siyonizm'le mücadeleye öncelik vermesidir. Bu yalnızca İslâmî hareketlere özgü değildir; bilakis siyasi görüşü ne olursa olsun veya hangi akıma mensup olursa olsun her insan, her Arap ve her Müslüman bu meselede sorumluluk .sahibidir

Ümmeti bu yöne sevk edebilmek, büyük oranda sizin Direnişi ve İntifada'yı idame ettirmenize bağlıdır. Çocuklarınızın elinden düşmana atılan taşın, silahlarınızdan düşmana sıkılan merminin yer aldığı her sahne ve şehidlerinizin kanı, ümmeti coşturacak en ateşli konuşma ve en açık mesaj olacaktır. Cihadınız ve sebatınız, ümmet içerisinde ortaya çıkan her türlü düşünsel veya kültürel ya da siyasi gayretten daha yüce ve daha etkilidir. Sizler bu ümmetin ümidisiniz. Emanet sizlerin elinde. Tarihin ve zaferin anahtarı sizlerin elinde. Bilin ki ahiretin anahtarı çocuklarınızın, erkeklerinizin ve kadınlarınızın elinde; tarihin ve zaferin anahtarı sizlerin elinde. Emin olun ki İntifada'nın devam ettiği

her gün ümmetiniz, savaşın gerçek meydanına biraz daha yaklaşımakta, sorumluluk hissi duymakta ve imanı ve yakîni artmaktadır. Buna karşılık işgal altındaki Filistin’de İntifada’nın ve direnişin devam ettiği her gün düşmanınızın zaaf, zillet ve yenilmişlik hissi fazlalaşmaktadır. Bugün herkes size ümit bağladı; cihadınıza, sebatınıza, birlik ve beraberliğinize, İntifada’ya ve fedakârlıklarınıza. Size büyük ümitler ve arzular bağlandı. Yüce Allah bizleri sizlerin yoldaşı kılsın, bizleri sizlerin cihad meydanlarındaki saflarınıza ilhak etsin ve bizlere ve sizlere zafer ve şükür namazını tek bir sancağın ve şiarın yükseleceği Mescid-i Aksa’da, “La ilahe illallah Muhammedun .Resulullah” sancağının ve şiarının yükseleceği o yerde kılmayı nasip etsin.

Birinci Kudüs Konferansı Konuşması³⁵

.Bu konuşma, Seyyid Nasrallah’ın Birinci Kudüs Konferansı’na katılan misafirlerin onuruna verdiği akşam yemeğinde yapılmıştır
Yer: Beyrut
Tarih: 29 Şubat 2001

Rahman ve Rahim Olan Allah’ın Adıyla

Beyefendiler, kardeşlerim ve bacılarım, Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi hepimizin üzerine olsun. Hizbullah Genel Sekreterliği’ndeki kardeşlerinizin temsilcisi olarak ve bütün Lübnan İslâmî Direnişi mücahitlerini, gazilerini, şehid ailelerini ve esirlerini temsilen, siz aziz dostlarımıza hoş geldiniz diyorum. Kısa bir konuşma yapmak istiyorum, sözü uzatmak niyetinde değilim. Lübnan’da; Lübnan’ın, Arapların ve Müslümanların düşmanına, dinlerin, semavî risaletin ve insani değerlerin düşmanına, yani İsrail’e karşı kazanılan ilahî zaferden dolayı sizlere tebriklerimi .sunuyorum

Bu ilahî zafer dolayısıyla sizleri tebrik ediyorum; zira bu zafer yalnızca İslâmî Direniş’in, Lübnan’ın değil, belki de değerlerin, risaletin ve ümmetin zaferidir. Bu zaferi değerli kılan, işgalden kurtulan toprakların genişliği değildir; onu değerli yapan, değerlerde ve kavramlarda meydana gelen değişim ve tamamen başkalaşan ölçütler ve anlayıştır. Bu zaferi önemli kılan, yeniden vatan topraklarına katılan Güney ve Beka köylerinin sayısı da değildir. Bu zaferin önemini, daha ilk günlerde, Siyonistlerin yüksek rütbeli katil komutanı İzak Şamir şöyle dile getirmişti

Bugün Lübnan’da olan, elli yıldır altyapısını oluşturmak için gayret gösterdiğimiz şeyi berbat etti. Elli yıl boyunca Araplara devletimizin en güçlü devlet ve ordumuzun yenilmez bir kuvvet olduğunu söyledik. Bizden zorla bir şey alamazsınız; istediğinizi elde etmek için müzakere masasına oturmalsınız, dedik. Müzakere masasına oturduklarında da onlara kendi ceplerinde olanı verdik. Ama Lübnan’da

meydana gelen hadise, bütün bu düzeni alt üst etti ve Araplara İsrail’le müzakere ederek imtiyaz elde edemeyeceklerini, ancak .direnerek İsrail’i yenebileceklerini gösterdi

:O başka bir yerde şöyle der

.Ben Gurion yattığı yerden bizi görebilseydi eğer, böyle bir günün geleceğine asla inanmazdı

Lübnan’da kazanılan zaferi önemi kılan, düşmanın tam manasıyla yenilgiye uğramasıdır. Düşmanın Lübnan’dan hiçbir ön şart ileri süremeden zelilce çıkmasıdır. Bildiğiniz gibi İsrail’in Lübnan’dan geri çekileceği fısıltıları birkaç yıldır duyuluyordu; ama düşman bunun belli bir çerçevede gerçekleşmesi için gayret gösteriyordu. “Önce Lübnan”³⁶ diyorlardı veya Lübnan ve Suriye ile birlikte bir dizi güvenlik önlemi alınmasını gündeme getiriyorlardı. Amaç, Hizbullah ile mücadele ederek işgalci rejimin sınırlarını korumaktı. Düşman, yenilgisini Araplara ödetmek istiyordu. Lübnan’da meydana gelen durumun azameti, Lübnan’ın İsrail’in ön şartlarını hiçbir şekilde kabul etmeye yanaşmamasıdır ve onu bu tutumunda Suriye ve İslâm Cumhuriyeti tüm güçleriyle .desteklemişlerdir

.“Önce Lübnan”dan maksat, Lübnan’ın İsrail’e imtiyaz tanınması karşılığında İsrail’in Güney’deki işgal topraklarından çekilmesidir“ Burada direnişin ana faktörü, silahlı mücadele, yiğitlik ve şehadet aşkıyla birlikte kendisini gösterir: Sebat, güven, siyasî azim ve düşmanın şartlarını kabul etmemek. Bu yüzdendir ki şu ana dek düşman geri çekilmesi karşılığında bir fayda elde edememiştir. Ne yazık ki geçmişte kazanılan az sayıda Arap zaferlerinde, ülke ismi zikretmek istemiyorum, zaferler kayıtsız şartsız kazanılmadı; karşılıklarında stratejik açıdan düşmanın işine yarayan, ümmetin faydasına olmayan birtakım siyasî imtiyazlar tanındı. Bu zaferde ise düşmana hiçbir imtiyaz tanınmadı ve şartlarından hiçbirisi kabul edilmedi. Hatta bunun da ötesinde düşman, 22 yıllık unutulmuşluğun ardından, 425 sayılı uluslararası sözleşmeye bağlı olduğunu ilan etti ve tek taraflı olarak geri çekilme tarihini 7 Haziran olarak açıkladı. Ama direniş düşmana 7 Haziran’da geri çekilme izni vermedi ve 25 Mayıs’ta onu buna .mecbur ederek düşmana, “*zelilce geri çekilişinin tarihini bile biz belirleriz, sen değil,*” dedi

Bu zaferi önemli kılan, ümmetin zihnindeki kavramlara yeni anlamlar yüklemiş olmasıdır. Bu zafer, muhtelif vesilelerle ve pek çok imkânla ümmetin zihninde oluşturulan kavramları yerle bir etmesinden dolayı önemlidir; yani duçar olduğumuz kültürel dönüşümü sekteye uğratmasından dolayı. Bu devletin ve ordusunun yenilmezliği anlayışı kâfidir. Mucize olan, Yüce Allah’ın bütün Araplara ve Müslümanlara hüccetini tamamlayarak bu orduyu Lübnan’da bu topluluğun eliyle yenilgiye uğratmasıdır. İsrail’in karşısında bir ordu yoktu. İsrail’in karşısında tanklar ya da uçaklar yoktu. Karşısında duran, ilahî mülakat için saniye sayan şehadet aşığı mümin ve mücahid gençlerdi ve bu gençler, dünyanın her yerindeki silahlı halk direnişçilerinin sahip olabileceği türden basit imkânlara sahiplerdi. Yüce Allah, zaferin, İsrail’in birkaç yüz kişi sözüyle nitelediği bu topluluğun eliyle .kazanılmasını irade buyurdu

İsrail’in direnişçilerimiz hakkında birkaç yüz kişi demesi bizim değerimizi azaltmaz, aksine artırır ve Lübnan’daki zafer mucizesini önemli ve büyük kılar. Birkaç yüz kişi İsrail’i bu acı yenilgiye uğrattıysa, Arap ve İslâm ümmeti içerisinde savaşa hazır binlerce, on binlerce, yüz binlerce, hatta milyonlarca direnişçiye kıyam etme izni verilse, sınırlar kaldırılrsa ve sınır kapıları Kudüs âşıklarına açılrsa halleri nice olur? Eğer yalnızca birkaç yüz Lübnanlı bu zafere imza attıysa, o halde bu mucizenin Filistin’de de gerçekleşmesi mümkündür. Bu, tarihin en büyük hüccetidir. Büyük bir ordumuz olsaydı, maddî imkânlarımız daha fazla olsaydı eğer, zaferin değeri azalır. Hâlbuki zaferin değeri, maddî gücümüzün sınırlı olduğunu bilmemize rağmen, manevî kudretimizin hacmini idrak

.ettiğimizde büyür ve daha büyük bir azamet kazanır

İlk günden beri bu zaferin, bütün Lübnan'ın, Arapların, Müslümanların, dünyadaki tüm şerefli ve ahlaklı insanların zaferi olduğunu söylüyoruz. Zira her şerefli insan, ırkı, dini, düşüncesi ve inancı ne olursa olsun, mazlumların ve ezilenlerin zaferinden; canilerin, taş kalplilerin, işgalcilerin ve mukaddesatı ayaklar altına alanların yenilgisinden ötürü sevinir. Bu kutlu ve uğurlu zafer herkesindir. Biz hiçbir zaman sloganların arkasına sığınmadık, şimdi de slogan atmıyoruz. Bu zafer, zaferin sonraki aşamaları için bir başlangıçtır. Bu zaferden sonra ümmet yenilgiye uğramayacaktır. Gelecekte bu ümmeti zafer beklemektedir. İsrail bugün her zamankinden daha zayıf, güçsüz, gevşek ve şaşkındır, kendi içinde yıkılmıştır, iç çatışma yaşamaktadır, ne istediğini dahi bilememektedir. Savaş mı istiyor, uzlaşma mı, barış mı? Batı Şeria'da kalmak mı istiyor, oradan çıkmak mı? Doğu Kudüs'ü istiyor mu, ?istemiyor mu

Siyonistlerin tarihleri boyunca şimdiki kadar şaşkın, sersem ve karışık bir dönem yaşamış olduklarını sanmıyorum. Taba Müzakereleri sonuç bildirgesini dinlediğimde, ne yazık ki bildirmede uzlaşma çok yakın olunduğu ifade edilmiş, nihaî ve gerçek zaferin bize her zamankinden daha yakın .olduğunu hissettim

Kardeşlerim ve bacılarım! Şimdi, muhterem bilim adamları, düşünürler, parti ve örgüt liderleri ile ileri gelenleri için yenilik arz etmeyen birkaç hususun altını çizmek, daha doğrusu hatırlatmak istiyorum. Bu aşamada, Filistin halkının intifadasının uyanışa geçmesinin ardından, İslâm dünyasının bazı bölgelerinde binlerce, yüz binlerce ve hatta milyonlarca insanın sokaklara döküldüğünü görüyorum. Kudüs konumunu ya da konumunun bir kısmını, ümmetin çoğunluğunun sözlerinde, kalplerinde, akıllarında, programlarında, sloganlarında ve hesaplarında yeniden kazanmıştır. Eminim ki bu manzara, düşman İsrail'i şaşkına çevirmiş, onun liderlerini ve işbirlikçilerini korkutmuş ve onları hesaplarını bir kez daha gözden geçirmeye mecbur etmiştir. Rabat'taki iki milyonluk miting, İsrail rejimini, Fas ile Filistin arasındaki uzak mesafeye rağmen, korkutmuştur. Benzeri örnekler çok, .tek tek ülke ismi vermek istemiyorum

Bugün, Filistin halkına yardım kuruluşunun, İntifada'ya destek komitesinin veya Kudüs'e destek kurumunun bulunmadığı hiçbir Arap veya İslâm ülkesi yoktur. Düşman da bunu bilmektedir, tıpkı bizim bildiğimiz gibi. İşaret etmek istediğim husus şudur: Ümmeti ve ümmet içerisindeki eğilimleri tehdit eden tehlikeler var. Kudüs meselesini önemseyen veya ona öncelik veren hareketler, gelecekte baş gösterecek kadim tehlikelerle karşı karşıyadırlar. Amerikalılar, Batılılar ve Siyonistler, sahip oldukları çok sayıdaki araçla, İslâm ve Arap dünyasında yeniden fitne ve tefrika çıkaracak, her alandaki ihtilafları, sorun ve hassasiyetleri yeniden gündeme taşıyacak; milliyetçi ve İslâmcı hareketler üzerinde tekrar çalışmaya başlayacaktır. Yıllardan sonra bu iki akımın ileri gelenlerinin aynı masaya oturup birbirleriyle diyalog kurmaları, en azından ümmeti ilgilendiren düşman, bağımsızlık ve izzet konularında aynı dili konuşmaları onlara ağır gelir. Onlar, milliyetçi hareketler içerisinde, İslâmcılar arasında, Müslümanlar arasında ihtilaf çıkarmaya çalışıyorlar. Size açıkça söylüyorum: Biz, zaferi, bir mezhebe veya bir harekete tahsis etme niyetinde olmadık. Hiçbir zaman böyle bir çabamız olmadı. Ama doğal olarak cihadın neticesi, izzet ve zaferdir; cihad ehli, .mücahidleri yüceltmekte, onlara saygı göstermektedir

Bugün bir grup, Müslümanlar arasındaki Şii-Sünni gibi mezhep ihtilaflarını yeniden canlandırmak istiyor. Bir kez daha amacı Müslümanları itikadî, kelamî ve fikhî tartışmalara döndürmek olan bir grup ortaya çıktı. Göreceksiniz, orada burada tekfir, fasıklıkla itham etme, irtidat ve dinden çıkma

fetvaları vb. yayılacak. Bu, üzerinde dikkatle durulması gereken tehlikeli bir durumdur. İslâmî hareketler ve Müslümanlarla Hıristiyanlar arasında, sokaklara dökülüp kendi canlarını ve ciğerparelerinin canlarını Kudüs yolunda feda etmeye hazır olduklarını ilan edenlerin saflarını .dağıtmak isteyenlerin durmadan çalıştıklarını göreceksiniz

Bizim çeşitli fikrî ve siyasî akımlarla, farklı din ve mezhepten insanlarla bir araya geldiğimizi görmek, düşmanı ve işbirlikçilerini oldukça rahatsız etmekte, onları geceli gündüzlü çalışmalar yapmaya zorlamaktadır. Tarih boyunca onların yöntemi bu olmuştur. İçimizden bazılarının saflık yüzünden bu fitne tuzağına düşmesi mümkündür. Ben, bu fitneye giriftar olan herkesi satılmış ve casus olmakla suçlamıyorum, bu doğru olmaz. Fitne girdabında boğulanların hepsi satılmış değildir. Evet, bir grup düşmanın kuklasıdır, doğru. Makale yazar, kitap yayımlar ve slogan atarlar. Ya da bir akımı hedef aldıklarında ne yapacaklarını çok iyi bilirler. Ama içimizden bazıları, İslâmcı ya da milliyetçi, Şii ya da Sünni, Müslüman ya da Hıristiyan fark etmez, çabuk inanan saf insanlardır; çok özür dileyerek söylüyorum, bazıları da cahildir; öncelikleri (gündemleri) hızla değişir ve zanlarınca mensup oldukları dini, mezhebi, ırkı ya da kuruluşu savunmaya koyulular. Bu durumla ülkelerimizde sıkça karşılaşıyoruz. Bu durum, kaçınılmaz bir haldir. Daha fazla hoşgörü, bilinç, birlik ve beraberlikle bu sorunla başa çıkmalıyız. Hepimiz görüş ayrılıklarının doğallığından, olmazsa olmaz oluşundan söz ediyor, bununla başa çıkmanın yolunun diyalog olduğundan dem vuruyoruz; ama iş ?eyleme gelince ne yapıyoruz

Bu tehlikeler günden güne büyüyecek. Muhtelif organlarla, ezcümle araştırma merkezleri, medya, emniyet güçleri vb. çalışan istihbarat kuruluşları var. Büyük güçler, istihbarat kuruluşlarından aldıkları bilgilerden dolayı, İntifada'nın başladığı hafta korkuya kapıldılar. Onlar, meydanlara dökülen Arap halkları selini gördüklerinde, bazı Arap devletleri için kaygılandılar ve bu durumu dikkatle izleyip kriz merkezleri oluşturdular. Onlar gerçekten korkmuşlardı. Bu yüzden, bilhassa amacı Kudüs'ü ve İntifada'yı desteklemek olan bu konferansta, uyanık ve dikkatli olmamız gerekmektedir; çünkü yol boyunca bizi geri döndürmek ya da saptırmak için sırtımızdan vuracak insanlarla karşılaşacağız. Aramıza tefrika sokmak suretiyle bizi doğru yoldan saptırmak isteyenlerle karşılaşacağız. Lübnan'da zafer kazanan bu direnişin büyük cihadının ne olduğunu sizlere söyleyeyim: Operasyonlar, direniş, hatta şehadet eylemleri mukavemetin küçük cihadıdır. Büyük cihadı ise kendisine bir öncelik belirlemesi ve bu uğurda ihlâslı ve sabitkadem olması, asla hataya izin .vermemesi ve yoldan sapmamasıdır

Bu cümleler, basit cümlelerdir; ama ben tecrübeyle konuşuyorum. Bildiğiniz üzere ben sıradan bir üye olarak Hizbullah'a katıldım, şu ana dek de içerisinde yer aldım, yoldaşı oldum. Söylemek istediğim şey şudur: Karşılaşacağımız en zor, en acı ve en çetin şey, önceliğimizde nasıl sebat .edeceğimize

Arap ülkesindeki İslâmi veya millî bir hareketin, “Evet, benim önceliğim Siyonistlerle mücadeledir; önceliğim Kudüs'ün özgürlüğüdür; önceliğim Filistin halkını desteklemektir” demesi basit bir söz, bir lakırdı değildir, slogan değildir. Bu iş amelde ihlâsı, nefisle cihadı, tevazuu ve tahammülü güç fedakârlıkları gerektirir. Ama kurum, grup, isim veya bayrak değiştiği zaman... Bayrak araç olmaktan çıkıp amaca dönüştüğü zaman, bataklığa saplanmış, yolumuzu kaybetmişiz demektir. Bugün hepimiz, işgal toprakları içerisindeki Filistin halkının mukaddes İntifadası karşısında utanç duyduk. Hatta Lübnan'ın büyük mücahidleri, askerî operasyonlara katılan ve on yedi yıl boyunca düşman karargâhlarını yerle bir eden genç yiğitler bile taş atan Filistinli küçük bir çocukla karşılaştıklarında .utanç ve zaaf duygusuna kapılmaktadırlar

Bizler, bu ümmetin çocukları olan bizler, tıpkı Filistin halkı gibi, tarihî bir fırsatla karşı karşıyayız. Filistin halkı, sorumluluğunu ciddiyetle yerine getiriyor. Peki, biz sorumluluğumuzu doğru düzgün yerine getirebiliyor muyuz? Bizler bugün bu önceliğe önem vermeliyiz. Meseleyi sadece öncelikler listemize almakla yetinmemeliyiz. Bugün, bu intifadanın ve zaferin ardından, yüzlerce intifada şehidinden ve intifadayı bastırmak için başlatılan geniş çaplı operasyonlardan sonra, sizlerden, Kudüs ve Filistin meselesini, Siyonizm’le mücadele projesini, öncelikler arasında bir öncelik olarak değil, üzerinde çalıştığımız ilk, esaslı ve tek gündem olarak telakki etmenizi, diğer meseleleri başka .bir zamana ertelemenizi istememe izin verin

Bugün Lübnan’da Hizbullah hakkında bir şeyler yazıp çiziyorlar. Mesela Hizbullah’ın Lübnan siyaset sahnesinden çekildiğini yazıyorlar. Siyaset dolambacında kaybolmamış olmak bizi rahatsız etmediği gibi bize zarar da vermiyor. Bugün silahını, süngüsünü, aklını, kalbini, az da olsa malını, hizbini, partisini, gücünü ve imkânlarını bu savaş meydanına aktaran kimse muzaffer olur. Ama böyle yapmayan kimse, ümmetten uzak ve ümmete bigânedir. Böyle bir kimse ümmetin düşmanlarını ...sevindirirken ümmetin şehid ailelerini üzer. Bizim ihtiyaç duyduğumuz şey budur işte

Dün açılış oturumunda şöyle denildi: Biz daha fazla iş yapılmasını istiyoruz. Bu konferans, eyleme geçmek, çalışmak için düzenlendi. Böyle de olması gerekir; ama gerçekten eylem peşinde olmalıyız. Bence, bizim akide ve bakış tarzı, teori, düşünce ve strateji ve hatta taktik açısından bir eksiğimiz yok. Bu yüzyılda, milletimizin ve ümmetimizin ihlâslı insanlarının, kendilerini ilgilendiren meselelerde bu kadar uyanık ve bu kadar bilinçli oldukları başka bir dönem daha görülmemiştir. Hak .ve bâtil birbirinden tamamen ayrılmıştır ve hiçbir kapalılık bulunmamaktadır

Yol, tıpkı gün ortasındaki güneş gibi aydın olduğunda adım atmazsak, ne zaman adım atarız? Ne zaman harekete geçeceğiz? Neyi bekliyoruz? Yıllardır teorisyenlik yapıyoruz, artık yeter. On yedi yıldır Lübnan’da, bazı arkadaşlar bu tartışma üslubunu kabul etmeyebilir, bir grup durmadan şöyle sorular soruyorlar: Kitaplarınız nerede? Külliyyatınız hangisi? Düşünce ve stratejiniz nedir? Biz meydana çıktık ve Yüce Allah bize zaferi nasip etti. Bu zaferden sonra, kardeşlerimiz yazmaya başladılar, görüşler ileri sürdüler, zaferin düşünsel ürünlerini sıraladılar... Çok güzel... Yeter .kardeşler... Allah’a and olsun ki her şey tamamıyla açıktır

Sözlerimin sonunda huzurunuzda arz etmek istiyorum: Artık yakîn sahibi olmalıyız. İntifada yakîni güçlendirmiştir. Evet, İsrail’in tarih sahnesinden silinmesi projesi, 1967 kıssasını unutun, artık bir hayal, kuruntu, serap, teori, öngörü ve müneccimlik değildir. Allah’a and olsun ki bizzat Filistin’deki Siyonistlerin, yemin ediyorum, hükümetlerinin yıkılmakta olduğuna dair yakînleri bizimkinden daha güçlüdür. Bizim bu yakîne ihtiyacımız var, bu imana ihtiyacımız var. Evet, bu olacak. “*Denizden ırmağa dek Filistin*” sloganı artık geçmişte kalmış bir şiar değildir. Bugün slogan olmaktan çıkmış, gerçeğe dönüşmüştür; yakın geleceğin gerçeğine. Bu gerçekten kaçmak isteyenler, aslında canlarını korumak isteyenler, zorluklara katlanmak istemeyenler, tıpkı yol alıp dağın zirvesine yaklaşan ama dağın etekleriyle yetinen kimseye benzerler. Gelin, zirveden başkasına razı olmayanlardan olalım. Gelin, hizbinin, hareketinin bayrağını, Filistin’in, denizden ırmağa dek bütün Filistin’in başkenti olacak olan Mescid-i Aksa’nın kubbesi üzerinde dalgalandırmakta ısrarcı olanlardan olalım. Bizim .arzumuz, ümidimiz ve amacımız budur

Son olarak, suçlamaları bertaraf etmek ve fitne yollarını kapatmak amacıyla kendimiz (Hizbullah) hakkında konuşmak istiyorum. Çünkü Lübnan zaferinin ardından bir grup, Hizbullah’ın cumhurbaşkanlığına göz dikeceği; bizim Lübnan’daki siyasî düzeni değiştirme amacında olduğumuz

gibi birtakım analizlerde bulunuyor. Mesela İsrail, benim cumhurbaşkanı adayı olacağımı iddia etmiş; tam bir tahrik. Hâlbuki biz, zaferden onların söz ettiği alanlarda faydalanmayacağımızı defalarca söyledik. Biz, bu zaferi, Filistin'in yararına, ümmetin Siyonizm'e karşı verdiği savaşın faydasına kullanacağız. Bizim peşinde olduğumuz şey budur. Sınır ötesi hakkında konuşmak istersek; çok sayıda uzman bir şeyler yazıp çiziyor, birtakım açıklamalarda bulunuyorlar. Bilirsiniz yazıp çizmeyi seven bir grup hep var olmuştur. Bazen de dikkatle yönlendirilmiş birtakım telefon bağlantıları yapılıyor. Batılılar da çalışıyor. Evet, ben, Hizbullah'ın kalplerinizde ayrı bir yere sahip olduğunu kabul ediyorum. Peki, ama onlar ne demek istiyorlar? Onlar, Hizbullah'ın Lübnan'da hükümeti ele geçirmeye çalıştığını, orada burada şubeler açtığını söylüyorlar. Mesela Filistin'de. Oysa Filistin, mücadelemizin ana merkezidir. Bu tür sözlere inanmayın. Biz kimsenin halefi değiliz. Biz Lübnan'da kendimizi lider olarak tanıtmadık ki Lübnan dışında böyle bir şey yapmış olalım. Biz hiçbir hareketin, kurumun veya hizbin halefi değiliz. Biz, Filistin sokaklarının, Arap ve İslâm ülkelerinin caddelerinin bu kanser tümörünü kökünden kazıyıp Filistin'i ve Kudüs'ü geri almak isteyen insanlarla dolup taşmasından gurur duyuyor, mutlu oluyoruz. Bizim arzumuz ve hedefimiz budur. Biz bu meydanın askerleriyiz; komutanları, ileri gelenleri ve arifleri değiliz. Bu savaşın askerleri olmak bizim için şereftir, iftihardır. Milliyetçi olsun, İslâmcı olsun, hangi parti ya da örgütten olursa olsun, her kim bir adım atıp bayrak açar ve bütün dünyaya tek amacının ve arzusunun mukaddesatın geri alınması olduğunu ilan ederse, biz o bayrak altında savaşan askerler oluruz; rakip olmayız. Biz böyleyiz. Direniş, Lübnan'da bu haletiruhiye ile zafer kazandı. Bu sözleri bizzat benim ağzımdan duymanızı istedim. Daha önce farklı vesilelerle Lübnan'a gelen şahsiyetlerle görüşmüş, bunları onlara da söylemişim. Bilerek, belli bir amaç doğrultusunda bu konuyu açtım. Bugün de sizlere söylüyorum. Doğrudan benden duyun ve söylediklerimin samimi olduğuna inanın. Bizim tek arzumuz ve hedefimiz budur; bunun ötesinde ne olursa olsun! Dolayısıyla altını çizmek istediğim husus şudur: Biz her türlü yardıma ve işbirliğine hazırız. Böyle insanların aramıza girmesine izin vermeyin. Zafer elde etmeden zaferin sonuçları üzerinde hesaplar yapanlar asla zafere ulaşamazlar. Faal güçlerini, malını ve

.imkânlarını zafer sonrası için saklayan, zaferden sonra zelil olur

Kardeşler, biz, bu savaşta, mallarımızı, erkeklerimizi, kadınlarımızı, çocuklarımızı ve ciğerparelerimizi saklama, muhafaza etme gayretinde olmamalıyız. Bu savaş, bizim için kapsamlı gerçek bir savaş olmalıdır. Biz gevşeklik gösterdiğimizde savaş meydanı, birbirinden ayrı küçük meydanlara dönüşür. Açıkça söylüyorum: Bugün bize itiraz edip şöyle diyen bazı Arap ve Filistinli gruplar var: "Siz esir değişimi projesinde zorluk çıkardınız, neden meseleyi bu kadar büyütüyorsunuz? Siz Lübnanlısınız, direnişiniz Lübnan direnişi, İsrail'in elinde size ait on altı esir ve birkaç şehid cenazesinden başka bir şey yok. Onları alın. Sonrasında Allah katında ve Lübnanlılar nezdinde artık sizin cihad sorumluluğunuz kalmayacaktır. Bunca tartışma neden? Arap esirlerden size ne? Filistinlilerin zindanda olmasından size ne? Neden sorun çıkarıyorsunuz?" Bunları söyleyenler, bırakın vatan, millet ve din sevgisini, en basit insanî ve ahlakî hassasiyetlerden dahi yoksundurlar. Ümmet içerisinde böyle düşünenlerin var olması bir kusur değil midir? Bu şerefli, sabitkadem ve sabırlı insanları zindanlardan kurtarsak kardeşim, sence bu sorun olur mu? Bu konunun seninle ne ilgisi var? Düşman elindeki Lübnanlı esir, "Tek başıma buradan çıkmak istemiyorum" diyor. On yıldan sonra dün salıverilen kardeşimize (Muhammed Bedir), yirmi dört veya kırk sekiz saat içerisinde salıverileceği kendisine haber verildiğinde, "Ben buradan çıkmak istemiyorum. Filistinli kardeşlerime onlar olmadan buradan çıkmayacağıma dair söz verdim" dedi. Israrında diretince bir kez, iki kez, üç kez onunla telefonda görüştüler, sonunda kardeşlerimi durumdan haberdar ettiler ve

sonra ona, “Filistinli kardeşlerine filancanın, yani benim, bütün esirler göz önüne alınmadan esir değişimi yapılmayacağına dair söz ver, böylelikle onlara verdiğin sözü tutmuş olarak çıkarısın” denildi. O emirle dışarı çıktı, kendi iradesiyle değil. Ona kalsaydı eğer, orada Filistinli kardeşlerinin yanında kalırdı. Zindandaki gençlerimiz böyle bir ahlaka sahip olduklarından ötürü ne mutlu bize! Peki, bunun size ne zararı var? Tahammül gösteren onlar; ayrılık acısına katlanıp sabredense ...aileleri

Biz, bu konuda kararlıyız. Esir değişimi konusunu ümmetin gözüyle değerlendiriyoruz; dar, sınırlı, partici bakış açısıyla değil. Sizlerden özür diliyorum, çok fazla zamanınızı aldım. Bir miktar duygularıma yenik düştüm, gönlümü size açmak istedim. Bizler ve sizler, Allah’ın kendilerine yakîn, iman, basiret, bilinç ve cihad ruhu inayet buyurduğu ve akıbetlerini iman ve cihatla sonlandırdığı .kimselerden oluruz inşallah

Allah’tan yardım ve yakın bir fetih. Müminleri (bunlarla) müjdele.”³⁷“

.Saff/13

.Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun

İmam Humeyni’nin On Üçüncü Vefat Yıldönümü Konuşması

Yer: Beyrut

Tarih: 4 Haziran 2002

,Rahman ve Rahim Olan Allah’ın Adıyla

.Allah’ın selamı, rahmeti ve bereketi hepimizin üzerine olsun

İmam’ın vefat yıldönümünde bir kez daha kendisinden ilham almak, bir şeyler öğrenmek ve yol göstericiliğine başvurmak için, ona yöneliyoruz. Bu günlerde, herkesten İmam’ın tecrübelerini, konuşmalarını, düşüncelerini, yaşamöyküsünü, proje ve programlarını bir kez daha okumalarını, gözden geçirmelerini istiyorum; çünkü bunu yapmak bize, bugün İslâm ve Arap dünyasındaki özgürlük ve uyanış hareketlerinin giriftar olduğu buhranların çözümünde yardımcı olacaktır. İmam’ın hareket ve yöntemi, köksüz bir siyasî cereyan veya düşünsel temelleri olmayan bir direniş akımı değildir. İmam’ın hareketi ve yöntemi, çok sağlam düşünsel, ilmî ve fikhî temeller üzerine kurulmuştur. Bu nedenle o sahipsiz ummandan ve kâmil düşünce mektebinden marifet damlaları ve dersler alabilir ve .onun yardımıyla her türlü tehlike, tehdit ve savaşa karşı koyabiliriz

Kardeşlerim ve bacılarım! İmam’ın Şah karşıtı hareketinin ilk yıllarında (1960–1961) yaşadığı sorun, bir iç sorun olarak algılanabilir. İmam’ın Şah rejimiyle ihtilafının, özgürlük meselesi ile

çiftçilerin hakları problemi gibi sorunlardan kaynakladığı düşünülebilir. Nitekim kimileri bu sorunu İran'ı ilgilendiren bir iç sorun olarak değerlendirmişlerdir. Hâlbuki İmam'ın hareketinin başlangıcında söylediği sözlere ve yaptığı konuşmalara göz atarsak, başlangıçta konunun, İran'ı ilgilendiren bir iç mesele olmaktan ziyade, ümmeti ilgilendiren bir sorun olduğunu kavrarız. Bu yüzdendir ki İmam, başlıkları ve öncelikleri sıralarken dahi, Şah rejimine yönelttiği ilk eleştiride, Şah'ın ABD tarafından atanmış zalim bir yönetici olduğunu, rejiminin de mutlak surette ABD'ye tabi olduğunu; İran'ın, bu fesadın anasından, büyük şeytandan ayrılması, bağımsızlığını elde etmesi gerektiğini söylemiştir.

İranlılar ve dünya kamuoyu bu gerçeği, İran'da asıl yöneticinin ABD olduğu gerçeğini çok iyi bilirler. ABD, dönemin (İran'ın hükümetinin) devlet dairelerine, orduya, sivil kuruluşlara, güvenlik kurumlarına ve siyasî kuruluşlara altmış bin müsteşar atamıştı. İmam'ın Şah'a karşı çıkmasının öncelikli nedeni, rejiminin satılmış ABD kuklası olmasıydı. Şah, bu millete ve bu ümmete, bu milletin ve bu ümmetin kültürüne, tarihine ve medeniyetine bigâneydi. İmam'ın sözlerinde ve açıklamalarında ısrarla üzerinde durduğu ikinci konu, Şah rejiminin İsrail savaşındaki tutumuydu. Şah rejimi, İsrail'in stratejik ortağı ve güvenilir karargâhı idi. O, bu karargâhı kullanarak Arapları istediği her an nişan alabilirdi. İmam, İsrail'le ilişkilerin kesilmesini, petrol desteğinin durdurulmasını ve İsrail'le her türlü rabitanın askıya alınmasını istiyordu. Yaptıklarından ötürü Şah rejimini ağır bir dille eleştirdi. 1960'ların başında, tam olarak Şah rejiminin İsrail'e bedava petrol verdiği dönemde, İmam Humeyni (r.a.), Kum'da humus ve zekâtın Filistinli mücahidlere verilebileceği fetvasını verdi. İmam'ın fetvası humus ve zekâtın Filistinlilere verilebileceği yönündeydi; çünkü onlar Siyonistlerle savaş halindeydiler ve ümmeti savunuyorlardı. Bu, İran'daki çatışmanın en önemlilerinden birisidir. Üçüncü mesele ise iç sorundu: Şah rejiminin halka uyguladığı baskı ve zulüm

Bu yüzden İmam Humeyni'nin Feyziyye Medresesi'ndeki ilk konuşmalarından sonra (1960), medresenin Şah'ın adamları tarafından kuşatılıp talebelerin öldürülmesinin, balkonlardan ve damdan aşağı atılmalarının ardından, bütün bu eziyetlerden, işkencelerden ve tehditlerden sonra, İmam'ın yanına geldiler ve şöyle dediler

İsterseniz minbere çıkıp konuşma yapın veya bildiri yayınlayın, sorun değil. Amma üç kırmızıçizgi var; bu konularda asla konuşmayın. Bir, Amerika. İki, İsrail. Üç, Şah. İsterseniz İran Devleti aleyhinde, bakanlar ve milletvekilleri aleyhinde, bakanlıkların projeleri aleyhinde konuşabilirsiniz, sorun değil. Ancak konuşmalarınızda Amerika, İsrail ve Şah'tan söz ederseniz, kırmızıçizgiyi ihlal etmiş olursunuz ki bunun sonucu da idamdır.

İmam, Feyziyye Medresesi şehidleri anısına düzenlenen bir sonraki merasime katıldı ve halka SAVAK ajanlarının kendisini ziyaret ettiklerini ve kendisine birtakım şeyler söylediklerini anlatarak şöyle dedi

Bense diyorum ki, Amerika bütün musibetlerin kaynağıdır. İsrail kanser tümörüdür. Ve Şah, zalim, fasid ve zorba bir yöneticidir. İran milletine ve ümmete yaptıklarından ötürü yargılanmalıdır.

İmam'ın düşüncesi, İnkılâp'ın başından itibaren, ümmetin büyük şeytanla, İsrail'le ve rejimin zulüm ve baskılarıyla mücadele çerçevesinde şekillendi. İmam "halk hareketi" yöntemini seçmişti. O kendi halkına güveniyordu. İnkılâp sürecinde, 1963'ten 1979'a kadarki on altı yıl boyunca mücadele; cihad ve çatışma, tehlike ve akan kanlarla iç içe devam etti ve sonunda zafere ulaştı

Kardeşler ve bacılar! İmam'ın inkılâbı ve hareketi, Lübnan Direnişi'nin tahammül ettiği, şimdi de Filistin Direnişi'nin, İntifada'nın karşı karşıya olduğu sorunları ve zorlukları yaşadı. En başta, 1960'ların başında İmam, hareket içerisinde şüphe tohumları ekmeyi hedefleyen geniş çaplı bir

saldırıyla karşılaştı. Bu şüphe tohumlarını yalnızca Şah ve zorba güçler ekmedi; kalbi temiz, ancak meselenin boyutlarını idrak edemeyecek kadar saf bazı dostlar da onlara bu konuda yardımcı oldular. Onlar aslında kaygılandıklarından ötürü endişeye kapılmışlardı. “Silah olmadan Amerika’yı nasıl İran’dan çıkaracaksınız? Neler söylüyorsunuz? İsrail’i İran’dan sürmek mi istiyorsunuz? Bu köklü şahlık rejimini ortadan kaldırmak mı istiyorsunuz? Bu, gerçekleşmeyecek bir hedef, delilik, kuruntu ve bir hayaldir. Bu, bir seraptır. Sen hayal âleminde yaşıyorsunuz...” diyorlardı. Ama İmam (r.a), bu şüphelerle mücadele etti. O daima hedefinin gerçekçi olduğunu vurguladı. Yolun başında, tek başına :bu yola adım attığında, halka şöyle diyordu

Evet, Allah’a tevekkül ederek, sizlerin de yardımıyla, Amerika’ya İran’dan el çektirebilir, Siyonistleri zelil edebilir ve Şah rejimini yıkıp .Şah’ı topraklarımızdan sürebiliriz

Halka, İbrahim’in, Musa’nın ve İsa’nın hayatından örnekler veriyordu. Verdiği en meşhur örnek Musa örneğiydi: Musa, tek başına, kardeşi ve asısından başka bir şeye sahip olmadığı halde, Mısır’a ve etrafına egemen olan zalim ve mütekebbir Firavun’la savaşmaya gitmemiş miydi? Sonunda zafer kazanan Musa oldu. Musa’nın İlahı, bu yolda yürüyen, bu yöntemi izleyen herkesin yar ve .yardımcısıdır

Bu, direnişin 1982’den itibaren Lübnan’da sıkıntısını çektiği şeydi. Direniş yüksek sesle hedefini açıklıyordu: İşgalcileri kayıtsız şartsız, hediyesiz ve imtiyazsız topraklarımızdan çıkarmak istiyoruz. Birçokları bunun gerçek dışı ve akla aykırı bir hedef, delilik, hayal ve serap olduğunu söylediler. Ama yavaş yavaş geri çekilen düşman oldu; direniş ise gündün güne ilerledi ve sonunda hedef .gerçekleşti

Aynı sözler bugün İntifada’ya, Filistinli mücahitlere ve Filistin’in ayaklanan halkına söyleniyor: .“Siz rüya görüyorsunuz. İsrail’i 1967 topraklarından çıkarmak mümkün mü? İmkânsız” deniyor İsrail güçlüdür. Amerika, İsrail’in yanındadır. Bütün dünya İsrail’i destekliyor. Ama Filistinliler, sebatla, azimle ve istikametle bu hedefin, kelimenin gerçek anlamında, gerçekçi ve mümkün olduğunu .ispat edeceklerdir

İmam’ın karşı karşıya kaldığı ikinci şüphe, vesilenin Şerî olup olmadığı idi. İmam, Şah’a karşı askerî bir savaş vermedi. O, Şah rejimini yıkmaları için halkı sokaklara döktü. Ama Şah’ın cevabı kanlı oldu. Halktan, ulemadan, düşünürlerden, fakihlerden, din, siyaset ve kültür adamlarından bazıları şu soruyu gündeme getirdiler: Bunca kan niye? Ben hatırlıyorum, o günlerde büyüklerimizden, kıyamet günü bunun hesabını kim verecek ve bu kanların sorumluluğunu kim üstlenecek, diyenler :vardı. Bu sorular İmam’a ulaştırıldı. İmam cevabında, kendinden emin, şöyle dedi

.Kıyamet gününde bu kanların hesabını ben vereceğim. Bu kanlar doğru yerde aktı, Allah yolunda, hak yolda

İran’da vesilenin Şerî olup olmadığı şüphesi gündeme getirildi. Lübnan’da da aynı şey yaşandı. Şimdi de Filistin’de yaşanıyor. Orada cihadın veya şehadet operasyonlarının İslamî olup olmadığı tartışılıyor. Üçüncüsü; İmam’ın Şah rejiminin ayaklanan halka verdiği kanlı cevap ile mücadeleydi. Bu hatıraları yâd etmeliyiz; konuşmuş olmak için değil, bu çağdaş tecrübeyi öğrenmek ve hayata geçirmek için. Biz, elli yıl önce, geçen yüzyılın ikinci yarısında meydana gelen bir hadiseden söz .ediyoruz, ortaçağdan bahsetmiyoruz

Kardeşler ve bacılar! Şehid sayısından endişe duyanlara, bu tür haberleri duyduklarında ahlayıp vahlayanlara, mateme bürünenlere, halkı dağılmaya ve teslim olmaya çağıranlara sesleniyorum! 15 Hordad günü (5 Haziran 1963), İmam halka sokaklara dökülmelerini emretti, onlar da döküldüler.

Tahran'da Şah'ın askerleri, beş bin İranlı kadını, erkeği ve çocuğu kan revan içinde bırakıp katliam yaptılar. Bir saat içerisinde, bir günde, beş bin İranlı öldürüldü, şehid düştü. İmam'ın bu kanlı cevaba karşı koyması gerekiyordu. Doğal olarak, bu senin tutumunun ve sözlerinin sonucudur, diyen sesler yükseldi. Senin yaptıkların kadınların, erkeklerin ve çocukların başına bu musibeti ve faciayı getirdi. Ama İmam'ın bu katliamlara ve vahşi siyasete karşı koymak için başka bir yöntem izledi. Kardeşler ve bacılar! İster Tahran'da olsun, ister Sabra-Şatilla, Kana, Deyr Yasin ve Cenin'de olsun, katliam katliamdır. Etkilenebilir, ölenlerin kanını yüzümüze ve elbisemize sürüp feryat edebilir, akan kanı ruhsal direncimizi zayıflatan, karamsarlığa sürükleyen ve halkın ümit ışıklarını söndüren bir araca dönüştürebiliriz. Bu, bu tür katliamların etkilerinden bir tanesidir. Ama biz, yüzümüzü, sakalımızı ve elbisemizi bu katliamların şehitlerinin kanlarıyla boyayabilir ve bu kanı öfkeye, inkılâba ve iradeye de dönüştürebiliriz. Bu kanı, düşmanın duçar olduğu çıkmaza şahit tutabiliriz. Çünkü ordunun savunmasız insanları kurşun yağmuruna tutması, onun zaafının, dağılışının ve sonunda yıkılışının göstergesidir. Katliamlar, muharrik, kıskırtıcı ve coşturucu kuvvete; ümidi, zaferi ve özgüveni beraberinde getiren, düşmanı korkutup meydandan uzaklaştıran vicdana ve ahlaka dönüştürülebilir. İmam'ın 15 Hordad'ta yaptığı tam da budur; o bu olayı asla unutturmadi. 15 Hordad katliamı, on altı yıl boyunca, İmam'ın sözlerinde, konuşmalarında, vicdanında ve duygularında yer etti. Arap dünyasındaki gibi değil; biz Deyr Yasin, Sabra ve Şatilla katliamlarını yalnızca, o da unutmazsak, yıldönümlerinde hatırlıyoruz. Kana katliamı da böyle. Üzerinden daha birkaç hafta geçmemiş olmasına rağmen Cenin katliamı, Arap medyasında ve vicdanında unutuldu. Şaron'un hunhar siyasetiyle mücadele, katliamları her kalbe, her damara, her akla ve her iradeye aktarmakla olur. Katliamlar, direnme ve yola devam etme azmimizi ve irademizi güçlendirmeli; Filistinlileri ve bu

.ümmetin çocuklarını karamsarlığa sürükleyen bir faktöre dönüşmemelidir

İmam'ın karşı karşıya kaldığı dördüncü sorun, dışlama politikasıydı. İmam'ın hareketi bütün dünyada dışlanıyordu. Evet, Amerika ve Batı dünyası, Amerikan yandaşı Arap ülkelerinin yardımıyla o dönemde İmam'ın hareketini izole etmek için geniş çaplı faaliyetler yürüttüler. Bu yüzden İran halkı 1963'ten 1979'a kadar tek başına mücadele etti. Onlar için konferanslar düzenlenmedi, sokak gösterileri yapılmadı. Evet, Lübnan'da ve başka yerlerde zaman zaman, İmam'ın ve rehberimiz Seyyid Musa Sadr'ın etkili oldukları bazı girişimlerde bulunuldu, ama İmam ve İran halkı yalnız idi. Bazen ırkçılık yüzünden, "Onlar İranlı, bizse Arap'ız, onların sorunu bizi ilgilendirmez" denildi; bazen de mezhep taassubuyla, "Onlar Şii, bizimle bir ilgileri yok" dendi. İran halkı tamamen garip kaldı. İranlılar, İmam'ın hareketini, yalnız ve garip olmalarına rağmen muhafaza etmeyi başardılar. İmam ilkelerine, değerlerine ve dinine vefa gösterdi ve İnkılâp'tan sonra İran'ı İslâm ümmetine

.hediye etti; çünkü o yıllar boyunca İnkılâp'ın bir kenara itilmesinin gerçek nedenlerini biliyordu

Bu sorunla Lübnan Direnişi de karşı karşıya kalmıştır. İntifada da aynı durumdadır; dünyadan dışlanmışlık, kuşatılmışlık ve yalnızlık. Sözleriyle Filistin'e destek veren, Filistin'e para yardımıyla bulunan ve silah kuşanıp Filistinlilerin yardımına koşan herkes terörist addedilir ve yeni dünya

.düzeni, yani Amerikan yasalarına göre de cezalandırılır

İmam'ın karşılaştığı beşinci sorun, bilhassa Necedan'dan ayrılıp Paris'e gittiği son dönemde yaşadığı problem uzlaşma siyasetiydi. Bu, İmam'ın hareketinin en önemli halkasıydı. Düzenin adamları, rejimin yıkılmakta olduğuna kanaat getirdiklerinde, Paris'te İmam'ı ziyaret ettiler ve ona çözüm yolları teklif ettiler. Cihad hareketlerinde ve halk mücadelelerinde bu tür yöntemlere çokça başvurulur. Yok olacaklarını bildiklerinde bu tür çözümlere, bir kısmı zilletten başka bir şeyle sonuçlanmayacak, bir kısmı ise zahirde insaflica görünen çözüm yollarına ve uzlaşmaya başvururlar. Onlar İmam'a uzlaşma

önerdiler. Kendisine İran'a dönme ve istediği nizamı kurma imkânı tanıyan uzlaşma siyasetine başvurdular. Referanduma gitmek istiyorsa gidebilirdi, ama Muhammed Rıza Pehlevî'nin şah olarak kalmasına izin vermeliydi. Şah, Kraliçe Elizabeth gibi siyasete karışmayacak, tıpkı onun gibi hiçbir şeyle ilgilenmeyecek, yalnızca yılda bir kez taç giyme töreni düzenlenecek, kendisine, ülkenin ve hükümetin sembolü olan bir padişah gibi davranılacaktı. İmam kabul etmedi. Hatta İmam'ın yaranlarından bir kısmı bunun insafli bir öneri olduğunu düşünüyordu. İmam onlara, "Hayır, biz bu caninin yargılanmasını istiyoruz; onu ödüllendirmek, kendi rızamızla tekrar onu İran şahı yapmak istemiyoruz" dedi. Ayrıca siyasî açıdan Muhammed Rıza Pehlevî'nin sembolik de olsa İran şahı olarak kalması, Amerika'nın ve İsrail'in mütekebbir kuklasının İran'da kalması demektir ve gelecekte tekrar yönetimi ele geçirebilirdi. İmam bütün bu teklifleri geri çevirdi. İmam, ilkelerine bağlı kalıp onları savunarak, durmaksızın hedefine ulaşmak için çalıştı ve birçok sıkıntılara katlanıp hedefine ulaştı.

Aynı şey Lübnan Direnişi'nin başına da geldi. 1983'te, hatta 1985'ten sonra, Lübnan'a, İsrail'in bir uzlaşma antlaşması çerçevesinde geri çekilmesi teklif edildi. Ama direniş, İsrail'in, uzlaşma, güvenlik tedbirleri ve müzakereleri, hatta güvenlik taahhütleri olmadan geri çekilmesinde ısrarcıydı. Biz taahhütleri kabul etmedik. Onlar, o halde Lübnan bize sınırlarımızı tehlikeye atmayacağı garantisini versin, dediler. Ama sonunda direniş, imkânsız görünen hedefine ulaştı. Düşman uzlaşmadan, garantisiz, taahhütsüz ve kayıtsız şartsız geri çekildi. Hep birlikte düşmanın yenilgisini izledik. Bu tecrübe, Filistin'deki kardeşlerimiz açısından oldukça önemliydi.

Benden önce konuşan kardeşlerimin söylediklerini tekrar etmek istemiyorum, ama Filistin'in siyasi durumunun ne kadar çaresiz ve bedbaht bir hal aldığı düşünün. Sürekli bağımsız Filistin devletinden söz ediliyor. Şimdiye dek bağımsız bir Filistin devleti görülmedi. Var olan özerk devlettir, başka bir deyişle, kendi kararlarını alabilen bir Filistin gücüdür. Bağımsızlık bunun neresinde? Bu özerk devletin yapısını belirleyen ve işleyişini dikte eden, binlerce katliam gerçekleştiren Amerikalılar ve Siyonistler ile onların hamileridir. Hatta yöneticilerin seçimine bile müdahale etmektedirler. Böyle bir durumu bir parti, bir hizip bile kabul etmezken, yıllarca fedakârlık gösteren ve kanlarını bu uğurda akıtan Filistin halkının devletine dönüşecek bir kurum asla kabul etmez.

Kardeşler ve bacılar! Karşı karşıya kaldığımız bu gerçekle mücadele etmek için biz inadımızdan bir şeyler söylemiyoruz. Bizden önce bazı halkların hayata geçirdiği, bizim de Lübnan'da tecrübe ettiğimiz birtakım düşünceleri, tecrübe ve yöntemleri sizlerle paylaşıyoruz. Düşman, sebatla, iradeyle ve direnişle ümitsizliğe düşürülebilir. Bugün İsrail'de, gazeteciler, siyasetçiler ve askerler Utanç Duvarı Operasyonu'nun yenilgisinden söz ediyorlar.

Ben Eliezer ve Mofaz, büyük bir iyimserlikle, Filistin Direnişi dört ay zarfında cihad donanımlarını onarabilir, dediler. Ama bu sözlerin üzerinden daha birkaç gün geçmeden Filistinli mücahidler, Batı Kıyısı'nda, 1948 topraklarında bir dizi operasyon düzenlediler; hepimiz bu operasyonların görüntülerini televizyonlarda izledik.

Bu yüzden İsrail bugün "döner kapı" adını verdiği yeni bir siyaset izliyor. Nablus'a, Tulkerem'e, Kalkiliyye'ye, hülasa farklı şehirlere giriyor ve çıkıyor. Teker teker şehirlere girip saldırıyor, evleri yıkıyor, mücahitleri tutukluyor, halkı korkutuyor, sonra da çıkıyor. Burada bir kez daha söylüyorum: Utanç Duvarı Operasyonu'nu, güçlülere, sıkıntılara ve fedakârlıklara rağmen kesintiye uğratanlar, tüm zorluklara rağmen döner kapı siyasetini de yenilgiye uğratabilirler.

Ey kardeşler! Katliamların, kanlı siyasetlerin cevabı, İran'da 15 Hordad'da verilen cevaptır. O gün

bir saat içerisinde beş bin kişi öldürülmesine rağmen, İran'ın bereketli halkının direnişi, on altı yıl boyunca, zafer kazanana dek devam etti. Sabra ve Şatilla katliamlarının cevabı, Lübnan'da ortaya çıkan direniş; Kana katliamının cevabı, direnişin idamesi; Güney Lübnan'da 1985 geri çekilmesinden önceki demir yumruğa cevap, direnişin kök salması ve günden güne artan şehadet aşkı olmuştur. Aynı şekilde Utanç Duvarı Operasyonu'nu şehadet âşıkları kesintiye uğratmıştır. Şimdi de cevap bu yöntemle verilmelidir. Bu, bir Filistinlinin sahip olduğu tek imkândır. Filistinlinin neyi var? Güvenlik Konseyine mi, uluslararası kurumlara mı, yoksa Filistin'in menfaatlerini İsrail'in menfaatlerine önceleyen uluslararası ve bölgesel ilişkilere mi sahip? Hayır. Filistin halkının faydalanabileceği tek yöntem budur. Direnişi yalnız bırakanlar, Nablus ve Cenin şehitlerini bir kez daha öldürüyorlar. Lübnanlılar direnişi himaye etmeyi bırakmış olsalardı eğer, kesinlikle Kana, Sabra ve Şatilla .katliamlarına ortak olurlardı

Katetmemiz gereken yol, İmam'dan öğrendiğimiz yoldur. Cihad, mücadele, direniş, aktif katılım, teslim olmama, umut ve halka iyimserlik aşılama yolunda inatçı olmalıyız. Savaş yolunu, onların feryatlarını yükseltecek yöne çevirmeliyiz. Bu katiller, Allah'ın elçilerinin, peygamberlerin, günahsız insanların katilleri feryat etmelidirler, geri çekilerek yenilginin tadını tatalıdır. Ve o gün, .şüphesiz gelecektir

Bu, İmam Humeyni'nin inandığı ve dirilttiği mekteptir. O, bu mektebin ilkelerini, bir kez daha, fikrî, siyasî ve fikhî bakış açısıyla aydınlığa kavuşturmuştur. Bu mektep, bütün bu aşamaları, fedakârlıkları ve zaferleri geride bırakmıştır. Bize düşen, İmam'ı andığımız şu günde -ki güneşe benzeyen varlığı asla batmayacaktır- uğruna pek çok şehid verdiğimiz, can verdiğimiz bu yöneme bağlı kalmaktır. Evet, kuşkusuz bu yolun sonunda zaferden ve kendimiz, halkımız, vatanımız, milletimiz, ümmetimiz ve bütün mazlum insanlar için izzetten başka bir şey nasibimiz olmayacaktır. Aziz İmamımızı yâd ederken, her zaman, bütün yüce ve değerli hedefleri gerçekleşene dek, onu aklımızda, kalbimizde ve .damarlarımızda akan kanda yaşatacağımıza dair söz veriyoruz .Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun

İntifada'nın Yıldönümünde Bahreyn'de Yapılan Toplantıdaki Konuşma

Yer: Beyrut³⁸

Tarih: 26 Eylül 2002

,Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

.Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi hepinizin üzerinize olsun

Öncelikle Bahreyn'deki aziz kardeşlerimi ve bacılarımı, faaliyetlerinden ve işgal altındaki Filistin cihadının, direnişinin ve İntifada'nın ikinci yılında böyle bir program düzenlemelerinden ötürü tebrik ediyorum. Bizler, sizler ve bütün ümmet, bugün Filistin'de olanların değerini, önemini ve azametini kavramalıyız. Bu iki yıl zarfında, mücahid, mazlum ve fedakâr Filistin halkı ile işgalci Siyonistler arasında kanlı çatışmalar meydana geldi ve bu çatışmalarda birçok insan şehid düştü veya yaralandı; çok sayıda ev yıkıldı, Filistin şehirleri ve köyleri kuşatıldı ve halen de kuşatılmakta. Filistin halkı, direniş seçeneğinden vazgeçmesi için her türlü baskıya ve cezaya maruz bırakıldı ve böylece direnişin iradesi kırılmak istendi. Elbette Filistinliler, oturma eylemleri ve sokak gösterileri düzenleyerek, bilhassa cihad ve şehadet operasyonlarını destekleyerek direnişten yana olduklarını .haykırdılar

İki yıl önce veya son yirmi yılda Lübnan, Siyonist düşmanla mücadelede nasıl ön safta yer aldıysa ve direniş Lübnan'da, sadece Lübnan'ı değil, bütün ümmeti savunduysa, bugün bu görevi işgal .altındaki Filistin yerine getirmektedir. Bugün ön saflarda çarpışanlar, Filistin'in fedakâr halkıdır

Her şeyden önce bilmemiz gereken bugün Filistin'de yapılanın ümmet savunusu olduğudur; Filistin savunusu değil. Maazallah, Şaron veya Siyonist rejim, Filistin halkının iradesini kırar ve Filistin direnişini sekteye uğrattırsa eğer, saldırıların sınırları genişleyerek bölgedeki diğer hakları ve ülkeleri de içine alacaktır. Nitekim Siyonistlerin asıl projesi Filistin'le sınırlı değildir; hedef Yüce Allah'ın nimetlere boğduğu bölgenin tamamıdır. Siyonist Yahudiler açgözlüdürler. Onlar Medine-i Münevvere'ye, Mekke'ye, Hayber'e, Irak'a, Şam'a ve hatta Mısır'a göz dikmişlerdir. Onların ataları bir zamanlar Mısır'da değil miydi? Onlara göre bu bölge onların padişahlık tahtı ve emellerini gerçekleştirecekleri merkezdir. Bu yüzden hiç kuşkusuz bugün Filistinliler ümmeti temsilen mücadele vermektedirler. Siyonist düşmana üstünlük fırsatı verilirse, güce ve teröre başvurur ve bölge halklarına ve bölge ülkelere sömürge mantığıyla köle gibi davranır. Burada bir şey eklemem lazım: Mesele, bir topluluk olarak, yalnızca Arapları ve Müslümanları ilgilendirmemektedir; asıl hedef, büyük ve son peygamber Hz. Muhammed'in (s.a.a.) risaletini de şamil olmaktadır. Bu dine karşı savaşı, bu Siyonist Yahudilerin atalarının ve babalarının, İslâm davetinin hemen ilk yıllarında başlattıklarını hepimiz biliyoruz. Şimdi de Siyonist Yahudiler kanlarının son damlasına kadar, son .nefeslerini verinceye dek bu dine karşı savaşmak için plan yapmaktadırlar

Dolayısıyla İntifada böyle bir konuma ve sorumluluğa sahiptir. Ümmetin İntifada karşısındaki sorumluluğu çok büyüktür. Hayatına devam edebilmesi için manevî, maddî ve siyasî zeminlerde onları himaye etmemiz ve mümkün olan her şekilde onlarla birlikte olduğumuzu ilan etmemiz .gerekmektedir

Hepimizin, bütün ümmetin, halkların ve devletlerin uygulaması gereken strateji, İntifada'nın sürdürülmesi olmalıdır. İşgal altındaki Filistin'de verilen mücadele, düşman tarafından yok edilme tehlikesinden korunmalıdır. Bu, bu aşamada tek tek herkesin üstlenmesi gereken şer'î, tarihî, insanî ve ahlakî büyük bir sorumluluktur. Biz, bütün Arap halklarından, İntifada'nın yıldönümünde, yarın ya da öbür gün, sokaklara dökülmelerini ve İntifada'nın bütün ümmetin benliğinde, kalbinde ve vicdanında yeri olduğunu göstermelerini istiyoruz. Şaron ve Ben Eliezer eğer hâlâ İntifada'yı yok ettikleri hayalini kuruyorlarsa, bilsinler ki, bugün Filistin'de yaşananlar, yani günlük operasyonlar ve kanlı

çatışmalar, İntifada'nın henüz ayakta olduğunu, güçlü bir biçimde, gayretle dimdik ayakta durduğunu onlara göstermektedir. Yarın öbürsü gün Beyrut, Bahreyn ve bütün Arap ve İslâm ülkelerinin başkentlerinde düzenlenecek mitinglere katılımımız, Şarona'a ve düşman devlete, İntifada'nın henüz ümmetin vicdanında yer aldığını, ümmetin bir seçeneği olduğunu ve ümmetin asla onu desteklemekten .geri durmayacağını gösterecektir

İki yıl boyunca tekrar tekrar dile getirdiğim bir hususu bir kez daha yinelemek istiyorum: Yardım ve destek, siyasi, manevi, maddi ve propaganda alanlarının tamamında olmalıdır. Yaptığımız işin Filistin'deki kardeşlerimiz için öneminin büyük olduğuna inanmalıyız. Birkaç ay önce Bahreyn'de düzenlenen sokak gösterisi manevi değere sahipti. Burada Bahreyn'in bu uğurda bir şehid verdiğini hatırlatmam gerek, Allah rahmet eylesin. Emin olun ki, sokaklarda ve muhtelif alanlarda boy göstermek ve Filistin halkının İntifadasıyla birlikteliği ibraz etmek, benzersiz operasyonlar .düzenlemede ve devam ettirmede mücahitlere güç, halka moral vermektedir

Bizler bugün kader belirleyen bir savaş içersinde yer alıyoruz; ama zafer kazanacağımıza da kesinkes inanıyoruz. Biz, öyle bir düşmanla karşı karşıyayız ki, haklarımızı ondan ne müzakere ve diyalog yoluyla, ne uluslararası kurum ve kuruluşlara ümit bağlayarak, ne de büyük güçlerin elini öperek alabiliriz. Bundan eminiz ve Lübnan tecrübesi haklı olduğumuzu göstermektedir. Lübnan'da ülkesini, milletini ve onurunu korumak için hazırolda bekleyen bir direniş var. Siyonist düşmanla mücadele etmenin tek doğru yolu budur. Ben, Filistin halkının görkemli bir zaferi kendi elleriyle ve Allah'ın yardımıyla kazanabileceğine kesinkes inanlardan biriyim. Bizim biraz zamana ihtiyacımız var. Sonunda feryat edip acıyla geri çekilecek olan İsrail'dir. Tecrübe bunu doğruluyor. Olayların akışı bunu doğruluyor. İlahî vaat, Kur'ân'da bunu müjdeliyor. Filistinliler her gün davalarına olan sadakat ve ihlâslarını meydanlarda göstermekte, hazır olduklarını, canlarından ve mallarından geçerek herkesin yüzüne vurmaktadırlar. Ne denli sabırlı olduklarını tehlikelere ve tehditlere, acılara ve zorluklara karşı koyarak bir kez daha vurgulamaktadırlar. Ve sonunda Allah onlara zafer, onur ve azamet bahşedecek. Bu, Kur'ân'daki ilahî vaattir. Biz onlarla omuz omuza olmalı, onların savaşını kendi savaşımız bilmeli, tüm gayretimizle İntifada'ya faydası olacak faaliyetlerde bulunmalı ve tüm .bu sorumlulukları hep birlikte omuzlamalıyız

Yüce Allah'tan, birlik ve beraberliğinizi ve bu kutlamayı hepimizden kabul etmesini niyaz ederim. Bir kez daha vurguluyorum: Bu savaşın geleceği zaferdir. Amerika ve İsrail'in bölgedeki tekebbürünün sonu ise yenilgidir. Çünkü bu ümmetin halkları uyanmış ve bilinçlenmiş, ayaklanarak dini, mukaddesatı ve onurlarını korumak için birçok fedakârlığa katlanmaya başlamışlardır. Biz bölgede meydana gelen olayların ardında, her ne kadar zorlukları, tehditleri ve sıkıntıları beraberinde getirirse de, Allah'ın, sayıları ümmet içerisinde günden güne artan sabredenlere, sadıklara ve .mücahitlere vaat ettiği zaferi görüyoruz

Yüce Allah'tan Bahreyn halkını muvaffak kılmasını ve amellerini kabul etmesini niyaz ederim. Ve O'ndan, zaferini mümkün olan en kısa zamanda Filistin'e göndermesini dilerim. İnşallah hep birlikte, her ne kadar fedakârlık gerektirse de savaş meydanında omuz omuza duracak ve her zaman Allah yolunda, bir başımıza Allah'ın huzurunda bu günlerin hesabını vereceğimiz kıyamet günü hatırına, bu yolu sürdüreceğiz. Allah, namazı ve orucu soracağı gibi, bu karşılaşma meydanını, İslâm'ı, mukaddesatı ve İslâm ümmetinin onurunu savunma meydanını da soracak. İnşallah hepimiz bu dünyada bu savaştan alnımız ak ve muzaffer olarak çıkacak ve ahirette büyük feyiz ehlinden olacağız. .Peygamberlerin ve şehidlerin etrafında huzura kavuşacağız

Muharrem Ayının İlk Gecesinde Düzenlenen Merasimde Yaptığı Konuşma

Yer: Beyrut

Tarih: 1 Muharrem 1424/2003

,Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. Salât ve selam Efendimiz, Nebimiz ve kalplerimizin habibi Ebi'l-Kasım Muhammed'in, pak Ehlibeyti'nin ve seçkin sahabesinin üzerine olsun. Selam olsun bütün nebilere ve resûllere ve Âdem'den kıyamete dek Allah yolunda ölen şehidlere ve cihad eden mücahitlere

*Selam olsun sana ey efendim ve mevlam ey Ebâ Abdullah! Allah'ın selamı benden, senin üzerine“
olsun ebediyen, yaşadığım ve gece ve gündüz devam ettiği müddetçe. Allah, bunu, benim sizi son
”.ziyaretim kılmasın. Selam olsun Hüseyin'e, Ali b. Hüseyin'e, Hüseyin'in evlatlarına ve ashabına*

.Kıymetli düşünürler, bacılar ve kardeşler! Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun
Yüce Allah Kur'ân-ı Kerim'de şöyle buyurur: “*Ey inananlar! Sizi hayat verecek şeylere çağırdığı
zaman, Allah ve Resûlü'ne uyun. Ve bilin ki Allah, kişi ile onun kalbi arasına girer ve siz mutlaka
O'nun huzurunda toplanacaksınız. Bir de öyle bir fitneden sakının ki o, içinizden sadece
zulmedenlere erişmekle kalmaz (umuma sirayet ve hepsini perişan eder). Biliniz ki, Allah'ın azabı
şiddetlidir. Hatırlayın ki, bir zaman siz yeryüzünde aciz tanınan az (bir toplum) idiniz; insanların
sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz da şükredesiniz diye Allah size yer yurt verdi; yardımıyla
sizi destekledi ve size temizinden rızıklar verdi. Ey iman edenler! Allah'a ve Peygamber'e hainlik
etmeyin; (sonra) bile bile kendi emanetlerinize hainlik etmiş olursunuz. Biliniz ki, mallarınız ve
çocuklarınız birer imtihan sebebidir ve büyük mükâfat Allah'ın katındadır. Ey iman edenler! Eğer
Allah'tan korkarsanız O, size iyi ile kötüyü ayırt edecek bir anlayış verir, suçlarınızı örter ve sizi
bağışlar. Çünkü Allah büyük lütf sahibidir. Hatırla ki, kâfirler seni tutup bağlamaları veya
öldürmeleri yahut seni (yurdundan) çıkarmaları için sana tuzak kuruyorlardı. Onlar (sana) tuzak
kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah tuzak kuranların en iyisidir.”³⁹*

furkan oluş özelliği ve nuruyla birlikte geldi çattı. Bizlere bu mekânda tekrar o azim günleri yâd etme ve dünyamız ve ahiretimiz için azık edinme tevfiği inayet buyurmasından dolayı Allah'a hamd .ediyorum

Hicri yılın ilk gecesi olan bu gece, beşeriyet tarihinde, bilhassa İslâm tarihinde dönüm noktası olan bir hadiseyi hatırlatır. Bu hadise, Hz. Peygamber'in (s.a.a.) Mekke'den Medine'ye hicretidir. Allah Resûlü, Mekke'den, kendisini hapsetmek ya da sürmek veya öldürmek isteyenlerden uzaklaşmak için ayrıldı. Onlar en son Hz. Peygamber'i öldürmeye karar vermişlerdi. Onlar, Mekke'nin tağutlarıydılar. Ebu Süfyan, Ebu Cehil ve Mekke'nin ve Kureyş'in diğer serkeşleri, İslâm'a ve Peygamber'e savaş .açmışlardı

Sözlerime bu büyük ve mübarek hicreti hatırlatarak, onun yol göstericiliğini ve anlamını zikrederek başladım. Ama bu gece, Kербela hadisesinin meydana geldiği Muharrem'in de ilk gecesi. Savaş aynı savaştı; hedef aynı hedefti; duygular, hisler ve kinler aynı duygular, hisler ve kinlerdi. Değişen .yalnızca bazı başlıklar, hedefler ve planlardı

Şüphesiz Kербela hadisesini meydana getiren fikrî ve siyasî sebeplerin bir kısmının kaynağı Peygamber döneminde aranmalıdır: Peygamber'in hicretteki konumuna ve Ebu Süfyan'ın ve Ebu Cehil'in elinden kurtulup Bedir'de elde ettiği coşkulu zafere duyulan kinde. Bu açıdan iki hadise arasında irtibat vardır; dede-torun irtibatından daha güçlü, tasavvur edilemeyecek kadar derin bir irtibat. Yalnızca geçen günler ve yıllar aynı güne denk gelen bu iki olay arasındaki güçlü irtibatı ortaya çıkarabilir. Bu gecede, önümüzdeki gün ve gecelerde, bu on günde, bu iki hadiseden ilham alarak Allah Resulü'nün ve Ehlibeyti'nin bereketlerinden ve torunu Hüseyin'in kanından istifade .etmeye, feyiz alamaya çalışacağız

Bacılar ve kardeşler! Hicret sahibinin, yani Hz. Muhammed'in (s.a.a.), Müslümanların nazarındaki azameti ve makamı bilinmektedir, aşikârdır. Biz, mahlûkatın efendisinin, hilkatın başlangıcından kıyamete dek yeryüzündeki en yüce insanın hicretinden söz ediyoruz. Bu makama sahip birinin hicreti, herhangi birinin veya ne kadar kıymetli olursa olsun bir rehberin, bir düşünürün hicretinden farklı bir .değere, konuma ve kutsiyete sahiptir

Aynı şekilde Kербela'dan söz ettiğimizde, yalnızca cihaddan, şehadetten, mücahidlerden ve sabredenlerden söz etmiş olmuyoruz; bilakis Allah'ın ve Resûlü'nün (s.a.a.) nezdinde kendine has ayrıcalıklı bir makama sahip olan mümtaz insanlardan söz ediyoruz. Mücadele önderinin, Kербela mücahidinin, o topraklarda muhasara altına alınıp sonra şehid edilenin kim olduğuna dikkat edersek, .her yıl andığımız hadisenin ehemmiyetini, azametini ve kutsiyetini kavrayabiliriz

Bu önder, imam, mücahid ve Kербela şehidi, Allah Resulü'nün kızının oğludur. Ehlibeyt İmamlarının (a.s.) rivayetleri bir yana, bütün Müslümanlar onun ve ağabeyinin, İmam Hasan'ın (a.s.) faziletlerini, Allah Resûlü'nün ağzından ve birçok sahabenin dilinden aktarmışlardır. İslâm kaynakları, Şii olsun Sünni olsun, akrabalık duygularıyla söz söylemeyen, arzusuna göre konuşmayan, nitekim "o arzusuna göre konuşmaz"⁴⁰, Allah Resûlü'nden, bu iki İmamın faziletlerine dair .nakledilen rivayetlerle doludur

.Necm/4

Müslümanlar kaynaklarında ve hadis külliyatlarında, Allah Resûlü'nden (s.a.a.) tevatür derecesine ulaşmış birtakım hadisler aktarılır; kitap ismi, ravi adı ve senet zinciri belirtmeye gerek yok. Burada aktaracağım rivayet Şii ve Sünni kaynaklarda mevcuttur, merak edenler hadis külliyatlarına .başvurabilirler

Herkes Allah Resûlü'nün (s.a.a.) şöyle buyurduğunu nakleder: *“Hasan ve Hüseyin cennet gençlerinin efendisidir.”* Kimileri bunun sadece kişisel bir makam olduğunu zannediyor! Cennet gençlerinin efendisi olan bir kimsenin günah işlediği ya da kan döktüğü veya zamanın imamına karşı kıyam ettiği ve bazılarının iddia ettiği gibi, dedesinin kılıcıyla öldürüldüğü nasıl düşünülebilir? .Hâlbuki dedesi onun hakkında cennet gençlerinin efendisi demiştir

Dolayısıyla o, sadece cennet gençlerinin efendisi değildir; bu makamın ne anlama geldiğini incelememiz gerekir. Acaba o yalnızca Allah Resûlü'nün akrabası olması dolayısıyla mı cennet gençlerinin efendisi oldu? Yoksa hepsi Allah için olan yaşamı, tavrı, ibadeti, cihadı ve fedakârlıkları ?sayesinde mi Hz. Peygamber'in haber verdiği bu makamı elde etti

Enes b. Mâlik şöyle der: *“Resûlullah'ın (s.a.a) yanına gittiğimde Hasan ve Hüseyin, onun karnının üzerinde bir aşağı bir yukarı hareket ediyorlardı. Resûlullah, ‘Bu ikisi benim, bu ümmet içerisindeki .kokumdur’* buyurdu

Zeyd b. Erkam Allah Resûlü'nden şöyle nakleder; bu rivayet muhtelif senetlerle birçok kitapta nakledilmiştir: *“Aranızda biri diğerinden ağır iki emanet bırakıyorum. Onlara sarıldığınız müddetçe asla dalalete düşmezsiniz: Semadan arza uzanan Kur'ân ve Ehlibeyt'im. Bu ikisi Kevser havuzunda bana kavuşuncaya dek birbirlerinden ayrılmazlar. O halde benden sonra onlara nasıl .davranacağınıza dikkat edin*

Allah Resûlü'nün (s.a.a.), Hasan ve Hüseyin sevgisine ve Müslümanlara onları sevmelerini emrettiğine; Allah'ın onları sevenleri sevdiğine ve onlara düşman olanlara düşman olduğuna dair .rivayetlerin sayısı çoktur ve hepsi mütevatirdir

Buna göre biz, en azından herkesin cennet gençlerinin efendisi olduğunda görüş birliğine vardığı birinden söz ediyoruz. O, Resûlullah'ın (s.) kokusudur. O, Hz. Peygamber'in sevdiği ve Müslümanlara sevmelerini emrettiği kimsedir. *“Allah onu seveni sever”* buyrulmaktadır. O, Peygamber'in Ehlibeyt'indedir; ona sarılan dalalete düşmez, dünyanın keşmekeşliğine kapılmaz. Biz bu insandan, bu önderden, bu mücahidden ve bu şehidden söz ediyoruz. Bu nedenle, söylediğim gibi, .bu hadise kendine has ayrıcalıklı bir değere, makama ve azamete sahiptir

Bugün, bu gündüz ve gecelerde, bu hadiseyi hatırlamakla nasip elde eden bizzat bizleriz. Bir damla gözyaşı akıttığımızda veya kalbimiz titrediğinde nasiplenene biziz. Ebu Abdullah, Şehitlerin Efendisi (a.s.), melekût âlemindeki yüce makamında, şehadet şerbetini içerek elde ettiği o yüce makamda, bizim kendisi için yaptıklarımıza, tabii onun için bir şey yapabiliyorsak eğer, ihtiyaç duymaz. Ondan öğrenen biziz, azık toplayan biziz; bize veren o, bize yol gösteren o, bizimle konuşan, aklımızı, kalbimizi ve kulağımızı kanının intikamını alacak olanın çınlayan sesiyle dolduran ve ellerimizi, dünyada ve ahirette Allah'ın istediği gibi olmamız için, izzet, kurtuluş, saadet ve zafer yolunda tutan .o

Bu meclislere ve merasimlere bu bakış açısından bakmalıyız. Biz buraya nasiplenmek ve öğrenmek için geldi. Genel başlık budur. Burada gözyaşı dökersek veya dökmeye çalışırsak, mal bağışlarsak .bunu kendimiz için yaparız

Biz kendimize ihsanda bulunuruz; çünkü her ne yaparsak fazlasıyla bize geri döner ve biz onu karşımızda hazır buluruz; gerek doğrudan etkisiyle dünyada, gerekse sonucuyla ahirette. *“O gün ne mal fayda verir, ne evlat. Ancak Allah'a kalbiselim ile gelenler (o günde fayda bulur.)”*⁴¹

.Şuârâ/88-89

Bacılar ve kardeşler! Bu gece bu bağlamda bir konuşma yapacağım ve geçen yıllarda olduğu gibi

salt düşünsel ve kültürel konulara; hayatımızla, konumumuzla ve karşı karşıya olduğumuz sorunlarla .doğrudan ilişkisi olmayan konulara girmekten sakınacağım

Hz. Peygamber'in (s.a.a.) Mekke'deki hareketine, hicrete, Medine dönemine; Hz. Peygamber'in hicretinden vefatına kadarki hayatına dönecek olursak; yine Hüseyin'in Âşûrâ hareketine göz atacak .olursak, ifade ettiğim gibi, derin bağlantılar görürüz

Daha önce zikretmeyi unuttuğum Şia'nın ve Ehlisünnet'in kaynaklarında mevcut şu hadisi hatırlamamız yerinde olacaktır: "*Hüseyin bendendir, ben de Hüseyin'denim.*" Bu beyan edilebilecek en ince tabirdir. Mahbup, aziz, koku... Bütün bunlar Hüseyin'in vasıflarıdır, ama Allah Resülü'nün Hüseyin hakkında söylediği en kıymetli söz, "*Hüseyin bendendir*" sözü, bundan da önemlisi "*Ben de Hüseyin'denim*" sözüdür

Bu iki harekete göz attığımızda, bu hareketlerin liderlerinin şahsiyetinde ve ayrıca bu iki hareketin liderlerinin yandaşlarının ve takipçilerinin şahsiyetlerinde birtakım vasıflar bulunması gerektiğini anlarız. Onlar esaslı ve önemli birtakım vasıflara sahiptiler. Bütün bu vasıfları tek tek ele alma .fırsatımız olmadığından yalnızca birkaç tanesine işaret etmekle yetineceğim

İlk vasıf, sadakat ve ihlâstır. Bu vasıf şu şekilde ifade edilebilir: Sorumluluk hissi. Allah Resûlü'nün (s.a.a.) Allah'ı tanıdığı, O'na ibadet ettiği ve Allah katında yüce bir makama sahip olduğu halde halk karşısında sorumluluk hissetmemesi mümkün müdür? Asla mümkün olamaz. Allah Resûlü, imanı, manevî yüce makamı, cenneti ve Allah katındaki ikramı kendisine tahsis etme düşüncesinde miydi? Asla. Peygamber, halk ve insanlık karşısında sorumluluk hissetti. O, yalnızca çağdaşlarını, kendisiyle birlikte yaşayanları göz önünde bulundurmada; aksine ağzından çıkan her sözde, yaptığı her amelde, yaşam tarzında, hayatında ve ahlakında, savaşında ve barışında, Allah'tan emanet alıp aktardığı vahiyde, bütün bunlarda, kıyamete dek gelecek nesilleri göz önüne aldı. O, insanları seviyor, onların iyiliğini ve hidayetini istiyordu. Bütün insanlığın dünyada ve ahirette kurtulanlardan, felah .bulanlardan olmasını istiyor; dünyada zillete ve ahirette azaba duçar olmalarını istemiyordu

Allah Resûlü'nün (s.a.a.) hisleri ve haletiruhiyesi böyleydi. Öyle ki neredeyse üzüntüsünden ölecekti; çünkü Kureyşliler ve Arabistan yarımadasındaki Araplar, Peygamber'in getirdiği hak sözü, .bırakın kalp kulağıyla dinlemeyi, kafa kulağıyla bile dinlemiyorlardı

Allah Resûlü (s.a.a.), halkı karanlıklardan nura çıkarmak için gayret gösterdi ve bu yolda Ehlibeyt'inden ve yaranlarından, Muhacir ve Ensar'dan büyük fedakârlıklar gösteren ihlâslı insanlar ona yardımcı oldular. Bu durum, her şeyden önce, halka karşı sorumluluk hissini düzeyini .göstermektedir

Ebu Abdullah'ın (a.s.) hareketinden söz edecek olursak, aynı şey onun için de geçerlidir. Hüseyin evinde oturabilir, kendisinin, ailesinin, çocuklarının ve ashabının güvenliğini sağlayabilirdi. Yezid'e biat edip, halktan, İslâm'dan bana ne, Muhammed'in (s.a.a.) dininden bana ne, Muhammed'in ümmetinden bana ne, ben bir şey yapamam, namazımı kılar, orucumu tutar, Allah'a ibadet eder, Peygamber'in hadislerini her yerde rivayet eder, Peygamber'in şehrinde yaşar, her gün kabrini ziyaret ederim, diyebilirdi. Halkın dini, kaderi, dünyası ve ahireti beni ne ilgilendirir, diyebilirdi. Ama Hüseyin öyle yapmadı. Hüseyin sorumluluk hissine, onun gibi birinin sahip olabileceği en yüksek .seviyede sahipti

Sonuç olarak, Allah Resûlü'nden (s.a.a.), torunundan ve bu iki hadiseden, bu zamanda, bu çağda ve .bu nesilde öğrendiğimiz şey, moral gücüne ve sorumluluk hissine sahip olmamız gerektiğidir İslâm'ın insanın konumuna anlam yükleyen yüce fikri, insanı sorumlu bir varlık olarak görmesidir.

İnsan cemadâtta, nebatâtta, hayvanâtta ve etrafımızı kuşatan mahlûkattan farklıdır. İnsan değerli olduğundan, söylediği her sözden, yaptığı her amelden, duygularından, hislerinden, sevgi ve nefretinden, savaşından ve barışından sorumludur. İnsan sorumlu olduğundan dolayı Allah'ın halifesi olmuştur. Sorumluluk, insana yüce bir makam kazandıran sebeptir. Bu sebep, insanı, cennetin en yüksek derecelerine yükseltebilir ya da onu cehennemden en aşağı tabakalarına düşürebilir; çünkü o .sorumludur. Allah'ın insana bir sorumlu gibi davranması, insana saygı duyduğu anlamına gelir

Sorumluluktan söz ettiğimizde kimileri, evet, diyorlar, biz etrafımızdakilere karşı, vicdanımıza, değerlerimize karşı, milletimize, ailemize, ümmetimize ve tarihimize karşı sorumluyuz. Doğru, ama her şeyden daha önemlisi, daha büyüğü ve daha kalıcı olanı, bizim, bizi yaratan ve bize rızık veren dünyanın ve ahiretin Rabbi Allah'a karşı sorumlu olduğumuzdur. Vicdan, halk, ümmet ve tarih hepsi fani dünyaya aittir. Bizi birinci derecede ilgilendiren, gece gündüz üzerinde düşünmemiz gereken şey, Allah karşısındaki sorumluluğumuzdur. Tarihin bize insafıca ya da zalimce davranmasının bir önemi yok; çünkü tarih fani dünyaya aittir. Halkın tutumunda, tavırda ve sözde, bize karşı insafı olmasının ya da bize zulmetmesinin bir önemi yok. Önemli olan, Allah'ın huzurunda olduğumuzu bilip itaat, dindarlık, takva ve ibadet makamında olmamız ve bu yolla ilahî rızaya ulaşmamızdır. Önemli olan budur. Bacılar ve kardeşler! Allah Resûlü (s.a.a.) bize sorumluluk hissini, İslâm olmanın rûknü ve .dindarlığın ayrılmaz parçası olduğunu öğretir

Allah Resûlü (s.a.a.) şöyle buyurur: “*Müslümanların sorunlarıyla ilgilenmeden sabahlayan ve akşamlayan bizden değildir.*” Filistinlilerin ve Lübnanlıların sorunlarıyla, filan halkın .problemleriyle ilgilenmeyen demiyor. Bizim sorumluluk alanımız İslâm'dır

Biz daha geniş bir alanda sorumluyuz, beşeriyete karşı sorumluyuz. Allah Resûlü yalnızca Müslümanları düşünmüyordu. Peygamber'in kendileri için üzüldüğü, neredeyse canından olacağı insanlar Arabistan'ın “la ilahe illallah” deyip kurtulmaktan kaçınan müşrikleri ve putperestleriydi. .İmam Hüseyin'den (a.s.) de sorumluluk hissini öğreniyoruz

Dolayısıyla mevcut durumda, yorgunluk hissine kapılmamız, ümitsizliğe düşmemiz asla doğru değildir. Her zaman sorumluluğu alınabilecek bir şeyler vardır; yeter ki biz ihtimam gösterelim, araşturalım, hissedelim, yoldaşlık edelim ve sorumluluk alalım. Elbette sorumluluğu gücümüz ölçüsünde yükleniriz: “*Allah her şahsı, ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar.*”⁴²

.Bakara/286

Sorumluluk, güç ölçüsünce. Ama gücümüz ve kudretimiz az da olsa, özenli olmalı, yoldaşlık etmeli ve bu zamanda dünya genelinde İslâm'ı ve Müslümanları ilgilendiren meseleleri takip etmeliyiz. Hiçbir Müslüman şu an olanlar, Filistin'de, Lübnan'da ve bölgede yaşananlar, Amerika'nın .Arap ve İslâm ülkelerine yönelik savaş projeleri vb. beni ilgilendirmez, diyemez

Böyle diyen birisi İslâm'la olan bağlarını koparmış sayılır. Allah Resûlü (s.a.a.) buyurur: “*Müslümanların işleriyle ilgilenmeden sabahlayan ve akşamlayan bizden değildir*”

İkinci vasıf, bütün alanlarda bilgi edinme, ilim sahibi olma ve bilinçlenmedir. Bir ümmetin, bir milletin ya da bir grubun hareketinden söz ettiğimizde, kuşkusuz, bu grubun liderinin ve takipçilerinin, .altını çizerek söylüyorum takipçilerinin, tarihî, siyasî ve toplumsal bilincinden söz etmiş oluruz

Yalnızca bir grup liderinin olayların öncesini, akışını ve hedeflerini bilmesi yeterli değildir. Takipçilerinin, onun yolunu izleyenlerin, onun sancağı altında toplananların da meydana gelen .olayları bilmesi, takip etmesi ve bilinç sahibi olması gerekir

Bu konuda da Allah Resulü'nden (s.a.a.) ve torunu Ebu Abdullah Hüseyin'den (a.s.) ders alırız.

Allah Resulü kendisine tevdi edilen görevin bilincindeydi, etrafında gelişen olaylardan haberdardı. Kureyşlilerle ve onların hamisi Yahudilerle karşı karşıya gelmenin ne demek olduğunu biliyordu. Hareketin aşamalarından haberi vardı. Düşmanın tehditlerinden ve komplolarının farkındaydı. Ne hazırlaması gerektiğini, nasıl bir programa sahip olması gerektiğini ve kiminle çarpışması gerektiğini biliyordu. Etrafındakiler de ona kulak veriyorlardı. Allah Resûlü, etrafındakilerden bilgi saklamıyordu. Peygamber, kendisini komutan, etrafındakileri asker gören ve onlardan kendisini körü körüne takip etmelerini isteyen bir lider gibi davranmadı. Evet, Allah Resûlü, takipçilerinden itaat .istedi ama onlardan sorunların ve yaşananların bilincinde olmalarını da talep ediyordu

Ebu Abdullah (a.s.) da kıyam etti. O, Yezid'in hükümetinin istikrar bulmasının ne demek olduğunu biliyordu. Ümmet ya da kendisi Yezid'e biat ederse ne olacağını biliyordu. Bu yöneticinin ve bu nizamın içini okuyordu. Siyasetlerinin dedesinin dinine, dedesinin ümmetine ve ümmetin geleceğine ne yapacağını biliyordu. Bütün bunların çok iyi farkındaydı, her şeyden haberdardı. Etrafındaki insanlara bunları anlattı, onlara tehlikeleri haber verdi; bu yüzden bir kısım insanlar ona yaran .olurken, bir kısmı da onu yalnız bıraktı

Bacılar ve kardeşler! İkinci vasıf şudur: Etrafımızda gelişen olaylardan haberdar olmalı, .dostlarımızı ve düşmanlarımızı çok iyi tanımalıyız

Bazen insan bazı koşullar altında günah işler. Tarihin bir döneminde hata edersek, hatamız tarihi bir hata olur, sıradan bir hata olmaz. Hatanın gelecekteki etkilerini görmezden gelmek mümkün olmayabilir. İzleri ümmetin gelecek nesillerini uğraştırabilir. Bu yüzden bilinçli olmalı, tanımalı ve anlamalıyız. Bu, nebevî ve Hüseyinî hareketin vasıflarındandır. Bu, Kerbelaî olmanın önemli .vasıflarındandır

Hüseyin'in (a.s.), ümmetin içinde başka düşmanları da vardı. Ama Hüseyin'in (a.s.) saptadığı en .tehlikeli düşman Yezid idi ve bu yüzden onunla savaştı

Bizler bugün etrafımızda olan biteni bilmekle, bilinçlenmekle yükümlüyük. Ne yazık ki bir grup, acaba müctehid ve fakih, zamanını ve mekânını tanımalı, siyasî gelişmeleri takip etmeli, ekonomik değişimlerden, yeni dünya düzeninden, küfür kuvvetlerinin İslâm'a, ümmete ve mustazaflara yönelik tehditlerinden haberdar olmalı mıdır, gibi bir takım tartışmaların içine giriyor. Bu grup hala bu konuyu tartışıyor! Hâlbuki biz, müminin zamanının şartlarını tanıması gerektiğine dair otuzdan fazla .rivayete sahibiz. Mümin, zamanın şartlarını tanımadan mümin olamaz

Bacılar ve kardeşler! Zamanını tanıyan kimdir? Zamanını tanıyan, etrafında olan bitenden veya en azından bir kısmından haberdar olan kimsedir. Dostunu ve düşmanını tanır, tehlikelerin ve tehditlerin farkındadır ve öncelikleri bilir. Zamanı tanımanın anlamı budur. Ama insan zamanın, toplumun ve dünyanın gerisinde kalır; namaz kılar, oruç tutar, hac eder, Kur'ân okur ve âbid, zâhid, dindar, Allah .katında yüce makam sahibi takvalı biri olduğunu zannederse hata eder

Biz zamanı tanımak için aldanmamak, şeytanların tuzaklarına düşmemek ve münafıklardan .etkilenmemek için gerçek bir bilince ihtiyaç duyarız

Bacılar ve kardeşler! Müslümanların şu asırda karşı karşıya oldukları tehlike, Amerikan nifakıdır. Bilinç eksikliğimizin tehlikesi ise yanılıp Amerika'ya güvenmemiz olur. Bunun sonucunda Amerika'nın bizim nazarımızdaki konumu değişir ve biz ABD'nin Arap ve İslâm dünyasının başına gelen musibetlerin kaynağı, bütün belaların sebebi, ifsat eden, saptıran, dalalete düşüren ve Allah'tan uzaklaştıran neden ve İmam Humeyni'nin buyurduğu gibi "büyük şeytan" olduğunu unuttur, Amerika'nın kurtarıcımız olduğunu, bizi zalimlerden kurtardığını, bize adalet, demokrasi ve saadet

getirdiğini zannederiz. Böyle düşünmeye başladığımız gün, halklarımız, etraflarında gelişen olayları .idrak etmede büyük bir tehlikeyle karşı karşıya kalmış olurlar

Bazen yaşananlar, hisler ve musibetler, tahammül sınırlarını aşar. Ama bu zorluklar yüzünden .hataya düşmemeli, düşmanlarımızı dost zannetmemeli, onlara güvenmemeliyiz

Bacılar ve kardeşler! Unutmamız gerekir ki, son elli yıldır bölgede yaşanan zulümde, katliamlarda, .cinayetlerde ve facialarda Amerika'nın parmağı vardır

Amerika ve işbirlikçileri olmasaydı, İsrail bir an dahi var olamazdı. Amerika, bugün İsrail'in, Filistin'deki Gazze Şeridi kamplarında ve bölgenin tamamında işlediği ve işlemekte olduğu cinayetlere ortaktır. Amerika cinayete karışmıştır. Sizin Müslüman kardeşleriniz, Amerikan silahlarıyla, Amerika'nın siyasî ve manevî destekleriyle öldürülmekte, evleri yıkılmaktadır. Hiç .kimsenin bu gerçeği unutmaması gerekir

Bir kez daha tekrarlıyorum: Âlimlerimizin, dostlarımızın, kadınlarımızın ve çocuklarımızın öldürülmesinde parmağı olan, İsrail'i ve daha birçok zalimi başımıza musallat eden düşmana yönelmemiz, güvenmemiz ve hedeflerimizin onun eliyle gerçekleşeceği zannına kapılmamız, ona .yardım elimizi uzatmamız en büyük facia ve hatadır

Evet, bugün orada burada zulüm, baskı ve tehdit vardır. Ama unutmayalım ki bugün Müslümanlara, hatta İslâm'a yönelik en büyük tehdit kendi hatalı saptamalarımızdır. Bizler, Hüseyin, Yezid'in .neredeyse yok etmek üzere olduğu İslâm dinini savunmak için kıyam etti, diyoruz

Bacılar ve kardeşler! Bugün Amerika buraya petrolü ele geçirmek için gelmedi. Petrol zaten Amerika'nın elinde! Üretimi artırmak istediğinde OPEC bunu yapıyor. Üretimi düşürmek istediğinde de OPEC üretimi düşürüyor. Fiyatları yükseltip indirmek istediğinde OPEC bunu da yapıyor. Evet, tam olarak ifade etmek istersek şöyle deriz: Amerika, petrol üzerindeki otoritesini güçlendirmek için geldi; petrolü ele geçirmek için değil. Müslümanların petrolü zaten hiçbir zaman Müslümanlara ait olmadı ki şimdi Amerika'nın Arap ve Müslüman petrolünü ele geçirmek için geldiğini söyleyelim. Arapların ve Müslümanların petrolü Amerika'nın elindeydi ve elinde olmaya devam edecek! Evet, Amerika petrol üzerindeki otoritesini güçlendirmek istiyor; ama bu Amerika'nın dördüncü ya da .beşinci veya altıncı hedefi. Amerika'nın birinci hedefi dünyaya hâkim olmak

İslâm Devrimi'nin İran'da zafer kazanmasından sonra, Arap ve İslâm dünyasındaki İslâmî uyanışın ardından, Amerika'nın İslâm ve Arap dünyasına nüfuzuna engel olan, çıkarlarını koruyan kukla kurumları ve rejimleri tehdit eden şey, birinci derecede, İslâm ümmetinin peygamberine, Muhammed .b. Abdullah'a (s.a.a.) dönmesi olmuştur

Bu yüzden Amerika İslâm karşıtı savaş başlattı. Evet, bunda kuşku yok! Geçen yıl da bunu söylemişim; ama bu yıl bu savaş şiddetlendi. Amerika, İslâm Devrimi'nin İran'daki zaferinden sonra, saldırılarını Şii İslâm üzerinde yoğunlaştırmıştı; ama yirmi yıllık süreçten sonra, Müslümanların, dinlerine, peygamberlerine ve Kur'ân'a döndüklerini gördü ve artık sömürüleceklerini, zulüm .karşısında sessiz kalamayacaklarını ve zalim tağutu kabul etmeyeceklerini anladı

Bu yüzden bugünkü Amerikan hükümeti, önceki Amerikan hükümetlerinden daha fazla, Peygamberimizi hedef almıştır. Bu savaş, Peygamber sonrası döneme ait bir savaş değildir, bizzat Peygamber'in kendisiyle savaştır. Amerika, dünya çapında yazılan, söylenen ve yayımlanan şeyler aracılığıyla Allah Resûlü'nün (s.a.a.) şahsiyetini ve Kur'ân'ı en çirkin saldırıların hedefi yapmıştır.

.Ben, onların Peygamberimiz hakkında söyledikleri bazı şeyleri aktarmaktan dahi utanıyorum Onlar bu dinin kendileri için bir tehdit olduğunu çok iyi anladılar. Eğitim sistemimize müdahale

etmelerinin nedeni de budur. Amerikalılar dinî eğitimimizi dahi dikkatle düzenlemek istiyorlar, zira .dini eğitimi müfredatımızdan tamamıyla kaldıramayacaklarını biliyorlar Amerika oradaki buradaki siyasî sistemi değiştirmek için ya da İslâm topraklarının köşe bucağını işgal etmek için gelmedi; bu ümmeti tüm gücüyle fesada ve dalalete sürüklemek, dininden ve .peygamberinden uzaklaştırmak için geldi

Bugün Amerika, şeytanın hilkat günü hazırladığı komployu gerçekleştirmek için tüm gücüyle çalışıyor: *“Ben de onları saptırmak için senin doğru yolunun üstüne oturacağım.”*⁴³

.A'râf/16

Geçmişte Amerika siyasete karışmamamız şartıyla camilerimizin dolup taşmasını kabullenebilirdi. Ama şimdi Amerika'nın projesi, hiçbir caminin dolmamasıdır; bilakis o, gençlerimizin meyhaneleri ve fesat yuvalarını doldurmalarını; bizim geçmişle, dinimizle, düşüncemizle, onurumuzla ve şerefimizle bağlarımızı koparmamızı; yalnızca Batı'yı taklit etmekle kalmayıp, gerçi çoğumuz bugün .böyleyiz, ona köle olmamızı istemektedir

O halde mesele, siyasî ve ekonomik çatışmanın ve orada burada bir ülkenin işgal edilmesinin çok ötesindedir. Önemli olan bizim aldanmamamız, dayanak noktamızı değiştirmememizdir. Allah'a dayanmak yerine, maazallah, O'ndan ümit kesip Amerika'ya dayanmamız, kendimizden ümidi kesip Amerika'ya güvenmemiz, bu ümmetin mücahidlerine ve salihlerine değil Amerika'ya güvenmemiz, .bugün karşı karşıya olduğumuz en büyük tehlikedir

Size sesleniyorum! Amerika bölgemizde meydana gelen bütün husumetlerden ve çatışmalardan; ırk, kavim, mezhep, düşünce ve siyaset kavgalarından faydalanacaktır. Biz meseleleri kişisel bakış açımızla değerlendirir, meseleleri daha kapsamlı ele almazsak, anlayışta ve kavrayışta hataya düşer .ve sonuçta tutumlarımızda da hata ederiz

Buna göre ikinci vasıf, bilinçli olmaktır. Bilinçli olmalı ve etrafımızda gelişen olayları idrak etmeli .ve ona göre eyleme geçmeliyiz

Üçüncü vasıf, savaş meydanını doğru saptama gücü ve gerekeni yapmaktır. Bu noktada Allah Resulü'nün (s.a.a.) azameti ortaya çıkar. O, Mekke'de iken ne yapması gerektiğini biliyordu. Bu .yüzden eline silah almadı. Ve Medine'de iken ne yapılması gerektiğinin de farkındaydı

Bilge ve ağâh lider, İslâmî hedeflere, ilkelere ve değerlere uygun kararlar alır ve vaziyeti, tehditleri, tehlikeleri ve maslahatları saptar. Allah Resûlü (s.a.a.), yaranı Ebu Cehil'in ve Ebu Süfyan'ın kırbaçları altında işkence görmesine, evlerinin kuşatılmasına ve Mekke'den sürülmelerine rağmen Mekke'de bu yüzden savaşmadı. Ama Peygamber Medine'de farklı bir yöntem izledi. Peygamber'in Mekke'de savaşmaya cesaret edemediği, ama Medine'de cesaretini topladığı asla .söylenemez. Değişen Peygamber değildi; şartlar, durum, maslahatlar ve hedefler değişmişti

Kerbela hadisesi de aynıdır. Hüseyin (a.s.) bu mücadele yöntemini seçtiğinde, başka hiçbir yöntemin kendisini hedeflerine ulaştıramayacağını biliyordu. Dedesinin dinini koruyacak yöntemin bu olduğunun bilincindeydi. Şehadeti talep etmesinin, mazlumluğun son safhasında tağutî düzenin temellerini sarsacağını, alt üst edeceğini ve dolayısıyla dedesinin dininin o hassas aşamada yok .edilemeyeceğini biliyordu

Bizler de şu zamanda mücadele yöntemi ve mücadelenin yeri ve zamanı konusunda hataya düşmemeliyiz. Mücadele daima ayaktadır. Allah Resûlü (s.a.a.), Mekke'de de, Medine'de de mücadele etti. Ama şekil, yöntem ve araç, bugünün diliyle taktik, aşama aşama, zamana ve mekâna .göre, mücadeleden mücadeleye farklılık gösterdi. Bu bilincinde olmamız gereken sorumluluğumuzdur

Günümüzde nebevî ve Hüseyinî hareketin takipçisi olan çağdaş hareketlerin liderlerinin ve takipçilerinin sahip olması gereken beşinci vasıf, cüret, şecaat ve azimdir. Bugün tehlikeleri analiz eden, öncelikleri çok iyi belirleyen, geniş malumat sahibi, sahip olduğu bilgiyi iyi değerlendiren, öngörülerde bulunan, hatta mücadelenin muhtelif aşamaları için proje ve taktik belirleyebilen birçok insan var. Biz bu insanlara teorisyen veya ideolog diyoruz. Vaziyeti ve mevcut durum karşısında izlenecek yöntemi çok iyi analiz eden teorisyenlerle ve ideologlarla karşılaşabilirsiniz; ama bu .insanların çoğu tavır alma, meydana çıkma cesaretine, aktif katılım azmine sahip değildirler

Bu insanların bizim açımızdan önemi nedir? Bırakın yapabildikleri ölçüde yazsınlar, çizsinler ve konuşsunlar. Onlar mücadele meydanına gelmezler; çünkü cüret, şecaat ve azimden yoksundurlar. İslâm Peygamberi en büyük ulu'l-azm (azim sahibi) peygamberdi; tasavvur olunabilecek, bir insandan .beklenebilecek en güçlü azim, Muhammed b. Abdulah'ta (s.a.a.) mevcuttu

Evet, Hüseyin'in (a.s.) zamanında da tehlikeleri çok iyi idrak eden insanlar vardı. Hüseyin'in (a.s.) etrafında, açıkça günah işleyen, fısk ü fücür içinde yaşayan saldırgan Yezid b. Muâviye gibi tağut, katil, fasık ve facir bir yöneticinin tehditlerini idrak edebilen insanlar vardı; ama onlar bu tehlike ve tehditlerle mücadele etme cüret, şecaat ve azmine sahip değillerdi. Ama Hüseyin (a.s.) bütün bu .vasıflara sahipti

Son olarak cüret, şecaat ve azmin yanı sıra üzerinde durmak istediğim vasıf, dava uğruna can feda etmeye hazır olma vasfıdır. Kimileri meydana çıkma cesaret, azim ve iradesini gösterebilirler, ama bunun daha üst seviyesi olan şehadete ve can feda etmeye hazır değildirler. Böyle kimseler, kardeşleri ve dostları öldürülüp şehid edilse de,, ölüm onlardan, ciğerparelerinden ve sevdiklerinden uzak ve başkalarının evleri yıkılırken kendi evleri güvende oldukça meydanlarda mücadele etmeye hazırdırlar. Ama eğer mücadele evlerini, mallarını ve yaşamlarını tehdit eder hale gelirse, barışçı .çözüm yolları aramaya koyulurlar

Nebevî ve Kerbelâî hareketin takipçilerinin önemli vasıflarından birisi, kadın olsun erkek olsun, liderlerinin ve takipçilerinin fedakârlığa, can ve mallarını, ailelerini ve sevdiklerini feda etmeye .hazır olmalarıdır

Allah Resûlü'nün (s.a.a.) yöntemi böyleydi. O, kendisi, Ehlîbeyti ve yaranları hakkında zorluklara, üzüntülere, açlığa, tehditlere ve sürgüne tahammül gösterdi. Hatta öyle ki "*Benim eziyet gördüğüm kadar hiçbir nebi eziyet görmemiştir*" diye buyurmuştur

Tarihi okuyun! Allah Resulü'nün (s.a.a.) siretinde gevşeklik ve zaaf gösterdiği, tereddüt ettiği, şüphe duyduğu, pişman olduğu veya karamsarlığa düştüğü bir an var mıdır? Asla! Maruz bırakıldığı bütün sıkıntılar, eziyetler ve musibetler karşısında Hz. Peygamber'in (s.a.a.) Allah yolunda ölme .azmi, şevki, muhabbeti ve hazırlığı katlanarak artıyordu

Peygamber torunu, Şehidlerin Efendisi Ebu Abdullah Hüseyin (a.s.) de böyleydi. O da kendi canını, çocuklarının, kardeşlerinin, yeğenlerinin ve yaranlarının canlarını cihad meydanında Allah için feda .etti. Bu, bizim bu dönemde en fazla ihtiyaç duyduğumuz şeydir

.Direniş, bir dereceye kadar bu vasıflara sahipti ve zafer kazandı

Emin olmamız gerekir ki, gelecekte de inşallah dile getireceğimiz gibi, sorumluluk hissine sahip bu sadık ve ihlâslı hareketin; bilinçli, zamanını, mekânını ve gelişmeleri bilen, dostu düşmandan ayırabilen, mücadelenin yerini, zamanını ve yöntemini iyi saptayan, canını ve malını feda etmeye hazır olan bu hareketin -hareketten kastım lider ve takipçiler bütünüdür- kaderi zaferdir. Bu hareketin kaderi ebedileşmektir. Direniş hareketi dünya durdukça baki kalacak, ahirette de nasibi ebedilik

.olacaktır

Bu yüzden Kureyş'ten ihtiyatla ayrılan Allah Resûlü'nün (s.a.a.) birkaç yıl sonra ümmete dönüştüğünü görürüz. Aynı şekilde Kerbela'da mazlum, yalnız ve garip bir halde katledilen Hüseyin'in (a.s.) ümmete dönüştüğünü, uğruna kıyam ettiği ve şehid olduğu hedeflerin hepsinin .gerçekleştiğini görürüz. Evet, gerçekten de onun hedefleri tahakkuk etmiştir Sizin burada bulunmanız, Hüseyin'in Kerbela'daki zaferinin, Yezid b. Muaviye'nin ise yenilgisinin .nişanesidir

Bu vasıflara sahip olmak için çalışmalıyız. Bu vasıflar sayesinde zafer kazanacağımızı anlamalıyız. Bir kez daha yineliyorum: Liderin bu vasıflara sahip olması yetmez, takipçilerin, hareketin yapı taşı olanların ve ümmetin de bu vasıflara sahip olmaları gerekir. Aynı şekilde yalnızca takipçilerin .bu vasıflara sahip olmaları da kâfi değildir, liderin de bu vasıflara haiz olması gerekir

Evet, bu vasıflarla, lider, ümmet ve takipçiler olarak, Kureyş'in tağutlarına benzer tağutların bizi kuşatma altına aldığı bu zamanda Allah'a hicret edebilir ve muzaffer olabiliriz. Mekke'den Medine'ye hicret edip İslâm'la muzaffer olabiliriz. Medine'den Kerbela'ya hicret edip İslâm'ı .muhafaza eden şehadetle zafer kazanabiliriz

Bugün mücadelede faydalanacağımız silahlardan söz etmek yerine bu elzem vasıflara ve temel .hazırlıklara dikkat etmeliyiz

Yüce Allah'tan, sorumluluğun büyük ve ağır olduğu bu dönemde bizlere gücümüz ölçüsünde hazırlık yapabilmeyi nasip etmesini niyaz ederim. Söylenenlerin, tutumların, dostlukların ve düşmanlıkların, yaptığımız ve yaptığımız her işin önemi var. Ümmetimizin, önderlerin, âlimlerin ve örgütlerin bu zamanda yaptıkları her şey tarihe kaydedilecek; çünkü içinde bulunduğumuz zaman dilimi Allah .katındaki sorumluluğumuzu ağırlaştırmaktadır

İnşallah bizi, bize hayat veren şeylere çağıran Allah Resûlü'ne itaat ederek, Allah Resûlü'nün emanetine sıkı sıkı sarılarak, O'nun sınımsız sarılmamızı emrettiği şeye, yani Allah'ın Kitabı'na ve Ehlibeyt'e (a.s.) sarılarak, sadakat, ihlâs ve sorumluluk alma yolunda gayret göstererek bu merhaleyi inşaallah geride bırakacağız. Geçmişte pek çok şehid verdik, sabrettik, sıkıntılara katlandık, tevekkül ettik ve sonunda başımız dik o günleri geride bıraktık. Bu zamanda ve tüm zamanlarda Muhammed'i (s.a.a.) izleyenler ve Hüseyin'in (a.s.) Kerbela'sının yol göstericiliğine sığınanların alınca dünyada .ve ahirette izzetten, galibiyetten ve zaferden başka bir şey yazılmayacaktır

Selam olsun sana ey efendim ve mevlam, ey Ebu Abdullah! Allah'ın selamı yaşadığım ve gece ve "gündüz devam ettiği müddetçe benden senin üzerine olsun. Allah, bunu benim sizi son ziyaretim ".kılmasın. Selam olsun Hüseyin'e, Ali b. Hüseyin'e, Hüseyin'in evlatlarına ve ashabına .Allah'ın selamı, rahmeti ve bereketi üzerinize olsun

İmam Hüseyin'in (a.s.) Kırkında Yaptığı Konuşmadan Bir Bölüm

,Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Bugün milyonlarca Iraklı; halkımız, Araplar ve tüm insanlık için karamsarlık ve ümitsizlik çağına dönüşen bu asırda ümidin ve kudretin manevi kaynağından feyiz almak için Kerbela'da toplanıyor. Dünya halklarının müşahede ettiği her kelime, her slogan, her tavır, her bir damla gözyaşı ve her tebessüm, bu mazlum, fedakâr ve mücahid milletin yıllar yılı tasvir olunan ve son haftalarda özellikle neşredilen yalancı simasının gerçek tasviri ve derununun hakikatidir.

Yarınki sahne, çok farklı bir sahnedir. Müslümanlar, İslâm ve Arap dünyası, muhtevasını kavramak için gözlerini oraya çevirsinler de geleceği; bizim yenilgi, düşüş ve gevşememizden başka bir şey istemeyen, bizi “teslimiyet” adı verilen olguyla yüz yüze getirmek isteyen Amerika'nın gözüyle değil de, İslâmî bir gözle görsünler.

Yarın Irak'ta düzenlenecek olan erbain (kırk) merasimi, İsrail'in 1982'deki saldırısından sonra Lübnan'da düzenlenmiş ilk Âşûrâ merasimine benzemektedir. İsrail, Lübnan'a saldırdığında dünya çapında birçok insan, “Lübnan, İsrail çağına girdi ve çıkamayacak” diyordu. Ama yalnızca beş ay sonra, Âşûrâ Günü'nde, Nabitkiye şehrinde, “Lübnan'da İsrail çağının sonunun başlangıcı” feryatları yükseldi.

Yarın, gerçekleri görmek isteyen ve dünyadaki gelişmeleri dikkatle izleyen bir kimse, Kerbela'daki milyonlarca insanın gözlerinde, Irak'ta ve bölgede Amerikan çağının sonunun başladığını okuyacaktır. .Bu, önümüzdeki yılların ispat edeceği bir gerçektir.

Amerikalılar bu güne dek elde ettiklerinden fazlasına gönül bağlamış, daha büyük ve daha tehlikeli .kazançlar elde etmek için plan yapmışlardır.

Birinci tehlike; Siyonist Bush hükümeti, Irak savaşını, İslâm-Hıristiyan savaşına dönüştürmeyi planladı ve bütün Hıristiyan devletlerinin ve kuruluşlarının karargâhlarını ve güçlerini bu savaşa dâhil etti. Bush'un, İncil'e dayandırdığı savaşa! Ama bu tehlike, Vatikan'ın, piskoposların, .kiliselerin, İslâm âlimlerinin, devletlerin ve milliyetçi partilerin girişimleriyle bertaraf edildi.

İkinci tehlike; Müslümanlar arasında, Şiiiler ile Sünniler arasında mezhep kavgası çıkarmaktır. Amerika, Irak savaşını, Irak'ı ve halkını, bilhassa Şiileri özgürleştirme hareketi olarak göstermek istedi ve bu noktada medyadan yardım aldı. Irak'taki ve bölgedeki Şiiilerin, Saddam rejiminden kurtulmak için savaşı destekledikleri propagandasını yaptı. Amaç, Müslümanlar arasında öfke ve kin rüzgârları estirmek ve Şiiiler ile Sünniler arasında mezhep kavgası çıkarmaktı. Bu tehlike de büyük Şii mercilerinin, etkin İslâmî hareketlerin, Irak halkının, bilhassa güneylilerin tutumları sayesinde bertaraf edildi. Karşı tarafta ise Ehlisünnet ulemasının, Sünni örgütlerin, milliyetçi ve İslâmcı .partilerin halisane ve sadıkane feryatları bu tehlikenin bertaraf edilmesinde etkili oldu.

Karşımızda bir sorunlar yumağı duruyor: Irak'ın işgali, Amerika'nın ve İsrail'in artan nüfuzu, ümmetin evlatlarının birçoğunda gözlemlenen karamsarlık, Arap dünyasındaki ilişkiler krizi, son

olayların ardından Müslüman halklar arasında ortaya çıkan bölünmeler ve Amerika'nın ve İsrail'in başta Suriye, İran, Lübnan, Lübnan ve Filistin Direnişi olmak üzere İslâm ümmetine yönelik yeni tehdit dalgası. Bunlar karşı karşıya olduğumuz yeni gerçeklerdir.

Bu gerçekleri göz önüne aldığımızda, işaret etmem gereken birkaç esaslı husus var: Birinci husus, meydana gelen hadiseyle ilgilidir. Lübnan'da, Irak'ta, Filistin'de ve İslâm ümmetinde öncelikli olarak dikkat etmemiz gereken husus, Amerika'nın aldatıcı sloganlarına ve iddialarına kanmamaktır. Amerika'nın yaptıklarına dikkat etmeliyiz, söylediklerine değil. Onlar özgürlükten, demokrasiden, yeniden yapılandırmadan, Iraklılar için Irak hükümetinden ve Irak petrolünün Iraklılara ait olduğundan dem vuruyorlar. Ne hoş sözler! Biz onların eylemlerine dikkat etmeliyiz. Eylemleri bize, tek bir sözlerinin, tek bir iddialarının dahi doğru olmadığını göstermektedir. Gelişmeleri dikkate alırsak, işgalin ve Irak savaşının bizi bir kâbustan kurtardığını, ama başka bir kâbusa, özgürlük yerine Irak'ın .Amerika tarafından işgal edilmesi kâbusuna sürüklediğini görürüz.

George Bush, "Hükümetler ve devletler gelişmelerden ders alsınlar" diyor. Bizse şöyle diyoruz: Evet, hepimiz ders almalıyız, Arap ve İslâm topraklarındaki hâkim düzenler ders almalıdırlar. Alınacak ders şudur: Her düzeni ordu korur. Baskıcı ve diktatör de olsa her düzeni kolluk güçleri muhafaza eder; ama böyle bir düzende kolluk güçleri, o düzeni daha güçlü bir düzene karşı koruyamazlar. Bir düzenin bekasını sağlayan halktır; tabii eğer düzen halka hizmet etmişse böyledir.

.Ama eğer düzen halkına zulmetmişse, artık insanlara ateşli konuşmalar etki etmez Irak hadisesinden almamız gereken ders budur. Güçle, katliamla, baskıyla idare edilen bir ülkenin, kendisinden güçlü büyük ve saldırgan güçler karşısında bir geleceği olamaz.

Biz Amerikan projesiyle karşı karşıyayız: Zamanı tam olarak belirtilmemiş aleni işgal projesiyle. Amerika, askerî karargâhlar kurma telaşında. Bizse günden güne genişleyen bir işgalle karşı karşıyayız. Irak'ta siyasî düzenin geleceği belirsiz. Bu düzen hangi esas üzere kurulacak? Bütün bunlar aydınlığa kavuşacak, ama mikroskopla incelenmeleri gerekir; çünkü bunlar bölgenin geleceğinde, siyasi ve askeri projelerde oldukça etkili olacak ve yalnızca Irak'ı ilgilendirmeyecekler. Öte yandan Irak halkı korkunç bir kâbustan uyanıp başka bir kâbusa duçar oldu. İşgalci Amerikalıların, diktatör Saddam rejiminden daha zeki olduklarını kabul etmeliyiz. Müslümanlara "Dini hayatınızı istediğiniz gibi sürdürün, kimse size karışmayacak" diyecekler. Kimse onlara aldandı bunlar öncekilerden daha iyi demesin. Karşı karşıya olduğumuz şey, gerçek bir işgaldir. "Sizler istediğiniz her şeyi rahatlıkla yapabilirsiniz; ancak servetinizden ve petrolünüzden yararlanmamanız şartıyla." Irak halkı bugün büyük bir imtihandan ve tehlikeden geçiyor. Bu halkın duygularına ve isteklerine saygı göstermeliyiz. Irak halkının büyük çoğunluğu işgalcileri ve işbirlikçilerini lanetliyor. Başta Necef'tekiler olmak üzere hiçbir merci-i taklidin, işgalcileri ve yardımcılarını desteklemesine imkân yoktur. Bu halk mutlak surette işgalcilerle mücadele edecektir. Mücadelenin keyfiyetini, aracını, yolunu, zamanını ve mekânını halkın kendisi herkesten daha iyi belirler. Irak halkının istekleri açıktır ve bütün dünya bunu bilmektedir.

Şimdi şu soru gündemdedir: Topraklarını özgürleştirme konusunda Irak halkı üzerinde hesap yapılabilir mi? Cevabında, onları sevdiğimiz için değil, onları gerçekten tanıdığımız için şöyle deriz: .Evet, bu halka ümit beslenebilir.

Irak'taki bütün taklit mercileri ve İslâm ve Arap dünyasındaki bütün İslâmcı ve milliyetçi partilerle birlikte biz de Iraklılardan bütün etnik ve mezhebi tartışmalara rağmen birlik ve beraberliklerini korumalarını istiyoruz. Şia ve Ehlisünnet arasında fitne çıkmasından korkmak, bugünlerde bazı medya

.organları bunu gündeme getiriyor, hatadan ve aldatmacadan başka bir şey değildir

Direnışin Bildirisi

“Onlarla savaşın ki Allah onlara sizin ellerinizle azap etsin ve onları hor kılsın ve size onlar karşısında yardım etsin.” (Tövbe, 14)

Önceden elde ettikleri istihbarata dayanan Şehid Seyyid Abbas Musevi timi 12 Eylül 1997 saat“ 17:40’ta İrbesalim köyünden geçecek olan Siyonist birliği vurmak amacıyla pusuya yatmıştı. Düşman askerleri Cebelül Refi tepelerindeki zorunlu kontrol noktasında durur durmaz savaşçıların makineli .tüfek ve roket ateşiyle karşılaştı ve aralarından bazıları hedef olmaktan kurtulamadı. Ardından da Şehid Hasan Meriş ve Şehid Rebi Vehbi’nin mangaları sıcak temas bölgesini çevirerek kuşatma altına aldılar ve işgalci güçlerle çatışmaya başladılar. Düşmanın artçı birliklerinin de katıldığı bu çok şiddetli çatışmada, asıl kayba uğrayanlar Siyonistler olmuştu. Düşmanın yeni takviye birlikler göndermesi üzerine saat 18:40’ta Şehid Ebu Ali Yasin timi ile Siyonistler arasında .yüz yüze çatışma çıktı ve bu esnada birkaç düşman askerini daha devirdiler. Siyonist düşmanın 12 Nisan 1997 tarihinde, akşam saatiyle 8.30’ta, İslamî Direniş operasyon alanından geri çekilmek üzereyken çatışma alanının yakınındaki mevzilerinden topçu ateşi açması üzerine, İslamî Direniş’in destek ateşi açmakla görevli savaşçıları da hızla çatışmaya dâhil olup .düşmanın roket fırlatma noktalarını yoğun ateşe tutarak ağır kayıp vermesine yol açtılar ”.Yardım ancak aziz ve cebbar olan Allah’ın katındandır
İslamî Direniş- 12 Eylül 1997

Operasyonun Beyrut’taki Yankısı

Eylül Cuma sabahı Ümmü Hadi Hanım (Seyyid Hadi’nin annesi) pazarda alışveriş yaparken 13 ...Radyo Nur’da son hadiselerle ilgili haberler verilmekteydi. Ümmü Hadi evine döndüğünde içindeki açıklayamadığı garip duygu yüzünden sürekli Allah’a sığınmaktaydı. Kısa bir süre sonra ise Seyyid Nasrallah evine dönmüş ve eşine kendisine az önce bir telefon geldiğini, dünkü operasyona katılan dört mücahitten haber alamadıklarını ve Seyyid Hadi’nin

.de bu kişiler arasında olduğunu söylemişti

Ümmi Hadi Seyyid'den kardeşlerle temas kurmasını ve son haberleri almasını ister. Seyyid'in
.olumsuz cevabını alınca kendisine: "Ara ve halini sor, o senin oğlun!" der
Seyyid Nasrallah ise şöyle cevap verir: "Oğlum olduğu için sormaya utanıyorum. Eğer kardeşler
".önemli bir haber alırlarsa beni kesin haberdar ederler

Evet, Seyyid Nasrallah, kaybolan kişi, oğlu olduğu için sormaya utanıyordu; fakat operasyonda
yitenler başkaları olsaydı -hatta bir kişi bile- Seyyid sabaha kadar endişe içersinde uyumadan bekler
ve kardeşleriyle sürekli temasta kalarak bu kişilerin akıbetini öğrenmeye çalışırdı. Fakat bu sefer
.sadece oturacak ve oğlu hakkındaki son haberi öğrenmek için telefon bekleyecekti

Seyyid eşini teskin etmeye çalışıyordu ki Ümmü Hadi kocasının sözü bitmeden: "Eğer Hadi'ye bir
şey olursa bana sabır verecek olan sensin, peki sen bu sabrı kimden alıyorsun, kimden?" diye sordu.
.Seyyid itminan dolu bir kalple: "Bana sabır veren Allah'tır" diye yanıtladı

Gün akşam olduğunda operasyon odasındaki kardeşler mücahidlerden üçünün şehid olduğunu,
.dördüncüsününse kayıp olduğunu öğrendiler. Seyyid Hadi de şehidler arasındaydı

Bu haberi Seyyid Nasrallah'a ulaştırmakla görevli kardeş perişan durumdaydı, ağzını nasıl açacak
ve konuşacaktı? O da güneyden gelen telgrafı okuduğunda, tıpkı diğer kardeşler gibi oğullarına
ağlayan bir baba gibi ağlamıştı. Telefonun ahizesini kaldırdı, heyecanı sesinden belli oluyordu,
kendisini teskin eden Seyyid oldu ve sordu: "Hadi de şehid olan kardeşler arasında mı?" Kardeş:
".Evet" diye cevapladı ve kendisine Allah'tan rahmet dileyerek acılı babaya başsağlığı verdi

O gece kız kardeşler de Ümmü Hadi'ye haber vermek için bir araya gelmişlerdi; fakat annenin kalbi
Hadi'nin bir daha geri gelmeyeceğini kendisine çoktan söylemişti bile. Herkes sessizce oturuyor,
birisinin konuyu açmasını bekliyordu. Ümmü Hadi hepsinin acı dolu yüzlerine baktı ve Hadi'nin şehid
olduğunu hemen anladı, fakat kalbinden geçeni onlara anlatmadan önce kendisine nasıl bir haber
.vereceklerini duymak istiyordu

Ziyaretçi hacı hanımlardan biri beraberindekilere: "Dün geceki mersiye programı nasıldı?" diye
sordu, beriki de: "Elhamdülillah çok iyiydi, vaiz Ehl-i Beyt'in ve Hazreti Zeyneb'in musibetlerinden,
tüm erkek kardeşlerini ve oğullarını Kerbela'da nasıl feda ettiğinden söz etti" dedi. Sonra da Ümmü
Hadi'ye dönerek: "Ümmü Hadi de sabırlı bir kadındır ve Hadi'nin şehadetini sabırla
.karşılacaktır..." diye hitap etti acılı anneye

Bunu der demez Ümmü Hadi hariç herkes feryat ve figana başladı, onunsa gözünden bir damla bile
yaş gelmemişti. Hadi'nin şehid olacağını bildiğini söylüyordu. Verdiği sonsuz nimetler için Allah'a
şükretti, iki elini de göğe açarak şöyle dua etti: "Allah'ım bu kurbanımızı kabul et, Ey Hadi, Allah
senin yüzünü ak etsin ki Hz. Fatıma Zehra (s.a) huzurunda yüzümü ağartın ve beni Ehl-i Beyt'in
".musibetlerine ortak ettin

.Sonra yerinden kalktı ve iki rekât şükür namazı kıldı

Şehid Seyyid Hadi'nin Vasiyetnamesi

Bismillahirrahmanirrahim

(Rabbim göğsümü genişlet, işimi kolaylaştır, dilimden düğümü çöz ki sözümü anlasınlar." (Taha, 25–28“

Ey efendim, Ya Eba Abdullah (İmam Hüseyin), şefaatçilerin şefaat ettiği o günde bana sen şefaat et!
Selam Hz. Kaim'e, Beklenen O Hüccete (İmam Mehdi). İmam Humeyni'nin mukaddes ruhuna selam olsun!
Selam büyük rehberim ve önderim Seyyid Ali Hamenei'ye! Hizbullah'ın rehberine selam!
İslamî Direniş'in Seyyidü's-Şuhedası Abbas Musevi'ye ve Şehidlerin Şeyhi Ragıp Harb'e, İslam'ın ve İslamî Direniş'in tüm şehidlerine, bütün mücahidlere, güneyin ve Batı Bekaa'nın direnen halkına
!selam olsun

Bizleri dinine hidayet eden ve Emirü'l-Müminin Ali b. Ebu Talib'in (a) ve Ehl-i Beyt'in Şiilerinden kılan Allah'a hamdolsun. Allah'tan dileğim kıyamet gününde bizim ve tüm Müslümanların .şefaatçileri olmalarıdır

Selamdan sonra sizlere vasiyetimi yazıyorum. Allah'ın lütfu ve yardımıyla bugün İslamî Direniş'in savaşılarından biriyim, vatanımın özgürlüğüne kavuşturulması ve Yüce Allah'ın dininin savunulması için bu topluluğa katıldım. Allah'tan beni kendi yolunda şehadetle rızıklandırmasını diliyorum. Allah'a şükürler olsun ki, babamın rızasını alarak tahsilimi terk edip İslamî Direniş'in ve Hizbullah savaşçılarından arasına katılmak suretiyle, uzun zamandır arzuladığım şeyi yapabildim. Lübnan'ın yüksek dağlarında din, velayet ve İslam ümmetinin sancağını taşıyarak çocuklar, yaşlılar ve bütün mazlum halkı savunduğum için Allah'a şükrediyorum; ta ki Allah'ın ve halkın düşmanları olan Siyonistlerle savaşmak suretiyle bana vacip olan görevi yerine getirebileyim ve ya zafere ya da Hak .yolunda şehadete nail olayım

...Aziz babacığım

...Efendim, Velim ve Eminim, Rehber, Üstad ve Mürşidim

...Selam sana ki hem babam, hem efendim, hem de rehberimdin... En kalpten selamlar sana

Selam sana doğduğun, büyüdüğün ve kıyam ettiğin günde, selam sana okurken, konuşuyorken, ...uyurken ve kalkarken

Babacığım, beni sen terbiye ettin, beni eğittin ve irşad ettin, inşallah senin arzuladığın gibi bir insan olurum. Sizden istediğim yegâne şey benim için dua etmeniz ve insanın babasından, eşinden ve çocuklarından kaçtığı kıyamet gününde bana şefaatte bulunmanızdır. Benim için çok önemli olan şey; İslamî Direniş'in önderliği, Hizbullah ve mahsusen İslam ümmetinin savaşçılarından zaferi için –bu ümmete şeref, zafer ve azamet getiren bu kişilerin cihad vazifelerinin ifasında Allah'ın yardımını almaları için- dua etmenizdir. Onlar sizin ve Veliyy-i Emr-i Müslimin Ayetullah Hamenei'nin .dualarına şiddetle muhtaçtırlar

Aziz babacığım, sizden ricam beni bağışlamanız, benim için dua etmeniz ve hakkınızı helal ...etmenizdir... Hakkını helal et, hakkını helal et

...Aziz anneciğim

...Allah'ın selamı üzerine olsun

Beni terbiye ederek sabah akşam başarımlar için dua eden, bana edebi ve kararlılığı öğreten annem, senden ricam hakkını bana helal etmen ve yasımda siyah elbise giymemen, mahzun ve gamlı olmamandır. Giyineceksen bütün İslam şehidler için siyah giyin... Sizlere vasiyetim sabırlı olmanız

.ve metanetinizi kaybetmemenizdir, tıpkı sılayı rahmi vasiyet ettiğim gibi

!Aziz kardeşlerim Cevad ve Muhammed Ali ve şefkatli bacım Zeynep

...Allah'ın selam, rahmet ve bereketi üzerinize olsun

Sizlere işlerinizde ilahi takvayı gözetmeyi tavsiye ediyorum, eskisinden daha fazla Allah'a yaklaşmaya çalışın ve Evliyaullah'a ve Tahir İmamlara tevessül edin. Allah'tan halisane bir şekilde günahlarınızı ve salih olmayan amellerinizin bağışlamasını ve kalplerinizi temizleyerek içlerine kendi aşkını ve takvayı ekmesini dileyin. Kuran-ı Mecid'i ve enbiya ve evliyanın ziyaretnamelerini çokça okuyun, özellikle "Vâris" ziyaretini. Aşura Ziyaretini her gün okuyun, onda pek çok faydalar gizlidir. Okuduğunuz bu ziyaretin sevabını İslam'ın ve İslami direnişin şehidlerinin ruhlarına hediye edin ve İslam esirlerinin özgürlüğü, yeryüzü mustazaflarının zafer ve kurtuluşları ve hak kelimenin yücelmesi

...için dua edin

Allah'tan babamın her zaman sizlerden razı olmasını diliyorum, hoşnut olması için gayret gösterin ve onu kızdırmamaya çalışın, zira babam Rehberimiz Seyyid Ali Hamenei ve İmam-ı Muntezar Hazreti Kaim (Allah zuhurunu acil kılsın) nezdinde büyük bir makama ve yüksek bir dereceye

.sahiptir

...Bitirirken sizlere halis niyetle birlikte salih amel tavsiye ediyorum

!Ey aziz dostlarım

...Selam ve ilahi rahmetle bereket üzerinize olsun

Bu vasiyetnameyi sizlerden helallik talep etmek ve özür dilemek amacıyla yazıyorum. Sizleri sabra ve haramlardan çekinmeye davet ediyorum. Hayatınızın bütün aşamalarında ve her ortamda yalnızca Allah'a dayanın ve İslamî Direniş'in mücahidlerine destek çıkararak onlar için dua edin; zira onlar

.küresel istikbarın karşısında göğüslerini siper ederek bayrak açtılar

Evimizde İmam Hüseyin'in mersiye merasimlerini çokça düzenlemenizi istiyorum. Siyah elbise giyip gama bürünmeyin ve yasımda gözyaşı dökmeyin, eğer ağlarsanız da gözyaşlarınız yalnızca Ehl-i

.Beyt'in ve Hz. Zehra'nın musibetleri için olsun

Allah'ın zikrinden gafil olmayın ve Evliya ve İmamlara tevessül edin. O'nun mukaddes kelamını tilavet edin. Beni Haşim'in kamerinin (Hz. Ebul Fazl) bayrağını taşıyan ve Emirü'l- Müminin'in (a.s)

...cesaretinin vârisi olan İslamî Direniş'in savaşıları için çokça dua edin

Hepinizin pak ellerinizi öpüyor ve helallik diliyorum, benden sizlere ulaşan her kötülüğü unutun ve

...beni iyilikle yâd edin

!İslami Direniş içersindeki mücahid kardeşlerim

Mücahid kardeşlerim, en büyük arzum sizden biri olmak ve hizmetinizde bulunmaktı, Allah'ın

.erlerinin hizmetinde olmaktı

...Selam size ey yiğitler, doğduğunuz ve şehid olmakta olduğunuz güne selam olsun

Selam o mübarek ayaklarınızla bastığınız ve İmam Hüseyin'in susuz Kerbela toprağını kanı ile

...ıslatması gibi kanınızla susuzluğunu giderdiğiniz o toprağa

Ey terbiye olmuş yiğitler, ey Muhammed b. Abdullah'ın (s.a.a.) ümmetinin izzet ve kerameti olan

...erler, zaferin ve Muhammedi İslam'ın bayrağını yüceltenler

Selam göğe ve melekût-u alaya yükselen ve Muhammed'in (s.a.a.) Ehl-i Beyt'i gibi şehadete âşık

...olan pak ruhlarınıza olsun

,Ey İslam bayrağının ve Ebul Fazl Abbas'ın sancağının taşıyıcıları

...Ey Haydar'ın takipçileri, ellerinde Zülfikâr olan Ali evladı

Ey yiğitler, yolumuz tehlikelerle doludur ve çetindir. Rahatsız olmayın ve gevşemeyin, sizler en üstünsünüz. Sizden isteğim Hakkın bayrağını yüceltmek ve batılın, zilletin, gevşekliğin ve istikbarın sancağını yere çalmak için Allah'ın razı olduğu salih amellere bağlılığınızı sürdürmenizdir. Öyleyse yüksek bir moralle kendinizi ıslaha devam edin, ta ki ne küçüğe ne de büyüğe merhamet eden bu gasıp düşman zelil ve hor olsun. Cihadî amelinize ve savaşınıza devam edin, bu ameller yüce dağlar gibi .dimdik durarak direnen bu halka maneviyatlarını ve yüksek morallerini tekrar kazandırmıştır Savaşın ve sağlam durun, Siyonist düşmanın yüksek kalelerdeki mevzilerine hücum edin. Olmaya ki siperlerinin istihkâmı ve gelişmiş silahları sizi korkutsun, zira sizin silahınız "Allahu Ekber"dir ve .avuçlarınızda "Zülfikâr" kuvveti vardır Siz aziz dostlarımdan bütün sorunlara rağmen bu ilahi yolu terk etmemenizi ve bu Hüseyinî ve Kərbelaî işinizden el çekmemenizi istiyorum. Mücahid kardeşlerim, çok iyi biliyorsunuz ki sizler dert ve sıkıntı çektiğinizde onlar da sizler gibi sıkıntı çekmekte, öyleyse ellerinizi onlara doğru uzatın ve "Ya Fatimate'z-Zehra!" diye feryat edin. O, bir gün bile sizleri kendi halinize bırakmış değildir ve .Peygamber katilleri karşısında zafer elde etmeniz size yardım edecektir

,Ey kardeşler

Sizlere tavsiyem, Hizbullah'ın rehberinin sözlerine çok iyi kulak verin, İmam Hamenei'nin ve Hizbullah'ın Genel Sekreteri Seyyid Hasan Nasrallah'ın omuzlarınıza yükledikleri sorumlulukları iyi bir şekilde yerine getirin ve onları takip ederek Hz. Hüccet İmam Mehdi'ye (a.s.) itaat etmiş olun. Sizlere salih ve ihlâslı amellerde süreklilik tavsiye ediyorum. Evliyaullah ve Tahir İmamlara, özellikle de Hazret-i Zehra'ya tevessül ederek Allah'a yakınlaşmaya çalışın. Aşura ve Vâris Ziyaretlerini ve bazı Kur'an ayetlerini gücünüz yettiğince her gün okuyun ve sevabını da şehidlerin ruhlarına hediye edin. Şehidler bizim yol arkadaşlarımızdılar ve kalplerimiz onları hiçbir zaman ...unutmayacak, geçen günlere, artan dertlere rağmen

...Hakkınızı helal edin... Özrümü kabul edin ve dualarınızı unutmayın

Küçük hizmetçiniz

Ebu Hasan Hadi Nasrallah

Seyyid Hasan Nasrallah'ın 13 Eylül'ün Yıldönümündeki Konuşması⁴⁴

.Oğlu Hadi ve beraberinde Meysem Muğniye ve Ali Kevserani'nin şehadet haberini aldığı esnada

Bugün, 13 Eylül tarihinde zalim ve vahşice kanlara bulanık kız ve erkek kardeşlerimizi, mazlum ve aziz şehidlerimizi anmak için bu uzak mekânda bir araya geldik. O gün Kudüs, Filistin ve bütün ümmetimiz karşısında işlenen büyük bir ihanetin sonucunda bu katliam meydana geldi. Bizlerin burada bir kez daha bir araya gelmemizin nedeni şehidlerimizi unutmadığımızı ve unutmayacağımızı vurgulamaktır. Şehidlerle biatimizi ve savaşçıların, ümmetin ve İmam'ın yolunu sürdüreceğimize olan

kesin kararlılığımızı da beraberimizde getirdik. İzin verin 13 Eylül katliamından önce biraz .gündemdeki olaylardan söz edeyim

Bugün bu merasim için bir araya gelen bizlerin yüzlerinde -sadece Hizbullah ve İslamî Direniş'in değil her Lübnanlı'nın, her Arap ve Müslüman'ın, hatta dünyadaki bütün özgür ve onurlu insanların yüzlerinde- takvalı ve yiğit savaşçıların Ensariye köyü yakınlarında gerçekleştirdikleri işin neden olduğu zafer sevincinin ve iftiharın izi vardır. Bu durum gasıp rejimin tarihinde ilk kez gerçekleşmektedir. İsrail deniz kuvvetlerinin en seçkin birlikleri operasyon için Güney Lübnan'a geliyorlar; fakat alçaltıcı ve telafi edilemez bir mağlubiyet alıyorlar. Üstelik ne Tunus veya Ayntibe'de, ne Beyrut'un kalbinde ve ne de Avrupa ülkelerinin başkentlerinde değil; güneyde, bu rejimin sınırlarının birkaç kilometre ötesinde Allah'ın yardımı ve lütfuyla zillet toprağına saçılıyor .ve darmadağın olarak helak oluyorlar. Ümmet için büyük bir zaferdir bu

Onlar cesetlerini geride bıraktılar ve zillet ve horluk topladılar. Bölgeden çıkmalarının ardından bize kalan şeyse izzet, büyüklük, zafer, Allah'a tevekkül, yakın ve sınırsız nimetlerine şükürdü. Bize, kat ettiğimiz yolun doğruluğına olan inancımızın artması kaldı. Küçük, fakat savaşkan bir grubun bir rejimi zelil etmesi nasıl mümkün olmuştu? Elli yıl içersinde bütün Araplara ve Müslümanlara boyun eğdiren bir rejimi hem de. Bütün Arapları ve Müslümanları yenilgiye uğratan bir rejimi nasıl yenmişti? Acaba bu bütün Lübnan halkını ve tüm Arap halklarını cihad yoluna davet eden güneş gibi açık bir delil değil miydi? Özellikle alçaltıcı ve hain 13 Eylül Oslo Anlaşması'nın ardından şiddetli bir şekilde baskıya maruz kalan ve işkence, açlık ve yokluk, kuşatma ve zilletle boğuşan Filistin halkı .için

Ensariye hadisesinin Filistin halkına verdiği mesaj çok açıktır. Bu olay mazlum ve mücahid Filistin halkına zaferin, hak yolun ve geleceğı elde etmenin sadece ve sadece Kudüs, Tel Aviv ve Filistin'in her karış toprağındaki savaşçıların ve şehadet eylemcilerinin takip ettikleri yolla mümkün olduğunu .göstermiştir

Bu açık mesaj herkes tarafından idrak edilmelidir. Herkes düşmanlarımızın tasavvur ettiğimizden çok daha zayıf ve zelil olduğunu bilmelidir. Eğer bütün yerküreyi didik didik etsek ve ruh, akıl, inanç ve din sahasındaki en korkak, en alçak ve en zayıf insanların kim olduğunu araştırsak Yahudiler gibisini –dikkat edin İsraililer demiyorum- bulamayız. Savaştığımız düşmanı iyi tanımalıyız. Bu olay büyük bir zaferdi. Direniş cihadını ve operasyonlarını sürdüreceğ ve düşman karşısında durmaya devam edecektir. Sadece köy kapılarında değil elbette, Direniş için daha önemli olan nokta işgal edilmiş topraklar içersindeki ilerleyişini sürdürmesi ve düşman mevzilerine saldırmasıdır. Bir yerde pusuya yatmalı, başka bölgeye mayın yerleştirmeli, başka bir yerde de şehadet operasyonları gerçekleştirmelidir. İşte Direniş budur ve bu türden operasyonların sürmesi de çok doğaldır. Çünkü kahramanca ve iftihar dolu çatışmanın zirvesinde "Eklim Ettüfah"taki operasyon yer alıyordu. Bu çatışmaya İslami Direniş savaşçıları ve Lübnan ordusunun subay ve askerleri birlikte iştirak ettiler ve .ordu ve Direniş mensubu birkaç kişi şehid oldu

Bu şehidler bu direnişin, irade, huzur ve gayretin ve daha da yücesi hakiki hayatın şahitleridirler. Direnişin ve ordunun şehitleri dün kanlarıyla feryat ettiler ve sesleri bütün dünyanın kulaklarında yankılandı: Hiç kimse bu ümmetin öldüğünü zannetmesin sakın. Gelin ve görün ki Lübnan'da irade, .kan, cihad ve şehadet feryadını yükselten bu hayattır. Bu ümmetin ölmesine imkân yoktur

Dünkü çatışmalarda elde edilen bu ilahî, insanî ve millî madalyalardan dolayı kardeşlere ve kendi aileme, yani İslami Direniş'in ve Lübnan ordusunun şehidlerinin ailelerine tebriklerimi sunuyorum.

Burada bir mevzuya da değinmek istiyorum, aslında 13 Eylül konuşması esnasında bu konuya değinmeyi planlamıyordum; fakat işin doğası gereği kısaca değinmek zorundayım. Şehid oğlum bu yolu yalnızca kendi iradesiyle seçti, dost ve düşmana şunu söylemek istiyorum: Kimse şöyle zannetmesin, “bu gencin babası Hizbullah’ın lideri olduğu için kendisini zorlayarak cihad meydanına sürüklemiştir.” Elbette bu nokta başka bir açıdan olumlu olarak da değerlendirilebilir. Bu genç de şehadet feyzine ulaşan bütün savaşçılar veya henüz en ön safta ve işgal edilmiş toprakların sınır şeridinin kalbinde vazifelerini sürdüren diğer savaşçılar gibiydi. Bu şerefli ve pak insanlar bu yolu kendi iradeleriyle ve bilinçli bir şekilde seçtiler. Eğer burada benim için ve annesi için –ve tüm şehitlerin anne babaları için- bir fazilet varsa o da yolu kendilerine açmamız ve sevdiğimiz yönde .ilerlemelerine engel olmamamızdır. Bu aydınlatmak istediğim ilk konuydu

İkinci konuya gelince, İsraililerin, genel sekreterin oğlunu öldürmekle bir çeşit zafer elde ettiklerini düşünmeleri mümkündür. Hizbullah’ın genel sekreterinin oğlunu öldürmekle sonuçlanan bir güvenlik operasyonu gerçekleştirdiklerini iddia edemezler. Zira genel sekreterin oğlu Harre Heriyk bölgesinde veya bir uçak kaçırma operasyonunda öldürülmedi. Bu mücahid, diğer kardeşleriyle cephenin en ön safında düşmanla savaşıyordu. Hücum eden taraf o idi, onlar değil. Sağlam adımları, silahı ve iradesiyle düşmana saldıran oydu. Fark buradadır. Bu düşman için bir zafer değildir, düşmanın zaferi olduğunu kabul etmek mümkün değildir. Bu Hizbullah’ın zaferi ve izzetidir. Bu Lübnan’daki direnişin .mantığının üstünlüğüdür

Dün de böyleydik ve bugün de böyleyiz ve Şeyh Rağıb Harb gibi önderlerini şehid veren cihadî bir direniş hareketi olduğumuz için de kıyamet gününe kadar iftihar edeceğiz. Önder, üstad, mahbup ve genel sekreterimiz olan Seyyid Abbas Musevi ile eşinin ve bebeğinin de şehidler kafilemizde yer almasından dolayı övünç duyuyoruz. Bugün düşmana şöyle diyoruz: “Bizler önderleri kendi şahsi hayatlarının peşinde olan ve takipçilerinin ve sadık yaranının oğullarını - ki bunlar genel halk tabakasındandırlar- sizinle savaşmaya gönderen bir hareket değiliz. Hadi’nin şehadeti Hizbullah’ın önderliğindeki bizlerin, oğullarımızı gelecek için saklamadığımızı örnek ve delildir. Cephenin en ön .safına gittikleri ve şehadet feyzine ulaştıklarında da bununla büyük bir gurur duyuyoruz

İslami Direniş Hizbullah’ın değeri buradadır. Çok samimi arz ediyorum: Bu hareketteki asıl ve büyük sorumlulukları yüklenen komutan kardeşler tanımlanamaz bir şehadet aşkı duymaktalar, bu kişiler istişhad eylemlerine bile hazırdırlar. Onlara bu izni vermeyen ve yollarına engel koyan bizleriz. Şehidlerin pak kanlarına and olsun ki..., bazıları şöyle zannedebilirler, cihad ve şehadet meselesi bu komutanlar için artık bitmiş ve bu işi diğerlerine bırakmışlardır. Bu pak şehid kanlarına and olsun! Bu komutanlardan bazıları benim yanıma geliyor ve gözyaşı dökerek şehadet operasyonu düzenlemelerine izin vermem için bana yalvarıyor! Erkeklerimizin, kadınlarımızın, komutanlarımızın .ve mücahitlerimizin maneviyatı böyle olduğu sürece bizlerin hiçbir endişesi bulunmayacaktır

Burada düşmana başka bir noktayı daha hatırlatmak istiyoruz. Düşman Seyyid Hadi’nin ve arkadaşlarının şehadetlerinin mesajını doğru dürüst almalı. Biz Hizbullah, gencinden yaşlısına, çocuğundan kadınına kadar bütün cephelerde Seyyid Abbas, Şeyh Rağıb ve İmam Humeyni’nin yolunu, yani cihadı sürdürmeye kararlıyız. Ne kadar zor olursa ve ne kadar fedakârlık gerektirirse gerektirsin. Bu ahdimiz, geriye dönüşü olmayan yeminimiz ve biatimizdir. Yüksek dereceli şehitlerimizin bu geceki mesajı budur. Yüce Allah’a bütün nimetleri için şükrediyorum, aileme lütuf nazarıyla baktı ve arasından birini şehid olarak seçti, beni ve ailemi mukaddes şehid ailelerinin topluluğunun bir üyesi kabul etti. Onlarla bir araya geldiğimde -şehitlerin anne babaları ve eşleri, çocuklarıyla- utanıyordum ve sonsuza kadar da bu utancım baki kalacak. Bana ve aileme şehitlerin

ailelerinin dertlerini paylaşma lütfunda bulunan Allah'a hamdolsun. Elbette yalnızca şehadet konusunda değil, şehid cenazesinin Siyonist düşmanın elinde kalmasında da ortağız. Oğullarının cenazeleri hala düşmanın elinde olan ailelere "Bu açıdan da benimle sizin aranızda eşitlik sağlanmış .oldu" diyorum

Bu büyük ilahî nimetler omuzlarımızdaki yükü daha da ağırlaştırmaktadır. Bunların şükürünü nasıl eda edebileceğimi bilmiyorum. Ensariye'deki zaferin izzetine mi şükredebeyim yoksa Cebelül Refi ve Eklim Tüfah'taki şehadetlere mi? Hangi nimetlere şükredebeyim? İmanî nimetlere mi? Hidayet, velayet ve cihad nimetine mi veya vefa, emanet ve biatlerine bağlılıkları herkesin dilinde olan siz âlimler, ?komutanlar, erkekler ve kadınlarla aynı zaman diliminde nefes aldığımı mı

Eylül macerasına dönelim. Bugünkü izzetimizi o şehitlerin kanına borçluyuz ve yolumuz bugün de 13 onların kanıyla sürmektedir. Onların şehadeti Lübnan'da bir grup insanın 13 Eylül tarihinde sokaklara dökülerek zulüm ve hıyanet –Kudüs ve Filistin'den vazgeçilmesi, Arapların ve Müslümanların elli yıllık fedakârlıklarının, dert ve eziyetlerinin yele savrulması hıyaneti olan Oslo Anlaşması- .karşısında sessiz kalmayacaklarını göstererek tarihe tanıklık etmelerinin sonucu olarak gerçekleşti

Bu şerefli insanlar bu ihanetin karşısında dikildikleri için şehid oldular ve kanlarıyla şöyle yazdılar: "Biz bu küçük düşürücü anlaşmayı kabul etmiyoruz; zillet, işgal ve istikbarın karşısındayız. Bu topraklar, bizim topraklarımız; bu mukaddesat da bizim mukaddesatımızdır. Kendi bölgemizde özgür ve başı dik bir şekilde yaşamak istiyoruz. Barış ve güvenliğimizi ne vahşi ırkçılardan, ne de bölgeye gelerek barıştan söz eden ak saçlı ihtiyar kadınlardan dilenmeyiz. Ümmetimizin huzurunu kan, tüfek, can parelerimiz ve kırılan kemiklerimizle elde edebiliriz. Kendisine inanç duyduğumuz ve peşinde olduğumuz barış budur." 13 Eylül'deki şehadet hadisesinin önemi ve bu pak şehidlerin .kanları hakkında daha fazla düşünmeliyiz

Burada bir kez daha hatırlatmalıyım ki, 13 Eylül tarihinde havaalanı köprüsünün altında, değişik birimlerden müteşekkil olan emniyet güçleri göstericiler üzerine kasıtlı olarak ateş açtılar ve bazı kardeş ve bacılarımızı şehid ederek pek çoğunun yaralanmasına neden oldular. O gün biz, yaramıza tuz bastık ve sabrettik. Eğer bugün biri "Hizbullah'ın tarihindeki en cesur duruş ne zaman sergilenmiştir?" diye sorsa, Hizbullah en cesur tavrını 13 Eylül tarihinde göstermiştir demek gerekir. Partinin 13 Eylül'deki duruşu bilinç, hikmet ve cesareti ve Hizbullah'ın önderlik kadrolarının .tümünün sorumluluk almasını gerektiriyordu. İşte cesaret burada belirginlik kazanmaktadır

İnsanın eline silah alıp başkalarına ateş açması çok kolaydır, zor olan elini yarasına bastırarak yoluna devam etmesidir. 13 Eylül tarihinde yapılacak olan en kolay iş fitneye kapılarak işi çatışmaya vardırmaktı. O zaman halk arkanda toplanır, seni de bütün işlerini eline alan ve kanlarının intikamını almaya gelen büyükleri sayarlar. Fakat en cesurca, en hikmetli ve en şuurlu duruş kendisine güven duyulan Hizbullah önderliğinin sergilediği tavidir. Kendimi övmüyorum. Ben kararları alan büyük bir grubun en küçük ve en zayıf üyesiyim. Cesurca karar verdik ve yolumuza devam ettik. Bu bizim en cesur eylemimiz idi ve sonsuza kadar da bununla övünç duyacağız. Şehitlerimizi defnettik, yaralılarımızı hastaneye gönderdik ve yine de sabrettik. O günkü yaralarımız hala iyileşmedi ve hiçbir zaman da iyileşmeyecek. Yaramıza elimizi bastırıyoruz ve acısına tahammül ediyoruz. Allah bize .başka bir işin iznini verinceye dek yaralarımıza bastırmaya devam edeceğiz

Eylül hadisesiyle hedefledikleri şey Hizbullah'ın Lübnan ordusunun ve polisinin halkın üzerine 13 ateş açmasına tahammül edememesi ve silahlı adamlarıyla sokaklara dökülerek Lübnan'ı bir kez daha savaş alanına çevirmesiydi. Hizbullah'ın ve Lübnan ordusunun karşılıklı olarak birbirlerini

hedeflemesini amaçlamışlardı. Böylece Lübnan “Hizbullah ve Lübnan ordusunun savaşı” diye yeni bir fitneye duçar olacaktı. Bunun sonunun nereye varacağınıysa Allah bilir. Fakat sabır, bilinç, sorumluluk ve sağlam duruşunuz sonucunda iş öyle bir noktaya vardı ki ne ordu Hizbullah’a ateş açtı, ne de Hizbullah orduya. Tam tersine bugün her ikisi de omuz omuza Lübnan’ın ve ümmetin .düşmanıya, yani İsrail ile mücadele etmektedir

Onlar birbirimizin elleriyle öldürülmemizi hedeflemişlerdi; fakat sabır, hikmet ve ilahi tevfik sayesinde, beraberce bu ümmetin en şiddetli düşmanı ile savaşarak şehadet feyzine ve mutluluğuna nail olma noktasına ulaştık. Onlar bizleri tebrik ediyorlar, biz de onları. Biz onları teselli ediyoruz, .onlar da bizleri

Bu çok büyük bir zaferdir ve bunun önemini Lübnan’da başının ve sonunun tahmin edilemeyeceği bir fitnenin doğmasının ne anlama geldiğini bilenler anlayabilir yalnızca. Bu, şehitlerin kanlarının bereketi ve mazlumiyetleri sayesinde elde edilmiştir. Biz halka ve diğer güçlere diyoruz ki, gelin yaralarımızı göz ardı edelim ve daha da ötesi bu hataları, cinayetleri, acıları ayaklarımızın altına alıp düşmanımızla mücadele için birlik olalım. Zira şu iki seçenekten başkasını seçmemize imkân yok: Ya yaralarımızı kapatacağız ya da ortadan kalkacağız. Yaralarımızın üstünü örtelim; yani omuz omuza verip birlikte düşmanımızı yenelim ve ümmetimize zafer armağan edelim. Veyahut yaralarımızı açık saklamaya devam edip birbirimizin canına düşelim ki İsrail gelsin ve Lübnan toprağında gezinti yapsın, halkımız da bizden ümidini kessin. Tıpkı 1982 saldırısında ümitsiz olduğu gibi. 1982 yılında İsraililer üzerine çiçek atan bir grup insanın çıkmış olması bizler için fazlasıyla utanç verici bir hadisedir. Acaba bütün o insanların habis ve satılık kişiler olduklarını söylemek mümkün mü? Hayır, işin doğrusu Lübnan’da gerçekleşen bazı hadiseler halkın İsraili düşmanı kurtarıcı melek olarak .görmesine yol açmıştı

Bizler bütün bu hatalardan ders almak zorundayız. Bir kez daha vurguluyorum ki, 13 Eylül dosyası hâlâ açıktır. Hiç kimse bu dosyanın bir bildiri ile kapanacağını sanmasın. Bu dosya hala incelenme safhasındadır, ta ki Allah emredinceye kadar. Bu dosya kapanmayacak. Biz yaralarımızı ve bu dosyanın üstünü örttük fakat acısını hala kalbimizde ve aklımızda taşıyoruz. Kız ve erkek kardeşlerimizin havaalanı köprüsünün altında nasıl şehid düştüklerini hatırladıkça acımız tazelenmekte; sanki hepsi şu anda gözümüzün önünde yere düşmekte. Evet, sizlerin o zaman derya gönülleriniz, sağlam iradeniz, keskin aklınız ve cesur bilincinizle bu sorunla yüz yüze geldiğiniz gibi, .biz de bugün aynı yolu sürdüreceğiz; çünkü aynı savaşın askerleri ve komutanlarıyız

Bugün, savaşımız ümmetin savaşıdır; bizler bütün ümmetin temsilcisi olarak savaşmaktayız. Şehitlerimiz ve savaşçılarımız bu ümmetin yüz akları ve iftiharlarıdır. Kanımca Ensariye çatışmasının sonrasında, eğer direniş taraftarı olmayan ve onu terörizm ve aşırılıkçılık olarak niteleyen bir Lübnanlı kalmışsa bile, bu kişi vicdanı ve Allah ile baş başa kaldığında Lübnanlı olduğu için övünç duymaktadır. Her Arap, her Müslüman kendisiyle övünmekte ve izzet duygusu ve başı diklik .duymaktadır

Düşman komutanlarının yüzlerine bakın, konuşmalarına ve zilletlerine. Fakat bizler, hem dün hem de bugün şehitlerimiz için düğün meclisi gerçekleştiriyoruz, şehadetleri ile mutlu oluyor, makamlarına ve “hayırlı sonlarına” gıpta ediyoruz. Bu güzel kaderlerinden dolayı onları tebrik ediyor ve kendileriyle .iftihar ediyoruz

Eylül şehitlerine söz verin. Elbette onlar mahkûm etmek için şehid oldukları anlaşmanın bugün 13 pek de itibarının kalmadığını biliyorlar. Bu anlaşmanın hiçbir değeri kalmayacak ve bu bölgede İsrail

ile hiçbir uzlaşma da gerçekleşmeyecektir. Gasıp, mütecaviz ve işgalcilerle barış imzalamamın hiçbir anlamı yok. Albright'a da bölgede terörizmle verilen amansız mücadelenin duraklamaksızın süreceğini söylüyoruz. Terörizm nerededir, kimlerdir teröristler? İsrail'dir terörist, tepeden turnağa .hem de. Bölgedeki terörizm tamamen ortadan kaldırılıncaya kadar uzlaşma söz konusu değildir Bu şehitlere söz veriyoruz. Yollarını sürdürecek, kanlarının saygınlığını koruyacak ve Allah emredinceye dek yaralarını örtmeye devam edeceğiz. Direnişin bütün şehitleriyle ahdimizi ve biatimizi yeniliyoruz. Ne yaparsak yapalım, kendimizden ne kadar fedakârlıkta bulunursak bulunalım hala eksiğimiz çoktur ve henüz yolun başındayız. Cihad yolunda bizi bekleyen şey, eğer sadık olur ve niyetlerimizi yalnızca Allah rızasına hasrederek ihlâsla amel edersek; zafer, izzet ve günbegün artacak olan övüncümüz olacaktır. Bugün güneyde ve batı Bekaa'da süren savaş mahiyet açısından diğerlerinden farklıdır. Bu savaş, silah ve tüfekte yapılan bir çatışma olmasının öncesinde iman, itikad, ihlâs, sadakat, Allah'a tevekkül, ahirete ümit duyma, zühd ve halka aşk duyarak hizmet etme savaşıdır. Muhtemelen birbiri ardınca gelecek olan pek çok nesil silahı omzuna alıp savaşımaya devam edecek; fakat bu imana, aşk, irade ve ölüm sevgisine sahip bugünkü gibi bir nesil görmeyebiliriz. Bu nesil, önderleri olan Emirü'l- Müminin hakkındaki şu cümleyi çok iyi ezberlemiştir: "Ali b. Ebu Talib ölüme, süt emen çocuğun annesinin göğsüne duyduğu bağlılıktan daha".(çok alışmıştır (enistir

Şu cümle benim için geçmiş günlerde sahip olduğundan çok daha farklı bir lezzet ve değere sahip bugünlerde. İmam Zeynelâbidîn'in (a.s.) kendi şiarımız yaptığımız bir sözü vardır. Bugün bana, Seyyid Hadi'nin, bu Haşimi gencin şehadetinden söz eden herkese İmam Zeynelabidin'in (a.s.) buyurduğu gibi cevap veriyorum ben de: "Katledilmek bizim için âdettir, Allah'tan gelen (şerefimizse üstünlüğümüz) şehadettir." (İnnel katle lena adeh ve kerametuna minellahiş şehade

Bazı Şahsiyetlerin Başsağlığı Mesajları ve Telgrafları

Veliyy-i Emri Müslimin Ayetullah Uzma İmam Hamenei

Bismillahirrahmanirrahim

(Mücahid Âlim Hüccetülislam Seyyid Hasan Nasrallah (damet berakatuhu

Herkesin iftiharını olan aziz oğlunuzun şehadeti vesilesiyle size ve değerli annesine tebriklerimi ve ...taziyelerimi sunarım

Bu sizler için, sağlam bir şekilde kat ettiğiniz Allah yolunda yeni bir imtihandır. Geçmiş imtihanları

.da, bütün dert ve eziyetlerine rağmen cihad ve direnişin ecriyle beraber geride bıraktınız
İşgalci, saldırgan ve vahşi Siyonist rejim Lübnan'ın ve Filistin'in en iyi gençlerinin şehadetine yol
.açan bu cinayetlerinden hiçbir zaman fayda görmeyecektir
Şehit Hadi'nin ve İslam'ın Lübnan'daki diğer şehid evlatlarının kanı, Filistin ve Lübnan'ın
.işgalcileri karşısındaki direniş ateşini daha da alevlendirecektir
Bugün işgalci Siyonist rejim karşısında sürdürdüğünüz cihadınız ve mücadeleniz, iki tarafın
imkânlarının eşitsizliğine rağmen Hakkın zaferinden, yani Müslümanların işgal edilmiş topraklarının
özgürlüğe kavuşturulmasından başka bir sonuçla neticelenmeyecek ve zamanın geçişi halkların gasp
.edilmiş haklarını unutmalarına neden olmayacaktır
Bu yolda dökülen her kan ve toprağa düşen her bir mazlum ve sadık savaşçı, bu tarihî sonucu daha
.da kesin kılmaktadır
Bir kez daha bu mazlum gencin anne babasını, tüm akrabalarını, mücahid kardeşlerini ve bütün
Lübnan ve Filistin gençlerini tebrik ediyor, tesliyetlerimi arz ediyorum ve Yüce Allah'tan sizler için
.ecir ve o aziz şehid için de kendi huzurunda yüksek bir makam diliyorum
Vesselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatu
Seyyid Ali Hamenei
Şehriver 1376 23

Hizbullah Genel Sekreterinin Rehberlik Makamına Cevap Mektubu

Bismihî Teâlâ

Veliyy-i Emri Müslimin ve Aziz Rehberimiz Hazreti Ayetullah-el Uzma İmam Hamenei
Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatu

Mesajınızı büyük bir iftiharla aldım. Kendimin, ailemin ve Hizbullah'taki bütün erkek ve kız
kardeşlerimin, acı tatlı bütün dönemlerde yar ve yardımcımız olan, bizlere inayet ettiğiniz baba
şefkatinden dolayı teşekkürlerimizi mübarek huzurlarınıza arz ediyorum. O mübarek varlığınız, büyük
.İmam'ımızın (r.a.) rihletinin ardından bizlerin babası, İmamı, rehberi, mercisi ve sığınağı olmuştur
Bizlerin, ilahî inayet sayesinde, Allah'ın mücahitlere vaat ettiği zafere yakinimiz tamdır. Savaş ve
cihad meydanlarındaki çabamızla sıdk ve ihlâsımızı Yüce Allah'a ispat etmeye çalışıyoruz, ta ki O da
bizlere merhametiyle zafer inayet etsin ve düşmanlarımız yok olsun. Bizler bu aşamada bu ilahi
.vaadin yaklaşmakta olduğuna şahidiz, inşallah
Sizlere garanti ediyorum ki, Şehid Hadi'nin ve Lübnan ve Filistin'deki diğer şehid oğullarınızın
kanı Direnişin ateşini daha da alevlendirecek ve cihadî şuuru daha da arttıracaktır. Uyuyan vicdanları
uyandıracak, iradeleri bileyecek ve hala şüphe içersinde bacak bacak üstüne atarak susmayı tercih
.eden herkese hücceti tamamlayacaktır
Hadi'nin şehadeti ve kanına bulanmasının sonrasında da kendime, aileme, Hizbullah'a ve halkıma

olan bereketin ve ilahi lütfun artışından başka bir şeye şahit olmadım. Bu büyük iftihar ve şerefte beni geçen ve pek çok can parçasını bu yola feda eden şehid aileleri karşısındaysa hala utanmaktayım. Ben .daha yolun başındayım

Kendim ve bütün mücahidlerin adına sizinle olan ahdimi ve biatimi yeniliyor ve cihadı, direnişi ve ümmetin, insanlık onurunun ve mukaddesatın savunulmasını zafer veya şehadete dek sürdüreceğimize söz veriyorum. Allah'tan duamız sizlerin ömrünü uzun kılması, gölgenizi başımızdan eksik etmemesi .ve ümmeti sizin bilge rehberliğinizden yoksun bırakmamasıdır

Vesselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatu

Hasan Nasrallah

Cemadi 1418 13

İslami Direniş Hareketi Hamas'ın Mesajı

Siyasi Büro

Bismillahirrahmanirrahim

(Müminlerden öyle erler vardır ki onlar Allah'a verdikleri söze sadık kaldılar...) (Ahzap, 23)

Hizbullah Genel Sekreteri Savaşçı Kardeşim Seyyid Hasan Nasrallah

Selamun Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtu

Allah'ın takdir ettiği şeyden razı olanların kalpleriyle mücahid oğlunuz Hadi'nin (rahmetullahi aleyh) şehadet haberini aldık. O Rabbinin likasına koştuğunda vatanını savunmakla meşguldü. Ciğer parenizin tıpkı İslami direniş içersindeki diğer kardeşleri gibi Güney Lübnan'da şehadet mertebesine ulaşması sizler için çok büyük bir iftihar vesilesidir. Bu durum büyük bir fazilettir ve herkes için değerli bir örnektir. Şüphesiz gasp edilen hakların geri alınması, vatanın özgürleştirilmesi ve düşmanın ezilerek dışarı atılmasının asli ve gerçek yolu, İslami direnişin Güney Lübnan'da yerine .getirdiği büyük ve önemli cihad vazifesidir

Ben İslamî Direniş Hareketi Hamas'ın siyasî bürosundaki kardeşlerimle birlikte sizlere samimi başsağlığı dileklerimi sunuyorum ve Yüce Allah'tan bu büyük şehidi kendi rahmetine gark etmesini ve geniş Me'va cennetinde muhlislerin ödülünü vermesini diliyor ve sizlere ve değerli ailenize sabr-ı .cemil ve bol ecir inayet etmesini niyaz ediyorum

Kardeşiniz Halid Meşal

Siyasi Büro Başkanı

FKÖ ve Özerk Yönetimin Mesajı

(Ey mutmain olmuş nefis, Rabbine razı olmuş ve razı olunmuş olarak dön...) (Fecr Sûresi, 27)

Aziz Kardeşim Şeyh Hasan Nasrallah, Hizbullah Genel Sekreteri

Büyük bir üzüntü ile oğlunuz Hadi'nin şehadet haberini almış bulunmaktayım. Filistin halkı, özerk yönetim ve kendim adına sizlere samimi ve kardeşçe, en içten gelen duygularıyla başsağlığı .diliyorum

Derdinize ortak olmamıza izin verin. Yüce Allah'tan kaybettiğiniz o azize lütfuyla muamele etmesini, geniş cennetinde kendine yer vermesini ve Peygamberler, sıdıklar, şehidler ve salihlerle .birlikte olmayı inayet etmesini diliyorum

.Yüce Allah size ve değerli ailenize sabrı cemil, bol ecir ve itminan inayet eylesin

Yasir Arafat

Eylül 1997 14

Filistin İslamî Cihad Hareketinin Evlatlarının Mesajı

(Aziz Önder Seyyid Hasan Nasrallah (Hafezallah

Kahraman mücahid oğlunuzun Siyonist düşmanla mücadele meydanında şehid düştüğü -elde edilebilecek en büyük iftihar- haberini işittik. O, Hizbullah'taki kahraman silahşör kardeşleriyle birlikte bu ümmetin çağdaş tarihindeki en güzel ve en görkemli fedakârlık ve özveri sahnesine imza attı. Pak ruhlarının aydınlığıyla devrin karanlığını ortadan kaldırdılar ve kanlarıyla Siyonist .saldırganın terörizm kılıcını paramparça ettiler

Kendim ve bütün kardeşlerim; İslamî Cihad'ın önderleri, üye ve sempatizanları adına ve Filistin'in her zaman sahnede olan mücahid halkının sözcüsü olarak, bu büyük ve önemli hadise münasebetiyle -ki hepimizi çok derinden etkilemiş ve mazlum Filistin halkının her bir ferdinin ve dünyanın tüm mazlumlarının ve özgürlükçülerinin kalbindeki aydınlık yerinizi daha da nuranî kılmıştır- samimi bir .şekilde acınızı paylaştığımızı bildirir, dayanışma dileğimizi arz ederiz

Bu büyük Rabbani şeref ve şehadet övücünden dolayı sizleri tebrik ettiğimiz gibi kendimizi de kutluyoruz. Niçin olmasın ki; zira bu şehid bizim de şehidimizdir, kanı bizim kanımız, savaşı bizim savaşımızdır. Ellerinizi sıcak bir şekilde sıkıyor ve ilan ediyoruz ki: "İslami Cihad'ın tüm üyeleri, hatta halkımızın ve ümmetimizin bütün şerefli ve ihlâslı fertleri birer Hadi'dirler. O'nun eti, kanı ve !canıdır. O can ki şevkle Yüce Allah'ın arşına kanat çırpmış ve orada fani olmuştur

Halk kitleleri senin yanındadır; çocukların ve torunların, gelecek nesillerin kalpleri senindedir. Bütün kahramanların ve şühedanın örneği olan şehid... İlahî bereketle birlikte bütün zafer, görkem ve şeref derecelerini birbiri ardına geride bırak! Saldırganların çirkin çehrelerini herkese aşikâr ettin ve .kürsülerini viran eyledin

Yüce Allah'tan dileğimiz sizi hıfzetmesi, kendi yolunda saklaması ve bize ve size o şehidin yolunda adım atmaya inayet etmesidir. Cihad, mücadele ve şehadet yolu Rağıb Harb, Abbas Musevi, Fethi Şikaki, Yahya Ayyaş ve tüm pak şehidler yoludur... Ta ki İslam ve Arap toprakları işgalci

saldırganların varlığından temizleninceye, İslam'ın bayrağı Kudüs göklerinde ve Mescid-i Aksa'nın ...kubbelerinde dalgalandırılıncaya dek de bu yol sürecektir... İnşallah Allah o şehidleri kendi rahmetine ve sonsuz cennetlerine dâhil eylesin ve sizlere de sabır ve .sükûnet inayet eylesin

”...Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyin“
Filistin Toprağındaki İslamî Cihad Üyeleri
Kardeşiniz Şeyh Nafız Azzam
Gazze
Cemadiyülula 1418; 15 Eylül 1997 14

Ünlü Mısırlı Gazeteci Muhammed Hasaneyn Heykel'in Mesajı

Aziz Kardeşim Şeyh Hasan Nasrallah
Rica ediyorum, izin verin ben de milyonlarca Arap gibi bu ümmete ve tüm insanlığa hediye ettiğiniz bu örneklikten sonra izzet ve övünçle başımı dik tutabileyim, öyle bir örneklik ki değeri ve içeriği .açısından şaşırtıcı ve benzersizdir
Ne diyeceğimi bilmiyorum? Ne kelimelerle yaslı gönlünü teselli etmeyi –zira sizi teselli etmek tüm kelimelerin gücünün ötesindedir- istiyorum, ne de senin için dua etmeye gücüm var, zira senin duanın Arş-ı İlahiye olan yakınlığı her söz, yakarış ve fısıltıdan daha fazladır. Seninle iftihar ediyorum ve .senin hayranımım
Saygılarımla
Muhammed Hasaneyn Heykel
Eylül 1997, Kahire 19

Tunus İslamî Hareketi (Nahda) Liderinin Mesajı

Bismillahirrahmanirrahim
Cihad ve Mücadele Sahasının Komutanı, Hizbullah Genel Sekreteri Seyyid Hasan Nasrallah
Selamun Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh
Büyük oğlunuz Seyyid Hadi'nin özgürlük yolunda savaşıırken ulaştığı cesur ve gururlandırıcı şehadetinin haberini aldığımızda izzet ve iftihar içersinde Hizbullah'ın cihad efsanesini an be an takip

etmekteydik; Hizbullah'ın tüm ümmet adına güneyi zalim ve işgalci Siyonistlerin kirli varlığından .özgürleştirmek için önderlik ettiği o cihadın

İslami Direniş'in cesur ve benzersiz duruşunun ve onun yiğit komutanının karşısında, sizlere tebriklerimizi sunmaktan, azim ve iradenizi övmekten ve alçakgönüllü bir şekilde ilahi dergâha ellerimizi açarak sizleri saldırganlar karşısında muzaffer kılmasını ve şehidin değerli mücahit ailesine sabr-ı cemil inayet etmesini dileyip şehitlerimizi "İlliyyîn" zümresine katması için niyazda .bulunmaktan başka elimizden bir şey gelmiyor

Kardeşiniz Raşid Gannuşi
Eylül 1997, Londra

Tevhid ve İslahat Hareketi'nin (Fas) Mesajı

Savaşçı ve Mücahid Kardeş Seyh Hasan Nasrallah

Hizbullah Genel Sekreteri

Selamun Aleykum e Rahmetullahi ve Berakatuh

Kıymetli oğlunuz Hadi Nasrallah'ın şerafet ve erlik meydanında, Siyonist emperyalizm ve işbirlikçileri karşısında mustazafların savunulması için Allah yolunda cihad ederken şehadet mertebesine ulaşmış olmasından dolayı samimi başsağlığı dilekelerimizi sunuyoruz. Şüphesiz bizler de sizin gibi bu şehadeti siz ve o yüksek mertebeli şehid için büyük bir şeref ve iftihar vesilesi saymaktayız

Yüce Allah'tan O'nu ve diğer şehidleri "Âlâ İlliyyîn" makamına layık kılmasını ve Lübnan ve .Filistin'deki kahraman savaşçılarımıza nusret ve zafer inayet etmesini diliyoruz

Tevhid ve İslahat'ın Yürütme Bürosundan

Başkan Dr. Ahmed Reysuni

Eylül 1997 23

Pakistan İslamî-Caferî Hareketi'nin Mesajı

...Hizbullah Genel Sekreteri Allame Mücahid Seyyid Hasan Nasrallah

Aziz oğlunuz Seyyid Hadi Nasrallah ve beraberindeki yiğit yoldaşları Ali Kevserani ve Heysen Muğniye'nin şehadetlerinden dolayı Bakıyyetullah el-Azam'a (Allah zuhurunu yakınlaştırsın) (İmam Mehdi), Veliyy-i Emri Müslimin Ayetullah el-Uzma Seyyid Ali Hamenei'ye ve İslami direnişin tüm

.mücahitlerine ve sizlere tebriklerimizi sunuyoruz

Onlar “Güneyin Kerbela’sında” zulüm ve tecavüz karşısında vatanlarını savunurken Rablerinin likâsına kavuştular. Onların ve İslamî Direniş’in diğer şehidlerinin kanları uyuyan vicdanları diriltiyor ve Siyonistlerin gerçek çehresini Lübnan ve Filistin halklarına ve hepimize apaçık .gösteriyor

Allah’ın selamı oğlunun şehadetiyle övünç duyan ve kendisine başsağlığı verilmesini kabul etmeyen !o babaya ve ikinci oğlunu da cihad yolunda feda etmeye hazır olduğunu söyleyen o anneye olsun

Vesselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtu
Pakistan Caferî Hareketinin Suriye ve Lübnan Temsilciliği
Eylül 1997 17

Şehidin Annesi Ümmü Hadi’nin Sefir Gazetesine Verdiği Röportaj⁴⁵

.Fatin Kubeyisi, 16 Eylül 1997

Şehid Hadi Nasrallah için hanımlar tarafından düzenlenen yas merasimine giderken değişik düşünceler üşüşmekteydi zihnime. Oraya ayak basan insan üzüntüden çökmüş, en azından gözyaşlarını gizleyen ve kendini kontrol etmeye çalışan, diğerlerinin tesellisiyle ayakta duran bir anne ile .karşılaşmayı bekliyor

Hazreti Zeynep Hüseyniyesi’nde bu durumun tam tersinin gerçekleşeceği; Fatıma Nasrallah Hanımın kendisini teselli etmeye gelenleri teselli edeceği, gözyaşlarını sileceği ve onları sabra davet edeceği akla gelmezdi elbette. Kendisi şehid oğlundan dolayı duyduğu iftihar gülümsemesini yüzünden eksik !etmezken bir yandan da çevresindeki insanlara tebriklerini sunuyordu

Hüseyniyenin dört bir yanında Hizbullah bayraklarını ve üzerlerinde “Zillet bizden uzaktır!”, “Lebbeyk ya Hüseyin!” ve “Biz şehadet âşıklarıyız!” şiarlarının yazılı olduğu sancaklar görüyoruz. Hadi’nin annesi ve akrabaları bu Hüseyniyenin damadın gelini kendi evine götürdüğü bir oda olmasını istiyorlar. Zira yakında Hadi’nin düğün merasimini yapmayı kararlaştırmışlardı. Resmini bir gül demetinin önüne dayatmışlar, Kuran’dan ayetler okuyorlar. Bir grup insan da ruhu için gönüllü .helva dağıtıyor

Anne kalabalığın ortasında ayakta duruyor, sağında Betül Hanım ve Hadi’nin on iki yaşındaki kız kardeşi Zeynep, solunda da anne ve baba tarafından nineleri var. Hepsinin de tavırları birbirine benziyor, yalnızca kalabalığın tebriklerini kabul ediyorlar, bu tepki tek bir sinir sisteminden çıkıyormuşçasına! Yanlarındaki iki kişi de başsağlığı vermeye gelen kadınları tanıtıyor. Saat dokuzdan öğleye kadar, öğleden sonra ise saat dörtten akşam dokuzaya dek başsağlığına gelen insanları .kabal ediyorlar

Allah ecrinizi arttırsın” ve “Şehadet size mübarek olsun” temennilerini defalarca duyuyor Fatıma“ Hanım, fakat ziyaretçilerin gözyaşları ve duygulandırıcı sözleri (her ne kadar dolaylı da olsalar) sebatlı duruşundan bir şey eksiltmiyor. Şöyle sözler mesela “Hepimizin şehadete imanı var; fakat ben kendimi böyle bir durum için çok zayıf görüyorum... Gerçekten de imanın dereceleri farklı!” veya “Seyyid Hasan’ı televizyonda çok sakın gördüm; ama seni de öyle göreceğimi hiç tahmin etmiyordum. Ne de olsa annesinin sen!” Ve bu türden, maneviyatını zayıflatacak yerde daha da kuvvetlendiren bir sürü söz. Teselli için diğerlerinin omzunu sıvazlayan ve duygularını kontrol etmelerini sağlayan da kendisi. Özellikle Hadi’nin öğretmeni olan bir hanım gözyaşlarının önünü alamıyor ve sürekli olarak bu güzel ahlaklı öğrencisinden bahsediyor. Başka bir kadın da kendisini Fatıma Hanım’ın yerine koymuş besbelli, yüksek sesle ağlıyor ve hıçkırıklar içersinde “Benim oğlum henüz iki yaşında ve ben .ayrılığına bile dayanamıyorum... İnşallah bizler de sizin gibi oluruz!” diyor Hadi ismiyle müsemma bir şahsiyetti. Çok ahlaklı ve edepli idi ve başkalarına hizmet etmeyi çok“ severdi.” Hadi’nin arkadaşlarından biri dostuna böyle diyor. Dostu da Hadi’ye Allah’tan rahmet diledikten sonra “Onu sevmek herkese vaciptir” diye cevaplıyor. Hüseyin’in dört bir yanındaki bu övgüler annenin de kulağına gidiyor elbette, işittiği bu iltifatlar yüzünü güldürüyor ama asla gözyaşı :dökmüyor. Kendisine yaklaşıyor ve soruyoruz ”?Oğlunuzu yitirmenizin üzerinden üç gün geçti, ne hissediyorsunuz“ :Soğukkanlı bir şekilde ve hiç düşünmeden cevap veriyor Hiçbir şey... Yalnızca dün haberlerde bir sedye üstünde uzanırkenki halini gördüm, kalın— kaşlarından ve başındaki izden tanıdım onu... (derinden bir ah çekiyor)... Uyuyordu, evet uyuyan !insanlar gibiydi, ölüler gibi değil Bu sabır nimetidir ve Yüce Allah’tan bu nimeti bana devamlı kılmasını diliyorum” diyor.“ :Ardından iftiharla vurguluyor Zannımca oğlumun terbiyesinde başarılı oldum. Ben onu yeni buldum aslında, kaybetmedim. — Çünkü o bana Ehl-i Beyt’in huzurunda şefaate edecek. Dünya hayatı sadece bir geçiş yeri, bütün hakikat !bu ve o bu yolu daha da kısalttı Öğleden sonrasındaki kısa istirahatata hazırlanırken konuyu değiştiriyor ve bu yolu sürdürmek istediğini vurguluyor. Şehadet yolunu, ikinci oğlu olan Cevad için de açık tutmak istediğini söylüyor ”!ve ekliyor: “Elbette cihad ve şehadet yolunu kendi isteğiyle seçmesi şartıyla

İsrail'in Ensariye operasyonunun ardından içine girdiği hassas dönemde ve bu operasyonda öldürülen İsrail askerlerinin cesetleri karşılığında düşman elindeki esirlerin kurtarılmasını sağlayacak bir anlaşmanın imzalanması için farklı arabulucuların çaba gösterdiği bir sırada -ki bu dönemde inisiyatif Hizbullah'ın elindeydi- Hadi Nasrallah Cebelül Refi'de şehid oldu. Düşman güçleri Hadi'nin naaşını başka bir savaşçının kiyle birlikte İsrail'e götürdü. İsraililer sayfanın lehlerine döndüğünü ve girişim üstünlüğünü ellerine aldıklarını zannettiler. Akıllarınca Hizbullah liderine baskıda bulunacaklar ve ondan haraç isteyeceklerdi. Fakat direniş gerekli cevabı, Hadi

.Nasrallah'ın şehadetinin ilan edilmesinin hemen birkaç saat sonrasında iki operasyonla verdi

Birinci operasyon: Seyyid Hasan Nasrallah'ın konuşması sırasındaki siyasî ve psikolojik saldırısı şeklinde gerçekleşti: "Allah Hadi'nin şehadetiyle bana minnet etti. O da tıpkı direnişin diğer şehitleri gibidir ve ben, şehid ailelerine katıldığım için çok mutluyum." Sürekli olarak gülümsüyor, mutluluğunu yüzüne yansıtıyordu. Bu sarsıcı ve etkili gülüşlerinin sonucunda düşmanın durumdan .yararlanarak Hizbullah'a bazı şartları yüklemeye dönük bütün çabaları suya düştü

İkinci operasyon: Bu operasyon Direnişin savaşçıları tarafından gerçekleştirildi, bazı düşman askerlerini yaralayarak bir kısmını da öldürdüler. Bunun ardından "tek taraflı olarak Lübnan'dan geri çekilmenin gerekli olduğu, zira Güney Lübnan'da verilen kayıpların sürekli artmasından dolayı Şehid Nasrallah'ın naaşından suistifade edilmesinin veya askerlerin morallerini yükseltmenin artık imkânı .kalmadığı" şeklinde İsrail kamuoyunda dillendirilen görüşler güçlendi

Bir saat sonra da sayın genel sekreter benzersiz bir soğukkanlılık, azamet, iman ve akide sebatı ile kardeşler, müminler ve savaşçılardan oluşan bir topluluğunun önüne geçti. Çünkü o herkesin bedenine direniş ruhunu üfleyen ve onları düşman karşısında kendinden geçmeye ve şehadete davet eden aynı önderdi. O şehidlerin törenlerinde hazır bulunuyor ve şehadetlerinden dolayı tebriklerini sunuyor. Hiç bugün zayıf görünmesi mümkün mü? Seyyid Hasan işte böyle davrandı ve Allah da kendi lütfunu inayet ederek sabır gücünü ve nimetini, iman ve nefisine galip olmayı nasip etti ona. İşte bundan dolayı O, kendine mahsus bir liyakatle önderlik konumunda oturmaktadır. O benzersiz bir örnek .olduğunu ispat etmiştir

Evet, bu halk kelimenin tam anlamıyla direnişçi bir halktır. Onların direnişi silahın, sözcüklerin, düşüncenin, kurumların, sabır ve imanın yardımıyla. Seyyid Hadi Nasrallah gibi şehidlerin önderi .olduğu bir toplum ter türlü tebrik ve teyide layıktır

Söylenmesi gereken başka bir hak söz daha var: Hadi Nasrallah hayatını Lübnan'ın, Arapların ve Müslümanların zaferine hediye etmiştir. Babası Seyyid Hasan Nasrallah da oğlunu ve Allah'ın yardımıyla nefis, kibir ve sıkıntı ve eziyetler karşısında galip gelmeyi direnen müminlere hediye etti. Şüphesiz bu ikisi Allah tarafından hidayet edilmişlerdir ve Allah'a iman yardımıyla muzaffer ve .başı diktirler. Bu iki insan halkı en değerli erdemlere yönelten iki önderdir

Nazarî ve Amelî Seyr-i Sülûk

Bugün İmam Humeyni'nin bu konudaki bakış açısını daha iyi anlamak için kendisinin ameli yöntemleri hakkında konuşacağız. Acaba Hz. İmam'a (r.) göre nefsimizi nasıl ıslah edebilir, onunla nasıl mücadele edebiliriz? Başka bir ifadeyle Allah'a kavuşma yolunu nasıl katedebiliriz

:Bu konunun derki birkaç noktanın anlaşılmasına bağlıdır

Bu âlemde varlığın (vücudun) iki boyutu bulunmaktadır (burada ahlak ilminin ıstılahlarını kullanmak zorundayız): Bunlardan birincisi teorik ve ilmî olanı, yani uzmanlıkla ilgili olanıdır ve "nazarî irfan" şeklinde tanımlanmaktadır. Bu bilim için üstada ve kitaba ihtiyaç duymaktayız. Tıpkı herkesin hizmetinde olan felsefe ve tıp kitapları gibi bu alanın da kendine has kitapları vardır; alanın üstatları öğrencilerine bu kitapları öğretir, kendi yorumlarını da üstüne eklerler

Seyr-i sülûkun ikinci boyutu ise Kuran-ı Kerim, Resul-ü Ekrem ve Ehl-i Beyt'in (s) bizlere açıkladıkları amelî yöndür. Yüce Allah'a seyr ve sülûk etmenin nasıl olacağı ve nefsi emmare ile cihadın mertebelerini ve yolunu öğrenebilmek için ayetleri ve rivayetleri bizler için tefsir ve tebyîn edecek büyük âlimlerimize de başvurmak zorundayız. Zira hiç kimsenin kendi kendine seyr-i sülûk yöntemi icad etme yetkisi yoktur. Bu konuyu Allah Teâlâ'dan öğrenebiliriz yalnızca. Peki, bu konuların teorik bilgisini elde ettikten sonra amel ve tatbik aşamasında üstat ve mürşide ihtiyacımız var mı yok mu, arifler ve âlimler bu konuda ihtilaf etmişlerdir. Önemli sayıda bir âlim ve arif topluluğu, seyr-i sülûkun kendi nezareti altında sürdürüleceği bir üstadın varlığının gereklilik olduğunu söylerler. Başka bir görüşe göreyse, eğer yolun özelliklerini (dinin ve seyr-i sülûkun hususiyetlerini) örneğin İmam Humeyni gibi güvenilir âlimlerden öğrenmiş isek artık özel bir üstat ve mürşide ihtiyacımız kalmayacaktır; her ne kadar üstada sahip olmak daha iyi olsa da

Daha emin olmak için İmam Humeyni'ye onlarca yıl yarenlik etmiş olan yaranından birine, Ayetullah Tevessüli'ye bu konuyu sormuştum: "Acaba Hz. İmam amel aşamasında mürşid ve üstadın varlığını zorunlu buluyorlar mıydı?" Kendileri İmam'ın bunu şart olarak görmediğini belirterek: "İmam Humeyni'nin ameli seyr-i sülûk, nefisle cihad ve tezkiye ile meşgul olup manevî makamlara eriştiği sıralarda özel üstadı yoktu. Evet, teorik irfan dersleri görmek için hocalarının huzurunda bulunuyordu ama ameli seyr-i sülûkta hiçbir üstadın şakirdi değildi" dediler

İmam'ın hayatının hiçbir evresinde hiç kimse ile "şunu yap bunu yapma, kendi hallerini bana anlat, ne ettin ne etmedin?" vs. şeklinde bir üstatlık ilişkisi olmamıştır. Ayetullah Tevessüli'nin dediği gibi:

“Esasında İmam Humeyni’nin üslup ve yöntemi böyle değildi. Birisi kendisinden vaaz ve nasihat”.istediğinde tavsiyelerde bulunurdu yalnızca. Elbette bu yönelime sahip olan başka arifler de vardır

Nefisle Cihadın İki Makamı (Zâhir ve Bâtın)

:İmam Humeyni (r.a.) nefisle cihad alanında iki makam ve mertebe olduğunu belirtmiştir. Nefisle cihad kâmil olduğunda ve insan, şeytanı bu memleketten (yani nefisten) atmaya ve onu meleklerin ve Allah’ın salih kullarının mesken, vatan ve mabedi kılmayı başardığında –yani sözünü ettiğimiz her şeyle amel ettiğinde- ve nefisini şeytanın askerlerinin yuvası olmaktan kurtardığı bir merhaleye ulaştığında “sülûk-u ilallah” kolay ve insaniyetin sırat-ı müstakimi aşikâr olacaktır. Bu durumda Yüce Allah basiret gözümüzü açacak ve yolu bizler için apaçık ve aydınlık kılacaktır. İşte o vakit cennetin bereket kapıları insanın yüzüne açılacak ve cehennemın aşağı mertebeleri (derekât) bize kapalı kalacaktır. Âdemoğlunun yolu ilahi maarifin kapılarına açılacaktır, bu, insanların ve cinlerin yaratılışının nihai hedefidir. Yüce Allah bu kişinin elini tuttuğunda artık üstat ve şeyhe ihtiyacı kalmayacaktır; zira bu baştan sona tehlikelerle kaplı yolda onun kalbini ve aklını kendi marifet nuru ile aydınlatan bizzat Allah Teâlâ’dır. Seyr-i sülûkun en önemli kısmı olan nefisle cihad ve nefsin tezkiyesi alanındaki hedef zahir ve bâtınımızın, dilimizin ve aklımızın Yüce Allah’ın istediği gibi olmasıdır. Eğer böyle olunursa Allah’ın has kullarından olunmuş demektir. Ubudiyet, kulluk budur. Kulluk, kişinin efendisi karşısında isyan edememesi, görüş önerememesi ve itiraz sadedinde bir söz söyleyememesidir. Bütün emirlerine itaat etmesi ve teslim olmasıdır. Meleklerle .şeytan arasındaki fark da meleklerin Allah’ın emrine asla itaatsizlikte bulunmamasıdır. İnsan da zahir ve bâtınında ve bütün işlerinde Allah’ın istediği şekilde davranırsa halis bir kul olur. Ubudiyet makamı çok yüce bir makamdır, şahadet kelimesinde “Eşhedü enne Muhammeden abdühu ve resûluhu” dememizin nedeni budur. Eğer Peygamber’in (s.a.a.) “ubudiyeti” olmasaydı “risalet” .makamına da ulaşamayacaktı. İşte bu nedenle Yüce Allah bizden hayatımızda, zahir ve bâtınımızda kendi sevdiği gibi olmamızı istemektedir; şeytan ise bundan hoşnut olmamaktadır. Savaş ve mücadele tam da burada veriliyor. Allah kendi istediği gibi olmanı istiyor, şeytan ise buna razı değil. Şeytan için senin ne olup ne olmadığın hiç de önemli değildir; sana istediğini yap ve yeter ki Allah’ın dilediği gibi bir kul olmayasın. Şeytanın vazifesi budur. Amacı bizleri Allah’a ulaştıracak olan yolu kapamaktır, savaş bunun için çıkmaktadır. İmam Humeyni (r.a.) ise insanın beden ve ruh olmak üzere iki unsurdan mürekkep olduğunu, bedeninin topaktan ruhun ise melekût adlı başka bir âlemden geldiğini .söylemektedir.

Çamur dünyadan ruh ise semadandır; insan yerin ve göğün bileşimi olduğu için kendisini hem toprağa hem de göğe çeken güçler mevcuttur. Ruhtan yoksun bir beden hiç mesabesindedir, ölüdür. Bedeni faal kılan ruhtur. Cisim, nefsin (nefs-i natıka, ruh anlamında) sevk ve idaresi altındadır,

:Nefsanî (Nefsi Natıkaya Ait) Kuvvetler

Demek ki esas mesele insan nefsidir. Hz. İmam ve bütün ahlak âlimleri insan nefesine ait olan iki türlü kuvvetten bahsetmişlerdir

:Zahirî ve Bâtınî Kuvvetler

İmam Humeyni'nin *Kırk Hadis Şerhi* kitabında belirttiği üzere bu kuvvetler göz, kulak, dil, mide, tenasül uzvu ve el ile ayaktan ibarettir. Bâtınî kuvvetleri ise akıl, vehim, şehvet ve gazap oluşturmaktadır

Bazı ameller gazap kuvvesi ile ilgilidir, bazıları da şehvet, vehim ve hayalle. İmam iki merhaleden bahsettiği için birinci aşamada nefsin zahirî kuvvetleriyle, ikinci aşamada da bâtınî kuvvetleriyle verilen mücadele hakkında açıklamalarda bulunmaktadır

Biz de ilk önce zahirî kuvvetler alanında nasıl mücadele edeceğimizden söz edecek, sonra da ikinci aşamaya, yani bâtınî kuvvetlerin hallerinin şerhine yöneleceğiz

a) Zahirî Kuvvetlerle Cihad

(Akıl ve Cehalet Arasındaki Mücadele):

Akıl ve din bir yanda, şeytan da öte tarafta olmak üzere zahirî kuvveleri kendi tarafına çekmek için şiddetli bir kavga verilmektedir. Akıl ve din; göz, kulak, dil ve diğer zahirî organların ilahî iradeye teslim olmasını istemektedir, şeytan ise bu güçlerin Allah'tan başkalarına itaat etmelerini istemektedir. Hz. İmam, nefsin bu zahirî organlarını ele geçirmek için verilen mücadeleyi "Rahman'ın ve Şeytan'ın ordularının çatışması" veya başka bir tabirle "Akıl ve cehalet ordularının savaşı" olarak isimlendirmektedir. Akıl ve nefis, örneğin gözü farklı yerlere çekmek istemektedir ve insan tam da burada savaşa girmekte, nefis ile cihadın bu ilk merhalesinde son sözü söylemekte ve savaşın kaderini tayin etmektedir

Yüce Allah bizlere namahreme bakmayı yasaklamıştır. Bu durum her gün yüz yüze olduğumuz, açık bir örnektir. Her gün gözümüzün önüne çıkan reklam panolarına ve televizyon dizileri ile filmlerdeki sahnelerin, dergilerin çoğuna bakmak haram ve masiyettir. İşte burada aklın ve dinin sana "Bakma!", nefis-i emmaren ise "Bak, nasıl olsa sonra tövbe ve istiğfar edebilirsin" demektedir. Fakat insanın sağ kalabileceği ve tövbe edebileceği kesin değildir. İnsanın tam da bu haram ile meşgulken ölmesi ve fırsatı yitirmesi mümkündür. Şeytan insanı kandırmakta ve yoldan geri çevirmektedir

Başka bir örneği de Kur'an kıraatinden verelim. Kuran'ı ezberden değil de yüzünden okumak

müstehabtır, böylece ayet-i şerifelere göz teması sağlanabilmektedir. Fakat şeytan insanı bu işten de alıkoymaktadır. Kur'an'ı açar açmaz esnemeye başladığımız ve uykumuzun geldiği hiç olmamış mıdır? Bu şeytanın işidir. Şeytan zincirlerini insanın boynuna geçirebilmek için bütün çabasını kullanıyor. Bazen insanın uykusunu getirmekte, bazen de zihnini değişik vesveseler ve endişelerle meşgul etmektedir. İlk aşamada Kur'an okumasını engellemek istemekte, bunu başaramaması durumundaysa kalp huzuru olmadan ve anlamına dikkat etmeksizin dağınık bir kafayla okumasını .sağlamaya çalışmaktadır

Demek ki gözlerinin bakmak istediği şey her ne olursa olsun eğer bu bakışta Allah rızası bulunursa aklın ve dinin sana "Bak" diyecek ve nefs-i emmaren de senden aksini isteyecektir. Burada sen tam yol ağzındasın. Seç ve kararını ver. Hiç kimse seni mecbur etmiyor. Ne akıl, ne din, ne melek ve ne enbiya ve imamlar; ne de şeytan boynuna kılıç uzatıyor. Kıyamet günü şeytan sana "Yaptığın işlerin benimle hiçbir ilgisi yoktu" diyecek. Şeytan o gün kendine tabi olanları kınayacak. Burada son sözü söyleyecek olan ve kararını verecek olan sensin. Acaba harama bakacak mısın yoksa bakmayacak mısın

Kulaklarda da durum böyledir. Gınaya kulak vermek haramdır ve bu türden sesler insan iradesinde etkili olan en olumsuz unsurlardandırlar. Şeytan nefs-i emmarene "Bu güzel bir şarkıdır, niye dinlemiyorsun?" derken aklın ve dinin "Niçin bu tür müziklere kulak veriyorsun? Bu haramdır ve Allah sana bu yüzden azap edecek" demektedir. Burada kendini engelleyecek olan yalnızca sensin. .Gıybete kulak vermek ve laf taşımakta da aynı şey geçerlidir

Dile gelince, Allah senden dilinin doğruluk mazharı olmasını istemekte, şeytan ise yalan söylemeni. Allah dilinin ıslah aracı olmasını dilerken şeytan dilinin fitne ve koğuculuk aleti olmasını istemektedir. Allah senden hayra davet eden bir dil talep etmekte, şeytansa bu dilin sapkınlık, .hokkabazlık ve üçkâğıtçılık dili olmasını istiyor

Dilden kasıt dilin konuşabilme yeteneğidir, yoksa ağızımızdaki şu et parçası değil. Konuşabilme, açıklama yapabilme ve konuları aktarabilme yeteneğidir. Dil üzerinde verilen bu kavgada son sözü .söyleyecek olan kişi de sensin ve nefisle cihad tam da budur

Mideye gelince, acaba haram mı yemeliyim yoksa helal mi? İçki içeyim mi yoksa içmeyeyim mi? Acaba başkalarından gasp edilen şu malı yesem mi? Sülûk ehli sana "Her zaman oruç tut, sürekli aç kal ve açlıktan öl!" demiyor, helal ve temiz olan şeylerden yemeni istiyorlar. Burada da seçim .senindir

Cinsî şehveti tatmin meselesinde de durum budur. Şeytan ve nefis cinsî şehvetini hangi yoldan olursa olsun doyurmanı isterler. Yüce Allah ise bu şehveti inkâr etmiyor, sana dediği bu ihtiyacını .helal yoldan tatmin etmelidir ve helalin yolunu, yani evliliği insana öğretmiştir

İnsan elleriyle pek çok iş gerçekleştirmektedir. Geçmişte ellerinden daha çok yemek ve içmekte yararlanmaktaydı, bugün ise bilgisayar ve internetle iş görmektedir, resim ve heykel yapmaktadır. Elin kullanılabilirlik alanları bilim ve teknolojinin gelişmesiyle birlikte artmıştır. Ellerin imza attığı bütün bu işlerin iki boyutu bulunmaktadır. Birincisinde Allah'a itaatsizlik, diğerinde ise O'nun rızası .yatabilmektedir

Ayaklar ise bazılarını mescitlere ve cephelere, şehid cenazelerine taşırken bazılarını ise Allah göstermesin fesat ve lehviyat meclislerine götürmektedir. Bu yedi organ üzerinde hâkimiyet kurmak için hiç bitmeyen bir mücadele verilmektedir ve insan bu karşılaşmada muzaffer olmak zorundadır. Göz memleketi öylesine korunmalıdır ki hiçbir zaman şeytan ordularının eline geçmesin, kulak

yurdundaki murakabe de bu organın şeytanın oyuncağı haline gelmesine engel olmalıdır. Diğer zahiri kuvvetlerde de durum böyledir.

İnsan bu savaşta yedi askerî karargâhı elinde tutan ve bunları savunmak zorunda olan asker gibidir. İnsanın bu yedi mevzinin tümünün savunmasında muzaffer olması gerekmektedir. Altı cephede çok iyi olsa ve yalnızca bir cephenin savunulmasında başarısız olsa, bu durum bile yeterli olmayacaktır. Örneğin insan göz, kulak ve avret organlarını haramdan korusa fakat dilini kontrol gücüne sahip olmasa, şeytan karşısında kâmil bir galibiyet elde etmesine imkân yoktur. Tek bir mevzide şeytana yenilmiş olmak, diğer karargâhlara da yol bulmasına neden olabilir.

Şeytan ile mücadelede önemli noktalardan bir diğeri ümitsizliğe düşmememiz gerektiğidir. Mesela üç karargâhı bile kaybetmiş olsak ümidimizi korumalı ve savaşı bu mevzileri geri alıncaya dek sürdürmeliyiz. Bugün ve bu aşamada elimizden gelen budur. Bazen Rahman'ın orduları bu mevzilere hâkim olurlar, bazen de şeytan orduları. Televizyon seyrederken haram sahnelerle karşılaşır karşılaşmaz kanalı değiştiren veya televizyonu kapatan biri göz cephesinde şeytan orduları karşısında galip gelmiş demektir. Fakat aynı kişi başka bir gece haram sahnelere gözünü açarsa göz memleketinde şeytanlar hüküm sürüyorlar anlamına gelir bu.

Bu merhalede muzaffer olmamız durumunda güçlü bir şekilde ikinci merhaleye adım atabiliriz. Fakat ilk aşamada yenilgiye uğrarsak eğer, hiçbir zaman ikinci merhaleye geçmemiz mümkün olmaz.

:(Çatışmanın Silahları (Seyr-i Sülûk'un Amelî Aşamaları

Bu meydanda hangi silahlar kullanılmaktadır? Bizler bu meydana girmek ve çatışmaya katılmak istiyoruz. Bu meydanda mücehhez olmamız gereken silahlarımız nelerdir? İmam'a bu savaşa hangi silahlarla gireceğimizi sormak istiyoruz. Bu meydanda nasıl dik duralım? Şeytanın ordularını nasıl dışarı atalım? İmam'ın bu savaşta kullanımımıza sunduğu silahlar şunlar

,Tefekkür -1

,Azim -2

,Tövbe -3

,Murakabe -4

,Muhasebe -5

,Müşarete -6

.Tezekkür -7

Biz yalnız bu yedi silahtan bahsedeceğiz, özelliklerini açıklayacağız ki, kendimiz için bir program hazırlamamız durumunda buna sadık kalalım ve yolu sürdürebilelim. Devamlılık çok önemli ve temel bir şarttır. İnşallah sonunda öyle bir noktaya ulaşacağız ki şeytan ve askerlerinin bu yedi zahiri kuvveye nüfuz etmeleri tamamen imkânsız olacaktır.

Fakat burada daha önemli olan nokta, bu yedi silaha ek olarak her anımızda Allah'a tevekkül içinde olmamız gerektiğidir. Bu çok önemli bir noktadır ve İmam (r.a.) da sürekli olarak bu konuyu vurgularlardı. Her anımızda ümidimiz ve inancımız O'na olmak zorundadır. Sürekli olarak dergâhında dua ve istiğase etmeli ve şeytan, nefs-i emmare ve şehvetimiz karşısında bize yardım etmesini istemeliyiz. Eğer Allah'a tevessül edersek bizlere yardım edecektir, tıpkı düşmanlar karşısında verdiğimiz savaşta bizlere yardım ettiği gibi. "Eğer Allah'a yardım ederseniz O size yardım eder." (Muhammed, 7

İmam (r.a.) burada çok ince bir noktaya işaret etmekte ve şöyle buyurmaktadır: Yüce Allah'a, kendi

.nezdindeki en sevgili varlıklarla, yani Muhammed ve Ehl-i Beyti (s.a.) ile tevessül etmeliyiz

İmam Humeyni'nin önemle üzerinde durduğu başka bir konu da Yüce Allah karşısındaki acimizi ve

kusurlarımızı alçakgönüllüce ve huşu içersinde itiraf etmemizin gerekliliğidir. İnsanın marifet, basiret

.ve nuraniyeti arttıkça Allah karşısındaki aczine ve yoksulluğuna olan vukufu da derinleşmektedir

İşte bundan dolayı, bu meydanın temel şartlarından biri kalbimizin kendisinden memnun olmaması

ve yalnız Allah'a dayanıp O'ndan yardım dilemesidir. Güvencimiz Allah'a olmalıdır. Yarattıkları

arasında kendisine en sevimli gelen Muhammed ve Ailesinin (s.a.a.) vesilesiyle Rahman olan Allah'a

tevessül edelim. Kendimizi sadece dilde değil amelde de O'nun karşısında küçük ve aciz bilerek

dergâhına tevessül edelim. İnsan bazen oturarak tevessül eder bazense secde eder. Secdedeki tevazu

ve huşu daha fazladır. Bazen de secde eder, yüzünü toprağa koyar, gözyaşı döker ve kendisini Hakk'ın

karşısındaki aczin, yoksulluğun zirvesinde görür. Böylesi bir tevessülün eseri ve faydası hepsinden

...daha çoktur

Az önce bahsettiğimiz bu yedi başlıkla ilgili açıklamalarda bulunacağız, önce tefekkür, sonra da

.azim hakkında

1. Tefekkür:

İmam şöyle buyuruyor: "Tefekkür nefis ile cihadın ve Hakk'a doğru yolculuğun ilk şartıdır." Bizim

buradaki konumuz ilk merhalede ve ikinci merhale hakkında yeri gelince konuşacağız. Elbette

İmam'ın *Kırk Hadis* kitabında sözünü etmediği bazı merhaleler de bulunmaktadır. Tefekkür seyr-i

sülûkun bütün aşamalarında istifade edilen bir silahtır fakat her aşamadaki düzeyi farklılık

.göstermektedir

Bu merhalede sözünü ettiğimiz tefekkür, şeytan ve ordusu ile yedi zahirî kuvvenin hâkimiyeti için

.verilen savaştaki tefekkürdür

Bu Merhaledeki Tefekkürün Düzeyi: Burada şu soruyu sormamız gerekiyor: Bu merhaleye uygun

?olan tefekkür düzeyi nedir

İmam (r.a.) şöyle diyor: Her birimiz tek başınayken -yalnız olunması daha iyidir- tefekkür ve

teemmül etmeliyiz. Bunun illa da karanlık bir odada olmasına gerek yok. Sahilde, deniz kenarında

veya bir dağ başında oturarak düşünsün. Önemli olan etrafında kendisini meşgul edecek kişilerin

.olmamasıdır

Tefekkür ve teemmül esnasında kendi hakikatine baksın ve kendisine şunu sorsun: Beni yaratan ve

yaratılışımı en güzel bir şekilde gerçekleştiren, türlü türlü nimetlere boğan (göz, kulak, ruh, akıl...)

Yüce Allah, beni bütün mevcudattan ve hayvanlardan mümtaz kıldı ve bütün bu varlık âlemini bana

boyun eğdirdi. O'nun bütün bu dünyayı ve ahireti, cenneti ve cehennemi; ne hayvanlar, ne yıldızlar ve

ne de bu dünyanın idaresinde, rızıkların indirilmesinde ve ruhların kabzedilmesinde etken kıldığı

melekler için değil de yalnız ve yalnız insan için yaratmasındaki hedefi ne idi? Bütün bunların da

ötesinde bizim için peygamber gönderdi ve bu peygamberlerle birlikte kitaplar nazil etti. Eğer bütün

bu konuları kabul ediyor, onlara iman ediyorsak öyleyse şu soruya da cevap vermek zorundayız:

Acaba bunca nebiyi, resûlü ve kitapları insan için göndermesi, peygamberlerin bütün bu dert ve

işkencelere göğüs germeleri ve bizlerin hidayeti ve terbiyesi için şehid olmaları yalnızca bu dünya

için mi? Yani hedef yalnızca bu dünya mıdır? Ben ve sizler beş on yıl, bilemedin yüz yıl yaşayalım,

Yiyip içelim ve şehvet duygumuzu dindirelim; bu sultan veya diğeri hükümrân olsun, şu zengin bu fakir olsun diye aramızda savaşmamız için mi bütün bunlar? Yaratılışın hedefi bu mu? Bu sonsuz nimetlerin, binlerce peygamberin ve onca ilahî kitabın hedefi bu mu? Her birimiz azıcık düşünmekle bile bu yüce hedefin saydıklarımızdan ibaret olmasının muhal olduğu neticesine ulaşacağız. İnsanın önünde yemek içmekten daha önemli bir hedefi vardır. İnsanoğlu bu durumu, özellikle bu dünyanın türlü hallerine iyice dikkat ettiğinde daha iyi kavramaktadır. Bu dünyadaki nimetlerin hepsi yok olucudur, ebedî ve sonsuz nimetler bu dünyanın ötesindedir. Bu âlemdeki tüm lezzetler dert ve eziyet ile karışıktır; mutlak, katışıksız lezzeti yoktur. Fakat bu dünyanın maverasındaki cihanda, içersinde hiçbir şekilde dert ve yorgunluk bulunmayan, asla aklınızdan bile geçmemiş lezzetler bulunmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinin çoğu ahiret hakkında, Yüce Allah'ın mümin ve itaatkâr, salih amel ...işleyen kullarıyla kâfirler, mücrimler ve münafıklar için hazırladıkları şeyler hakkındadır.

Niçin Düşünmüyoruz?: Dünyanın hali buysa ve diğer âlemin başlangıcı da can verme öncesindeki sıkıntılar, ölüm ve ruhun bedenden ayrılması ve bunların ardından kabir, yalnızlık, korku ve karanlık; sonrasındaysa sorgu ve azap ise niçin sonumuz hakkında düşünmemekteyiz? Kabirde başımıza gelecekler hakkında niçin düşünmüyoruz? Kıyamet gününe kadar berzahımız olacak olan o kabri? Kıyamet gününde başımıza gelecek olan şeyler hakkında niçin düşünmüyoruz peki? "En büyük açlık" ve "en büyük susuzluk" gününü, insanların en sevdiklerini terk edecekleri o günü? "O gün herkesin (kendisini meşgul edecek işi vardır)." (Abese, 37) "Bütün sırların açığa çıkacağı o gün." (Tarık, 9)

İnsanlara defterlerinin arz edileceği ve bazılarının ateşe git deneceği o gün hakkında, cehennem özellikleri hakkında niçin düşünmüyoruz? Cehenneme giden insanlar iki türlü pişmanlık duyarlar: Cehennem ve ilaveten cennetten yoksunluğun azabı. Cennetlikler için de iki mutluluk vardır: Cennetten alınan haz ve cehennemden kurtuluşun mutluluğu.

İnsan tefekkür ehli olmalıdır. Niçin pek çok ayet ve rivayette ölüm, kabir, berzah, cennet, cehennem ve kıyametten söz edilmektedir? Elbette kitabı doldurmak için değil hâşâ! Burada amaçlanan insanların düşünmesi ve uyanmasıdır.

İnsanlar uykudadırlar, öldüklerinde uyanırlar." (Bihar-ül Envar; 4, 43) Ölmeden önce kendinize "gelin, zira gaflette ve uykuda olanların ölümden sonra uyanmaları işlerine yaramayacaktır. Fakat bu hayatlarında gaflet uykusundan uyanan kişilerin eksikliklerini telafi etmek için fırsatları vardır. İşte bu tefekkür o tefekkürdür. Tefekkür Yüce Allah'a seyr ve sülûk etme yolunun başlangıcıdır. Eğer mümkünse her gün otur ve değişik yöntemlerle bu konuları ve anlamları zihninden geçir. Bunun yollarından biri de Kur'an'ı Kerim'i ve kabir, ölüm, cennet ve cehennemden, dünya ve ahiretten bahseden rivayetleri okumaktır. Geçmiştekilerin öykülerine ibretle bir bak. Bak, neredeydiler, ne oldular ve şimdi neredeler? Böyle düşünen bir kişi marifet makamına ulaşacak ve gaflet uykusundan uyanacaktır. İnsanın asıl sorunu gaflettir ve düşünmenin en önemli faydaları ise şunlardır: Gafleti ortadan kaldırır, gaflet ise şeytanın işidir. Şeytan sen Allah, ahiret ve kendinle ilgili - 1 .hakikatlerden gafil olduğunda peşine düşmektedir .Haramların terkinde insan için teşvik edici bir unsur olmaktadır -2

2. Azim:

İkinci etken de azim ve iradedir. Düşündükten ve helali ve haramı tanıdıktan, dünyanın ve ahiretin hallerine vakıf olduktan sonra karar vermek zorundayız. Yani insanda artık bundan sonra Yüce Allah'ın emirlerine isyan etmemeye niyetlenme hali oluşmalıdır. Öyleyse tefekkür, bilinç ve tanıma tek başına yeterli değildir. Tefekkürden sonra azim ve iradenin varlığı şarttır. Haram işlememe ve şeytan ve nefs-i emmare ile cihad kararı alma seyr-i sülûkun olmazsa olmaz şartlarındandır. Bunun .gerçekleşmesi için pek çok fedakârlıkta bulunmalı ve zorluklara katlanmalıyız

:Hz. İmam'ın (r.a.) buyurduğu üzere sağlam bir azim ve iradenin elde edilmesi şu şartlara bağlıdır

Günahların terki -1

Taat ve ibadet ile meşgul olmak -2

Boynumuzdaki vaciplerin kazasını gerçekleştirmek -3

:İmam (r.a.) şöyle demektedir

Azim, insanın namaz ve oruç gibi üzerinde geçmişten kalan tüm vaciplerin kazasını gerçekleştirme ve zulüm ettiği biri varsa ondan da .helallik dileme kararı almasıdır

.Azim yolun başında şart olduğu gibi yolun sürdürülmesi için de şarttır

:İmam şöyle buyuruyor

Azim ve iradeyi en çok zayıflatan şey günah işlemektir. Bu yüzden insan kendisine günah işlemek için izin verir vermez ve bu .hayâsızlığı işlemesiyle birlikte iradesi zayıflamaktadır

Hz. İmam, çok değer verdiği hocası Ayetullah Şehabadi'den –büyük ihtimalle kendisi İmam'ın :teorik irfandaki hocasıdır- şöyle nakletmektedir

Azim, insaniyetin cevheri ve temelidir. İnsanların değişik mertebelerde bulunmalarına neden olan şey, hepsinin azimlerinin farklı olmasıdır. Peygamberler (s.a.) bile böyledirler; Yüce Allah onları azim ve iradelerine göre derecelendirmiştir, bundan dolayı bazı peygamberlerimiz 'ulü'l-azm' iken bazıları da 'ulü'l-ilm' ve 'ulü'l-ibadet' olmuşlardır. Azmi zayıflatan ve ortadan kaldıran şey .günahlardır

:İmam şöyle devam ediyor

İnsanın azim ve iradesini zayıflatan önemli günahlardan biri de gınaya kulak vermektir. Gınanın söyleyenleri ve dinleyenleri için en büyük tehlikesi irade ve azmi ortadan kaldırması ve insanı şeytanın emirlerinin itaatçisi yapmasıdır. Sonunda da şeytan insanı kendisiyle .birlikte sağa ve sola döndürmekte ve onu günahlara daldırmaktadır

Dolayısıyla tefekkür ve azim çok önemlidir ve bu kavramlara gereken önem gösterilmelidir. Bunlardan birincisi, yani tefekkür hakkında sayısız ayet ve rivayet vardır. Tefekkür, bu rivayetlerin .birinde yetmiş ve hatta yedi yüz yıllık ibadetten daha faydalı addedilmiştir

3. Tövbe:

Tefekkür ve azimden sonra atmamız gereken üçüncü adım tövbedir. Tövbe çok beğenilmiş bir davranıştır. Yüce Allah'a şu şekilde yakarmalıyız: “Allah'ım! Bugüne kadar işlediğimiz bütün günahlardan dolayı senden bağışlanma diliyorum ve sana dönüyoruz. Ömrümüzün geride kalan yıllarında .pek çok günah işledik, pek çok vacibi terk ettik, insanlara zulümler ettik

Allah'a varacak bir yola adım atan insanın yükü ağır olmamalıdır. Birisine “Gel şu dağı aş” dediklerinde bu kişi elinden geldiğince yükünün az olmasına çalışacaktır. Günahlar ve başkalarının hakları insanı Allah'a kavuşmaktan alıkoyan ağır yüklerdirler ve bundan dolayı da azimden sonra

yapılması gereken ilk iş tövbe etmektir. Yüce Allah hiç kimse dergâhından ümitsiz olmasın diye bu .kapıyı açık tutmuştur

Resül-i Ekrem (s.a.a.) zamanında gerçekleşen mezar hırsızının hadisesini duymuşsunuzdur mutlaka. Bu kişi Müslümanların mezarlarını kazıyor ve kefenlerini çalıyordu. Bir gün de yeni vefat etmiş Müslüman bir kadının kefenini çaldıktan sonra cesedine tecavüz etmiş! Sonra da Peygamberin (s.a.a.) huzuruna geliyor ve tövbesinin kabul olup olmayacağını soruyor. Efendimiz ise ona meclislerini terk etmesini, zira gökten gelecek olan bir ateşin üzerlerine düşeceğinden korktuğunu söylüyor. Bu kişi de çöldeki bir dağa gidiyor ve gece gündüz burada günahı için ağlıyor, istiğfar ediyor. En sonunda Allah tarafından bağışlanıyor ve gufrana mazhar oluyor. Tövbe kapısı işte bu kadar açıktır hem de! Allah Kur'an-ı Kerim'de "*De ki, Ey kendi nefisleri aleyhinde aşırıya giden kullarım, Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Allah bütün günahları affeder*" (Zümer, 53) buyurmaktadır

Tövbenin Aşamaları ve Unsurları: Tövbenin pek çok merhalesi vardır, bizler şu an içersinde :bulduğumuz merhalesinden söz edeceğiz, yani günahlar mevzusundan. İmam şöyle buyurmaktadır

Rivayetlerimizde insanın beyaz kalbi diye bir konu bulunmaktadır; çok temiz ve parlak bir levha gibi. İnsan günah işlediğinde bu günahı, büyüklüğüne göre insan kalbinde siyah bir nokta bırakmaktadır. İnsanın günahlarına devam etmesi durumunda kalbinin kararması kişinin tamamen Allah'ı unutarak gafillerden olmasına yol açmaktadır. Allah onu unutmakta, bu kişi de hatta kendi kendisini unutmaktadır. '*Nesullahe feensahum enfüsehüm*' '*Onlar Allah'ı unuttular Allah da onlara kendi kendilerini unutturdu.*' (Tövbe, 67) '*Nesullahe fenesihum*' '*Allah'ı unuttular, Allah da onları unuttu.*' (Haşr, 19)

Şeytan böyle bir insanı tamamen kendi kontrolüne geçirmekte ve ona şöyle demektedir: "Sen artık benim hizbimdensin; zira artık senin için hiçbir ümit kalmamıştır." Böyle bir durumda tövbe etmenin yolu kalpteki bütün karanlıkları ve siyahlıkları temizlemek ve onu en baştaki haline döndürmeye .çalışmaktır

Demek ki tövbenin işlevi temizlemekten ibarettir; yani kalbi siyahlıklardan, karanlıktan ve günahlardan temizlemek, ta ki insan seyr-i sülûkunu gerçekleştirebilsin ve Allah'a ulaşabilsin. Allah Kur'an-ı Kerim'de "*Şüphesiz Allah tövbe edenleri ve temizlenenleri sever*" (Bakara, 222) demektedir. Hadis-i şerifte ise "*Günahından tövbe eden hiç günah işlememiş gibidir*" (Usul-ü Kâfi, .2. Cilt, 435) diye buyrulmaktadır

Peki, tövbe nasıl gerçekleşecektir? İmam şöyle diyor: "Sadece, Allah'ım bizi bağışla, sana döneceğiz" demek yeterli değildir. Zira tövbe dil laklakası değildir. Tövbenin iki rüknü, iki de kabul şartı vardır. Yani eğer bu ikisini gerçekleştirirsek tövbemiz daha kâmil olacaktır. Demek ki tövbenin hakikatinden olan iki rükûn, onsuz tövbenin kabul edilmediği iki de şart vardır. Tövbenin iki rüknu .işlenen günahlara pişmanlık duymak ve bir kez daha bu günahları işlememeye karar vermektir

Bu iki şey tövbenin hakikatiyle ilgilidir. Yani pişmanlık olmadan ve bir daha günah işlememeye .niyetlenmeksizin tövbeden söz etmek mümkün değildir

:Tövbenin İki Kabul Şartı

Kişinin hakkını yediği kişilere (kul hakkı) olan borcunu ödemesi gerekir. Bir daha hırsızlık - 1 yapmamaya, fitne çıkarmamaya niyetlenmesi yeterli değildir. Malını yediği yetimlere haklarını ...ödemelidir, aralarında fitne çıkardığı eşler arasında tekrar sulh ve sükûneti sağlamalıdır

Eğer üzerinde namaz ve oruç gibi ilahî haklar bulunuyorsa bunların kazasını gerçekleştirmelidir. -2 .Hac, zekât, humus ve kefaretlar gibi vaciplerde de aynı işlemi yapmak zorundadır

Tövbenin kemali için iki şart daha bulunmaktadır; yani bu iki şartı gerçekleştirmemiz durumunda tövbemiz daha iyi ve daha faziletli olacaktır. Pişman olmak, azim ve hakların iadesiyle tövbemiz

gerçekleşmiş, hakikati hâsıl olmuştur ve kabul şartları gerçekleştirmiştir. Fakat kusursuz ve sürekli bir tövbenin peşindeyse bunun gerçekleşmesi için iki şarta daha ihtiyacımız var ve İmam bunlara :“kemal şartları” demektedir

Bu şart vücudunu haram mal ile semirtmiş kişilere mahsustur, yani hiç helal mal yememiştir bu -1 kişi. İmam “Bu etleri erit! İster oruçla, ister yemeyerek! Sonra da ikinci kez helal maldan yemeye başla ki derin ve kemiklerin arasında helal maldan helal et oluşsun” demektedir. Bu şartı .gerçekleştirmek zor olduğu için kemal şartı olarak tanımlanmıştır Cismine günahın lezzetini tattırduğun gibi (zira günahın zahiri bir lezzeti vardır) itaat ve kulluğun -2 .acısını da tattırmalısın

Tefekkür, azim ve tövbe hakkında konuştuktan sonra murakabe, muhasebe ve müşarete hakkında da .bazı açıklamalarda bulunmak zorundayız

4. Murakabe:

Murakabe sabahtan geceye kadarki bütün eylemlerimize ve konuşmalarımıza dikkat etmemiz anlamına gelmektedir. Gözümüzle nereye baktığımıza, dilimizle ne konuştuğumuza dikkat etmeliyiz, .aynı şekilde diğer zahirî organlarımıza da

Sürekli kendisini murakabe altında tutan bir insan hata ve günah işlemez, şeytan böyle bir kişiye musallat olamaz, ayakları sürçmez. Murakabenin anlamı budur. Şeytan bu alanda da bizi kendi halimize bırakmıyor; gün boyu kendi halimize dikkat eden ve ibadet etmek ve günahları terk etmek için uğraşan bizler üzerine ins ve cin şeytanlarını sevk etmektedir. Bunu özellikle murakabeye niyet ettiğimiz ilk gün gerçekleştirmektedir; zira ilk gün ihanet eden kimsenin ikinci ve üçüncü günlerde de bunu tekrarlaması daha kolay olacak ve daha rahat günah işleyecektir. Şeytan seni bu imtihanda başarısız kılmak ve sonrasında da “Artık başarılı olamazsın, daha önce de sana yapamazsın demiştim .ama dinlememiştin!” demek için bütün silahlarını, yöntemlerini, hile ve tuzaklarını kullanmaktadır

İşte bu yüzden insan günün başlangıcında dikkatini iyi toplamalı ve tüm eylemlerine ve sözlerine dikkat etmelidir. Murakabenin ilk günü için özellikle önemli olan şeylerden biri de insanın şeytana kendi derununa nüfuz etme izni vermemesinin zorunluluğunun hatırlanmasıdır. Şeytanın sızacağı en .küçük bir delik ve çatlak bile bırakılmamalıdır

5. Muhasebe (Kendini Hesaba Çekme):

Günümüzü iyi ve ciddi bir murakabe ile tamamlamamızın ardından uyku vakti geldiğinde muhasebenin zamanı da gelmiş demektir. Hadis-i şerifte şöyle buyrulmuştur: “Her gün veya her gece kendi muhasebesini yapmayan bizden değildir.” (Usul-ü Kâfi; Cilt 2, 453) Her gece uykudan önce kendinle halvete girmeli, sabahtan akşama yaptığın her şeyi yazmalı ve sonra da bakmalısın; acaba yalan söyledin mi? Kimseyi aldattın mı? Eğer bunlardan hiçbirini yapmadıysan galip gelmişsin demektir, artık burada secdeye vararak Yüce Allah’a sana inayet ettiği bu nimetten dolayı şükretmelisin. Kıyamet günü bu gününü çok nuranî olarak göreceksin. Elbette benliğinle mağrur olup “ben, ben” dememeye gayret etmelisin, aksi takdirde gerisin geriye dönersin. “Allah’a şükürler olsun ki elimden tuttu, şeytanı benden uzak tuttu ve bana nefsi emmarem karşısında galip gelme gücü verdi,

bana ibadet etme tevfikini nasip etti” demelisin. Her zaman lütuf ve faziletin Allah tarafından geldiğini ve O’nun inayeti olmadan hiçbir iyi ameli gerçekleştirmeye gücünün yetmeyeceğine iman .etmelisin

6. Muşarete:

Bugün günah işlemediğine emin olduktan sonra –bunda başarılı olmak çok zor değildir- ikinci gün de tıpkı ilk gün gibi olmak için kendi kendine söz vermelisin. İkinci günse ilk gün gibi kendini murakabeye almalı ve günün sonunda hesap defterlerini açmalı, tıpkı ilk iki gün gibi üçüncü günün kararını almalısın. Bunu Yüce Allah’a kavuşuncaya kadar sürdürmelisin ki ne gecen ve ne de .gündüzlerinde hiçbir günah yazılmamış olsun

Bahsettiğimiz noktaya ulaşabilmek için zorunlu olan şart, devamlılık ve ısrardır. Eğer yalnızca bir hafta bu program doğrultusunda hareket edip sonra bundan vazgeçersen bir fayda elde edemezsin, hatta bunu bir ay sürdürsen bile faydadan halidir. Eğitimle ilgili meselelerde az bile olsa sürekli yapılan bir eylemin etkisi bölük pörçük yapılan işlerden daha etkilidir. Örneğin insan bir gün pek çok müstehab işlese, fakat sonra buna bir ay süreyle ara verse bunun çok faydasını görmeyecektir. Küçük fakat sürekli ve sebatla sürdürülen işler daha faziletli ve etkilidir. Zira devam insanda meleke oluşturmaktadır. Meleke ya insanın tabiatında olan, doğuştan getirdiği bir özelliğidir ya da alıştırma ve telaşla elde edilmiş bir hususiyettir. Bu yüzden başında cimri olan birinin asla cömert bir insan .haline dönüşemeyeceğini zannetmemeliyiz

Aksine, bir insan sürekli olarak kendini cömertlik göstermeye zorlar ve bu yönde davranmayı sürdürürse cömert bir insana dönüşecektir. Ailesi ve çevresi yüzünden çocukluğundan itibaren yalan söylenen bir ortamda büyüyen ve yalan söylemeye adet etmiş, yalan “zati tabiatı” olmuş bir kişinin de bu özelliğinden sıyrılamayacağını düşünmemiz doğru olmaz. Israrlı bir şekilde doğru söylemeyi sürdürürse bu sıfat vücudunda yer edinecek ve meleke halini alacaktır. İnsanın hedefi bünyesinde ibadet ve günahı terk etmeyi meleke haline getirmektir. İşte bunun içindir ki, fakihler cemaat imamı için zorunlu olan adalet vasfını tanımlarken “Adalet, sahibini günahattan alıkoyan derunî bir melekedir” demişlerdir. Yani doğumundan bugüne kadar günah işlememiş bir insanın adalet sıfatına haiz olması zorunlu değildir. Adil olması için itaat etmek ve günahattan kaçınmak o kişi için meleke olmak zorundadır. İşte bundan dolayı adil bir insanın ayağının sürçmesi ve günah işlemesinin ardından tövbe etmesi halinde, bu günahı adalet sıfatını kendisinden selbetmemektedir. Tövbe eder etmez arkasında namaz kılmak mümkündür; zira adalet sıfatı onun için meleke halini almıştır, hatasının ardından tövbe etmesiyle bu melekesini yanında hazır bulacaktır. Demek ki insan için önemli olan doğru söylemesi değil, doğru söylemeyi kendisi için meleke haline getirmesidir. Önemli olan takva, vera, huşu ve alçak gönüllülük, kalp huzuru ve Allah korkusu gibi sıfatların insanda hâsıl olmasıdır. Süreklilik ve çaba ile her insan kendisinde bir meleke oluşturabilir, her nefsin bunu kabul etme ve en üst dereceli .sıfatları edinme liyakati ve yeterliliği bulunmaktadır

7. Zikir ve Tezekkür:

Sevr ve sülûkun ve nefisle cihadın bu son merhalesinde bahsedeceğimiz son konu zikir ve tezekkür

.konusudur. Hz. İmam bunu en önemli ve en müessir etken olarak tanımlamaktadır

Bu konuda pek çok hadis nakledilmiştir. Örneğin Resûlullah (s.a.a.) şöyle buyurmuştur: “*Biliniz ki Rabbiniz katındaki en hayırlı ameliniz, dereceleriniz içinde en temiz ve en yükseği ve güneşin üzerine doğduğu en hayırlı şey Yüce Allah’ın anılmasıdır. Allah kendi halinden haber vermiş ve* (buyurmuştur: *Ben, beni ananla birlikte otururum.*” (Vesailü’ş-Şia; 7. Cilt, 162

Başka bir hadiste de şöyle buyrulmaktadır: “*Hiçbir şeyi Allah’ın zikrine tercih etmeyin. Çünkü* (Allah ‘Zikrullah her şeyden yücedir’ (Ankebut, 45) demektedir.” (Biharü’l-Envar; 74. Cilt, 109
Resûlullah’a (s.a.a.): Cihadın niçin yapıldığı soruldu. Efendimiz cevaplarında: “*Eğer Allah’ın* .zikrinin hatırı için olmasaydı hiçbir zaman cihad emri verilmezdi” dediler

Cihad, kelimetullahın yüceltilmesi, insanları karanlıklardan aydınlığa hidayet etmek ve yalnızca Allah’a kulluk edilmesini sağlamaktır. Bedir Savaşında Hz. Peygamber şöyle dua etmişti: “Eğer bu topluluk yok olursa yeryüzünde artık sana ibadet edecek hiç kimse kalmayacak.” Onlar yalnızca cihad etmek için savaşmadılar, özel bir hedef için savaştilar. Allah’ı anmak savaşın kendisinden daha .sevimlidir

Emirü’l-Müminin İmam Ali (a.s.): “*Kalbin temizliğinin temeli Allah’ı anma ile meşgul olmasıdır*” (Gurerü’l-Hikem) diye buyurmaktadır. Hz. Ali başka bir yerde de: “*Zikre devam ruhun gıdasıdır*” .demiştir

İmam Cafer Sadık (a.s.) da: “*En faziletli tavsiye Allah’ı unutmaman ve Rabbini sürekli hatırlaman, günah işlememen ve oturuyor ve ayaktayken O’na ibadet etmendir.*” (Biharü’l-Envar; 75. Cilt, 200) diyor. İmam Sadık’tan gelen başka bir rivayette ise şöyle deniyor: “*Allah şöyle diyor, ey Âdemoğlu beni kalbinde an ki ben de seni anayım, beni yalnızlıkta an ki ben de seni kimsenin olmadığı yerlerde anayım, beni kalabalıkta an ki ben de seni kalabalıkta (meleklerle) anayım.*” ((Biharü’l-Envar; 90. Cilt, 157

İmam Cafer’in yakın ashabından birine şöyle dediği rivayet edilmektedir: “*Allah’ın kulları için vacip kıldığı en zor şeyleri size söyleyeyim mi? Halka insaflı davran, kardeşini kendine ortak kıl* ((rızıkta) ve her yerde Allah’ı an.” (Vesailü’ş-Şia; 15. Cilt, 255

Zikir ve Tezekkürün Manası: Zikrin seyr-i sülûkun en önemli ve en büyük amili olduğunu söylemiştik; fakat zikir ve tezekkürün geniş anlamları olduğuna dikkat etmeliyiz. Zikrin manasının en .açık mısdağlarından biri de unutmanın, yani nişyanın karşısındaki anlamıdır

Hem itaatte, hem de masiyette Allah’ı hatırlamalıyız. Nimet anında O’nu anmalı, musibet zamanında .da Yüce Allah’ın zikrini dilimizde cari kılarak ilahi kaza ve kader karşısında sabretmeliyiz

Dolayısıyla burada zikirden kastedilen her durumda Allah’ı anmaktır. Örneğin çok sevdiği bir yakını vefat eden bir şahıs bu esnada sürekli Allah’ı anma ile meşgul olursa Allah da ona kalp itminanı ve dinginlik verecek ve bu kişiye ayaklarını yere sabit basmasını inayet edecektir; zira bu .insan musibet anında Rabbini anmıştır

Zikrullah her hal ve durumda, hareket ve sözlerinde, pazarda ve camide insanın beraberinde olmalıdır. Uyanık olduğun sürece tezekkür halinde olmalısın. Burada zikrin örneği olarak gösterdikleri şeylerden biri dil ile yapılan zikirdir, yani kitaplarda mevcut olan ezkar ile -örneğin “Estağfirullahe Rabbi ve etubu ileyh”, “La ilahe illallah” gibi- yani Yüce Allah’ı kendi isimleri ve mukaddes sıfatları ile anmak. Dolayısıyla dua bir zikirdir, Kuran okumak zikirdir, namaz zikirdir.

.Tüm bunlar rivayetlerde önemle tekit edilen dille zikrin örnekleridir
Başka bir zikir çeşidi de “kalple zikir”dir. Bu, başlangıçta da söz ettiğimiz unutmanın karşısında yer

alan durumdan farklıdır. Öyle bir zaman gelir ki dilin tevhid kelimesini söylerken kalbin de buna eşlik etmeye başlar, insan için bunun gerçekleşmesi mümkündür. İmam (r.a.) üstadından naklederek :şöyle demektedir

Dilinle zikrettiğinde bunun etkili ve değerli olmasını istiyorsan mutlaka kalp huzuru ve teveccüh sahibi olmak zorundasın. Bir insan dikkati dağınık ve kalp huzurundan yoksunken eline tespih alsın ve günde bin kere ‘Subhanellah’, ‘La ilahe illallah’ ve ‘Allahu Ekber’ dese bunun bu kişiye etki etmesi mümkündür; fakat bu eser çok az olacaktır. Etkili olan zikir teveccüh, kalp huzuru, tefekkür ve tedebbür ile birlikte yapılan zikirdir. Bazen insanın kırk yıl namaz kılp bu namazın kendisini kötülüklerden alıkoymadığı olmaktadır. Bu kişi hâlâ manevî sorunlarından kurtulamamıştır; zira namazında huşusu ve alçakgönüllülüğü eksik; ibadeti gaflet ve kalp huzuru .yoksunluğu, tefekkürsüzlük ve kalbi Allah’tan başkasıyla meşgul etmekle beraberdir. Böyle bir namazın etkili olmayacağı çok açıktır

Zikir de böyledir. Eğer bazı özel tesbihat, salâvat ve namazlara devam ediyorsak ve bunu gaflet içersinde ve huşusuz gerçekleştiriyorsak, bunu günde bin kez de olsa yapsak nasibimiz yorgunluktan başka bir şey olmayacak ve değerden yoksun olacaktır. Bundan dolayı dille zikirde kalp huzuru .şarttır

Zikrin ilk merhalelerinde kalp dilin takipçisidir; fakat kalbin iyice öğrenmesi ve alışması halinde bu .sefer kalp zikredecek ve dil de onu takip edecektir

Şu an bahsettiğimiz zikrin geniş anlamı, her şeyden önce Allah’ı anmamız ve O’nun hazır ve nazır olduğunu hissetmemizdir. Bu hissedişin kendisi zikirdir. Bu zikrin manasıdır ve daha önce geçtiği .gibi iki çeşittir: dilinle bir zikri söylemen ve kalbin ve ruhunda bu zikri tekrar etmen

Bu konuyla ilgili diğer temel konuları ele almadan önce tezekkürle ilgili halleri biraz daha açıklayalım - İmam Humeyni de bu konuyu geniş bir şekilde ele almıştır- ve tezekkürün bereket ve sonuçlarından bahsedelim. Dikkatinizi dille yapılan zikirle ilgili bir meseleye çekmek istiyorum. Hakkında konuştuğumuz İmam Humeyni’nin metodunda bir kişinin şeyhine giderek belli bir zikri :alması diye bir durum yoktur. İmam Humeyni’ye göre bu iş doğru değildir. İmam şöyle diyor

Eğer zikir istiyorsan Ehli- Beyt’in (s.a.) kapısına git ve bize hangi zikirleri öğrettiklerine bir bak. Sana şu zikirleri çek şunları çekme ...diyecek bir üstada ihtiyacın yok

İmam’ın dayandığı kitap Şeyh Abbas Kummi’nin “*Mefatih*” kitabıdır. Bu kitapta zikirler, dualar ve .pek çok müstehab namaz ve amel mevcuttur, bunlardan istifade edebilirsiniz

Zikrin Ortamları ve Merhaleleri: İmam zikrin değişik mertebeleri olduğunu buyuruyor, bunlardan biri de işaret ettiğimiz gibi her yerde Yüce Allah’ın varlığını, huzurunu hissetmek, sizinle birlikte olduğunu ve amellerinize nâzır olduğunu bilmektir. Bizler de O’nu yâd etmeli ve kudreti ve huzurunda .eşi ve benzeri olmayan O’na ihtiram etmeliyiz

İmam büyük bir insana ihtiram göstermenin kâfir veya mümin olsun bütün insanların fıtratlarında mevcut olan bir özellik olduğunu kaydetmektedir. İnsanın inancı ne olursa olsun her güçlü ve saygın kişi karşısında ihtiram göstermektedir. Halk padişahlara, başkanlara ve para sahibi insanlara ihtiram göstermektedir, çünkü bu insanların büyük oldukları düşünülmektedir. Peki, herkesten daha güçlü, daha büyük ve daha zengin olan kimdir? Azıcık düşünmekle Allah’ın Malikü’l-Mülk ve Rabbü’l-Âlemin olduğunu anlarız. Eğer büyüklere ihtiram göstermek vacipse ilk önce Yüce Allah’ı ululamak ve O’na kulluk etmek, yalnız O’na itaat etmek ve sadece O’ndan korkmak zorundayız; zira gerçek güç sadece O’na aittir, O’ndan başka kimsede güç ve kudret yoktur, gücü olan da kudretini O’ndan almaktadır. Demek ki, ihtiram göstermek insan için fitrî bir duygudur; fakat insan bundan gaflet etmekte ve benzeşen durumlar karşısında şaşırılmaktadır, yoksa dikkatli düşünen bir insanın Allah’ın yegâne mutlak kudret olduğunu ve bu yüzden kendisine saygı gösterilip sevilmesi gerektiğini fark

.etmesi zor olmayacaktır

Nimet Verene İhtiram Göstermek: İmam Humeyni'nin bahsettiği ikinci örnek de nimet verene ihtiram gösterilmesi ve teşekkür edilmesidir. Bu özellik de mümin-kâfir herkesin doğasında mevcuttur. Verilen nimet büyüdükçe minnet altına giren kişinin kendisine cömertlik gösteren kişi karşısındaki hürmeti ve sevgisi artacaktır. Bu iyilikle başka bir şeyin hedeflenmemesi ve karşı .tarafından bir şey talep edilmemesi durumunda ise teşekkür duygusu daha da şiddetlenecektir

Yüce Allah'ın bize inayet ettiği dünyevî nimetleri saymamız mümkün değildir. Kendisine kulluk etmemiz durumundaysa bizlere ne gözümüzün gördüğü, ne işittiğimiz ve ne de aklımızdan geçmiş olan uhrevî nimetler ihsan edecektir. Acaba böylesi bir nimet sahibi zat sürekli anılmaya, itaat edilmeye, ?seviliş şükredilmeye layık değil midir? Nimet ihsan etmede kim Allah ile mukayese edilebilir

İmam (r.a.) bütün bunlardan sonra insanın her zaman zikir halinde bulunmasına yardım edecek olan unsurun tefekkür etmek olduğunu söylemektedir ki, biz başta bundan söz ettik. Tefekkürün düzeyi arttıkça zikrin mertebesi de yükselecektir. Yani tefekkür insanı tezekkürle yöneltilmektedir. Faydalı zikir zât, nefis, ufuklar, gökler ve sahip olduğumuz şeyler hakkında düşünmenin mahsulü olan zikirdir. :İmam bu konuda şöyle buyurmaktadır

Tezekkür tefekkürün sonuçlarındandır ve tezekküre vesile olan her tefekkür bütün amel ve ibadetlerden daha büyük, daha değerlidir. Böylesi bir tefekkürün değeri bir yıllık ibadetten bile fazladır. Hadis-i şerifte '*Bir saatlik tefekkür atmış yıllık ibadetten daha hayırlıdır*' denmiştir. (*Biharü'l-Envar*, c. 66, s. 292) Bir saatlik tefekkürün, insanın yüzüne yetmiş yıllık ibadetin açamadığı ilahî .marifetlerin ve bereketlerin kapılarını açmış olması mümkündür

Önemli olan insanın Allah'a yaklaşması, bilinç sahibi olması ve kendisinde ilahi aşkın vücuda gelmesi, ilahi huzuru hissetmesidir. Tefekkürün ve tezekkürün insandaki eserinin maddî ibadetlerden .daha fazla olması mümkündür :İmam şöyle devam etmektedir

Peygamberlerin, imamların ve irfan ehlinin tefekkür ve tezekkürleri böyledir. Tefekkür ve tezekkür birlikteliği, ahlakı ıslah ve sülûkta .avam ve orta dereceli insanlar için en iyi yoldur

Bu bahsin sonunda şunu anlıyoruz; İmam bize en iyi programı vermiştir ve bunu uygular ve .gözümüzün nuru sayarsak pek çok kapının yüzümüze açılması mümkündür

Demek ki insan her halinde Yüce Allah'ı anmalı ve O'ndan gafil olmamalıdır. Zikir diğer hiçbir işe de engel olmaz. Sokakta, işyerinde veya sınıfında Allah'ı anma ile meşgul olabilirsin. Ebette dilinle ifade etmek zikrin şartlarından biri değildir, zikir Allah'ın varlığını hissetmendir. Zikir bütün varlığıyla Allah'ın seni gördüğünü ve O'nun huzurunda olduğunu duymandır. O kalbinden geçenlere .vakıftır ve sana şah damarından daha yakındır

Allah'ı anmak kalplerin ışığı ve dinginliği, gönüllerin şifasıdır. Zikir, aynı zamanda şeytanı .insandan uzaklaştırmaktadır da

b) Bâtınî Güçlerle Cihad:

:İmam Humeyni diğer âlimler gibi nefsin bâtın kuvvetlerinin dört tane olduğunu söylemektedir

Akıl kuvveti -1

Gazap kuvveti -2

.Demek ki derunî (içsel) kuvvelerimiz akıl, gazap, şehvet ve hayalden ibarettir

Bu Dört Kudretin Tarifi: Bir kısım âlime göre insan için en önemli hedef kendi nefsinin tanımasıdır. Yani önce nefsinin tanıyacak, sonra da seyr-i sülûka yönelecektir ki, maksadına ulaşabilsin. Başkaları ise kişinin nefsinin tanımasının anlamının, kendi nefsinin güdümünde olan şeyleri tanıması olduğunu - .yani nefsinin sahip olduğu zahiri ve bâtinî kuvvetlerini- söylemektedirler

Kendi güdümümüzde olan bu insanî nefsi ve bu nefsin güçlerini ve imkânlarını tanımak istiyoruz. Zira bir yola girmek isteyen kişi elindeki olanakların nelerden ibaret olduğunu bilmek zorundadır. Uçakla mı gidecektir yoksa otobüsle mi? Aracı sağlam mıdır yoksa arızalı mı? Allah'a doğru seyr-i sülûk etmek istemek isteyen bir insan da nefsinin zaaf ve kuvvet noktaları hakkında yeterli bilgiye sahip olmak zorundadır. Biz de imkânımız ölçüsünde bu kuvvetler hakkında açıklamalarda bulunmaya .çalışacağız

1. Akıl Kuvveti:

Eşyanın hakikatini bu kuvvet sayesinde derk etmekteyiz. Dünya ve ahiret, peygamberler ve imamlar hakkındaki bütün hakikatleri bu güçle kavramaktayız. Yine bu nefsanî kuvvetin yardımıyla nesnelere ve olgular arasındaki farkları anlıyor; doğruyu yanlıştan, faydalıyı zararlıdan ayırt ediyoruz. Aklın yardımıyla başardığımız işlerden biri de yol gösterici talep etmek ve hidayet olarak doğru yolu .bulmaktır

2. Gazap Kuvveti:

Gazap tabirinin anlamı günlük dilde kullanılan kızgınlık manasından daha geniştir. Bütün bu bağırıp çağırılmalar, kırıp dökmeler gazabın mısdağlarından; fakat gazap, insandaki bu hayvani parçalayıcılık sıfatından daha geniş bir manadadır ve bazı davranışların ve bir ahlak anlayışının kökenidir. İleride bunu daha ayrıntılı bir şekilde ele alacağız. Kısacası, kudret ve şiddetin bulunduğu .her yerde gazap kuvveti devrededir denmektedir

3. Şehvet Kuvveti:

Şehvetten kasıt insanın arzuları ve nefsanî istekleridir ve bunun en belirgin örnekleri de yemek .yeme ve cinsel şehvettir
İnsan ahlakına etkide bulunan ve farklı sonuçlara neden olan başka şehvetler de vardır (bunlarla .(ilgili ayrıntılı açıklamalar ileride yapılacak

4. Hayal ve Vehim Kuvveti:

İnsan bu gücünün sayesinde hile ve tuzak kurabilir, hokkabazlık yaparak yolu başkalarına tı kayabilir. Üçkâğıtçılık yapmayı aklımızdan öğrendiğimizi zannediyoruz ama bize hile yapmayı .öğreten vehim ve hayal kuvvetimizdir

En Önemli ve En Zor Aşama: Asıl savaş meydanı burasıdır. İmam bu merhalenin ilk merhaleden bile daha önemli ve tehlikeli olduğunu belirtmektedir. Savaşı burada kazanan orada da kazanmış demektir: zira ilk merhalede bile göz, kulak ve el deruni kuvvetleri takip etmektedir. Örneğin bir insan gazap kuvvetini kontrol ve ıslah etmemişse başka birine kızması durumunda ona vuracak ve zulmedecektir, eğer şehvet duygusuna hâkim değilse de haram işleyecek ve zina edecektir. Şehvet yüzünden harama bakmakta ve harama kulak vermektedir. Bu bâtinî güçlerini kontrol altına alacağı bir merhaleye ulaşması durumunda hiç şüphesiz zahiri güçlerine de üstün gelmiş demektir, bu yüzden nefsin içsel kuvvetleriyle mücadele etmek daha tehlikeli ve zordur. Buradaki savaş cephenin ilk hattındadır ve ikincil değil stratejik mevzileri ele geçirmek için verilen bir mücadeledir. Bu savaş, sonucu belirleyen bir çatışmadır. Mesela harama bakıştan gözünü koruyabilme rağmen etkisi içinde kalabilir. Eğer bu duyguyu içinden söküp atmışsan gözünden, dilinden ve kulağından da kesinlikle .atmışsındır demektir

:İmam Humeyni bundan dolayı şöyle buyurmaktadır

Gerçek nefisle cihad buradadır, en önemli, en zor ve en tehlikeli merhale burasıdır. İnsanın benzersiz bir önem vermesi gereken bir aşamadır burası. Bizden istenen şey yalnızca nefsimizi kötü ve şeytanî ahlaktan temizlemek değildir. Nefsimizde aynı zamanda iyi ahlaki .vasıfları da yerleştirelim. Yani güzel ahlak içimizde bir melekeye dönüşmeli, bizim tabiatımız olmalıdır

İmam Humeyni'nin seyr-i sülûk yönteminde ahlaka çok önem verilmektedir. Hz. İmam'a göre seyr-i sülûk namaz ve oruçtan ibaret değildir: "Güzel ahlak olmadan insanın ilahî visale ulaşması mümkün .değildir

Resûlü Ekrem (s.a.a.) şöyle buyurmaktadır: "İslam güzel ahlaktan ibarettir." Başka bir hadiste de şöyle denmektedir: "İyi ahlaklı bir kul bu ahlakı sayesinde ahiretteki en yüksek makamlara ulaşmaktadır, hatta ibadeti az bile olsa." Bu hadis çok önemlidir, bazılarının bunu işitmekle şaşırması mümkündür; zira bu kişiler hayattaki vazifelerinin yalnızca fazlaca ibadet etmek ve kuru bir maddi zühd olduğunu zannediyorlar. İmam Cafer Sadık (a.s.) da şöyle buyuruyorlar: "Allah katında, müminin Allah'a sunduğu ameller arasında vaciplerden sonra hiçbir şey insanlara güzel ahlak göstermekten daha sevimli değildir." (Kâfi, c. 2, 100) (Çünkü vacipler zaten uygulanmak zorundadır ve burada bir sorun yoktur. Bazıları vacipleri beş vakit namaz ve bazı sınırlı fiillere (.hasretmekteler ki bu yanıştır

Başka şaşırtıcı hadisler de vardır, "Din doğru sözlülük ve emaneti eda etmektir" gibi. (Kâfi, c. 2, 239) Bu hadis az önce söz ettiğimiz rivayetlerle çelişmez, zira doğru sözlülük zaten güzel ahlakın .mazharlarından

Dolayısıyla İslam dinimizde temel önem verilen bu konu İmam Humeyni'nin seyr-i sülûk yönteminde ısrarla vurguladığı bir başlıktır. Güzel ahlak meleke halini aldığı anda her şey çok daha .kolay olacaktır

Kökünden Sökmek Değil İslah Etmek: Burada önemle işaret etmemiz gereken bir konu bulunuyor. İslam nefsi tezhip etmek isterken nefsin bu kuvvetlerini ortadan kaldırmak istemiyor. İslam'ın talebi gazap sıfatını yok etmek değildir örneğin, zira gazap kuvveti pek çok güzel ahlaki hasletin ve güzel sıfatın kaynağıdır. Eğer insan kendi derunundaki gazap sıfatından yararlanmaz ise artık cesur ve mücahit bir insana dönüşmesi mümkün değildir. Öyleyse niçin bu gücünü tamamen körleştirmek ve

öldürmek istiyorsun? Kötü ahlaka neden olduğu için mi? Fakat aynı zamanda iyi sıfatların da kaynağıdır bu kuvvet. İnsanlara zulüm yolunda kullanıldıkları için “Fizik, kimya ve matematik gibi bilimleri okumak haramdır” diyen bir kişiye “Müslümanlar bu bilimleri okuyarak güçlü olur ve namus ve şereflerini, dinlerini korurlar, bu ilimleri niçin tahsil etmeyecekmiz?” diye cevap verdiğimiz gibi, bu kişiler karşısında da İslam’da insanın gazap gibi bir nefsanî kuvvetini ortadan kaldırmasını .salık veren bir hüküm olmadığını belirtmek zorundayız

Esasında böyle bir şeyin olanağı da yoktur; zira bu güç bize Allah tarafından verilmiştir ve bunu tabiatımızdan çıkarıp atmamız mümkün değildir. Şehvet ve hayal kuvvetlerini de insandan çekip almak imkânsızdır. Eğer hayal ve vehim yeteneklerimiz olmasaydı dış âlemde ve manalar dünyasındaki seyrimizi gerçekleştiremezdik. İslam’ın bizden istediği bu güçleri ıslah etmemiz ve dinin kontrolü altına sokmamızdır. Böyle yapmamız durumunda bu nefsanî güçlerden yardım alarak .“hüluku’l azim” (büyük ahlak) sahibi olmamız mümkündür

Ahlakî Melekelerini Edinmenin Yolu: Sözü nü edeceğimiz son konu, iyi ahlaki melekeleri edinmenin ve kötü ve fasit melekelerle (rezail) mücadele yolunun nasıl olacağı hakkındadır. İmam bizlere hepimizin başarabileceği ve ahlak âlimleri tarafından da tavsiye edilen bir yol öğretmektedir. Bu yöntemin kaynağıysa gerçekte İmam Ali’nin (a.s.) “*Eğer nefsi zor olan şeyde kendisine itaat etmezse (sevdiği şeyi ondan yoksun bırakır*” şeklindeki ifadesinde yatmaktadır. (*Nehcü’l-Belağa*, 193. hutbe) Şöyle ki, insanın, nefsinin hoşuna gitmeyen bir şey yapmak istediği için kendisine itaatsizlik etmesi durumunda –örneğin kişi ihtiyaç sahibine bir miktar para vermek isterken nefsin “Hayır, bizim de ihtiyacımız var” demesi halinde- bu kişi nefsinde muhalefet etmeli ve aksi yönde davranmalıdır. .Böylece ona galebe çalması ve kendini ıslah etmesi müyesser olacaktır

Bahsimizin sonunda İmam’ın pek çok kez vurguladığı bir hususa dikkat çekmek istiyoruz: Nefsin tezkiyesi yolunda hareket edip günahattan kaçınma ve farzlarla amel etmeye, nefsimizin zahirini ve batınını kontrol altında tutmaya çaba gösterdiğimiz bütün aşamalar boyunca Allah’a tevekkül etmek ve O’na sığınmak zorundayız. Bu yolda eğer ciddi çaba gösterir ve Allah’tan yardım dilersek Şeytan ve nefs-i emmare karşısında muzaffer oluruz ve bizlere ilahi yakınlığın en üst derecelerine ulaşma ...kemali nasip olur, inşaallah

EKLER

İslam Devrimi Rehberlik Makamının 33 Gün Savaşı’nın Ardından

İsrail'in Cinayetlerini Mahkûm Ettiği Mesajı

Bismillahirrahmanirrahim

Kana faciası kalplerimizi gam ve kedere boğmuş, bizleri, diğer Müslüman milletleri ve bütün özgür dünya halklarını yaslı kılmış ve gazaplandırmıştır. O masum bebekler ve o zayıf vücutlu insanlar, o küçük korkmuş kalpler hangi günahlarından dolayı katledildiler? Anne ve babalarının yanık kalpleri kan içici Siyonistlerin ve onların sarhoş ve mağrur destekçileri olan Amerikalıların elleriyle mi tutuşturulacaktı böyle? Lübnan'ın yirmi gün boyunca aralıksız bombalanması, yirmi gün boyunca pek çok cinayetin işlenmesi, bir ülkenin viraneye çevrilmesi ve Kana'da sivillerin katliama uğratılması hangi mantığa ve delillendirmeye dayanmaktadır ki medeni olduğunu söyleyen dünya, BM ve insan hakları savunucusu olduğunu iddia eden örgütler bütün bunların karşısında böylesi bir soğukkanlılık ?ve ilgisizlik sergilemekte

İslam dünyası daha ne zamana kadar baştan ayağa fitne ve şer olan Siyonist rejime tahammül edecek ve İslam ülkeleri savaş çıkarma peşindeki müstekbir Amerika'nın bu hassas bölgedeki elini daha ne ?zamana kadar açık saklayacak

Lübnan'da gerçekleşen hadise Amerika'nın "insan haklarının" ne anlama geldiğini ve Amerikan .devletinin nasıl bir Ortadoğu peşinde olduğunu herkese göstermiştir

Bugün belli olmuştur ki, Lübnan'a saldırı önceden planlanmış bir Amerikan-Siyonist projesiydi ve .Ortadoğu'yu ve İslam dünyasını tasallut altına almada atılan önemli bir adımdı

Bush ve beraberindeki Amerikalılar Lübnan faciasında aynı oranda günahkârdırlar. Siyonist rejimin habis ve kara yüzlü önderleri; BM ve pek çok Batı ülkesinin sükûtunu ve kötü sabıkalı İngiltere gibi .devletlerin desteğini aldıklarından değişik ölçüde de olsa hepsi ilahî azaba ortak olacaklar

Bugün Müslüman milletler her zamankinden daha çok Amerika'ya öfkelenmekte ve ondan nefret etmektedirler. Devletleri de -bazı siyasî endişeler yüzünden sınırlama hissedenleri de dâhil- bütün bu müstekbirce saldırılardan bıkmış durumdadır ve bu hale itiraz ediyorlar. ABD rejimi Siyonistlerin cinayetlerine verdiği destek ve Müslüman halkların haklarına açık saldırıları yüzünden İslam .ümmetinin sert tokadını beklemelidir

Lübnan milletinin ve kahraman Hizbullah mücahitlerinin iman, sabır ve tevekküllerinden doğan dik duruşları İslam dünyasının uyanışının ve düşmanlar karşısındaki azimli ve sağlam tavırlarının yeni bir .yansımasıdır

Lübnan'ın mümin ve cesur gençlerinin çelik yumruğu bugün saldırganların çirkin yüzüne inmiştir ve gurur sarhoşluklarının camlarını kırmıştır. Amerika'nın uyguladığı siyasetler bölgede kriz, güvensizlik ve savaştan başka bir şeye yol açmamıştır. Şunu bilsinler ki emniyetsizliği ne kadar yaygınlaştırırlarsa halklar da kendilerine o kadar öfkelenecek ve dünya kendileri için daha güvensiz .bir yer haline alacaktır

Amerika ve İsrail'in saldırganca tutumları İslam dünyasındaki direniş ruhunun her zamankinden .daha canlı olmasına neden olacaktır ve cihadın değerini daha da belirgin kılacaktır

İslam dünyası ve bütün İslam ülkelerindeki gençler de vahşi Siyonizm kurdu ve büyük şeytanın .saldırganlığıyla mücadelenin yolunun direniş ve fedakârlıktan başka bir şey olmadığını bilsinler

Maceracı devlet adamlarının ve fitneci Amerika'nın karşısında teslim olmak bunların cesaretlerini

arttıracak ve dünya milletlerinin işini daha da zorlaştıracaktır. Eğer Lübnan, İsrail ve Amerika'nın saldırıları karşısında teslim olsaydı ve Hizbullah'ın mücahid gençleri ve mazlum güney Lübnan halkı bu mukaddes savunmanın derdini yüklenmeseydi uzun süreli bir zillet bütün Lübnan halkını kaplayacak ve bölgeye saldırı tehdidinin sürmesine yol açacaktı. Bugün Hizbullah, İslam ümmetinin .ve bölgedeki tüm halkların savunulmasında en ön cephede yer almaktadır

Siyonist düşman için din ve ibadet, mescid ve kilise, Sünni ve Şii fark etmemektedir; ırkçı, saldırgan ve kan dökücü bir rejimdir o. Eğer önünde bir engel görmez ise hiçbir cinayeti işlemekten .çekinmeyecek ve hiçbir topluluk ve halka yüzünü dönüp bakmayacaktır

Bölge milletleri, İslami mezhepler ve Lübnan'daki değişik dinlerin takipçileri birbirlerine vahdet .ellerini uzatmalı ve aralarındaki ayrılığın düşmanın gücüne dönüşmesine fırsat vermemelidirler

İslamî İran, Amerika'nın kabadayılığı ve saldırganlığı ve Siyonist rejimin şerareti karşısında durmayı ve direnmeyi vazife bilmektedir ve bütün mazlum milletlerin, özellikle de aziz Lübnan .halkının ve Filistin'in savaşçı milletinin yanında durmaya devam edecektir

Lübnan'daki sivillerin katledilmesine açık destek veren ve ateşkese karşı çıkan Amerika, Siyonistlere mali, siyasi ve askeri yardım sunmakla fiili olarak savaşa dâhil olmuştur, bugün ise .Lübnan devletine ve halkına kendi şartlarını dayatarak işlediği zulmü arttırmak istemektedir

Şüphesiz bu direnişçi millet ve cesur mücahitler böylesi bir zulmü kabul etmeyecek ve kendi .çıkarları neyi gerektiriyorsa yalnızca o yönde davranacaklar

Lübnan milletine, muzaffer Hizbullah'a ve cesur ve mümin önder Seyyid Hasan Nasrallah'a selam .olsun

Öyleyse sabret, şüphesiz Allah'ın vaadi haktır ve kesin inanmayanlar seni hafife almasınlar.”“
(Rum, 60)

Seyyid Ali Hamenei
Mordad 1385, 2006 10

İslam Devrimi Rehberinin Hizbullah'ın 33 Gün Zaferinin Ardından Yayınladığı Tebrik Mesajı

(Mücahid Kardeşim Çok Değerli Seyyid Hasan Nasrallah Bey (Allah Ömrünü Uzun Kılısın
”Sabretmenize Karşılık Selam Size“

Selam Size ve Diğer Kardeşlere, Hizbullah'ın Her Bir Savaşçısına

Benzersiz cihadınız ve direnişinizle İslam ümmetine hediye ettiğiniz şeyi tasvir etmekten acizim. Cesurca ve mazlumca sürdürdüğünüz bu cihad ilahî yardımı üzerinize celbetti ve modern ve ölümcül silahların iman, sabır ve ihlâs karşısında etkisiz kaldığını, iman ve cihada sahip bir milletin mağlup .olarak zalim kudretlerin hâkimiyeti altına girmeyeceğini gösterdi

Zaferiniz İslam'ın zaferi idi. Sizler Allah'ın inayet ettiği kudret ile askeri üstünlüğün silah, uçak, gemi ve tankla değil akıl ve tedbirin eşlik ettiği iman kudreti, cihad ve fedakârlıkta olduğunu ispat etmeyi başardınız. Sizler, askeri üstünlüğünüzü Siyonist rejime kabul ettirdiniz, bölgesel ve küresel boyutlardaki manevi başarınızı sabitleştirdiniz. Siyonist ordunun yenilmezlik efsanesini ve yalancı heybetini maskara ederek gasıp rejimin ne denli incinebilir olduğunu gösterdiniz. Arap halklarına izzet bağışladınız ve istikbarın propagandaları ve siyasetleriyle onlarca yıldır inkâr edilmekte olan .güçlerini amel meydanına çektiniz

Elde edilen bu zafer, özellikle Ortadoğu'dakiler olmak üzere bütün İslam ülkelerine ve halklarına Allah tarafından gönderilen bir hüccet idi. Sizin mazlumane cihadınız düşmanı ifşa ederek gerçek çehresini ortaya çıkardı. Sivillerin acımasızca katledilmesi, günahsız bebeklerin ve savunmasız kadınların kana bulanması, Kana hadisesi ve benzerlerinin tekrarlanması, binlerce evin yerle bir olması ve bir o kadarının yersiz yurtsuz edilmesi, Lübnan'ın altyapısının önemli bir kısmının ortadan kaldırılması Amerika'nın idarecilerinin ve bazı Avrupa devletlerinin gerçek yüzünü, tıpkı Siyonist rejim gibi, herkese gösterdi. Bunların dillendirdiği insan hakları, özgürlük ve demokrasi gibi münafıkça şiarların ne kadar kirli olduğunu ve yalandan ibaret olduğunu ispat etti. Ülke liderlerinin rahmet, şefkat ve mantıktan yoksun olduklarında insaniyet camiasının başına ne gibi faciaları getirebileceklerini gösterdi. ABD başkanının Siyonist rejimin cinayetlerini savunurken gösterdiği gülünç iddialar, İsrail'in Lübnan savaşında galip geldiğini söylemesi bu merhametsizliğini ve .mantıktan yoksunluğunu herkesin gözünün içine soktu

Emma Lübnan... Ve ma edrake ma Lübnan?"... Lübnan, halkının cesaretinin ve himmetinin " bereketiyle parladı. Düşman, Lübnan'a saldırarak bölgedeki en zayıf halkayı hedeflemeyi planlamış ve kendi istediği hayali Ortadoğu projesini mühürlediğini zannetmişti. Düşman, yani Amerika ve İsrail, Lübnan halkının sabır, zekâ ve cesaretinden gafildi, nice az toplulukların daha kalabalık .gruplar karşısında galip geldiği şeklindeki ilahi kanundan haberdar değildi

Lübnan milleti ve onun cesur yiğitleriyle zeki siyasetçileri sert bir tokatla düşmanlarını uykularından uyandırdılar. Düşman bugün, bu güçlü ve becerikli pazıyı kesmek istemekte ve siyaset ehli arasında ihtilaf çıkarmayı hedeflemektedir. Herkes bu siyasetler karşısında uyanık olmak zorundadır. Allah'ın inayeti ve yardımıyla sizler bu komploları etkisiz hale getirmekte başarılı olacak .ve ikinci bir zafer elde edeceksiniz, inşallah

Bugün önünüzde olan bu yeni meydandaki cihad, tıpkı askerî alanda gösterdiğiniz fedakârca cihadınız gibi çok büyük bir önemi haizdir ve tevekkül, ihlâs ve tedbir burada da belirleyici .önemdeki unsurlardır

Sizlere ve cihad meydanındaki diğer kardeşlere ve yiğitlere selam ediyor ve hepinizin ellerinizden .ve pazılarınızdan öpüyorum

Seyyid Ali Hamenei
Mordad 1385, 2006 25

Hizbullah'tan Açık Mektup Kuruluş Bildirisi

Takdim

Bu bildiriye, Lübnan'da parlayarak özgür ve izzetli yaşamın yolunu bu ülkenin ezilenlerine gösteren ,ve kendi pak kanını dökmek suretiyle Siyonist rejimin kudreti efsanesini söndüren o meşaleye Kendi halkı için mücadele örneği olan ve halkına yardım yolunda can vererek şehadet mertebesine ,ulaşan o sadık bayraktarın huzuruna Başlı dik İslamî Direniş'in ve görkemli halk kıyamının –ki milletimiz bu kıyamın Hüseyinî yiğitliğini ,güneyde ve Bekaa'da sürdürmektedir- sembolü olan o kişiye Amerika'nın Lübnan'daki rüyalarını rüzgâra savuran ve Velayet-i Fakih'in emirlerine itaat bayrağını kaldırarak işgalci İsrail karşısında duran o insana ki, o, önderini “dünya Müslümanlarının ,İmamı Humeyni” diye nitelemekten büyük haz duyardı ...Yani; Şeyhe'ş-Şüheda Rağib Harb'in huzuruna takdim ediyoruz Şehadetinin birinci yıldönümü dolayısıyla bu açık mektubu bütün dünya ezilenlerine sunuyor ve satır aralarında, bu mutlu şehidimizin şehid silah arkadaşlarıyla birlikte Lübnan mücahidlerinin yollarını aydınlatması için açık bir şekilde mücessem kıldığı siyasî, İslamî ve devrimci çizgimizi ...tanımlıyoruz Yüce Allah'tan bizlere sabır ve istikamet inayet etmesini ve adımlarımızı daha sağlam atmamızı .sağlayarak zalimler karşısında bizlere yardım etmesini diliyoruz Vesselamu Aleykum ve Rahmetullah Hizbullah Bismillahirrahmanirrahim

Biz Kimiz ve Ne İstiyoruz?

,Ey mustazaflar

Bizler, Lübnan'daki Hizbullah'ın oğulları hepimizi selamlıyor ve sizin aracılığınızla bütün dünyadaki siyasî şahsiyet ve kurumlara, insanî teşekküllere ve dünya basınına sesleniyoruz. Hiç kimseyi dışarıda bırakmıyor ve bu feryadımızın herkesin kulağına ulaşmasını, bu mesajı derk ederek

.meselelerimizi anlamalarını ve projelerimizi incelemelerini ısrarla talep ediyoruz

Biz Hizbullah toplumunun çocukları kendimizi, eşit bir şekilde Doğu ve Batı Emperyalizminin en küstah saldırılarına maruz kalan İslam ümmetinin bir parçası biliyoruz. İstikbar güçlerinin hedefi Allah'ın İslam ümmetine yüklediği hayırlı işleri gerçekleştirme, insanları şer eylemlerden alıkoyma ve onların arasındaki en hayırlı topluluk olmak misyonunu engellemektir. Müstekbirlerin hedefi bu .ümmetin servetlerini ve kaynaklarını yağmalamak ve bütün işleri üzerinde hâkimiyet kurmaktır

Biz, İran'daki öncülerine Allah tarafından yardım edilen ve dünyadaki ilk merkezî İslam devletinin çekirdeğini bir kez daha meydana getiren Hizbullah topluluğunun çocuklarıyız. Biricik rehberliğimizin, bütün gerekli şartları haiz Veliyy-i Fakih'in –bunun günümüzdeki tecessümü olan Ayetullah Ruhullah Musevi Humeyni'nin- hekimane ve adilane emirlerine uyacağımızı ilan ediyoruz.

.O, Müslümanların inkılâbının, bu büyük hareketin mimarıdır

Bu esas itibariyle bizler kapalı bir partisel teşkilat veya Lübnan'daki dar bir siyasî grup değiliz. Biz kendimizi dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlarla İslam çerçevesi içersinde sağlam bir .akidevî ve siyasî irtibatı olan bir topluluk olarak tanımlıyoruz

İşte bundan dolayı Afganistan, Irak, Filistin ve diğer ülkelerdeki Müslümanların çektikleri dert ve musibetler, gerçekte bizim de ayrılmaz bir parçası olduğumuz İslam ümmetinin bedenine isabet etmiştir. Bundan dolayı şer'î vazifemiz gereği ve Veliyy-i Fakih'in çizdiği küllî siyasî çerçeve .doğrultusunda bunun karşısında durmayı kendimize şart koşuyoruz

Kültürümüzün temeli Kur'an-ı Kerim, Masumların sünneti ve taklit mercilerimizden sadır olan fetvalardan kaynaklanmaktadır. Bu meseleler istisnasız çok aydınlık ve kolaydır ve hiç kimse için anlaşılmasız değildir, felsefî-teorik çabalara değil yalnızca pratik sorumluluğa ve icraî yöne ihtiyaç .duyarlar

Askerî gücümüzüye hiç kimse tasavvur edemez; zira askerî aygıtımız uzvî bünyemizden ayrı değildir. Önderlik halkı cihada davet ettiğinde hepimiz bir savaşçıya dönüşür ve şer'î teklif gereğince ve Velayet-i Fakih çerçevesiyle amel etme doğrultusunda savaştaki sorumluluklarımızı yerine getiririz. Allah bizimledir ve kendi lütfuyla bize yardım göndermekte, düşmanlarımızın kalbine korku .salmakta ve bizleri onlar karşısında muzaffer kılmaktadır

Küresel İstikbarın Bize Karşı Yapılan Savaşta Tek Vücut Olması

!Ey mustazaflar

Doğulu ve Batılı zalim ve müstekbir ülkeler bizimle savaşmak için el ele vermişler ve kendi uşaklarını aleyhimize tahrik ediyorlar. Onlar çirkin bir çaba ile ve yalana başvurarak imajımızı zedelemek ve böylece bizlerle dünyanın diğer ezilenleri arasında ayrılık çıkarmak istiyorlar. Amerika .ve müttefikleri karşısında elde ettiğimiz büyük kazanımları değersiz göstermek ve silmek peşindeler Amerika; içerdeki uşakları aracılığıyla, Lübnan'daki zalim sultalarına son veren, Amerikalı

askerleri zelil bir şekilde bu ülkeden dışarı atan ve Lübnan mustazafları aleyhindeki komplolarına son veren kişileri, içki satan yerleri ve kumarhaneleri havaya uçurmaktan başka ellerinden bir şey .gelmeyen mutaassıp teröristler olarak göstermek istemektedir

Bu tür yalanlarla ümmetimizi kandıramayacaklarına eminiz; zira dünya kamuoyu, Amerika ve dünya emperyalizmiyle mücadele etmeyi düşünen insanların fitnenin başıyla değil kuyruğuyla meşgul olmak .kabilinden bu tür küçük işlere tevessül etmeyeceklerinin farkındadır

Bütün Musibetlerimiz Amerika'nın Başı Altından Çıkmaktadır

Biz münkerin kökünü kurutmak için mücadele ediyoruz ve dünyadaki bütün münkerlerin kökünün de Amerika olduğuna inanıyoruz. Bundan dolayı bizleri, Amerika ile mücadele etmekle kıyaslandığında ikincil ve ayrıntı mesabesinde kalacak her türden girişime çekmek isteyen komplolar sonuçsuz kacaktır. Rehberimiz İmam Humeyni bütün sorunlarımızın Amerika'dan kaynaklandığını ve bütün çirkinliklerin kökünün ABD olduğunu söylemiştir defalarca. İslam'ı ve ümmetin izzetini savunmak .için Amerika ile savaşmak meşru hakkımızdır

Bizler buradan açıkça ilan ediyoruz ki, Allah'tan başka kimseden korkmuyor ve zulüm, saldırı ve zilleti kabul etmiyoruz. Amerika ve müttefikleri, NATO üyeleri ve mukaddes İslam toprağı Filistin'in işgalcisi rejim bizimle husumete devam etmekte ve hor ve zelil olmamız için uğraş vermektedir. Bundan dolayı saldırıyı püskürtmek ve din ve izzetimizi, mevcudiyetimizi savunmak için sürekli .teyakkuzda beklememiz gerekmektedir

Onlar ülkemize saldırdılar, köylerimizi yok ettiler, bebeklerimizin başlarını kestiler, namusumuza saldırdılar ve ümmetimiz karşısında en vahşi cinayetleri işleyenleri başımıza musallat ettiler. Bugün de İsrail'in müttefiki olan bu cellâtları desteklemeyi sürdürüyor ve kendi kaderimizi tayin etme .hakkından bizi mahrum bırakmak istiyorlar

İsrail'in Lübnan'a yaptığı kapsamlı taarruzu ve Beyrut'un muhasarası esnasında bombaları yağmur gibi halkımızın üzerine yağıyordu. Uçakları gece gündüz demeden meskûn mahalleri bombalıyor, kadın ve çocukları, yaralıları katlediyorlardı. Satılık Falanjistlerin mahalleleri bombalanmıyordu ve bu yerler düşman kuvvetlerinin sevk ve operasyon merkezi haline gelmişti. O günlerde dünyanın .vicdanına sesleniyor, fakat hiçbir dert ortağı bulamıyorduk

Müslümanların dert ve musibet zamanında sessiz kalan bu vicdan, katil Falanjistlerin Zehle şehrinde ve İsrail müttefiklerinin Deyrülkamer'deki muhasaraları esnasında birden uyanıverdi! Dünya vicdanının müstekbirlerin menfaatinin gerektirdiği durumlar hariç kıpırdamadığı bizler için açıklık !kazanmıştı

İsrailliler ve müttefikleri olan Falanjistler bir gece içinde çocuk, bebek, kadın ve erkek kardeşlerimizden oluşan binlerce kişiyi Sabra ve Şatilla kamplarında öldürdüler; fakat hiçbir kurum NATO güçlerinin destek ve işbirliği ile gerçekleştirilen bu çirkin cinayetleri kınamadı. Bu güçler,

Lübnan'dan çıkmalarından birkaç gün, belki de birkaç saat önce Filip Habip adlı Amerikalı tilkinin emriyle bu mülteci kampını kurtlara teslim edip ortadan kayboldular. Bu saldırganca ve canice girişim bizlerin itikadî görüşümüzü doğrulamaktadır: *“Müminlere düşmanlıkta en şiddetli olarak .Yahudileri görürsün*

Kaçınılmaz Hesaplaşma

Bunun içindir ki, saldırı karşısındaki cevap yalnızca fedakârlık ve özveri ile verilebilir ve kendi kanımızı dökmek suretiyle izzet ve başı dikliği elde etmemiz mümkündür. Kimseye özgürlük verilmiyor, özgürlük canla başla çabalamakla elde ediliyor. Bizler de izzet, özgürlük ve dine yer veren bir hayat sahibi olmayı tercih ettik ve zilletle mücadele ederek hiçbir zaman Amerika ve müttefikleri İsrail ile Falanjistler karşısında teslim olmamaya karar verdik. Bizler topraklarımızın .özgürlüğü, sömürgeci ve saldırganları bu topraklardan kovmak için kıyam ettik. Artık daha fazla sabretmemiz mümkün değil. Mihnet ve dert dönemimiz on yılı aştı; fakat ilgili .makamlar içinde tamahkâr, dalkavuk ve güçsüz insanlardan başkasını görmedik.

Falanjistlerin Siyonistlerle İşbirlikleri

.Amerika, İsrail ve Falanjistlerin halkımıza verdirdikleri kayıp yaklaşık yüz bin kişidir. Yaklaşık yarım milyon Müslüman da mülteci konumuna düşmüş ve bu kişilerin yaşadıkları yerler neredeyse tamamen virane halini almıştır. Cübeyl bölgesinde kalan Müslüman aileler de büyük bir tehlikeyle yüz yüzedirler ve hiçbir uluslararası kurum bu insanların kurtuluşları için çaba .göstermemektedir.

Siyonist işgalciler Müslümanların topraklarını gasp ederek -Falanjistler ile önceden planladıkları işbirliğiyle- Lübnan toprağının üçte birinden fazlasını işgal ettiler. Falanjistler Siyonistlerin planlarını uygulamaya geçirmeye ek olarak bunlar karşısında durma çabalarını da mahkûm ediyor ve .Lübnan devleti karşısında el altında hazır bekletiliyorlardı.

Böyle de oldu. İşte bu şartlar altında Beşir Cemil adlı ünlü cellât, İsrail, petrol zengini Arap ülkeleri ve Lübnan meclisindeki bazı Müslüman milletvekillerinin yardımıyla, Falanjistlerin kontrolünde cumhurbaşkanı oldu. Amerika ve İsrail Cemil'in canı yüzünü süslemek için önceden planladıkları bir şekilde ortak bir operasyon merkezi kurdular ve adını da “Kurtuluş Topluluğu” olarak adlandırdılar. Bu topluluk, Amerikalılar ve İsraililerin Falanjistlerin üzerinden geçerek

.ezilenlere hâkim olması için kurdukları bir köprüden başka bir şey değildi

Halkımız bu zillet karşısında sessiz oturamazdı ve Siyonistlerin ve müttefiklerinin rüyasına son vermekte gecikmedi. Fakat Amerika bu ahmakça faaliyetlerini sürdürdü ve Emin Cemil'i idam edilen kardeşinin yerine atadı. Bunun ilk avı da savaş mültecilerinin meskûn evlerini tahrip etmek, mescitlere saldırmak, güney Beyrut'un mustazaf mahallelerini ordunun emriyle topa tutmak ve NATO ülkelerinden yardım alarak uğursuz 1983 anlaşmasını imzalamaktı. Bu anlaşma Lübnan'ı Amerika ve

.İsrail'in müstemlekesi haline getirmişti

Gerçek Düşmanımız

Artık halkımızın bütün bu ihanete tahammül etme gücü kalmamıştı ve küfrün önderleri; yani Amerika, Fransa ve İsrail karşısında direnme kararı alarak ilk cezalandırma eylemini 18 Nisan ve 29 Ekim tarihlerinde gerçekleştirdi. İşgalci İsrail güçleri karşısında verilen tam anlamıyla gerçek bir savaşın sonucunda iki askeri üs bütünüyle ortadan kaldırıldı. Halkımız İslami direnişi hem askeri hem de halk desteği anlamında geliştirdi ve saldırgan düşman kaçma aşamasına geldi. Böylesi bir karar

.İsrail'in Araplarla mücadele tarihinde bir ilkti

Bizler Hizbullah'ın oğulları ve kızları olarak buradan ilan ediyoruz ki, Amerika, İsrail, Fransa ve .Falanjistleri asli düşmanımız olarak telakki etmekteyiz

Lübnan'daki Hedefimiz

Hizbullah aşağıdaki hedeflerini gerçekleştirene kadar asli düşmanları karşısındaki mücadelesini :sürdürecektir

İsrail'in yok oluşunun başlangıcı ve Kudüs'ün işgalcilerin kirli varlığından özgürleşmesinin ilk merhalesi olarak bu rejimin Lübnan'dan nihai olarak çıkartılması

Amerika, Fransa ve müttefiklerinin Lübnan'dan nihai olarak çıkarılışı ve emperyalist ülkelerin Lübnan'daki nüfuzuna son vermek

Falanjistlerin, Amerika ve İsrail'in tahrikleriyle Müslümanlar ve Hıristiyanlar karşısında işledikleri cinayetlerden dolayı adil bir şekilde yargılanmaları

Lübnan halkına kendi kaderini tayin ve diledikleri rejimi özgür bir şekilde seçme hakkının sağlanması. Elbette İslami hükümet taraftarı olduğumuzu ve herkesi İslamî nizamı seçmeye davet ettiğimizi gizlemiyoruz; zira sömürgecilerin ülkemize tekrar hâkim olmalarını engellemek yalnızca

Dostlara Çağrı

Yukarıdakiler Lübnan'daki hedeflerimiz, onlar da düşmanlarımız. Dostlarımızsa şunlardan ibaretler: Dünyanın bütün ezilen halkları, düşmanlarımızla savaşan ve bize de düşmanlık göstermeyen herkes; ister parti veya örgüt isterse birey olsunlar. Bu çağrımızda onları muhatap kabul ederek şöyle diyoruz: Ey Lübnan'ın dört bir yanında faaliyet yürüten partiler ve teşkilatlar ve hangi düşüncede olursa olsun bütün insanlar, bizler ve sizlerin ortak ve büyük bir hedefi bulunmaktadır: Amerika'nın Lübnan'daki sultasının ortadan kaldırılması, Siyonist işgalcilerin dışarı atılması ve sulta talepçisi Falanjistlerin hükümeti ellerine geçirme çabalarının ortadan kaldırılması. Her ne kadar mücadelenin .yöntemi ve ölçüsü hakkında ihtilaf etsek de hedef budur

Gelin aramızdaki küçük meselelerden dolayı husumet etmeyi bırakalım ve bu büyük hedeflerimizi gerçekleştirmek için geniş kapsamlı çabaların kapılarını açalım. Bir partinin ülkenin bir sokağını ele geçirmesi değildir önemli olan, önemli olan kitlelerin desteğini almasıdır. Bir partinin halk içersindeki askeri manevralarının fazlalığı da önemli değildir, iş İsrail karşısındaki askeri operasyonları arttırmaktır. Bildiriler yayınlamak, konferans ve seminerler değil, Lübnan'ı Amerikan .projelerinin mezarlığı haline getirmektir mühim olan

Her ne kadar sizler İslamî olmayan düşüncelerin takipçileri iseniz de bu konu sözünü ettiğimiz hedeflerin gerçekleşmesi yolunda işbirliği yapmamıza engel değildir. Mücadelenizdeki temel nedenin de İslamî bir saiki olduğunu -yani sizlere tağut tarafından uygulanan zulüm ve tağut yüzünden mustazaf kılınmanız- görüyoruz. Bu amaç her ne kadar gayri İslamî fikirler şeklinde ifade edilse de hiç şüphesiz kendi asli mahiyetine dönecektir, tıpkı devrimci İslam'ın zulüm ve istikbar ile mücadelenin .önderliğini eline aldığından beri gördüğünüz gibi

Bizler sizler tarafından güvenliğimiz ve izzetimize yapılacak tahrik edici bir girişimi ve saldırıyı kabul etmediğimizi bildirdiğimiz gibi, sizlere de aramızdaki her ihtilaf ve sorunu "billeti hiye ehsen" (en güzel şekilde) çözeceğimiz sözünü veriyoruz. Bizi, hedeflerimize ulaşmamızı engelleyecek ve .meşgul edecek sorunlarla uğraştırmamanız konusunda da ısrar ediyoruz

Sizinle işbirliği yapma konusunda çok istekli olduğumuza emin olun, düşüncelerimizin birbirine yaklaşması ve kararlarınızı bağımsız olarak aldığınıza inancımız arttıkça ve ilişkilerimizin İslam'ın ve Müslümanların maslahatına olduğunu teşhis ettiğimiz ölçüde karşılıklı olarak sizlere yaklaşıcağız .ve ilişkilerimizi geliştireceğiz

Ey partilerin ve cemaatlerin mustazaf üyeleri, sizler haklarını talep ederken hataya düşen kişilersiniz. "Hakka ulaşmak için çabalarken hata eden, bâtulı talep eden ve onu seven gibi değildir." Bundan dolayı sizlere dostluk elimizi uzatarak içtenlikle şunu söylüyoruz: "Ey kavmimiz Allah'a davet edene icabet edin"⁴⁷, "Allah ve Resûlü sizi diriltecek şeye çağırdığında icabet edin."⁴⁸

İslam'a Bağlıyız; Ama Kimseyi Buna Zorlamıyoruz

,Ey mustazaflar

Bizler İslam'ın davetine bağlı olan bir topluluk olarak bütün ezilenlerin bu göksel çağrışı incelemelerini ve kendi programlarının ana ekseni yapmalarını istiyoruz; zira bu din adalet, barış ve esenliğin bütün dünyada hâkim kılınması için gereken bütün özelliklere sahiptir. Bizler İslam'ı hiç kimseye zorla benimsetme peşinde değiliz, tıpkı başkalarının kendi kabul ve programlarını bizlere dayatmak istemelerini kabul etmediğimiz gibi. Bizler siyasî Marunîliğin yaptığı gibi İslam'ı Lübnan'a zorla hâkim kılmak istemiyoruz

Bununla birlikte hayat bağışlayan İslam dinine akide, siyasî nizam ve düşünce olarak bağlılığımızın da altını çiziyor ve herkesi İslam'ı tanımaya, hâkimiyetini kabul etmeye ve ferdî, toplumsal ve siyasî hükümlerinin uygulanmasına davet ediyoruz

Lübnan'daki halkımıza özgürce dilediği hükümet nizamını seçmeleri fırsatı verildiğinde İslam'dan başka bir nizamı tercih etmeyeceklerine şüphe yoktur. Biz de buna dayanarak özgür ve doğrudan seçim yoluyla İslamî nizamın uygulanmasını istiyoruz ve bazı kişilerin tasavvurlarının aksine bu düzeni zorla dayatmanın karşısındayız

Lübnan'ın Amerika, dünya emperyalizmi ve uluslararası Siyonizm'e karşı olan ülkelerin oluşturduğu kampa dâhil olmasını arzuladığımızı açık bir şekilde ilan ediyoruz. Bu kampta İslam adil bir önderlikle birlikte hükmedecektir

.Bu bir partinin değil, bir ümmetin arzusudur. Bu seçim bir çetenin değil bir halkın seçimidir

Lübnan'da İsteddiğimiz Asgarî Şey

Şer'î olarak gerçekleştirmekle emrolduğumuz en küçük hedefimiz şudur: "Lübnan'ı Batı'ya ve Doğu'ya bağlılıktan kurtarmak, işgalci Siyonistleri bu topraklardan atmak ve halkın seçimini özgürce yapacağı bir siyasi nizamı tesis etmek

Lübnan'daki Mevcut Rejimle Niçin Mücadele Ediyoruz?

Lübnan hakkındaki görüşlerimiz ve isteklerimiz bunlardır ve bundan dolayı da ülkedeki fiilî nizamla :savaşmamızın iki delili bulunmaktadır

.Bu nizamı dünya emperyalizminin ve İslam karşıtı bazı ülkelerin oluşturduğu kamp üretmiştir .1
Bu düzenin temeli zalimce şekillenmiştir ve hiçbir reform çabasından fayda görmeyecektir, bu .2
.yüzden de köklü bir değişime uğratılmalıdır

Rejim Muhalifleri Karşısındaki Duruşumuz

Yukarda saydığımız iki delilin ışığında Lübnan siyasî nizamının muhalifleri karşısındaki :duruşumuzu da netliğe kavuşturalım

Rejim karşısında, emperyalist güçlerin kırmızıçizgilerini göz önüne alarak politika yapan tüm hareketlerin sadece şekilsel muhalefet yürüttüklerine ve sonuçta mevcut rejimle paralel düşeceklerine .inanıyoruz

Bizce mevcut anayasayı koruma çerçevesinde sürdürülen ve egemen düzende hiçbir esaslı değişimi kabul etmeyen tüm muhalefet hareketleri sadece görünüşte muhaliftirler ve ezilen kitlelerin çıkarları .ve istekleri doğrultusunda bir girişimde bulunmaları mümkün değildir

Aynı şekilde muhalif bir hareket olarak yalnızca hâkim nizamın yönettiği bir doğrultuda hareket .eden tüm gruplar da müesses nizama hizmet eden sonuçsuz cereyanlar olmaya mahkûmdurlar

Öte yandan mevcut taifeci fasit nizamın çerçevesinde önerilecek olan tüm siyasî ıslah tekliflerinin .de bizimle hiçbir ilgisi bulunmamaktadır

Lübnan Hıristiyanlarına Hitap

!Ey şerif mustazaflar

.Sizin kanalınızla Lübnan Hıristiyanları, hassaten Marunîlere birkaç şey söylemek istiyoruz
Hiç şüphesiz siyasî Marunîliğin “Lübnan Cephesi” ve “Lübnan Güçleri” gibi aygıtları vasıtasıyla izlediği siyaset Lübnan Hıristiyanları için barış ve istikrar sağlayamaz. Çünkü bu siyaset fırka ve kavim taassubuna ve taifeci imtiyazlara dayalıdır ve emperyalizm ve İsrail ile işbirliğiyle

.şekillenmiştir

Lübnan'da yaşanan facialar da bu sorunu daha da sabitleştirmiş ve bu ayrımcılıklar Lübnan iç savaşının meydana gelmesindeki asıl etken olmuştur. En sonunda da Hıristiyanlar, müttefikleri olan .Amerika, Fransa ve İsrail'den yardım istedikleri gün cevap bile alamamışlardır

Artık mutaassıp Hıristiyanların taifeciliğin ve bütün ayrıcalıkları kendileriyle sınırlamanın karanlık tünelinden çıkmalarının zamanı gelmiştir. Bu Hıristiyanlar semavî çağrıya cevap vermeli ve akıllarını .silahların, mantıklarını da taifelerinin yerine geçirmelidirler

Allah'ın elçisi Hz. Mesih'in, Falanjistlerin Mesih ve sizler adına işledikleri cinayetlerden memnun olmadığına kesinlikle eminiz. Aynı şekilde liderlerinizin bizim ve sizin üzerimizde hükümlan olmak için işledikleri amellerden de beridir O. Aynı şekilde Resûlullah Muhammed (s.a.a.) de ilahî şeriata .uymayan bazı Müslümanların yaptıklarından razı değildir

Geçmiş eylemlerinizi bir kez daha değerlendirdiğinizde maslahatınıza uygun olan davranışın başkalarının size mızrak ucuyla dayattığı şeyleri uygulamak değil de kendi kararınız gereğince davranmak olduğunu anlayacaksınız. Bizler Allah'ın buyruğu üzere sizlere elimizi uzatıyor ve şöyle (diyoruz: *“Ey Kitap Ehli sizinle bizim aramızda ortak olan kelimeye gelin...”*) (Al-i İmran, 64

...Ey Lübnan Hıristiyanları

Eğer bazı devlet işlerini Müslümanlarla paylaşmak size zor geliyorsa Allah'a and olsun ki bu ortaklık bizlere de zor gelmektedir; zira bu Müslümanlar hem size hem de bize zulmeden bir hükümette yer almışlardır. Bu hükümet peygamberlerin sonuncusu ile kemale eren ilahî şeriata .hükümlerine dayanmamaktadır

Eğer adil hükümetin peşindeyseniz kim Allah'tan daha adil olabilir? O, İslam dinini gökten .insanlara adaletle hükmedilsin ve her hak sahibi hakkını alsın diye indirmiştir

Fakat birisi sizleri kandırmış (bizden korkutarak), sorunları olduğundan büyük göstermiş ve bizi Falanjistlerin cinayetleri yüzünden sizden intikam almak istiyoruz diye tanıtmıştır. Bu hayale dayanan korkunun hiçbir zaman doğru bir nedene dayanmadığını ve tarafsız Hıristiyanların hala aramızda .yaşadıklarını, kimsenin bu insanların güvenliklerine zarar vermediğini söylemeliyiz

Bizler eğer Falanjistlerle savaşıyorsak bunun nedeni onların, sizlerle gerçekler arasında engel oluşturmasıdır. Bizler hiç şüphesiz sizlerin iyiliğinizi istiyoruz ve dünya ve ahirette mutlu olmanız için de sizi İslam'a çağırıyoruz. Ama bu çağrımızı kabul etmeseniz bile Müslümanlarla yaptığınız anlaşmalara bağlı kalmanız ve aleyhlerindeki savaşlara katılmamanız şartıyla sizle hiçbir sorunumuz .olmayacaktır

Ey Hıristiyanlar! Düşüncelerinizi nefret doğuran taifecilikten özgürleştirin. Aklınızı bencillik taassubunun zincirlerinden kurtarın. Gözlerinizi iyi niyetli Müslümanlara ve İslam'a açın, kurtuluşunuz ve mutluluğunuz, dünya ve ahiretteki salahınız bunda gizlidir. Bu çağrıyı Müslüman olmayan bütün ezilenlere yapıyoruz. Etnik olarak İslam'a mensup olan insanları da dinlerinin pratik yükümlülüklerini ifa etmeye ve dinle uyuşmayan fırkacı taassuplarını bir kenara bırakmaya davet .ediyoruz

Herkese ilan ediyoruz ki, bu asır İslam'ın ve Hakk'ın zafer asrı, küfrün ve batılın yenilgi çağıdır. Bunun için pişmanlık günü zalimlere çatmadan önce Hakk'ı talep edenlerin kervanına katılınız. O gün zalim şöyle diyecek: *“Keşke Resûl ile bir yol tutsaydım, keşke filancaı dost edinmeseydim.”* (Furkan, (28-29

Dünya Emperyalizmi ve Biz

Ey şerefli mustazaflar! Küresel istikbar karşısındaki konumlanışımızı ise şöyle özetliyoruz: Amerika ve Sovyetler arasındaki ideolojik mücadele dönemi sona ermiştir ve bu sahne artık bir kez daha açılmayacaktır. İki taraf, her ne kadar komünizm ve kapitalizm adlı farklı düşünceleri insanlara sunmuş olsa da, ikisinin mahiyeti de materyalist olduğu için bireylerin ve toplumların sorunlarını .çözmekte başarısız olmuştur

Adil ve huzurlu bir toplumun tesisi için ne batı kapitalizmi ne de doğu sosyalizmi başarılı olamadı. Bu düşünceler birey ve toplum arasında dengeyi sağlayamadıkları gibi insan fıtratı ile toplumsal maslahatları birbirine yaklaştırmayı da beceremediler. Doğu ve Batı blokları artık dünyanın şu bu köşesinde nüfuz bölgeleri ve menfaat elde etmek için mücadele ettiklerinden dolayı aralarındaki ideolojik ayrılığı de sonlanmış buldular. Fakat asıl mücadelelerini dünya kamuoyunun gözlerinden .ideolojik kavga perdesi altında saklamaktalar

Bu bilginin ışığında bizler iki blok arasındaki düşünsel mücadelenin tamamen sonlandığına ve Amerika ve Sovyetler önderliğindeki müstekbir ülkelerin önderliğinde yürütülen çıkar savaşının bunun yerine geçtiğine, ezilen ülkelerin de bu savaşın yeni sahnesi halini alıp mazlum halkların bu savaşın tutuşturucu odunu olarak görüldüğüne inanıyoruz. Biz bu iki süper gücün savaşını materyalist bakışlarının doğal sonucu görmekteyiz ve bu mücadelenin ezilen halkların haklarının ve doğal .servetlerinin ziyanıyla sonuçlanmasını kabul etmeyeceğimizi de buradan bildiriyoruz

Bu esasa dayanarak doğu veya batılı bütün emperyalist güçlerin mustazaf ülkelerin ve bizlerin .içişlerine karışmaları karşısında duracak ve açgözlü hedeflerine ulaşmalarına engel olacağız Amerika'nın Vietnam, İran, Nikaragua, Granada, Filistin, Lübnan ve diğer ülkelerdeki cinayetlerini kınadığımız gibi, Sovyetlerin Afganistan saldırısını ve İran'ın içişlerine karışarak savaşta Irak'ı .desteklemesini de mahkûm ediyoruz

Lübnan ve Filistin konusuna gelince bizler kendimizi radikal bir şekilde Amerika'nın karşısında durmakla mükellef görüyoruz; çünkü bu ülke istikbar bloğu arasında en büyük nüfuza sahip olan güçtür ve İsrail de uluslararası Siyonizm'in beslemesidir. Bundan dolayı bölge halklarının aleyhine Amerika'ya destek veren NATO üyesi müttefikleri karşısında durmayı kendimize şart biliyoruz. Henüz halkımızın özgürlüğü ve çıkarları aleyhinde Amerika'nın yanında girişimde bulunmamış .ülkelere de böyle bir helak edici işe dâhil olmamaları uyarısında bulunuyoruz

İsrail Ortadan Kaldırılmalıdır

İsrail'i Amerika'nın İslam dünyasındaki koçbaşı olarak tanımlıyoruz. İşgal edilmiş toprakların asıl sahiplerinin haklarını geri alabilmek için bu gasıp düşmanla savaşmalıyız. Bu düşman çocuklarımızın geleceği ve ümmetimizin kaderi için büyük bir tehlike arz etmektedir; özellikle Nil'den Fırat'a kadar

.uzanacak olan büyük İsrail'in kurulması şeklindeki hedeflerini göz önüne aldığımız zaman İsrail ile mücadelemiz itikadî kabullerimizden ve tarihi tecrübemizden kaynaklanmaktadır; bizler Siyonist rejimin daha kuruluşundan itibaren saldırgan olduğuna, gasp edilmiş topraklar üstünde ve Müslüman bir halkın haklarının ortadan kaldırılması üzerine tesis edildiğine inanıyoruz. Bunun içindir ki, bu rejimle mücadelemiz tamamen ortadan kaldırılmasına dek sürmelidir diyoruz ve bu nedenle de imzalanacak olan her türlü ateşkesi, silahlı mücadelenin durdurulmasını veyahut bu rejimle tek veya .birkaç taraflı barış anlaşması imzalanmasını resmî olarak asla tanımayacağız

İsrail ile barışmaya dönük tüm çabaları ve projeleri şiddetle kınıyor ve bu araçları düşman telakki .ediyoruz, bunların çabaları Filistin'in Siyonistlerce işgalini kanuni kılmaya yardım edecektir sadece

Bu bağlamda Camp David Anlaşmasını, Kral Fahd inisiyatifini, Fas'ın teklifini, Reagan'ın ve Brejnev'in önerilerini ve Mısır ile Fransa'nın ortak projesini reddediyor ve Siyonist rejimi zımnen .de olsa tanıyacak her girişime karşı olduğumuzu ilan ediyoruz

Bu bakış açısının ışığında "barış karşısında toprak" söylemiyle teslimiyetçi çözüm önerilerini savunan bütün ülkeleri ve sapkın örgütleri şiddetle mahkûm ediyor ve bu girişimlerinin Filistin'in .Müslüman halkının kanlarına ve kutsal Filistin davasına ihanet anlamına geleceğini söylüyoruz

Öte yandan, Güney Lübnan'daki yerleşkeler için Yahudi mülteciler çağrılmasını ve Etiyopya ve diğer ülkelerden göç eden Yahudi nüfusun işgal edilmiş Filistin topraklarına yerleştirilmeleri çabalarını da İsrail'in İslam dünyasındaki yayılma politikasının bir parçası olarak değerlendiriyor ve bu durumu İsrail rejimini resmen tanıma veya barış içersinde bir arada yaşama çabalarının tehlikeli .sonuçları olarak telakki ediyoruz

İslamî Direniş

Gasıp İsrail'den söz ettiğimizde işgal edilmiş güney Lübnan'da ortaya çıkmış olan yeni bir olgudan, İslamî Direniş'ten de söz etmek zorundayız. Hiç şüphesiz ki bu yeni olgu, Siyonist düşmanla .mücadele sahnesinde tarihi ve kültürel bir değişim yaratmak amacıyla ortaya çıkmıştı

Siyonistler karşısındaki direniş ve kahramanlığın en güzel örnekliğini sunan şerefli İslamî Direniş, mücahidlerinin imanı ve sarsılmaz maneviyatı ile İsrail'in yenilmezlik efsanesini ortadan kaldırmıştır. İslamî Direniş günlük operasyonları ve işgalcilere askerî, siyasî ve iktisadî alanlarda verdirdiği ağır kayıplarla Siyonist rejimi gerçek bir çıkmazla yüz yüze getirmiştir; öyle ki, İsrail ordusunun komutanları artık Müslümanların güçlü ellerinden aldıkları ağır darbeleri itiraf .etmektedirler

Yüce Allah'ın yardımı ve bütün dünya Müslümanlarının desteğiyle İslamî Direniş genişleyerek .devam etmeli ve yolunu bu "kanser tümörünün" ortadan kaldırılmasına dek sürdürmelidir

İslamî Direniş'in mahiyetini vurgulamamız direniş gerçekliğini açıklamak amacıyla. Zira bu direnişin amacı, hedefi, yol ve yönteminin tümüyle İslamî olduğu çok açıktır. İslamî esaslara bağlılık millilik vasfıyla çelişmediği gibi bu boyutunu daha da güçlendirmektedir. İslamî Direniş'in İslamiliği

.şüphe altına girerse bu durumda millilik vasfı da zayıflayacak ve içi boşalacaktır

İslamî Dayanışmanın Genişletilmesi Çağrısı

Bu fırsatı ganimet sayarak bütün dünya Müslümanlarına sıcak ve samimi bir şekilde çağrıda bulunuyor ve herkesi işgalci Siyonistlerle yapılan bu şerefli savaşta Lübnanlı mücahid kardeşleriyle işbirliğine –doğrudan veyahut mücahidlerin desteklenmesi suretiyle- davet ediyoruz. Zira İsrail ile savaş yalnızca Cebel-i Amil ve Bekaa'nın oğullarının vazifesi değil tüm dünya Müslümanlarının sorumluluğudur.

İslamî Direniş, şehidlerinin döktükleri kanlar ve silahşorlarının yorulmak bilmez cihadı sayesinde Arapların İsrail karşısındaki mücadele tarihinde ilk kez olarak bu düşmanı Amerika'nın ve diğerlerinin dehaleti olmadan Lübnan'dan geri çekilmek zorunda bırakmıştır. İsrail'in bu geri çekilişi Amerikalıların ciddi anlamda endişelenmelerine yol açtı ve Siyonizm'le mücadelede bir dönüm noktası halini aldı.

Kadınlar taş ve kaynamış yağla, çocuklar feryatları, yaşlılar zayıf bedenleri ve bastonlarıyla, mümin gençler de makineli tüfekleri ve güçlü iradeleriyle ümmetin kendi kaderini özgürce eline alması durumunda pek çok şeyi değiştirebileceğini gösterdiler.

Devletin Besleme Politikası ve Haince Görüşmeler

Bu başlık altında Lübnanlı siyasetçilerin Siyonizm karşısındaki direnişle ilgili olarak değişik münasebetlerde sundukları gösterişli tavır ve beyanlarını ele alacağız. Söz konusu devlet adamları bu :yolla halkı kandırmak istemektedirler. Tam da bu yüzden açıkça ilan ediyoruz ki

Halkımız propaganda amaçlı bu sözlü savunmaların mahiyetini çok iyi tanımıştır ve bunların sözcülerini küçümsemektedir. Eğer hükümet organlarının bazı üyeleri bu ifadelerle kitleleri kandırabileceklerini zannediyorlarsa ciddi bir yanılgı içersindeler demektir. Zira herkes bilmektedir ki bu tür söylemler rejimin gerçek duruşunu yansıtmamaktadır; çünkü bu kişiler hiçbir surette Lübnan ordusunun şerefli özgürlük mücadelesine katılımına hazır değildir.

Direniş'in mali olarak desteklenmesine gelince; eğer silah, cephaneye ve savaş masraflarının karşılanması sağlanmazsa bunun da hiçbir önemi olmayacaktır.

Halkımız devletin Direniş'e yardım adı altında izlediği satın alma politikasını da şiddetle kınamaktadır. Kahraman şehitlerin kanları ve savaş gazilerinin ve mahrumlarının isimleriyle ticaret

.yapan ve yüksek makamlara ulaşan kişilerin yargılanacakları gün de gelecektir

Bir kez daha vurguluyoruz ki düşmanla diyalog kurma siyaseti Direniş karşısında işlenmiş büyük bir hıyanettir. Rejimin bir taraftan Direniş'i destekleme iddiasını sürdürürken öte yandan da düşmanla müzakerede ısrarcı olması işgalci Siyonistlerin resmen tanınması için düzenlenmiş bir komplodur. Biz bu müzakereleri Lübnan mustazafları karşısında işlediği cinayetler karşılığında düşmana verilmiş bir ödül olarak değerlendiriyoruz. İslamî Direniş açıkça bu müzakere ve diyalog sonuçları hakkında hiçbir sorumluluk duymadığını ve cihadını Siyonistleri işgal ettikleri topraklardan çıkarıncaya kadar -
.tamamen yok edilmelerinin başlangıç merhalesi olarak- sürdüreceğini ilan eder

Uluslararası Güçlerin Şüpheli Roller

İslam topraklarına ve düşmanın geri çekilme kararı aldığı alanlara küresel istikbarın emriyle uluslararası güçlerin yerleştirilmeleri -direnişin faaliyetlerine engel olmak ve İsrail'in emniyetinin sağlanması amacıyla- bizce kabul edilebilir değildir. Zira bu durumda uluslararası güce de tıpkı
.Siyonistlere olduğu gibi davranmak zorunda kalacağız

Herkes bilmelidir ki, Falanjist rejimin verdiği sözler İslamî Direniş için hiçbir sınırlama yaratamayacaktır. Uluslararası güce destek veren ülkeler de İsrail'in çıkamadığı bu bataklığa
.saplanmadan önce Lübnan'a asker göndermenin sonuçları üzerinde düşünmek zorundadırlar

Mağlup Arap Rejimleri

Siyonistlerle barış yapmaya çok hevesli olan yenik Arap rejimleri ümmetin taleplerini ve arzularını gerçekleştirilme gücünden yoksundur ve hiçbir zaman Filistin işgalcisi rejim karşısında durmayı düşünme gücüne bile sahip olmamıştır. Çünkü bu rejimler sömürgeci güçlerin himayesinde oluşmuş ve
.emperyalizm bu kokuşmuş sistemlerin kuruluşunda çok etkili olmuştur

Bazı mürteci liderler, özellikle de petrol ülkelerinin önderleri, vatanlarını Amerika ve İngiltere'nin askerî üslerine çevirmekten hiçbir çekince duymamaktadırlar. Bu rejimler hassas makamlarına yabancı müsteşarları getirmekten hiç utanmamakta ve "Beyaz Saray"ın bu ülkelerin servetlerini yağmalamak ve emperyalistler arasında paylaşımak şeklindeki politikasını değişik biçimlerde icra
.etmektedirler

Bu rejimlerin, hainliklerini ve Amerika'nın emirleri karşısındaki teslimiyetlerini gizlemek için kendilerini İslam şeriatının savunucuları ilan etmeleri de -ülkelerine tek bir İslamî ve devrimci

.kitabın girişine dahi izin vermemelerine rağmen- utanç verici bir hadisedir

Sonuç olarak bu irticai rejimlerin İsrail karşısındaki teslimiyetçi siyasetleri yüzünden Siyonist rejim, zihinlere kendisinin inkâr edilemez bir gerçeklik olduğu ve güvenliğinin sağlanması gerektiği .şüphesini ekebilmiştir

Bu türden teslimiyetçi siyasetler idam edilen Enver Sedat'ı büyük hıyanetine teşvik etmiş ve İsrail ile uzlaşmak amacıyla zillet dolu o anlaşmayı imzalattırmıştı. Bugün de Körfez Ülkeleri İşbirliği Şurası üyeleri Ürdün, Mısır, Irak ve Arafat'a bağlı örgütün öncülüğünde bu siyaset doğrultusunda .hareket etmektedirler

Bu siyaset Amerika karşısında teslim bayrağı çekmek anlamına gelmektedir ve gerici Arap liderlerini de Irak rejimini ve satılık Saddam'ı İslam Cumhuriyeti karşısındaki savaşında sınırsız olarak desteklemek zorunda bırakmıştır. Bu yöneticiler Siyonist Tikriti rejimine sundukları mali, iktisadî ve askerî yardımla İslam Devrimi'ni ortadan kaldıracabileceklerini ve devrimci çehresinin ve kavramlarının yaygınlık kazanmasını önleyebileceklerini sanmaktalar. İşbirlikçi rejimlerin teslimiyetçi siyasetleri halkı cehalet içersinde bırakmış ve İslamî ve insanî kişiliklerinin serpilmesini engellemiştir. Bu rejimler Amerika'nın ve müttefiklerinin muhalifi olan bütün İslamî hareketleri ezmişlerdir ve ezilenlerin uyanışından ve siyasî meselelere karışmalarından da ödleri kopmaktadır; çünkü bu durumda düzenleri tehlike altına girecektir. Halkların rejimlerinin fesatlarına ve şüpheli ilişkiler içersinde olmalarına vakıf olmaları halinde bu devletlerin bekası tehlikeye girecek ve bu durum halkların İslam dünyasındaki ve tüm gezegendeki özgürlükçü İslamî hareketlerin taraftarları .haline gelmesiyle neticelenecektir

Bizler bu gerici Arap rejimlerini Müslüman halkların bilinçlenmesi önündeki engeller olarak .görmemizin yanı sıra Siyonistlerle mücadelemizin önüne dikilmiş duvarlar olarak telakki etmekteyiz Müslüman halkların İslam ülkelerinin çoğunda açık bir şekilde bu rejimlerle olan mesafelerini ortaya koymaları ve dünyadaki devrimci eğilimlere, özellikle de muzaffer İslam Devrimi'ne yaklaşmaları ümitlendirici gelişmelerdir. Nihayetinde öyle bir gün gelip çatacaktır ki, Müslüman halklar devrimlerden elde ettikleri tecrübeyle bu zayıf rejimleri birbiri ardına yerle bir edeceklerdir.

.Tıpkı İran tağutunun taç ve tahtının ezilenlerin sıkılı yumrukları karşısında devrilip gittiği gibi Biz Amerika ve İsrail ile bölgedeki müttefikleri karşısında ölümcül bir savaşa girmiş durumdayız; mürteci rejimlere de ümmetin kıyam ve yönelişine muhalif bir yolda hareket etmekten sakınmaları ve düşmanın nihai yenilgisine kadar savaşını sürdüren Lübnan İslamî Direniş'inden ibret ve ders .almaları uyarısında bulunuyoruz

Bu rejimlere yeni doğmuş İslam Devrimi karşısındaki düşmanca komplolarda ve yeni teslimiyetçi anlaşmalarda yer almamaları uyarısında bulunuyoruz; zira bu planlar kendilerinin kaderini Enver .Sedat, Nuri Said ve diğerlerinininkine benzetecektir

Ezilenlerin Küresel Cephesi

Bütün Arap ve Müslüman halklarına ilan ediyoruz ki, İran İslam Devrimi tecrübesi hiç kimse için bir özür bırakmamıştır; zira bu tecrübe silahsız eller ve çıplak göğüslerin iman ve ilahî yardım kudretiyle dolu olması halinde tağutî ve baskıcı nizamların çelikten zincirlerini kırabileceklerini .hiçbir şüpheye yer bırakmadan herkese ispat etmiştir

Bunun için bu halkları harekete geçmeye ve tek saf halinde bu zincirleri kırma hedeflerini .gerçekleştirmek ve satılık rejimleri devirmek için hareket başlatmaya davet ediyoruz

Bizler, bütün dünyanın özgürlükçü hareketlerinin oluşturacağı ve düşmanın zayıf noktalarına odaklanacak faal bir oluşum olacak olan küresel bir ezilenler cephesinin kurulmasının zaruret .olduğunu hatırlatıyoruz

Bugün eğer bütün emperyalist rejimler ezilenlerle yürüttükleri mücadelede el ele veriyorlarsa .bizlerin görevi de küresel emperyalizmin bu komploları karşısında bir araya gelmektir

Dünyanın bütün mustazaf halkları, özellikle de Müslüman ve Arap halklar Amerika'nın Sovyetler ve diğerleriyle anlaşmasının sonucunda sahte hareketlerin ve düşüncelerin üzerine sonsuza kadar butlan çizgisinin çizildiğine dikkat etmelidirler. Mazlum halklar saldırı ve zulüm karşısında direniş düşüncesini .yalnızca İslam'ın sağlayabileceğini bilmelidirler

Özellikle de insan fıtratı hakkındaki bütün Batı düşüncelerinin, insanî ihtiyaçların ve arzuların tatmini için gereken cevapları veremeyeceğini anlamamızın zamanı gelmiştir. İslam harekete geçiren, .insanda ilerleme ve yaratıcılık doğuran yegâne hayat verici dindir

!Ey Müslüman halklar

Habis emperyalistlerin birliğini zedelemek ve Şiiler ve Sünniler arasında fırka taassubu yaratmak için ekmek istedikleri ihtilaf tohumlarına dikkat edin. Bilin ki emperyalizm; birlik içersindeki saflarınızda ayrılık oluşturmaya güç yetirebilmesi, Şiileri ve Sünnileri birbirleri aleyhine tahrik edebilmesi veyahut bu görevi kendisine bağlı idareciler ve satılık saray mollaları ile yürütebilmesi .durumunda Müslümanların servetlerini de yağmalayabilir demektir

Öyleyse Müslümanların birliğini emreden ilahî buyruklara riayet edin ve bunu amelî kılavuzunuz haline getirin; zira bu birlik müstekbirlerin komplolarını seraba çeviren geniş bir çöl gibidir. İlahi ipe sarılarak ve *“Topluca Allah'ın ipine sarılın ve fırka fırka olmayın”* ayetiyle amel etmek suretiyle .ülkelerinizdeki “böl ve yönet” politikalarının uygulanmasına izin vermeyin

İslam Uleması

!Ey İslam uleması

Sizler ümmeti İslam'a hidayet etmek için en uygun insanlarsınız. Sorumluluğunuz Müslümanların uğradığı musibetleri oranında büyüktür. Vazifeniz, düşmanların Müslümanların servetlerini .yağmalayarak köle etme hedefli komploları hakkında insanları bilgilendirmektir

Sizler de bilmektesiniz ki, Müslümanlar sizleri Resûlullah'ın (s.a.a.) emanetçisi ve Peygamberlerin vârisleri olarak görmektedir. Bundan dolayı hakkı açıklamak ve tağutlar ve müstekbirler karşısında

durmakta halk için iyi bir örneklik sunmalı ve onlara ümit vermelisiniz, dünyanın şaşalı süslerinden .çekinerek şehadet iştiyaki duymada ve cennete ulaşmada numune olmalısınız Allah Resûlü'nün (s.a.a.) hayatı sizler için en iyi misaldir. Peygamber halkın açlığını hisseder ve yemeğini onlarla paylaşırdı. Namazda cemaate imamlık ettiği gibi cihad meydanlarında da onlara önderlik ederdi. O müşkül hadiseler esnasında Müslümanların sığınağıydı. Müslümanlar da tam bir .itminanla emirlerine itaat ediyorlardı

!Ey İslam Uleması

Rehberimiz İmam Humeyni, âlimlerin başkalarından önce kendilerini ıslah etmelerinin gerekliliği hakkında defalarca vurguda bulunmuştur: “Eğer bir dükkân sahibi fasık olursa insanlar ‘Falanca şahıs günahkârdır’ derler; ama Allah korusun bir âlimin salih olmaması durumundaysa ‘Dinin bize faydası ’!yok’ diye konuşurlar

Öyleyse ey İslam uleması! Bu ve diğer konulardan dolayı omuzlarınızda çok ağır bir sorumluluk bulunmaktadır. Bu sorumluluğun altından kalkabilmek için Allah'tan yardım dilemelisiniz. Bu takdirde ümmetin her bir ferdinin önderliğinize ve kılavuzluğunuza olumlu cevap vereceğini göreceksiniz. Şunu bilin ki, emperyalizm sizlerin ümmet içersindeki konumunuzun öneminin farkındadır ve bundan dolayı mücahid ulemaya en güçlü darbelerini indirmektedir. Emperyalizm, düşmanca komploları karşısında İslam ulemasının etkisinden haberdar olduğu için İmam Musa Sadr'ın ortadan kaybolması, büyük İslam filozofu Murteza Mutahhari'nin suikasta uğratılması ve büyük merci Ayetullah Sadr'ın idamı gibi şeytanî komplolara imza atmıştır. Emperyalizm Ayetullah Şehid Sadr'ın ilkesel duruşunun ve değerli sözlerinin – ‘İmam Humeyni'de eriyin, O'nun İslam'da .eridiği gibi’ sözü gibi- kendisi için yarattığı tehlikenin farkında olduğu için bu âlimi şehid etmiştir

Emperyalizm bir yandan da Müslümanlar arasında tefrika yaratabilmek amacıyla takvasız saray mollalarını hizmetine koşturmuştur. Bu hocalar uyduruk fetvalar vererek İsrail ile barış imzalamayı caiz saymışlar ve bu rejimle savaşmayı haram saymak suretiyle zalim yöneticilerin ihanetlerini meşru .göstermişlerdir

Öyleyse siz İslam ulemasının en önemli görevi Müslümanları eğitmek ve dinin ahkâmına bağlılık göstermelerini sağlamaktır. Sizler sahih siyasi yönelişi göstermek ve Müslümanları izzet ve başı diklik yoluna yöneltmek zorundasınız. Dini ilim havzalarına önem veriniz ki, bu merkezler dine ve .ümmete yardımları dokunacak ihlâslı önderler sunsunlar topluma

Uluslararası Kuruluşlara Son Söz

Son olarak BM ve Güvenlik Konseyi gibi uluslararası kurumlar ve mahfiller hakkında birkaç söz .söylemek zorunda hissediyoruz kendimizi

Bu kuruluşların mustazaf halklar için tribün konumunda olmadıkları gerçeğini ve küresel istikbarın sultası yüzünden alınan kararları onaylamak veya reddetmek gücünü kaybettiklerini vurguluyoruz. Güvenlik Şurası üyesi ülkelerin sahip oldukları veto hakkı bizim bu sözümüze teyit mührünü

Bu kuruluşlardan ezilenlerin faydasına olumlu bir adım atmalarını beklemiyoruz. Bundan dolayı kendilerine saygısı olan ülkelerden isteğimiz müstekbir ülkelerin veto hakkını ellerinden almanın yollarını aramalarıdır. Bu ülkelerden İsrail'in BM'den ihracı için de öneri sunmalarını istiyoruz, zira .İsrail kanunsuz, işgalci ve haddi zatında insaniyet düşmanı bir rejimdir

Ey özgür mustazaflar! Siyasi çizgimize hâkim olan hedeflerimiz bunlardan ibarettir. Sözümüzü dinleyerek kabul eden herkese “*Allah tabi olmaya en layık olandır*” diyoruz. Sözlerimizi reddeden .olursa sabredeceğiz, ta ki “*Allah bizimle zalim kavim arasında hüküm verinceye dek*

Vesselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh
Hizbullah

Hizbullah lideri Seyyid Hasan Nasrullah'ın 2000 Zaferi Dolayısıyla Tahran Üniversitesi'nde Farsça yaptığı Konuşmanın Tam Metni⁴⁹

Kaynak: <http://www.irdc.ir/fa/content/10392/default.aspx>

Eüzübillahimineşşeytanirracim

Bismillahirrahmanirrahim

...Elhamdülillahi Rabbilalemin Vesselatü Vesselamü Ala Muhammed ve Ala Alihittayyibin
Selamun Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatüh

Farsçaya yeterince hâkim olmamama rağmen inşallah bu mecliste bu mübarek dilde sohbet etmek istiyorum. Anlatmak istediğim konuları tam istediğim gibi beyan edemeyeceğime eminim. Fakat Arapça konuşmam durumunda tercüme yapılacağı için bunun oturumun samimiyetini azaltacağını düşündüm, öte yandan kırık dökük Farsçamla sohbet edersem sözlerim kalpten çıkacağı için kalplere ulaşmaları da daha muhtemel olacaktır. Neyse, eğer bazı cümlelerim veya kelimelerim çok açık olmaz veya eksik kalırsa, özellikle ulema ve üstatlardan ve tüm kardeş ve bacılardan önceden özür .dilerim

Bana fırsat verilmişken özet de olsa bölgemizden söz etmek istiyorum. Düşünsel ve kültürel konulara girmeyeceğim, hamdolsun sizler burada ulema ve hocaların huzurundan gerekli şekilde .istifade ediyorsunuz

İmam Humeyni (Allah sırrını kutsasın) önderliğindeki İslam İnkılâbı'nın zaferinden önce bölgemiz yeis ve ümitsizlik içersindeydi ve İsrail, Filistin'e, Lübnan, Suriye ve Ürdün gibi İslam topraklarının .bazı bölgelerine kâmil hâkim olmuştu.

Arap devletleri İsrail ile savaşamayacağı ve teslim bayrağı çekilmesi gerektiği sonucuna varmıştı. .“Müzakere masasına oturmalıyız” diyorlar ve barış görüşmeleri için fırsat doğmasını bekliyorlardı.

Halklar da ümitsizlik içersindeydiler, bir yandan da Arap rejimlerinin zulmüne katlanıyorlardı ve .morallerini kaybetmişlerdi. Arap ülkelerine hâkim olan gayri İslami kültür etkisini gösteriyordu.

Bu halklara ve devletlere “Hayır! İsrail ile mücadele edilebilir, İsrail yenilebilir” diyen biri yoktu. Bölge halkları, özellikle de Arap ülkeleri böyle bir beklenti içersindeydiler, durum bu şekilde sürseydi herkes teslim olacaktı, hem devletler, hem de halklar. Hatta o günlerde Yasir Arafat önderliğindeki Filistin Kurtuluş Örgütü bile bu neticeye varmıştı ve İsrail ile anlaşma masasına oturmak için bahane arıyordu. Artık İsrail'i yok etme hedefini söz konusu etmiyorlardı. O bölgede birisi gelip bir şekilde “İsrail'i ortadan kaldırmalıyız” dediğinde de onu delilikle ve gerçekçi .olmamakla suçuyorlardı.

İslam İnkılâbı Her Şeyi Değiştirdi

İşte bu esnada İslam İnkılâbı muzaffer oldu. İslam için büyük bir kudret ortaya çıktı ve bölgede ve .tüm dünyada büyük değişimlere yol açtı. Küresel dengeler ve hesaplar bütünüyle değişti.

İnkılâba, Hz. İmam'a ve bu kültüre eşlik eden ve etkilenen dünyanın en önemli bölgelerinden birinin de bizim coğrafyamız; yani Lübnan, Filistin ve Şamât olduğunu söyleyebilirim. Bildiğiniz gibi zayıf, zelil ve meysus olanlar hep gaybtan bir şey beklerler. İşte dünya Müslümanlarına olan bu ilahî ve gaybî inayet, İslam İnkılâbı ve İmam Humeyni'nin mukaddes varlığı idi ve bunlar bölgemizde büyük değişikliklere neden olmuştu. En çok da kültürel değişim, yani bölgemizdeki düşünce tarzı ve kavramlar değişmekteydi ve İslam İnkılâbı'nın zaferinden ve İmam Humeyni'nin hareketinden pek çok .ders alındı.

!Herkes Teslim Olduğunda

İslam İnkılâbı'nın zaferine kadar İsrail 23 yıldır Lübnan'a saldırmaktaydı. Bütün Lübnan'ı işgal etmek istiyor ve kendisine uşaklık edecek ve uzlaşıp barış anlaşması imzalayacak bir Lübnan hükümetini başa getirmeyi planlıyordu. Bunun sonucunda da Lübnan tamamen İsrail'e tabi, taifeci bir

hükümetin hâkim olduğu gayri İslami bir ülkeye dönüşecekti. Bu konudaki ayrıntılara girmek .istemiyorum

İsrail Lübnan'a saldırdı. Ne yazık ki, biraz savaştan Filistinli örgütler hariç herkes teslim oldu. Lübnan partilerinin çoğu da teslim olanlar arasındaydı. Çok ağır bir baskı vardı ve İsrail ordusu Lübnan toprağının yarısından fazlasını işgal etmeyi başarabildi. Özgür kalan diğer yarısı da teslim .olmaya hazırды. Direniş ruhuna sahip değillerdi yani

İsrail'in bu eylemi zahiren çok tehlikeliydi. Ben Farsçasını çok iyi ifade edemeyeceğim. Arapçasını söyleyeyim. "Zahiruhul azab velâkin batınuha kane rahmet" (Dışı azab içi rahmet) idi. Böylece İmam .Humeyni'nin "Olan şeyde hayır vardır" sözü tahakkuk etti

Hizbullah'ın Kuruluşu

İsrail'in Lübnan saldırısı, Hizbullah hareketinin ve İslamî Direniş'in teşkil edilmesinin hızlandırılmasındaki ana etkendi. Yani, İsrail'in bu geniş kapsamlı saldırısından önce Hizbullah veya .İslam İnkılâbı'nın cihadî hareketi diye bir şey yoktu

O günlerde bir grup ulema, mümin ve mücahid ki en ön safta İslamî Direniş şehidlerinin efendisi Seyyid Abbas Musevi yer alıyordu, İmam Humeyni'nin huzuruna çıktılar ve "Lübnan'ın vaziyeti böyle, Filistinli ve Lübnanlı örgütler şöyle yaptılar, hepsi teslim oldu ve ülke İsraililerin eline düştü, dahası Lübnan Devleti İsrail'e bağlandı. Lübnan ordusundan bir grup kenara çekilirken bir kısmı da İsrail ile işbirliğine gitti. Lübnan halkının bazı taifeleri ise İsrail'le birlik oldular. Üstüne üstlük, çok uluslu güç (Amerikalı, Fransız ve diğerlerinden oluşan) İsrail'e bağımlı bu Lübnan hükümetini .desteklemek için Lübnan'a çıkarma yaptılar vs." dediler

İmam Humeyni: Lübnan'ı Yahudi Mezarlığına Çevirin, Sizin Vazifeniz Budur

O günün şartları çok zordu. Bizim elimizde bir şey yoktu, ilahî mucize de buradadır. Hizbullah hadisesi budur. Siyasî meselelere çok girmek istemiyorum. Biz geldik ve "vazifemiz nedir?" diye sorduk. "Biz sizin mukallidiniz (İmam Humeyni), size tabiyiz, siz ne buyurursanız biz bunu yerine getiririz. Elimizde bir şey yok, sayımız da az, maddî olarak hiçiz, özellikle İsrail ve Lübnan'a giren .büyük kuvvetler karşısında" dedik

Bu mesele fikhî bir sorun nihayetinde, Veliyy-i Fakih'e ihtiyaç var burada. Bir âlim Lübnan'a gelmeli, Lübnan halkına ve gençlere "direnmelisiniz, şehid vermelisiniz" demeli. Pek çok entelektüel,

hatta ulema bile bu türden mücadeleye karşıydılar. Böyle bir şey “insanları tehlikeye atmak, intihar etmektir” diyorlardı. Evet, bölgemizde, özellikle de o şartlar altında İsrail ile mücadele etmek kendi .kendini öldürmekle bir sayılıyordu

İmam Humeyni şöyle buyurdu bize: “Şer’i ve asli vazifeniz gidip mücadele etmektir. Savaşın, ”!direnin! Lübnan’ı Yahudi mezarlığına çevirin! Sizin işiniz de vazifeniz de budur

İmam elimizin boş olduğunu biliyordu; fakat “Sıfırdan başlayın; ama şunu bilin ki, zafer sizindir. .Gidin bu işi başlatın, direnişe geçin. Cihad edin!” diyordu

Kardeşlerimiz geri döndüler, bu cihadî hareketi tesis ettiler ve mücadele başladı. O günlerde bizi kimse kabul etmiyordu, ne sözümüzü, ne de yöntemimizi. Bize “Siz Hizbullah değilsiniz, siz deliler hizbisiniz (Hizbulmecanin), siz birkaç deli genç, toy âlim ve yeniyetme hoca geldiniz bu ülkeyi harap .etmek istiyorsunuz!” diyorlardı

Mazlum Direniş

Hizbullah mücahidleri mücadeleyi başlattıkları ilk yıllarda çok mazlumdular. Sadece düşmandan kaynaklanmıyordu bu mazlumiyetleri, dostların da gadrine uğruyorlardı. Yani Direniş’in hücrelerinden biri operasyon gerçekleştirdiğinde ve bir yere gizlenmek, kaçmak istediğinde halktan kimse tarafından kabul edilmiyordu. Resmen sokağın ortasında kalıyorlardı, İsraililer de gelip onları esir alıyordu. Çok mazlumca mücadele ediyorlardı. Fakat bu mücahidler sadakatlerinin, ihlâs ve şehadet aşklarının ve İmam Humeyni’yi sadık bir şekilde takip etmeleri, İmam Hüseyin’e (a.s.) duydukları ilgi ve kalplerinde İmam Mehdi’ye (Allah zuhurunu çabuklaştırsın) duydukları ümidin .yardımıyla bu cihad yolunu sürdürebildiler

!İstişhadî Eylemler Zafer Silahıydı

İstişhadî eylemler İsrail ile mücadelenin önceki tarihinde kullanılmayan yeni bir yöntemdi. Hizbullah’ın çıkışının 50 sene öncesi boyunca, hiç kimsenin bir arabayı patlayıcıyla doldurup, ya da üstüne bomba bağlayıp düşmanın askeri bir konvoyuna, karargâhına veya ordu binasına saldırdığı ve gülen bir çehreyle kendini havaya uçurduğu vaki olmuş değildi. İsrail’le Arapların tarihinde böyle bir şey olmamıştı. Kısacası bu mücadeleye Allah yardım etti ve İslamî Direniş sadece 3 sene içerisinde zafer kazandı. İsraililer ölü ve yaralı verdiler ve kendi deyişleriyle Lübnan’da aldıkları zarar, .Araplarla yaptıkları bütün savaşlardan daha ağırdı

Lübnan küçük ve zayıf bir ülke olduğu için 3 yıldan daha az bir süre içerisinde bugün Güney Lübnan güvenlik şeridi denen küçük bölgeye geri çekilmek zorunda kaldılar. Bahaneleri de kuzey Filistin’deki şehirleri korumak ve mücahidlerin Güney Lübnan üzerinden işgal edilmiş Filistin’in .kuzeyine operasyon gerçekleştirmelerine engel olma

!Böyle Bir Şey Aklımıza Bile Gelmezdi

Bu çok büyük bir zaferdi! Öncelikle İmam Humeyni'nin tefekkürü ve çizgisi, müminler ve mücahidler için. Bu zafer gerçekten de tamamen Allah'tan gelmişti. İsraililer biz geri çekileceğiz dediklerinde bile biz yalan söylediklerini düşünüyorduk. Sonunda gerçekten de geri çekildiler. Zilletle hem de aslında işin doğrusu geri çekilmediler, resmen kaçtılar.

!Düşmanın Bütün Planları Suya Düştü

Neyse, ardından biz son birkaç sene boyunca da bu yolu sürdürdük ve şimdiki aşamaya ulaştık. ?Hangi aşamadayız peki

Beş sene önce barış müzakereleri başladı. Amerika bu mesele için çok uğraştı ve görüşmeler sonucunda "olumlu" bir noktaya ulaşılması için bütün dünya bir araya geldi. Elbette olumludan kasıt, Amerika ve İsrail'in bölgedeki menfaatlerinin gözetilmesi, Arap rejimlerinin ve halklarının uzlaşmayı kabul etmeleridir. Bu kadar. İkinci Körfez Savaşı'nın, yaygın adıyla Çöl Fırtınası'nın sonrasında Arap devletlerinin ve halklarının durumu çok daha kötüleşti. Ne karşılık verebiliyor, ne de mücadele edebiliyorlardı. Fakat Lübnan'daki Hizbullah mücahidleri, Filistin'deki kardeşlerimiz Hamas ve İslami Cihad mücahidleri bu durumu değiştirdiler. Barış müzakereleri çıkmazla sonuçlandı ve hamdolsun İsraililer de Lübnan'a girdikleri dönemden bu yana gördükleri en kötü günlerini yaşıyorlar. Yani yükseliş dönemleri sona erdi ve zeval seyirleri başladı.

!Büyük İsrail Projesi İflas Etti

İsrail 10-12 sene önce Hizbullah'ın mücadelesi sonucu geri çekilmeye başlamak zorunda kaldı ve bu durum Büyük İsrail hayalinin sona ermesi anlamına geliyor. "Nil'den Fırat'a" projeleri Lübnan'da toprağa gömüldü. İsraililer artık, en azından kısa ve orta vadede böyle bir şeyi gerçekleştiremezler, ?peki niçin

Nil'den Fırat'a kadar hâkimiyet tesis edecek Büyük İsrail'in silahlı kuvvetleri bütün bölgede üslenmek ve faaliyet yürütmek zorundalar. İyi de İsrail ordusu Lübnan topraklarının yüzde ellisi üzerinde hâkimiyet kuramadıktan, birkaç yüz mücahid -bir ordu değil-, cihadî ve devrimci bir oluşum karşısında duramadıktan sonra nasıl olacak da Nil'den Fırat'a devlet kuracak? Bu büyük devlet

efsanesi son bulmuştur. Bu Hizbullahî gençler Büyük İsrail planlarını bozmuş ve yenilgiye uğratmışlardır.

Büyük İsrail projesinin karşısında bir de Genişletilmiş İsrail projesi var. Peki, bunlar arasındaki fark ne?

Büyük İsrail; yani sınırları Nil'den Fırat'a kadar uzanan tek bir ülke, tek bir devlet. Diğer ülkeler de buna dâhil olacaklar, böylece geriye ne Lübnan, ne Mısır, ne Suriye, ne de Ürdün vs. kalacak...
.Bölgede İsrail adıyla tek bir büyük devlet olacak

Genişletilmiş İsrail ise başka bir şey. Şimdiki İsrail, yani işgal edilmiş Filistin devleti, ordusu ve halkı olacak; fakat İsraililer gelip bütün Ortadoğu bölgesine hâkim olacaklar. Devletler, emniyet teşkilatları, ekonomi, medya, partiler ve kültür yoluyla hâkim güç olacaklar. Şimon Peres'in Yeni Ortadoğu dediği şey budur. Yani İsrail, devlet olarak sadece Filistin'de kalacak; ama hâkimiyeti bütün bölgede hissedilecek

”...Mekeru ve Mekerallah“

Onlar müzakereler yoluyla barışa ulaşmak istediler; ama Filistin içersindeki şehadet operasyonlarının ve Hizbullah'ın İsrail'in hava kuvvetleri ve tankları karşısında 16 gün direndiği Nisan Savaşı'nın neticesinde Şimon Peres hükümeti düştü. Ardından bütün dünya liderleri Şarm eş-Şeyh'te toplandılar, hatırlar mısınız bilmem. O toplantıda İran İslam Cumhuriyeti'ni küresel ve bölgesel terörizmin destekçisi olarak lanse ederek İslam Cumhuriyeti karşısında durma ve Hizbullah, Hamas ve İslami Cihad'ı yok etme kararı aldılar

Bütün dünya Şarm eş-Şeyh'te bir araya gelmesine karşın Allah bu mücahidlere zafer inayet etti. Peres hükümetten düşerek yerine Netanyahu geldi ve barış görüşmeleri de bu esnada çıkmaza girdi. Bu sürecin akamete uğratılmasındaki asli unsur Filistin ve Lübnan mücahidlerinin mücadeleleriydi. Elbette ben Genişletilmiş İsrail planının yenilgiye uğratıldığını söylemiyorum, kısa ve orta vadede çıkmaza sokulduğunu söylüyorum. Bu da büyük bir zaferdi. Fakat bundan da önemlisi, bölgemizde, halklarımız arasında -ister Sünni olsunlar iste Şii, Müslüman veya Hıristiyan- büyük bir kültürel değişimin meydana gelmesiydi. Bu değişim İsrail toplumu içersinde de görüldü ve birazdan bahsedeceğim nokta çok ümit vericidir. Çok önemlidir. Nedir bu önemli nokta

Yapılabilir! Başarabiliriz!

Halklar arasında, Lübnan, Suriye, Ürdün, Filistin ve Mısır halkları arasında, bu bölgede nereye giderseniz gidin, siyasetçiler, partiler, aydınlar ve sıradan insanlar İsrail ile mücadele edilebileceğini söylüyorlar artık. Bu büyük bir değişimdir. Evet, İsrail ile mücadele edilebilir, hatta İsrail'i yenilgiye

!uğratmak bile mümkündür

Dahası, bölgedeki politikacılar ve analistler “yeni durumda bu sözlerden daha büyüğünü söyleyebilmek mümkün” diyorlar. Nedir bu? “İsrail'i ortadan kaldırmak dahi mümkündür”. Ben bölgenin bazı büyük siyasetçilerinden bunu bizzat işittim. Doğrudan bana dediler. İsimlerini vermiyorum. Bunu sadece bunlar demiyor, bir topluluk artık böyle düşünüyor. Bu, bölgede yeni bir kültürdür. Şöyle diyorlar: “Daha önce bir gün gelecek bölgedeki İsrail varlığı ortadan kalkacak diye düşünüyordum. Fakat biz o günleri görmeyeceğiz. Belki torunlarımız zamanında olacak bu. Fakat son hadiseler ve mücadelelere, Filistin ve Lübnan'daki son zaferlere ve uzlaşma görüşmelerinin çıkmaza girmesine, Hizbullah'a ve Hizbullah gibi olanlara baktıktan sonra artık şöyle diyorum: Hayır! İsrail

”!bizim zamanımızda ortadan kalkacak

Bu çok büyük bir dönüşümdür. Bizler birkaç sene önce Lübnanlı gençlere “ey aziz kardeşlerimiz gelin savaşın” demek zorundaydık, onları ikna etmek zorundaydık. Fakat şimdi başka bir sorunumuz var. Bu Lübnanlı gençlere vazife vermekte zorlanıyoruz; çünkü sayıları çok fazla! Pek çoğu bilfiil mücadele etmek istiyor. Sadece Şiiler ve Hizbullahiler de değil üstelik. Hepsi! Elbette bu, bölgede meydana gelen büyük bir hadisedir. Özellikle bu gencin (oğlu Seyyid Hadi) şehadetinden sonra her şey ispatlandı. Bu benim için, Hizbullah'taki kardeşlerim ve bacılarım için çok doğal bir şeydi. Bizler tarihte oğlunu İslam için feda eden İmamlara (a.s.) sahibiz. Tarihimizde Hüseyin'imiz, Zeyneb'imiz var, Kerbela'mız var. Bunlar bizler için doğal şeyler. Fakat başkaları için sıra dışı, acayip olgulardı bunlar. Ben Farsça olarak çok iyi açıklayamıyorum, kısacası bölgede büyük bir .değişim meydana geldi

!Artık Her Şey Değişti

Artık dost ve düşman nezdinde Hizbullah'ın direnişinin siyasî menfaatler için verilen bir mukavemet olmadığı kesinlik kazanmıştır. Ciddi, sadık ve muhlis bir hareket ki sözle vasfetmekten .acizim. Bölgemizdeki önemi giderek artmıştır

Bugün sadece İranlı kardeşlerimiz değil, bütün Arap ve İslam dünyasından bizimle temas kuruyorlar, bize mektup yazarak Lübnan'a gelmeyi ve saflarımızda savaşmayı dilediklerini belirtiyorlar. “Biz İsraililerle savaşmaya, istişhadî operasyonlar gerçekleştirmeye hazırız” diyorlar. Kadınlar ve erkekler... Size şunu söyleyeyim, bundan 15 sene önce tüfeğini eline alıp İsrail ile .savaşmaya hazır olanların sayısı birkaç yüzü geçmiyordu. Bu çok ümit verici bir durumdur

Bu Direnişle O Direniş Arasındaki Fark

İsrail'in savunma bakanı -biz ona savaş bakanı diyoruz- iki üç hafta önce basın karşısında "başımızda bir bela var" açıklamasında bulundu. "Ordu ve toplumumuzda kriz var." Nedir bu? "Gençlerimizin artık orduya yazılmak için sebepleri kalmadı" diyor. Kutsal bir hedefi olmayan kişi değil Lübnan'daki operasyonel görevlere, hatta cephe gerisindeki nöbetlere bile gitmeye hazır olmaz. İsraili aileler oğullarının askerlik vazifesinden muaf tutulması için on binlerce dolar veriyorlar veya en azından, "çocuklarımızı Lübnan'a göndermeyin" diyorlar. Bunları İsrail televizyonunun kendisi söyledi. Bir İsraili anneye "Dualarınızda ne istiyorsunuz?" diye sorulduğunda "Güney Lübnan'daki .oğlumun sağ salim geri dönmesi için dua ediyorum" diyor. Öte yandan uluslararası televizyonlardan bazıları Lübnan'a bizimle röportaj yapmaya geliyorlar. Oğlu cephede olan mücahid annelerimizden birine "arzunuz ne diye?" soru yönelttiklerinde "Oğlumun İslam ve cihad yolunda yüce şehadet derecesine ulaşmasını ve kıyamet gününde yüzümün Hz. Fatıma (selamullahi aleyha) karşısında ak olmasını istiyorum" yanıtını veriyor. İşte buna kültür diyorlar. Siz kardeşlerime göre muzaffer olacak olan kültür hangisidir? Bugün Güney Lübnan'da elde edilen zaferler bu kültürün meyvesidir. Bizim fazladan bir şeyimiz de yok. Eski Filistin örgütlerinin ellerindeki kalaşnikoflar, İkinci Dünya Savaşı'ndaki katyuşalar var bizde de. Fakat bu direnişle o .direniş ve iki akım arasındaki fark zahirde değil içeriktedir.

...Oğlum Hadi Şehid Olduğunda

Seyyid Hadi cephede, en ön safta idi ve beraberindeki iki İslami Direniş savaşçısı ile birlikte şehid düştü. İsraililerin ödü kopmuştu. Üst düzey bir askeri yetkilileri olay gecesi televizyonda yayınlanan röportajında aynen şöyle diyordu: "Bizim onun Nasrallah'ın oğlu olduğundan hiç haberimiz yoktu. Onu öldürmek istememiştik. Çatışmada öldü." Çok zelil bir şekilde anlatıyordu. Bize, "Bu kazayla .oldu, bize bir şey yapmayın" demek istiyorlardı kısacası. Biz de özel bir şey yapmak istemiyoruz. Onlar bu yolda şehid oldukları için övünçlüyüz. Naaşları hala İsraililer elinde olduğu için iftihar ediyoruz. Pek çok ailenin şehidleri de İsraililer elinde kaldı. Hala düşman elinde olan onlarca şehid naaşımız var, bunların sayısı, mesela 30 iken şimdi 31 olmuş .oldu.

Yolumuzu Ümitle Sürdüreceğiz

Biz Allah'ın izniyle 19 yıl önce İmam Humeyni'ye ve İmam'ın irtilalinden sonra da Rehberlik Makamı İmam Hamenei'ye biatımız, Muhammed ve Al-i Muhammed'e (s.a.a.) olan ahdimiz üzere bu yolu sürdüreceğiz. O gün elimiz boşken çok ümitliydik, bugün bölgede garip değilken elbette çok daha ümitliyiz. Artık bölgemizde yalnız değiliz. En azından bize akıllı diyorlar şimdi, 12 sene önceki gibi .“mecnunlar topluluğu” diye adlandırmıyorlar. Geçmişe nazaran şartlarımız çok daha iyi Bugün bölgedeki durum kolay değil, çatışmalar sürüyor. Ben İsrail yarın ortadan kalkacak demiyorum. Bu yolda olduğumuzu söylüyorum. Bölgenin durumu bu yönde değişmektedir. Artık 5 yıl mı, 10 yıl mı yoksa daha fazla mı sürer bilmem. İsrail'in zeval sürecine girilmiştir. Allah bu şehidlerin kanlarına bereket vermiştir. Bizler bu şehid kanlarından öylesine bir bereket ve lütuf gördük ki, inanmakta zorlanıyorduk. Bunlar bölgede Hizbullah'ı, Ehl-i Beyt takipçilerini ve İslam'ı .aziz kıldılar .Biraz uzadı galiba. Biz bu yolu ümitle sürdüreceğiz inşallah. Sizler de çok ümitli olunuz .Hepinize teşekkür ederim, bize dua ediniz ...Vesselamu Aleykum

Nasrallah'ın Bilinmeyen Yönleri⁵⁰

Hüccetülislâm Seyyid Ali Muhteşemi ile Yapılan Röportaj

İsrail karşısında kazandığı büyük zaferlerle İslam dünyasında apayrı bir yer edinen Lübnan Hizbullah hareketinin nasıl kurulduğu, bugünlere nasıl geldiği ve Hizbullah lideri Seyyid Hasan Nasrallah'ın nasıl bir şahsiyet olduğunu, Hizbullah'n kurucularından olan Ali Ekber Muhteşemi .anlattı

Hüccetülislam Seyyid Ali Ekber Muhteşemi'nin Hizbullah'ın kuruluşu ve bunu takip eden süreç hakkında anlattıkları, kendisi örgütün kuruluşunda ve teşkilatlanmasında bizzat yer alan bir .şahsiyet olduğu için, bu hareketin tahlilinde başvurulacak en güvenli kaynaklardan biridir Muhteşemi, Necef'teki ikameti ve tahsili esnasında Şehid Rağıb Harp ve Seyyid Abbas Musevi ile tanışmıştı, İslam Devrimi'nin zaferinden sonra ise İran İslam Cumhuriyeti'nin Şam büyükelçiliği .görevini kabul ederek Hizbullah'ın kuruluşunda çok etkin bir vazife ifa etti Muhteşemi, Hizbullah'ın kuruluşu ve önderlerinin -özellikle Seyyid Hasan Nasrallah'ın- daha .önce sözü edilmemiş bazı şahsî özellikleri hakkında konuştu

Bundan 25 yıl önce, Suriye'de İslam Cumhuriyeti'nin büyükelçiliği görevini ifa ederke

Hizbullah'ın kurulması ve teşkilatlanmasında çok önemli bir rolünüz oldu, Allah'ın inayetiyle.

?Hizbullah'ın bugün geldiği konuma ve ulaştığı güce baktığımızda neler hissediyorsunuz

Ben de bütün Müslüman halklar, Lübnan milleti ve dünyanın değişik yerlerine dağılmış tüm devrimci akımlar gibi bundan gurur duyuyorum. Hizbullah'ın sadece Lübnan halkı için değil dünyanın bütün özgürlükçü ulusları adına elde etmiş olduğu böylesine büyük bir kazanımdan dolayı çok mutluyum. İsrail'in ve Amerika'nın Orta Doğu'daki planlarının yenilgiye uğratılması az bir kazanım değildir, özellikle de Amerika, İsrail ve emperyalist dünyanın karşısında duran bu gücün bir devlet değil de direnişçi bir parti ve akım olduğu göz önüne alındığında. Hizbullah, bundan 25 yıl önce İslam İnkılâbı'ndan ve İmam Humeyni'nin rehberliğinden ilham alarak oluşmuş ve bugün izzetin zirvesine çıkmış bir harekettir.

İmam Humeyni Necef'te iken sizler de onunla birlikte idiniz; Şehid Abbas Musevi gibi bazı Lübnanlı talebeler de Şehid Muhammed Bakır Sadr'ın medresesinde tahsil ile meşgul idiler. O dönemde Hizbullah'ın ikinci genel sekreteri olan Abbas Musevi ile bir irtibatınız var mıydı

Necef-i Eşref'te hemen hemen bütün İslam ülkelerinden tahsile gelmiş öğrenciler vardı ve bunlar sık sık İmam'ın yanına uğruyorlardı. Fakat Lübnanlı İslamî ilimler öğrencileri diğerlerinden çok daha mümtaz idiler, diğerleri arasından hemen seçiliyorlardı. Kültürlü, dinamik, açık fikirli ve günün sorunlarına vakıflar

?Seyyid Abbas Musevi ile irtibatınız var mıydı yoksa Lübnan'da mı tanıştın

O dönemde merhum Şehid Abbas Musevi Necef'te tahsil görüyordu. İslamî Direniş'in şeyhi lakaplı Rağb Harp -kendisi de şehadet mertebesine ulaştı sonraları- Necef'te bulunan pek çok Lübnanlı talebeden biriydi. Bu kişiler özel ve farklı bir psikolojiye ve İmam Humeyni ve hareketine yakın bir düşünsel kimliğe sahip olmakla diğerlerinden ayrılıyorlardı. İmam Humeyni'nin fikirlerini benimsemekle birlikte Şehid Seyyid Muhammed Bakır'ın derslerine de katılıyorlardı. O sıralarda İmam Musa Sadr da Lübnan'da idi ve hareketi (Emel=Mahrumlar Hareketi) ülkesine kök salıp yayılmıştı. Bizim Musa Sadr ile irtibatımız daha çok Şehid Mustafa Çamran aracılığıyla gerçekleşiyordu. Fakat İslam İnkılâbı'ndan sonra Lübnan Şii ve Sünnileri ile diğer gruplar İmam Humeyni ile doğrudan irtibata geçmeye başladılar.

?Hizbullah'ın kuruluşundan bahsedebilir misin

Hizbullah'ın kuruluşuyla doğrudan ilgisi olan şey İsrail'in Lübnan'a saldırısı ve bu ülkeyi işgali idi. Lübnan saldırısı İran Irak Savaşı'nda İran'ın Hürremşehr'i geri almasının sonrasında gerçekleşmiştir.

Bu evre tüm dünya tarafından İran'ın en büyük zaferi olarak görülüyordu; zira Irak rejimi şehrin etrafında çok güçlü savunma hatları oluşturmuştu ve bu müstahkem mevziler Saddam'ın şehri tamamen ilhak etme niyetinde olduğuna işaretti. Kimse Hürremşehr'in kurtarılacağını beklemiyordu, şehir özgürlüğüne kavuştuğunda İsraililer, İslam İnkılâbı'nın Filistin meselesine ilkesel bir önem atfettiğini ve kısa, fakat çok anlamlı olan "bugün İran, yarın Filistin" şiarını da göz önüne alarak "Eğer İran bu savaşı kazanır ve Irak rejimini mağlup ederse İran için Filistin yolu açılacak ve Irak üzerinden kuvvetlerini bizimle savaşmak için Filistin'e sevk edecek" diye düşündüler. Bu İsrail'in varlığı için ciddi bir tehdit olacaktı. Ürdün; Amerika ve İsrail'in siyasetlerinin paralelindeydi ve İsrail için tehdit oluşturmuyordu. Suriye ise Hafız Esed'in yönetimi altında olmasına rağmen merkezî hükümet politikaları izleniyordu ve Suriye'nin İran'a İsrail'le savaşması için sınırlarını açması söz konusu olamazdı. Güçlü ve merkezî bir yönetime sahip olmadan Şiiilerin ve Sünnilerin güçlü olduğu ve içersinde Filistinlileri de barındıran yegâne ülke Lübnan'dı ve İran, Filistinlilerin ve Lübnanlıların .yardımı için buraya ulaşabilirdi

Hürremşehr'in 1982'deki fethinden birkaç gün sonra Filistinlileri Lübnan'dan, Lübnan kuvvetlerini de ülkenin güneyinden çıkarma bahanesiyle İsrail'in Güney Lübnan'a saldırısı başladı. İsrail'in Güney Lübnan'ı işgalinden bir hafta sonra ise İran, Lübnanlı ve Suriyelilere destek olması için bölgeye kuvvet gönderdi. Ordu ve Devrim Muhafızları'nın temsilcilerinin ve üst düzey siyasî kişiliklerin -Doktor Ali Ekber Velayeti ve dönemin savunma bakanı olan General Selimi gibi- Suriye'ye gelmesiyle Hafız Esed ve Suriye'nin siyasî ve askerî makamlarıyla görüşmelerde bulunuldu ve bunun sonucunda İran'ın Ordu ve Devrim Muhafızları'na ait 11 birliğin Lübnan'a yerleşmesi kararı alındı (bütün bunlar bir hafta içersinde gerçekleşti). Lübnan'da Suriyeli ve İranlı komutanlardan oluşacak bir ortak operasyon odası kuruldu ve İran'ın Suriye ve Lübnan'ı savunmak .amacıyla savaşa girmesi için somut bir cephe hattını bizim yetkimize bıraktılar

?Bu güçlerin komutası kimlerin elindeydi

Ortak operasyon odasında komutanlar oturur ve savaşla ilgili kararları alırlardı. Kural olarak asıl komuta Suriyelilerin elindeydi; çünkü Suriye cephenin ön hattında bulunduğu için Suriye ordusu ile .koordinasyon içersinde olmak şart idi. Ama fiilen bu gerçekleşmedi

?Bunun nedeni neydi peki

İran kuvvetleri Lübnan'a girer girmez ateşkes imzalandı çünkü. İsrail amacına ulaşmış ve Lübnan'ın ta Beyrut'a dek uzanan önemli bir kısmını işgal etmişti. Bütün Filistinli güçler geri çekilmişlerdi.

Bundan dolayı da herkes ateşkesi beklemedeydi. İsrail ateşkesi ilan ettiğindeyse Lübnan ve Suriye .bunu kabul ettiler, artık savaş bitmişti

İsrail'in Lübnan saldırısının yegâne amacı Filistin direnişini yok etmek mi idi, yoksa uzlaşmacılı ?dayatmak gibi başka amaçları da var mıydı

Bence asıl hedefleri Lübnan'da İmam Humeyni'nin düşünsel çerçevesinde bir şeylerin oluşumuna fırsat vermemektir. İran, Irak ile savaşında gerçekte dünya emperyalizmi ile mücadele ediyordu. Irak'ın arkasındaysa ABD, Sovyetler, Fransa, Almanya ve İngiltere ile kendisine para desteği sağlayan Arap rejimleri vardı. İran'daki devrimin zaferinin ardından İslam İnkılâbı düşüncesi sadece bu ülkenin sınırlarında mahsur kalmamıştı. Diğer Müslüman ülkeler, özellikle de Lübnan, devrimin berrak suyuna teşne idi; İslam Devrimi ise dünyanın bütün noktalarındaki Müslümanların haklarını savunacağını ilan etmişti. Bu düşüncenin Lübnan'a dek ulaşmış olması son derece doğaldır. Ve eğer bu akım Lübnan'da iyiden iyiye şekillenir de İslam Cumhuriyeti'nin savaştaki metodunu kendine örnek alsaydı bu durum Lübnan'ı işgal etmiş olan İsrail'i çok zor durumda bırakacaktı. Bu hadisenin .önünü almak için gelip Lübnan'ı işgal ettiler

Her şeyden önce Lübnan'daki Filistinliler İran'ın yardımını kabule hazırdılar. Lübnan'da 30.000 Filistinli fedai-gerilla vardı ki, bunlara İslam Devrimi güçlerinin katılması halinde İsrailileri rahatlıkla yenilgiye uğratabilirlerdi. Öte yandan Lübnan Şiileri ve Emel hareketi de İran'ın devrimci düşüncesini kabul ediyordu. Bu hesabı göz önüne alan İsrail, Lübnan'da bilfiil bulunan güçleri, yani Filistinlileri tamamen ortadan kaldırdı ve bu gerillaların Mısır, Tunus ve diğer yerlere dağılmalarını sağladı. İsrail Güney Lübnan'da Emel de dâhil olmak üzere bütün parti ve güçleri yok etti, Lübnan ve .Filistinlilerin silah depolarını ele geçirip bu silahları kendi üslerine nakletti

İşte bu şartlar altında güçlerimiz Suriye ve Lübnan'a vardılar. Başta alınan karar İran'ın Suriye ve Lübnan'ı savunmak için savaşa dâhil olması yönündeydi; fakat işin ortasında İmam Humeyni sürece müdahil oldu ve planı değiştirdi. İmam böyle bir şeyin olmaması gerektiğini, başka bir başlangıç yapmak suretiyle savaşa girilmesini emir buyurdu. İmam'a göre bu işin öncesinde yapılması gereken şey düşmanla yüz yüze cephe savaşına girmeden önce kuvvetlerimizin arkalarını sağlama almak olmalıydı ve Suriye ile Lübnan bu açıdan güvenli değildi. İmam, birliklerimize silah, cephane, gıda ve ilaç ulaştırarak koridorun İran'a ulaşması gerektiğini düşünüyordu. Tüm bunları Suriye ve Lübnan'a ulaştırmak için nereden geçireceksiniz? Irak'ın başında Saddam var ve siz onunla savaş halindesiniz, Türkiye dersiniz NATO üyesi ve ABD müttefiki. Eğer bunlar yardım sevk etmenize izin vermezlerse güçlerinizi doğrudan ölüme göndermişsiniz demektir bu. Sonunda kuvvetlerimizin Lübnanlı gençleri eğitmeleri ve bu kişilerin meydana kendilerinin atılmaları noktasında hemfikir olduk. Bu hususta onlara yardım edecek ve bizden ne isterlerse sunacaktık. Bundan dolayı .Hizbullah'ın kurucusu bizatihi İmam Humeyni'nin kendisidir diyebiliriz

Ben ve Hizbullah'ın kuruluşunda rol alan diğer kişiler Lübnanlıları davet ederek onlara yeni hareketlerinin teşkilat şurasını ve önderliğini kendi ellerine almaları çağrısında bulduk. Şuranın

başında Seyyid Abbas Musevi bulunuyordu. Şuramın diğer üyeleri de Seyyid Hüseyin Musevi (Ebu Hişam), Şeyh Subhi Tufeyli ve birkaç başka isimden ibaretti. Hizbullah'ın şekillenmesiyle ve bu gücün kullanımı ile ilgili kararlar şura tarafından alınıyordu. Bütün çaba ve gayret kararların başka .bir yerden yüklenerek değil Lübnanlıların kendilerince alınması idi

?Suriye tüm bu olup bitenlere ne oranda razı i

Suriye, İran kuvvetlerinin Lübnan'a girmesi ve Nebiyyişit şehrinin yakınlarında Devrim Muhafızları'na ait bir askerî eğitim merkezi açılmasına rıza göstermişti; ama Hizbullah'ın içyapısına hiçbir etkisi yoktu. Aslında Suriye'nin Hizbullah'ın kurulmasından ve bunların kim olduğundan da .haberi bulunmuyordu

Bu teşkilatın muhtevası meselesine gelince, direniş operasyonlarının başlaması hakkında iki görüş vardı. Lübnanlıların, Devrim Muhafızları'nın komutanlarının ve dışişlerindeki bazı kişilerin paylaştığı ilk görüşün taraftarları "bizler Lübnan'da mevcut olan Emel, Müslüman Âlimler Birliği, merhum Şeyh Said Şaban'ın önderi olduğu Tevhid Hareketi ve Hizbu'd-Davet gibi bütün İslamî güçleri eğitelim ve bunların teşkil edeceği bir İslamî Cephe oluşturarak her birine güçleri nispetinde .silah, finans ve manevi destek sağlayalım ve İsrail ile savaşmalarına yardımcı olalım" diyorlardı

Ben bu görüşe şiddetle karşı çıktım. Zira Lübnan'da böylesi bir plan sorunlara cevap verebilir nitelikte olamazdı ve Filistinlilerin ve diğer grupların kendi aralarındaki ihtilafların benzerlerinin burada da doğumuna yol açabilirdi. Şirketlerde herkesin belli oranda hissesi oluyor, sonunda birbirleriyle anlaşmazlığa düşüp kavgaya tutuşuyorlar. Bizler tam anlamıyla birleşik bir teşkilat kurmalıydık. Lübnan'da parti çatısı altında faaliyet göstermeyen bir kişi bulamayacağımız, herkesin siyasî bir grup veya partiye üye olduğu doğrudu; ama bu kişiler partilerine bağlılıklarını korumakla birlikte hiçbir işe yaramıyorlardı; çünkü sonuçta Lübnan'daki partilerin programları ve siyasetlerine tabi idiler. Hiçbir siyasî partiye bağımlı olmayan temiz ve sağlıklı bir teşkilat oluşturulmalı ve her isteyen İmam Humeyni'nin görüşlerinin çerçevesinde, sadece İsrail ve Lübnan'daki yabancı güçlerle savaşıp Lübnan ve Filistin'i özgürlüğüne kavuşturmaya çalışmalıydı. İsrail'in gayri meşru olduğu ve ortadan kaldırılması gerektiği de İmam Humeyni'nin salim rehberliğinin ve bu düşünsel çerçevesinin içersindeydi. Eğer diğer örgütlerden buraya gelmek isteyen olursa önce kendilerini feshetmeli, sonra da eğitim merkezlerinde eğitime tabi tutulduktan sonra bu yeni örgüte üye olmalıydılar. Bu noktalar bendenin arz ettiği şeylerdi, elbette katılımcılardan bazılarınca reddedilenleri de oldu ama sonuçta .Hizbullah'ın programının esası bu çerçevede karara bağlanmış oldu

İkinci konu ise teşkilatın adı idi. Pek çok görüş ortaya atıldı burada da. Ben de bu teşkilatın dayandığı asli tefekkür göz önüne alındığında en uygun ismin "Hizbullah" olduğunu, bu ismin tüm partisel ve hizipsel bağımlılıklardan bağımsız olduğunu söyledim. Bu isim "İslam Ümmeti" veya .“Hizbullahî Ümmet” çerçevesindeydi ve Sünni, Şii ve tüm diğer camiaları kapsıyordu

?Mustazaflar Hizbi veya Cihad Örgütü gibi başka isimler de söz konusu edildi r

Evet, başka isimler de söz konusu edildi; ama ben buna olan muhalefetimi delilleriyle ortaya koydum ve örgütün isminin “Hizbullah” olması gerektiğini belirttim. Ne mutlu ki, önerilen adların en .güzeli olan ve bugün de herkesin bereketinden faydalanmakta olduğu bu isim onaylanmış oldu

?Eğitim de veriliyor muyc

Her eğitim devresi 3 ay sürüyordu. Her devrede de 300 kişi kayıt olup eğitim görüyordu. Eğitimin sonunda ise buna hazır olanlar ve bütün vakitlerini “Hizbullah” teşkilatının hizmetinde harcayacak olanlar kalıyor, iş ve güçlerinin başına dönmek zorunda olanlar da belli vakitlerde hareketin bünyesinde faaliyet göstermek şartıyla örgüte kaydediliyorlardı. Bu teşkilat zamanın geçmesiyle daha da güçlendi ve yavaş yavaş operasyonlarına başladı. Biz daha başlangıçta, 1982 yılında Hizbullah’ın zaferlerine tanık olmaya başladık. Hizbullah’ın ilk eğitim devresini Hizbullah’ın fiilî önderleri olacak olan kişiler tamamlamışlardı. Örneğin ilk devrede Şehid Abbas Musevi, Şeyh Suphi Tufeyli ve Seyyid Hasan Nasrallah yer almıştı. Âlim olan veya olmayan pek çok başka şahsiyet de askerî .eğitim aldı. Elbette sadece askerî değil, siyasî, mektebî, akidevî ve istihbarat eğitimi de veriliyordu

de kurduğunuz bu teşkilat sadece Şii rengine mi sahipti yoksa diğer gruplardan da’1982’den beri Şii’leri barındırıyor muydu

Biz Hizbullah’ı Hizbulahî Ümmetin bir tezahür ve tecessümü olarak kurguladık tamamen. “*Bu sizin ümmetiniz tek bir ümmettir*” ayeti tüm İslamî taifeleri içermektedir ve bunun sadece Şii bir rengi yoktur. Özellikle Lübnan gibi insanların birbirlerine hoşgörüsüyle meşhur olmuş, Şii’si, Sünni’si, Dürzi ve Hıristiyan’ı birlikte yaşayan bir toplumda. Bu eğitim halkalarına, Ehli Sünnet’ten olanlar ve .Lübnan dışından gelenler de iştirak etmekteydi

Seyyid Hasan Nasrallah ile hangi yıl tanıştınız?

.den beri tanıştığımız’82

Seyyid Hasan Nasrallah ve Hizbullah'ın diğer merkez komite üyeleri sizce hangi özellikleriyle temayüz ediyorlar?

Davaya çok bağlı, çok iyi insanlar idiler. Şeyh Rağb Harp –Direniş'in Şeyhi- kendisini tamamen mukavemete vakfetmişti ve İmam Humeyni'nin düşüncelerini tebliğ etmekle meşguldü. Seyyid Abbas Musevi şerif, temiz, cesur ve çok seçkin bir insandı .Musevi şerif, temiz, cesur ve çok seçkin bir insandı .

Seyyid Nasrallah'ın özelliklerinden biri de medresedeki başlangıç düzeyi derslerini Seyyid Abbas Musevi'den almış olmasıydı. Abbas Musevi iki devre Hizbullah'ın genel sekreterliğini yürütmüştü. Seyyid Nasrallah'ın imtiyazlarından bir diğeriye Hizbullah'ın en alt basamaklarında olgunlaşarak yukarılara çıkmış olmasıdır. Seyyid Abbas Musevi ve Şeyh Suphi Tufeyli ta en başta Hizbullah'ın önderlik şurasına dâhil olduklarında ne meydan görmüşler ne de askerî bir operasyona katılımları olmuştu. Fakat Seyyid Nasrallah Hizbullah'a daha ilk giriş aşamasında Direniş meydanına atıldı ve bir asker olarak İsraililer ve onların Lübnan'daki çok uluslu uşaklarıyla fiili olarak savaşıma başladı. O daha 1982 yılında savaşımını başlatmış oldu ve yeteneğini ve kapasitesini gösterdiğinde de merkez şurası sorumlulukları ona yükledi. 1982 yılının sonunda savaş alanındaki yetenekleri ve düşünsel istikameti göz önüne alınarak Beyrut'un askerî komutası kendisine bırakıldı. Bunun sonrasında da Seyyid Hasan güçlü bir komutana dönüştü ve İsrail'i önce Batı Beyrut'tan, sonra da şehrin tümünden atarak Sayda'ya kadar geri çekilip bu kentte mevzilenmek zorunda bıraktı. Bu Seyyid Nasrallah'ın yetenek ve üstünlüğünü göstermektedir. O bu basamaklara çıkmaya ilkinden başlamış, kendisini mücadele ve savaş meydanlarında ispat etmiş ve bunun sonucunda da Hizbullah liderlik kadrosu tarafından kendisine çok daha ağır sorumluluklar yüklenmiş ve gün gelmiş Beyrut ve Güney Lübnan bölgesinin askerî komutanlığına atanmıştır. Seyyid Nasrallah'ın bu bölgeye atanmasının üzerinden 2-3 yıl geçmeden ise Lübnan'daki çok uluslu güçler geri çekilmeye başladılar. Amerikan, Fransız ve İtalyan kuvvetleri ülkeyi terk ettiler. Bu güçlerin firarından bir süre sonra ise Siyonistler .işgal edilmiş Filistin topraklarının yakınına dek geri çekildiler

Seyyid Nasrallah dini ilimler tahsiline devam etmeyi çok arzuladığımı söyledi. Kum'a gelişi nas ?oldu ve Kum'daki ikametinin az olmasının sebebi neydi

Seyyid Hasan Nasrallah benim Şam büyükelçiliği görevimin son günlerinde ne yapması gerektiği hakkında benimle meşveret etti. Orda mı kalmalı yoksa başka bir işle mi meşgul olmalıydı? O zamanlar Hizbullah savaşçılarınca düzenlenen askerî operasyonlara, istişhad eylemlerinin başarısına ve bu kişide gördüğüm yetenek ve liyakate baktığımda o andaki konumunda bulunmasına, çok daha üst derecelere çıkabilecekken en fazla merkez şurası üyesi olmasına hayıflanıyordum. Kendisine birkaç sene Kum'da okuyarak daha önceki derslerini tekmil etmesini ve ilmi kudretini takviye etmesini önerdim. Bu istidadı ile Kum'da 5 ila 6 yıl kalmakla üst düzey bir ilmi dereceye ulaşabileceğini ve .Lübnan'da şimdi olduğundan daha etkili bir rol ifa edeceğini söyledim kendisine

Nasrallah bunu kabul ederek İran'a geldi ve galiba henüz iki seneden fazla bir süre geçmemiştir ki, Hizbullah Merkez Şurası tarafından Beyrut'a çağrıldı. O esnada ben de İslam Cumhuriyeti'nin devlet bakanı idim. Abbas Musevi İran'a gelerek benimle görüştü ve "Bize yardım edin de Seyyid Hasan Nasrallah Lübnan'a dönsün, zira kendisine çok ihtiyacımız var" dedi. Ben de kendisine "İzin verin Kum'da biraz daha kalsın, sahip olduğu bu istidat ile Lübnan'a bu aşamada dönmesi yazıktır, iki üç sene daha kalsın daha gelişkin yeteneklerle geri döner" dedim. Seyyid Abbas Musevi İran'a müteaddit defalar gelerek iki üç aşamalı bir şekilde aynı konudaki ısrarını sürdürdü. Bunların ikinci veya üçüncüsünde "Eğer Seyyid Hasan Nasrallah geri dönmez ise güçlerimizi idare edemeyiz. Kuvvetlerimizi cezbederek askerî anlamda yönetebilecek yegâne kişi Seyyid Hasan'dır" dedi. Seyyid Nasrallah'a sunulan görev, Lübnan'daki Hizbullah'ın bütün askerî kanadının komutanlığını ele alması idi. Seyyid Abbas Musevi, Nasrallah'ın kendisinin sözüne kulak asmadığını ve sözünü dinleyeceği yegâne kişinin İmam Hamenei olduğunu bildiğinden Rehber'in huzuruna çıkarak bu konuyu açtı ve Hizbullah'ın çok acil bir şekilde Seyyid Hasan Nasrallah'ın varlığına ihtiyaç duyduğunu belirtti ve kendisini Seyyid Nasrallah'ın Lübnan'a dönüşü için ikna etmesi gerektiğine inandırdı. Seyyid

.Nasrallah bunun üzerine Lübnan'a döndü

Tevafüken de aradan fazla bir zaman geçmeyecek, Hizbullah'ın o zamanki genel sekreteri Seyyid Abbas Musevi Şeyh Rağıb'ın şehadet yıldönümünde konuşma yapmak için gittiği şehidin doğduğu ilçeden dönerken İsrail helikopterlerinin füzeli saldırısına hedef olarak şehid olacaktı. Seyyid Hasan Nasrallah'ın Hizbullah kadroları arasındaki sevilirliliği o boyutta idi ki bu kişiler kendisini seçerken hiç zorlanmadılar. Seyyid Abbas'ın şehadetinden hemen sonra merkez şurası üyelerinin tümü istisnasız olarak Seyyid Hasan Nasrallah'a oy verdiler ve onu Hizbullah'ın genel sekreteri olarak seçtiler. Seyyid Hasan Nasrallah'ın seçimi sadece Hizbullah'ın resmi kadroları tarafından değil bütün Şiilerin, Ehl-i Sünnet'in ve hatta Hıristiyanların ve diğer siyasî grupların onayı ile :gerçekleşmişti. Bunun nedeni bu kişinin şu özellikleri haiz olmasındaydı

Nasrallah'ın normal bir önderden çok daha fazla cazibeye sahip olması. Gençler, çocuklar ve .yaşlılar karşısındaki emsalsiz tevazusu kendisini dünya çapında bir şahsiyet kılmıştır

Bu kişinin cesareti de örnek alınacak düzeydedir. Nasrallah'ın tavrını İmam Humeyni'nin davranışlarıyla karşılaştırmak mümkün. İmam zindandan çıktığında "Allah'a and olsun ki ben korkmadım; ama onlar korkuyorlardı" demişti. Savak ajanları İmam'ı tutuklamak için geldiklerinde İmam'ın heybetinden dolayı titriyorlardı. Korkunun İmam'ın varlığında yeri yoktu asla. İmam Allah'ta fani olmuştu, korkmuyordu. Seyyid Hasan Nasrallah da İmam'ın şecaatinin ışığının bir kısmına sahiptir. Bu uzun yıllar boyunca onun çok cesur bir insan olduğuna tanık olduk. Cesaretinin yanı sıra bilge bir önderliğe ve iyi bir idareciliğe de sahip. Bazı önderler cesurdurlar; fakat fikir ehli değildirler, bu kişi ise kültür mazharı, hikmet alfabesi; bilimsel, siyasî, askerî ve kültürel alanlardaki üst seviyeli tefekkürün timsali bir zattır. Seyyid Nasrallah genç nesil için çok güçlü bir öğretmen, aslında askerî bir şahsın genç neslin, özellikle de üniversite tahsili görmüş neslin öğretmeni olması kolay değildir. Seyyid Hasan Hizbullah'ın içersinde ve Lübnan halkının değişik kesimleri arasında .bir öğretmen, üstad ve müderris olarak çok önemli bir rol oynamaktadır

Nasrallah'ın doğru sözlülüğü de Lübnan'ın tüm mahfillerinde ve Arap toplumlarında çok meşhu

olmuş bir sıfatı. İsraililer bile Seyyid Hasan'ın Siyonist rejimin yetkililerinden daha doğru sözlü olduğunu, sözünü verdiği her şeyi yaptığını söylüyorlar. Bu özelliğini nasıl ?değerlendiriyorsunuz

Seyyid Nasrallah'ın enbiya ve evliyadan tevarüs ettiği özelliklerden biri de doğru sözlülüğü ve doğru davranışlı olmasıdır. Bu tür insanlar zulmün her çeşidine duydukları nefretlerini ortaya koyarak mazlumların taraftarlığını yapıyorlar, bu yüzden de ezilenlerin muhabbet ve ilgisini üzerlerine çekiyorlar. Davranışlarına sadakat hâkim olduğundan düşmanında bile saygı uyandırıyor. Yapacağım dediği şeyi yapıyor, aksini söylediğinde de yapmıyor. Düşmanın ve şeytani güçlerin bütün işleri .güçleri yalan dolan ve iftira olmasına rağmen kendisi yalan söylemiyor

Bu özellikler Seyyid Hasan'a ve Hizbullah'a üstünlük sağlamıştır ve bundan dolayıdır ki partiler ve gruplar, siyasi şahsiyetler rahatlıkla bu hareketle işbirliği yapabilmektedir. Mesela Hıristiyan liderlerden olup önceleri Hizbullah ve Seyyid Nasrallah'ın kanlı bıçaklı düşmanı olan Mişel Aun bile -zamanında "Lübnan Kuvvetleri adlı yapının altında Hizbullah ve bazı diğer Lübnanlı hareketlere karşı savaşıyordu- Seyyid Hasan'ın sadakati sonucu bugün onunla işbirliği yapma noktasına gelmiştir. Bugün Hizbullah'ın müttefiklerinden biridir; çünkü şunu Seyyid Hasan'ın kendisine siyasî bir araç gözüyle bakmayıp şahsiyetine değer vereceğini bilir. Aun, kendi siyasî görüşündeki ve dinindeki insanlarla yalan söylediklerini bildiğinden dolayı bir araya gelemeyen, Seyyid Hasan Nasrallah'ın .doğru sözlülüğünün sonucu olarak bu kişiyle ortak faaliyette bulunabilmektedir

Seyyid'in şahsiyetindeki önemli bir unsur da kendisinin daha en başında başka bir ülke için değil Lübnan için faaliyet göstereceğini ilan etmesidir. Lübnan halkı da bunu kabul ettiğinden dolayı bütün partiler rahatlıkla Seyyid Nasrallah ile çalışabilmektedir. Zira diğerlerinin Amerika ve İsrail için, Seyyid'in de Lübnan halkının menfaatine çalıştığını bilmektedirler. Bu yüzden de Seyyid Nasrallah'ın sadakati kendisine Lübnan'da son sözü söyleyen taraf olma konumunu kazandırmıştır. Kureyşin Peygamber'e (s.a.a.) "emin" sıfatını vermesi gibi Lübnan'da da Nasrallah'ın sadakati ve güvenilirliği herkesin dilinde olan bir hakikattir. Yahudiler bile İsrail'in başbakanının sözüne güvenmediklerini, örneğin savaş bitti dediğinde bile yalan söylediğine inandıklarından bunu ancak Seyyid Nasrallah .tarafından onaylanmasının ardından kabul edeceklerini söylüyorlar

Son hadiselerin sonucunda Seyyid Hasan Nasrallah Arap ve İslam dünyasında çok önemli bir konum sahibi oldu. İnsanlar posterlerini taşıyor, çocuklarına "Nasrallah" ismini veriyorlar. Nasrallah'ın bu başarısından Filistin'in özgürlüğü, Müslüman halkların uyanışı ve seferberliği ?yolunda nasıl faydalanabiliriz

Bu doğrudan doğruya Hizbullah ve onun lideri ile ilgili bir konudur. Kimse onların yerine adım atamaz. Nasrallah bugün İslam dünyasında çok sevilmektedir. Hatta geçmişte ve günümüzde hiçbir öndere genç kuşak ve değişik ülke halkları nezdinde bu denli sevgi ve teveccüh gösterilmediğini bile

söyleyebiliriz. Bu hesaba göre Nasrallah'ın mevcut neslin önderliğini uhdesine alabileceğini söyleyebiliriz. Eğer dinî, siyasî, ahlakî ve kültürel konularda ders vermek istese ve bunları Menar TV'de yayınlasa ben eminim ki bu durum dünyanın muhtelif ülkelerinden yüz milyonlarca genci cezbederek bu bilgileri kulaklarına küpe yapmalarıyla sonuçlanacaktır. Eğer bu dersler sistematik ve düzenli olursa dünyanın değişik şehirlerinde Hizbullah'ın şubeleri açılacak ve gençler bu derslerden istifade edecektir. Bunun meyvesi olarak da dünya çapında yaygın bir Hizbullahî ağ kurulacak, bu yapı bir sürenin ardından varlığını resmen ilan edecektir.

Kendi Dilinden Nasrallah⁵¹

Bu otobiyografik yazı, İran'da'ki, "Ensar-ı Hizbullah" adlı gençlik hareketinin *Ya Lesarat el Hüseyin* adlı dergisinde yayımlanmıştır. Babam Abdülkerim meyve ve sebze satar; erkek kardeşlerim de ona yardım ederdi. Babamın maddi durumu biraz iyileşince mahallede küçük bir bakkal dükkânı açtı. Ben de genellikle buraya yardımına giderdim. Dükkânın duvarında, İmam Musa Sadr'ın asılı bir resmi vardı. Bir iskemleye oturarak .resmin karşısına geçer ve gözlerimi ona dikerdim. Bir gün onun gibi olmayı arzularım. Kortina adlı mahallemizde cami olmadığından Sen el-Fil, Burc Cemud veya en-Nebi Camilerine giderdim namaz için. Bulduğum her şeyi okurdum, özellikle de İslamî kitapları. Anlamadığım bir .kitapla karşılaştığımda büyüyünce okumak için kenara koyardım. İlköğretimime Necat mahallesinde başladım, diplomasını alan en son öğrenci grubu arasındaydım. Ardından Sen el-Fil devlet okuluna kaydoldum fakat 1975 iç savaşının alevleri çok kısa bir süre sonra eğitimime ara vermeme yol açacaktı. Bundan dolayı ailemle birlikte, doğduğum köye, Bazuye'ye geri döndüm. Lise eğitimimi sahil şehri olan Sur'daki devlet okullarından birinde .tamamladım.

Önceleri, Kortina mahallesinde yaşarken, ne ailemden her hangi biri ne de ben bir politik partiye üyeydik. Bu arada bazılarını Filistinlilerin teşkil ettiği pek çok siyasî teşkilat bölgede faaliyet göstermekteydi. Fakat sonraları, Bazuye'ye geri döndüğümüzde Emel hareketinin saflarına katıldım. Bu, çok istekli bir şekilde yaptığım bir seçimdi çünkü İmam Musa Sadr'a hayrandım. O vakitler sadece 15 yaşındaydım ve Emel hareketi de yoksulların hareketi olarak adlandırılıyor ve biliniyordu. Zamanla Bazuye köyüne olan alakam azalmaya başladı, çünkü bu köy giderek entelektüellerin, Marksistlerin, özellikle de Lübnan Komünist Partisi'nin faaliyet alanına dönüşmekteydi. Neyse, kardeşim Seyyid Hüseyin ve ben Emel hareketine girdik ve yaşımın küçüklüğüne rağmen kısa bir süre .sonra köy temsilcisi oldum.

Birkaç ay içersinde Irak'taki Necef şehrine gitme kararı aldım. O vakit 16 yaşındaydım ve gidişimin önünde beliren pek çok engelle yüzleşmek zorunda kaldım. Fakat Allah'a olan tevekkülüm sayesinde bir gün Sur'daki bir camide Seyyid Muhammed Garavi adlı bir âlimle tanıştım. Bu kişi, İmam Musa Sadr adına öğretmenlik yapmak için orda bulunuyordu. Necef-i Eşref'e tahsil için gitmek

istediğimi duyar duymaz bir mektup yazarak bana verdi. Seyyid Muhammed Garavi, Ayetullah Seyyid Muhammed Bakır es- Sadr'ın çok yakın dostuydu ve bana verdiği mektup iyi bir sınıfa kabulüm için verilmiş tavsiye mahiyetindeydi.

Arkadaşlarımın ve babamın yardımıyla ve bazı eşyalarımı satarak gereken parayı topladım ve Bağdat'a uçtum; oradan da otobüsle Necef'e vardım. Necef'e ulaştığımda cebimde hiç para kalmamıştı. Fakat Necef'te benim gibi pek çok garip ve yalnız insanın olduğunu biliyordum. Daha da önemlisi bir âlim boş ellerle onurlu bir hayat sürmeyi öğrenmeliydi. Yiyeceğim ekmek ve suyu, yatağım ise dikdörtgen bir sünger şilteden ibaretti. Şehre varır varmaz orada yaşayan diğer Lübnanlı âlimlere, tavsiye mektubumu dini ilimler havzasının sütunu sayılan Ayetullah Sadr'a nasıl ulaştırabileceğimi sordum. Bana, bu işi Seyyid Abbas Musevi'nin yapabileceğini söylediler.

Seyyid Abbas Musevi ile tanıştığımda, kendisi biraz esmerce olduğu için, onu Iraklı sanmıştım. Bu yüzden onunla fasih Arapça konuşmaya başladım. O da bana cevabında "Dert etme, ben de Lübnanlıyım ve buraya Nebi Şeys bölgesinden geldim." dedi. Bu, tanışmamızın ve yakın arkadaşlığımızın başlangıcı olmuştu. Musevi benim için arkadaş, kardeş, akıl hocası ve yoldaşı. İsraililer arabasına helikopterden füze fırlatıp kendisini eşi ve küçük çocuğuyla birlikte şehid ettiklerinde birbirimizden ayrılmış olduk. Bu olay gerçekleştiğinde Necef şehrinde başlayan tatlı dostluğumuzun üzerinden tam 16 yıl geçmişti.

Ayetullah Sadr, Seyyid Muhammed Garavi'nin yazdığı tavsiye mektubunu okuduktan ve beni kabul ettikten sonra bana "Paran var mı?" diye sordu. Ben de "Tek kuruşum bile yok!" dedim. Ayetullah Sadr, Abbas Musevi'ye dönerek "Önce ona bir oda ayarla, sonra da hocası ol ve onu gözet" dedi. Sonra da bana elbise ve kitap satın almam ve aylık harcamalarım için biraz para verdi. Musevi, medresenin yanında ve kendi evinin yakınında bir oda hazırlattı benim için.

O sıralar Seyyid Abbas Musevi daha yeni evlenmişti ve evli çiftlerin kendileri için ayrı evlere sahip olmalarına izin veriliyordu. Bekâr talebeler ise hücrelerde kalıyorlardı, bazen de iki hatta üç talebenin bir hücrede yaşadığı oluyordu. Her talebeye ise beş dinarlık küçük bir maaş veriliyordu.

Medrese eğitimindeki ilk devreyi tamamlayan Seyyid Abbas Musevi (yaklaşık olarak 5 yıl) eğitiminin ikinci devresini sürdürmekteydi ve birkaç tane de talebesi vardı. Ben de onlardan biriydim. Musevi çok disiplinli ve ciddiydi. Bizler 5 yıllık eğitim devresini, onun bu yoğun eğitimi sayesinde sadece iki sene içerisinde tamamlamayı başarmıştık. Bütün bu süre boyunca, hatta Ramazan ve Kurban bayramı tatillerinde bile ara vermeden ders çalışıyorduk. Medreselerde genellikle tatil olan Perşembe ve Cuma günleri de çalışıyorduk.

Yılında eğitimin ilk devresini geçerli notlarla tamamladım. Aynı yıl Baas rejimi Kürd âlimler 1982 üzerinde baskı uygulamaya ve çoğunu asıl memleketlerine dönmeye zorlamaya başladı. Farklı kavimlere mensup pek çok âlim eğitimini tamamlamadan geri dönmek zorunda kalmıştı. Daha da kötüsü Bağdatlı bazı politikacılar Lübnanlı âlimleri Emel hareketinin ajanları olmakla suçuyorlardı. Bazen de bizi Dava Partisi veya Suriye Baas Partisiyle ilişkilendiriyorlardı. Sonunda bize, gündemimiz ne olursa olsun Suriye istihbaratı tarafından gönderildiğimizi söylediler. 1987 yılına gelindiğinde ise Lübnanlı âlimler, diğer ülke âlimleri gibi Irak'tan sürülmüşlerdi (bazılarıysa aylarca tutuklu kaldı).

İşte o sıralarda Saddam güçleri medreseye saldırdılar. O gün Seyyid Abbas Musevi Lübnan'da ama ailesi hala Necef'te bulunuyordu. Öğrencileri Irak'a dönmemesi için kendisini uyardılar çünkü Irak'ta polis tarafından aranmaktaydı. Bundan kısa bir süre sonra da öğrencileri Irak'tan sürülecekti. O

zamanlar ben şanslıydım, zira polis medreseyi bastığında orda değildim. Ne olduğunu anlar anlamaz hemen Necef'i terk ettim. Tutuklanma kararım sadece Necef sınırları içersinde geçerliydi, bütün ülkede değil. Sınırdaki kontrol noktasında herhangi bir sorunla karşılaşmadım. Sonunda Irak'ı .kolayca terk ederek Lübnan'a vardım

Seyyid Abbas Musevi beraberindeki birkaç âlimle birlikte Baalbek'te bugün de açık olan bir medrese kurdu. Tahsilime bu medresede devam ettim ve Emel hareketindeki faaliyetlerimi sürdürdüm. 1987 yılında Emel hareketi beni Bekaa bölgesinin siyasi temsilciliğine atadı. Böylelikle .merkezi büronun siyasi üyelerinden biri olmuştum. Aynı yıl eğitimimin ikinci evresini tamamladım

Haziran'ında İsrail, tüm Lübnan'ı işgal harekâtına başladı. İsraililerin Beyrut'u ele 1982 geçirmelerinin ardından da Ulusal Kurtuluş Cephesi kuruldu. Emel lideri Nebih Berri, hareketinin bu cepheyle birleşmesi için çok istekliydi; ama Emel içersindeki İslamcılar buna karşıydılar. Bu noktadan itibaren farklılıklar iyice belirginleşmeye başladı ve İslamcılar hareketten koptular. Bu mesele aslında çok açıktı ve öngörülebilirdi, çünkü bazı fikir ayrılıkları, özellikle de İmam Musa Sadr'ın tavsiyeleri hakkındaki değişik rivayetler daha ilk aşamalarda belliydi zaten. İslami güçler Emel'in giderek yoldan çıktığını kavramışlardı. Bu kişiler Kurtuluş Cephesi'nin Beşir Cemayel'i Lübnan cumhurbaşkanı yapmak istediğini fark ediyorlardı ve Emel'in dini kanadının bunu kabul etmesine asla imkân yoktu. Dini güçler, Falanjistlerin liderinin İsraililerle barış yapmayı arzuladığını biliyorlardı. Kendi bakış açılarına göre bu, cephenin çıkarlarının aleyhindeydi; tıpkı .onlarla konuşmak ve el sıkışmanın olduğu gibi

Köktenciler böylelikle Emel'i terk ederek Hizbullah'ı kurmak için hareketin dışındaki gruplarla koalisyona girdiler. Emel'i terk edenlerden biri de bendim, kardeşim Hüseyin'se aynı şeyi yapmadı; kendisi hala Emel hareketi içersindedir. Kısa bir süre için Emel'in Şiya bölgesinin temsilciliği .görevini yürüttükten sonra sağlık durumu yüzünden emekliye ayrılmak zorunda kaldı

Ben 11 kişilik bir ailenin en büyük oğluydum. Dokuz erkek ve iki kız kardeşiz. Benden sonra Hüseyin geliyordu; onun arkasından Zeynep, sonra Fatime, sonra bir iş adamı olan Muhammed, ardından memur emeklisi Cafer, bunların ardından da yaş sıralarına göre Zekiye, Amine ve Saad .geliyor

Bütün kız kardeşlerim Hizbullah'ın aktif üyeleridir. Erkek kardeşlerime gelince başlangıçta hepsi Emel hareketine üyeydiler. Şimdiyse Hüseyin hariç hepsi Emel'i terk etti. Muhammed'se siyasetle pek ilgili değil; Hizbullah üyesi olmamasına rağmen harekete sempati duyuyor. Cafer siyasi olarak .kararsız; birbirimizle tartışır ve fikir alış verişinde bulunuruz

Bugün Hizbullah iyi mesafe kat etmiştir ve gelişmesini sürdürmektedir. Amacı zamanın zorunluluklarını göz önüne alarak dosdoğru istikamette ilerlemek ve İslamî ilkelerini korumaktır. Bir kişinin, duruşu ne kadar yüce olursa olsun dünyadaki tüm entelektüel, dinî ve politik bilgiyi tekeline alabileceğini düşünmek yanlış olur. Hizbullah üyeleri yirminci yüzyılın en büyük ve en tartışılmaz kişisinin İmam Humeyni olduğuna inanırlar. İmam Humeyni'den sonra ise İmam Hamenei O'nun en doğru halefidir şüphesiz. Bizim görüşümüze göre; İmam Humeyni'nin önceki görüşleri ve düşünceleri .hâlâ geçerlidir

Hizbullah kurulduğunda ben 22 yaşındaydım ve gönüllü direniş gücünün (besic) bir üyesiydim. Sonra partinin Baalbek bölgesinin, ardından da tüm Bekaa'nın sorumlusu oldum. Bir süre sonra Hizbullah'ın Beyrut baş yetkilisi Seyyid İbrahim Eymen'in yardımcılığına atandım. Parti kısa bir müddet sonra politik işlerini operasyonel ve kurumsal aktivitelerinden ayırma kararı aldı. Seyyid

İbrahim siyasi kanadın sorumluluğunu üzerine aldı, bense Beyrut bölgesinin baş yetkilisi oldum. Ardından vazifesi Danışma Şurasının emirlerini uygulamak olan genel müdürlük tesis edildi. Ben de .bu göreve atandım

Tüm vaktimi alan parti içersindeki sorumluluklarıma rağmen, aynı zamanda derslerime devam etme kararını almıştım. Fakat İsrail işgali yüzünden dersleri bir kenara koymak zorunda kaldım. İşgalden yedi yıl sonra, 1989'da durum tekrar tahsilime dönebilmem için uygun bir vaziyet aldı. Böylece partinin izniyle eğitimimi tamamlamak için Kum'a döndüm. Elbette dedikoducular da boş durmadılar. Seyyid Nasrallah'ın Lübnan'ı, Hizbullah liderleriyle olan fikir ayrılıkları yüzünden terk ettiğini .söylediler

Emel hareketiyle aradaki farkların iyice belirginleşmesinin ardından ve Beka bölgesinde silahlı çatışmaların baş göstermesi üzerine Lübnan'a dönmemin vazifem olduğunu teşhis ettim. Elbette parti de benden bunu istiyordu. Bu yüzden derslerimi istediğim düzeye kadar sürdürme fırsatını bir kez daha kullanamamış oldum. Bugün en büyük arzum kardeşlerimin iş yükümü hafifletmeleri ve beni partinin genel sekreterliğinden muaf tutarak dini ilimleri tahsil edebilmem için medrese eğitimine .dönebilmemdir

Abbas Musevi'nin İsraililer tarafından suikasta uğratılmasından sonra Hizbullah liderliği ve partinin genel sekreterliği makamına atandım. Bundan önce ve Kum'daki ikametim esnasında bana partinin yüksek şurasında görev sorumluluğu vermişlerdi. Yardımcım da Şeyh Naim Kasım'dı. Geri döndüğümde ise herhangi bir özel sorumluluk almadan sadece komuta kademesinin bir üyesi olarak hizmet ettim. Bununla birlikte Seyyid Abbas Musevi Hizbullah'ın genel sekreterliğine seçildikten .sonra Naim Kasım'ı yardımcısı olarak atadı, ben de tekrar eski görevime döndüm

İsraililer 1992 yılında Seyyid Abbas Musevi'yi şehid ettiler. Bunun üzerine Danışma Şurası Musevi'nin halefini seçmek üzere toplandı ve bende karar kıldı. Şura tarafından seçildiğim gün çok korkmuş ve kaygılanmıştım, çünkü yaşım çok gençti. O zamana dek sadece partinin iç işleriyle ilgilenmiştim ve teşkilatın uluslararası ilişkileri alanında tecrübem yoktu. Fakat konsey görevi kabul etmem için ısrar etti. İlk başta reddettim ama görevliler bir kez daha ısrar edince ben de bu .sorumluluğu kabul ettim

yılında Sur şehriden bayan Fatıma Yasin ile evlendim. 18 yaşında şehid olan oğlum 1978 Hadi'den başka 3 çocuğum daha var: Muhammed Cevad, Zeynep ve Muhammed Ali. Eve adımımı attığımda şefkatli bir baba ve eş olabilmek için bütün işimi ve sorunlarımı kapıda bırakırım. Özel hayatımı değerlendirmeye çalışırım. Çok okurum, özellikle de siyasetçilerin hayat hikâyelerini. Bu .aralar Sharon'un biyografisini okuyorum, bu kitabı bir kez daha okuyacağım

Bence Hizbullah sadece direniş anlamına gelmemektedir. Bugün Hizbullah, İslam'a dayanan bir politik doktrin de aynı zamanda. Kısacası bize göre; İslam, sadece ibadet ve ritüeller alanıyla sınırlı bir dinden ibaret değil. İslam, bütün insanlık için özel bir ilahi sorumluluktur ve insanlık türünün genel ve özel tüm sorunlarına verilmiş bir cevaptır. İslam devrim yapmak isteyen ve farklı bir nizam tesisini arzulayan tüm toplumların dinidir. İslam, temel prensiplerine dayanarak devlet kurabileceğiniz bir dindir. Ben Hizbullah'ın arzusunun bir gün İslam Cumhuriyeti nizamını kurmak olduğunu inkâr edecek değilim, çünkü Hizbullah bir topluma istikrar getirmenin ve sosyal farklılıklarla yüzleşmenin yegâne yolunun, velev ki bu toplum pek çok azınlığa sahip olsun, İslamî bir yönetimin tesisinden geçtiğine inanmaktadır. Bununla birlikte İslamî bir düzen kurmak şiddet ve direniş yoluyla mümkün olmayacaktır. Bu milli bir referandum gerektirmektedir. Tüm oyların %51'ini

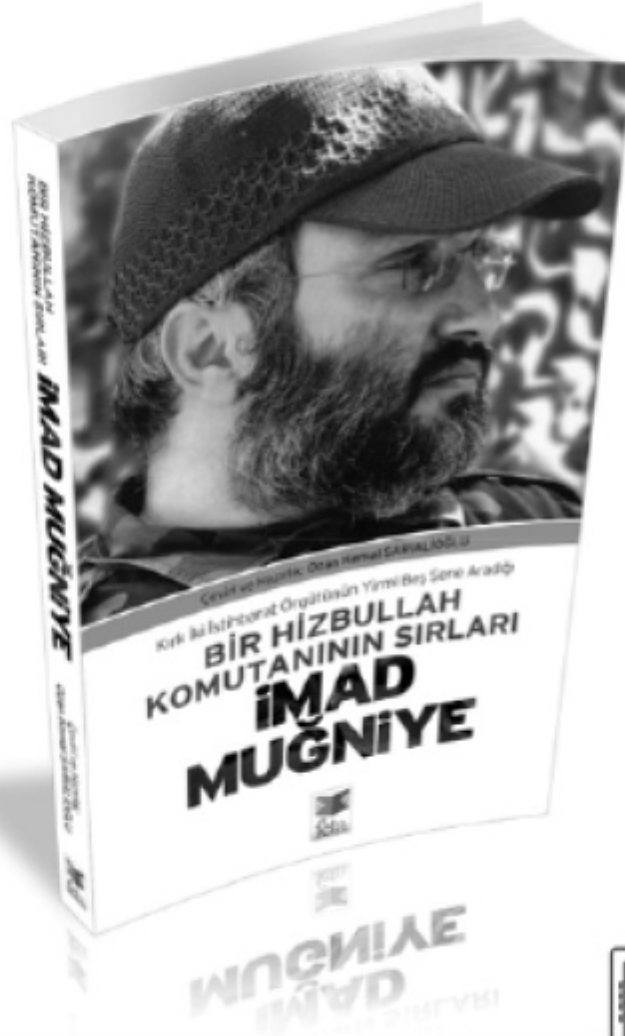
bile almak çözüm değildir. Bunun için gereken oran halkın %90 kabul oyudur. Bu yüzden, bu varsayıma binaen ve hâlihazırdaki statükoyu düşündüğümüzde Lübnan'da şimdilik bir İslam Cumhuriyeti kurmak mümkün gözükmemektedir.

Ölüm iki âlem arasındaki bir geçitten başka bir şey değildir. Bazıları bu geçitten zorlukla ve acı çekerek geçerler, bazıları da istekli ve kolay bir şekilde. Şehadet bu ölümsüz âleme geçiş için en iyi yoldur, çünkü şehadet Yüce Allah'ın büyük armağanlarından biridir. Bir şehid bu âlemden göçtüğünde bu, bir insanın bu dünyadan yanında değerli hediyelerle cennete uğurlanması gibidir. Bu, şehadetin diğer insanlar (Müslümanlar) nezdinde niçin bu kadar değerli olduğunun da cevabıdır aynı zamanda. Tanrı'ya inanmayan halklar arasında bile insanlar kendilerini vatanlarına, uluslarına ve inandıkları bir hedefe adadıklarında bu övgüye değer bir davranış olarak kabul edilmektedir. Oğlunu kaybeden .bir baba olarak hiçbir kaygım yok; oğlumun âlemlerin Rabbi'nin katında, cennette olduğuna eminim Şehadetinden önce Hadi'nin resmi sadece bizim evimizde mevcuttu. Ama bugün resmî her yerde ve her evde. Sevgili oğlumuzu kaybettiğimiz doğru ama bir gün ebedi hayatta onunla karşılaşacağımızdan .yana şüphem yok

İnsanların bende gördüğünü söylediğiniz karizmaya gelince, bu konu hakkında benim konuşmam doğru olmaz. Karizma genel olarak bir insanın diğerleri üzerindeki etkisi anlamına gelmektedir; aslında bu durum kişinin bilgi ve tecrübesiyle geliştirebileceği bir ilahî inayettir. Elbette bilgi, uzmanlık ve deneyim bir insanı karizmatik kılmak için yeterli değildir. Bu kişinin Allah'ın lütuf ve .inayetini de ihtiyacı vardır

Kırk İki İstihbarat Örgütünün Yirmi Beş Sene Aradığı

BİR HİZBULLAH KOMUTANININ SIRLARI **İMAD MUĞNİYE**

detaylı bilgi için: www.fetayayincilik.com

